

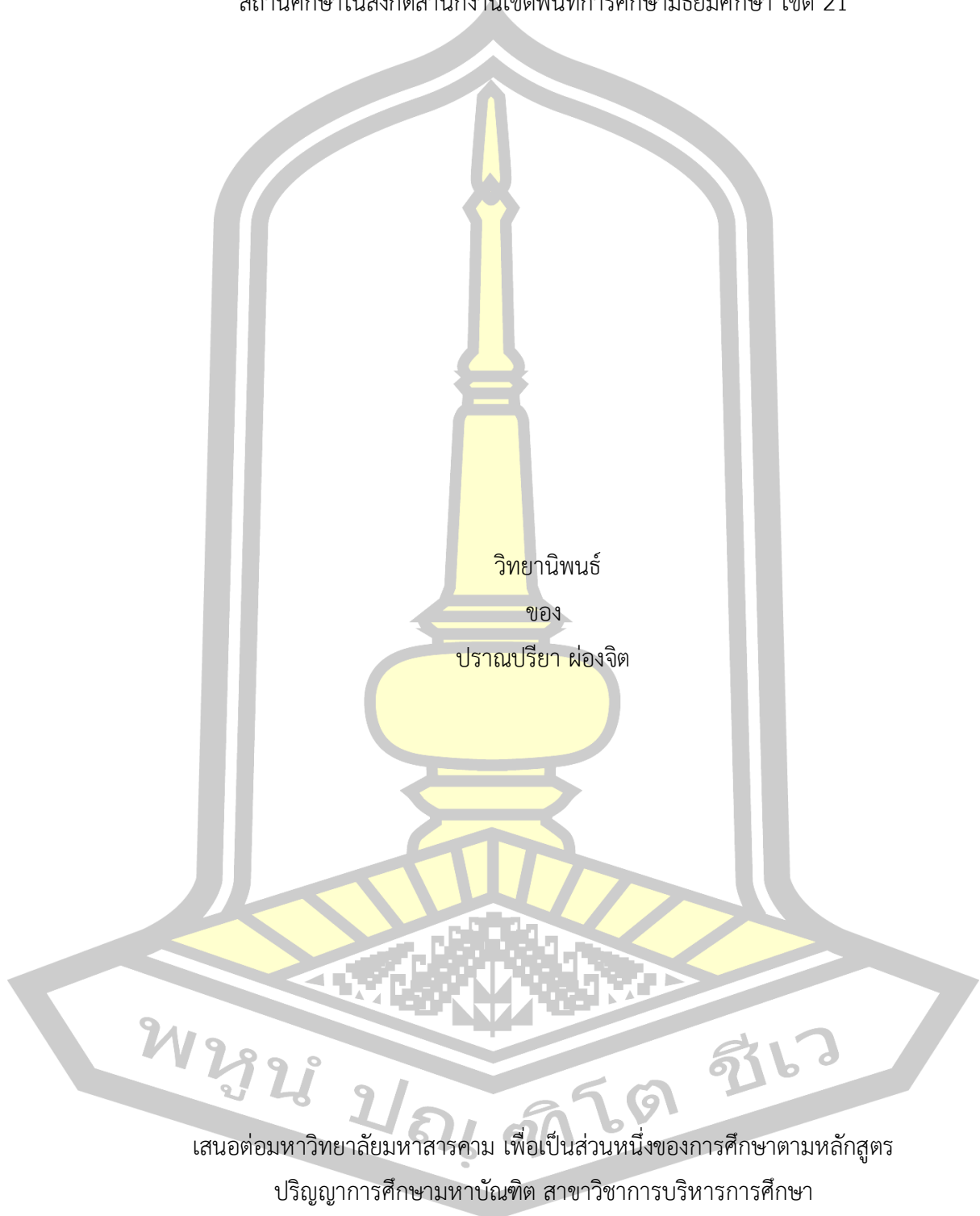
การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับ
สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

วิทยานิพนธ์
ของ
ปราณปรียา ผ่องจิต

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับ
สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

วิถยานิพนธ์
ของ
ปราณปรียา ฝ่องจิต

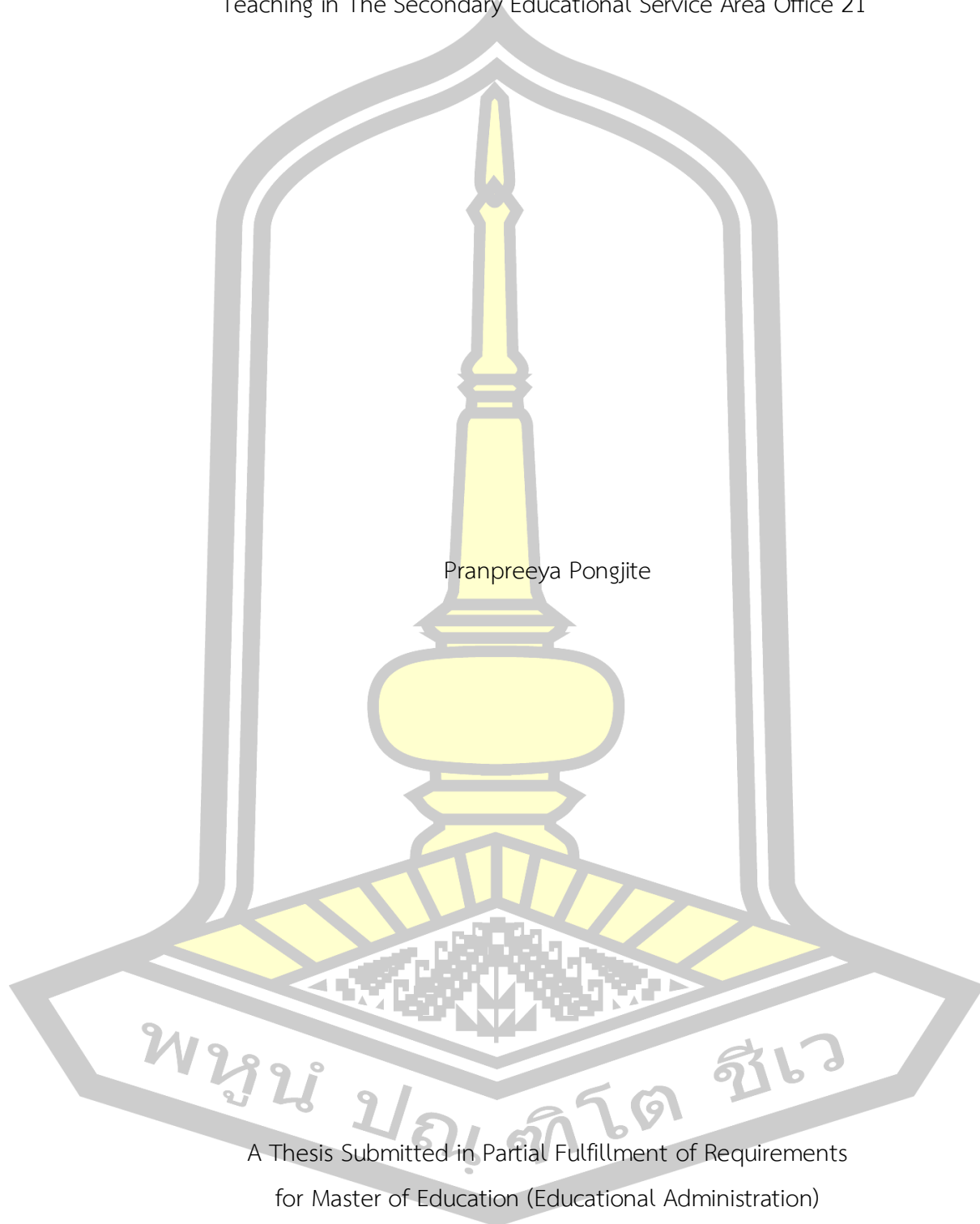
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Developing Guidelines to Enhance Teachers in English Communicative Language

Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21

Pranpreeya Pongjite

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Educational Administration)

May 2019

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวปราณปรียา ผ่อง
จิต แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. โกวิทย์ เทศบุตร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. ไชยยศ เรืองสุวรรณ)

.....กรรมการ

(อ. ดร. สุรเชต น้อยฤทธิ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. สุวกิจ ศรีปัดถา)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21		
ผู้วิจัย	ปราณปรียา ผ่องจิต		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ เรืองสุวรรณ		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 3) พัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ระยะที่ 3 การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ประชากร คือ ผู้บริหารในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครู จำนวน 300 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครู จำนวน 169 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัด แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินแนวทาง สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง

ผลการวิจัยพบว่า

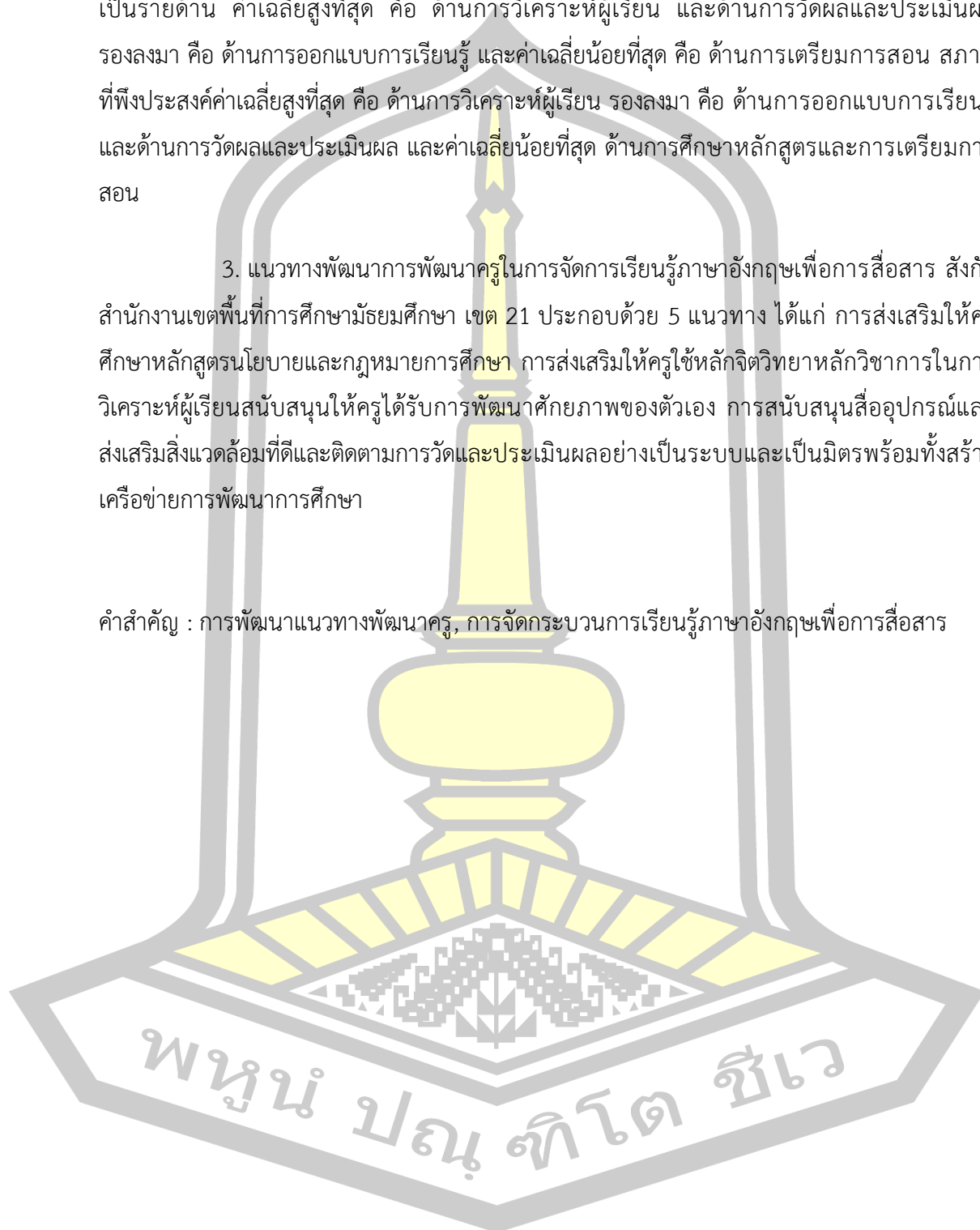
1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มี 5 องค์ประกอบ 12 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ด้านการศึกษาหลักสูตร 2) ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน 3) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ 4) ด้านการเตรียมการสอน 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล

2. สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษา

ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน และด้านการวัดผลและประเมินผล รองลงมา คือ ด้านการออกแบบการเรียนรู้ และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเตรียมการสอน สภาพที่พึงประสงค์ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน รองลงมา คือ ด้านการออกแบบการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการศึกษาหลักสูตรและการเตรียมการสอน

3. แนวทางพัฒนาการพัฒนาคู่มือในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ประกอบด้วย 5 แนวทาง ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูศึกษาหลักสูตรนโยบายและกฎหมายการศึกษา การส่งเสริมให้ครูใช้หลักจิตวิทยาหลักวิชาการในการวิเคราะห์ผู้เรียนสนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง การสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่ดีและติดตามการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและเป็นมิตรพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการพัฒนาการศึกษา

คำสำคัญ : การพัฒนาแนวทางพัฒนาคู่มือ, การจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

TITLE	Developing Guidelines to Enhance Teachers in English Communicative Language Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21		
AUTHOR	Pranpreeya Pongjite		
ADVISORS	Associate Professor Chaiyot Ruangsuwan , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2019

ABSTRACT

The purpose of this research were 1) To study the components and indicators of enhance teachers in English Communicative Language Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21. 2) To study current conditions and desirable conditions of enhance teachers in English Communicative Language Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21. 3)To develop the guidelines to enhance teachers In English Communicative Language Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21. The research divided into 3 phases. Phase 1, to study compositions and indicators of English Communicative Language Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21. There were 7 informants and the research tools include evaluation form. Phase 2, to study the current conditions, desirable conditions of enhance teachers in English Communicative Language Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21. The sample consists of 169 administrators and teachers, which determined by sample size then finished with a table comparing about the total population of Krejcie and Morgan and used Stratified Random Sampling, the research tools were questionnaire. Phase 3, to develop guidelines to enhance teachers in English Communicative Language Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21. The sample consisted of one randomly selected of 7 and the research tools were

interviewing, statistics such as ; percent, average, and standard deviation.

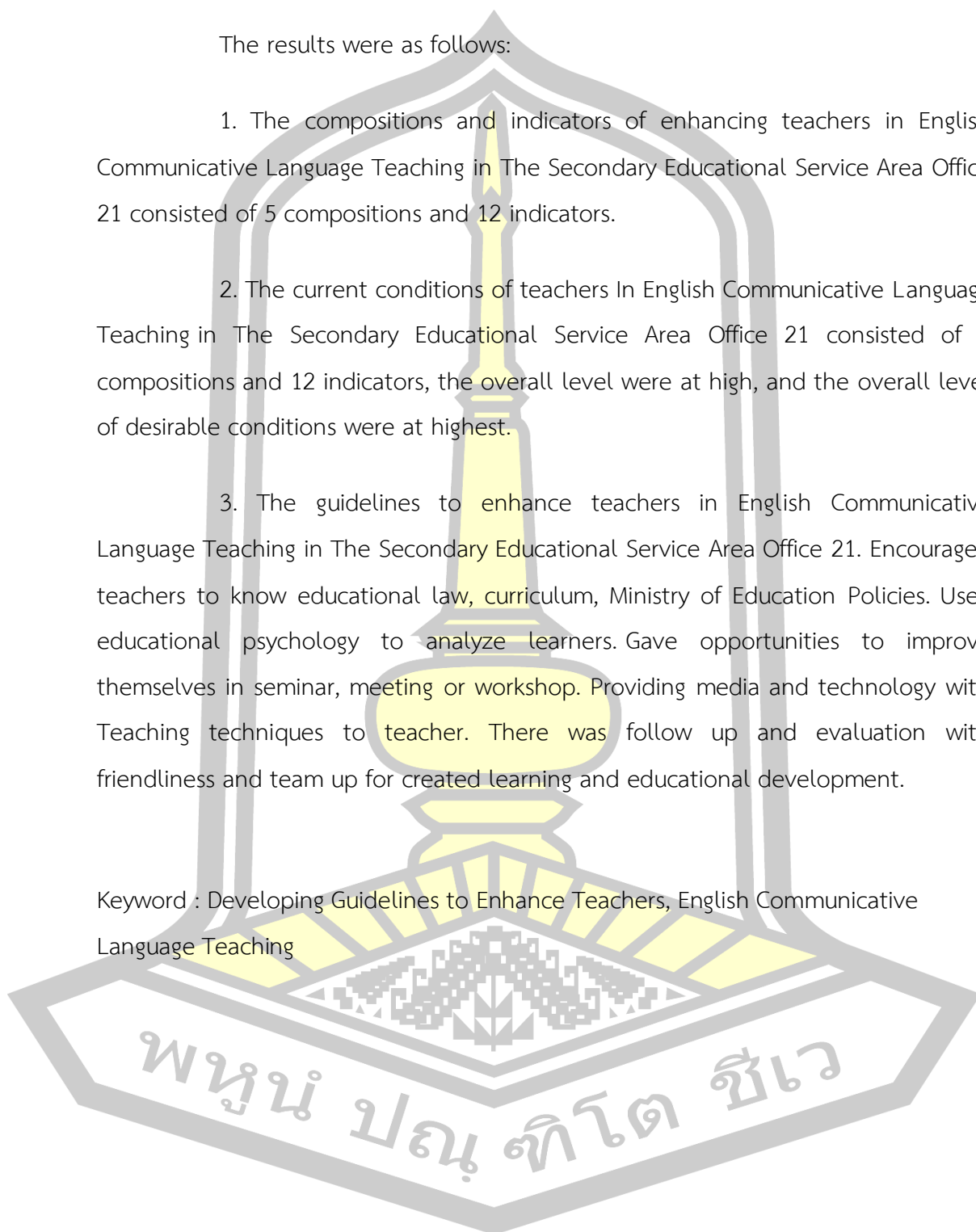
The results were as follows:

1. The compositions and indicators of enhancing teachers in English Communicative Language Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21 consisted of 5 compositions and 12 indicators.

2. The current conditions of teachers In English Communicative Language Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21 consisted of 5 compositions and 12 indicators, the overall level were at high, and the overall level of desirable conditions were at highest.

3. The guidelines to enhance teachers in English Communicative Language Teaching in The Secondary Educational Service Area Office 21. Encouraged teachers to know educational law, curriculum, Ministry of Education Policies. Used educational psychology to analyze learners. Gave opportunities to improve themselves in seminar, meeting or workshop. Providing media and technology with Teaching techniques to teacher. There was follow up and evaluation with friendliness and team up for created learning and educational development.

Keyword : Developing Guidelines to Enhance Teachers, English Communicative Language Teaching

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ เรืองสุวรรณ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิงทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณครอบครัว เพื่อนพี่น้องนิสิตสาขาการบริหารการศึกษาทุก ๆ คน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย และเป็นกำลังใจที่ดี มาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่น พยายาม จนการวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้

ด้วยคุณค่าและประโยชน์ทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นความกตัญญูตเวทิตี บูชาคุณมารดาบิดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่เคยอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ปราณปรียา ผ่องจิต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	10
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	26
แนวคิดการพัฒนาครู.....	71
บริบทของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21.....	85
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	89

งานวิจัยในประเทศ.....	89
งานวิจัยต่างประเทศ	92
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	94
ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	96
ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21	100
ระยะที่ 3 การพัฒนาแนวทางพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษา สั.....	105
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	112
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	112
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
ระดับ	151
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	160
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	160
สรุปผล.....	160
อภิปรายผล	166
ข้อเสนอแนะ	170
บรรณานุกรม.....	171
ภาคผนวก.....	181
ภาคผนวก ก เครื่องมือสำหรับงานวิจัย.....	182
ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	214
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	224
ประวัติผู้เขียน.....	230

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้.....	16
ตาราง 2 แยกผู้เรียนตามระดับความสามารถตามกรอบ CEFR	45
ตาราง 3 กำหนดความสามารถผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ	46
ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการฟัง/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรมสถาบัน ภาษาอังกฤษ (2557)	63
ตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการพูด/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรมสถาบัน ภาษาอังกฤษ (2557)	65
ตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการอ่าน/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรมสถาบัน ภาษาอังกฤษ (2557)	66
ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการเขียน/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรมสถาบัน ภาษาอังกฤษ (2557)	67
ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการสอนคำศัพท์/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรม สถาบันภาษาอังกฤษ (2557).....	69
ตาราง 9 การจัดกิจกรรมใน 3 ขั้นตอนสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสถาบันภาษาอังกฤษ (2557).....	70
ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการสอนไวยากรณ์/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรม สถาบันภาษาอังกฤษ (2557).....	71
ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	113
ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดในองค์ประกอบ จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการศึกษาหลักสูตร.....	114
ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดในองค์ประกอบ จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน.....	115

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดในองค์ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการออกแบบการเรียนรู้.....	115
ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดในองค์ประกอบจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการเตรียมการสอน	116
ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดในองค์ประกอบจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการวัดผลและประเมินผล	116
ตาราง 17 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	117
ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยรวม.....	118
ตาราง 19 เฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์คุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการศึกษาหลักสูตร	119
ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน.....	121
ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์คุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการออกแบบการเรียนรู้.....	124
ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์คุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการเตรียมการสอน	127
ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์คุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวัดผลและประเมินผล	130
ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21	133

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการศึกษาลัทธิสูตร 134

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน..... 135

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการออกแบบการเรียนรู้..... 137

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการเตรียมการสอน..... 139

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้..... 141

ตาราง 30 แนวทางพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21..... 147

ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 151

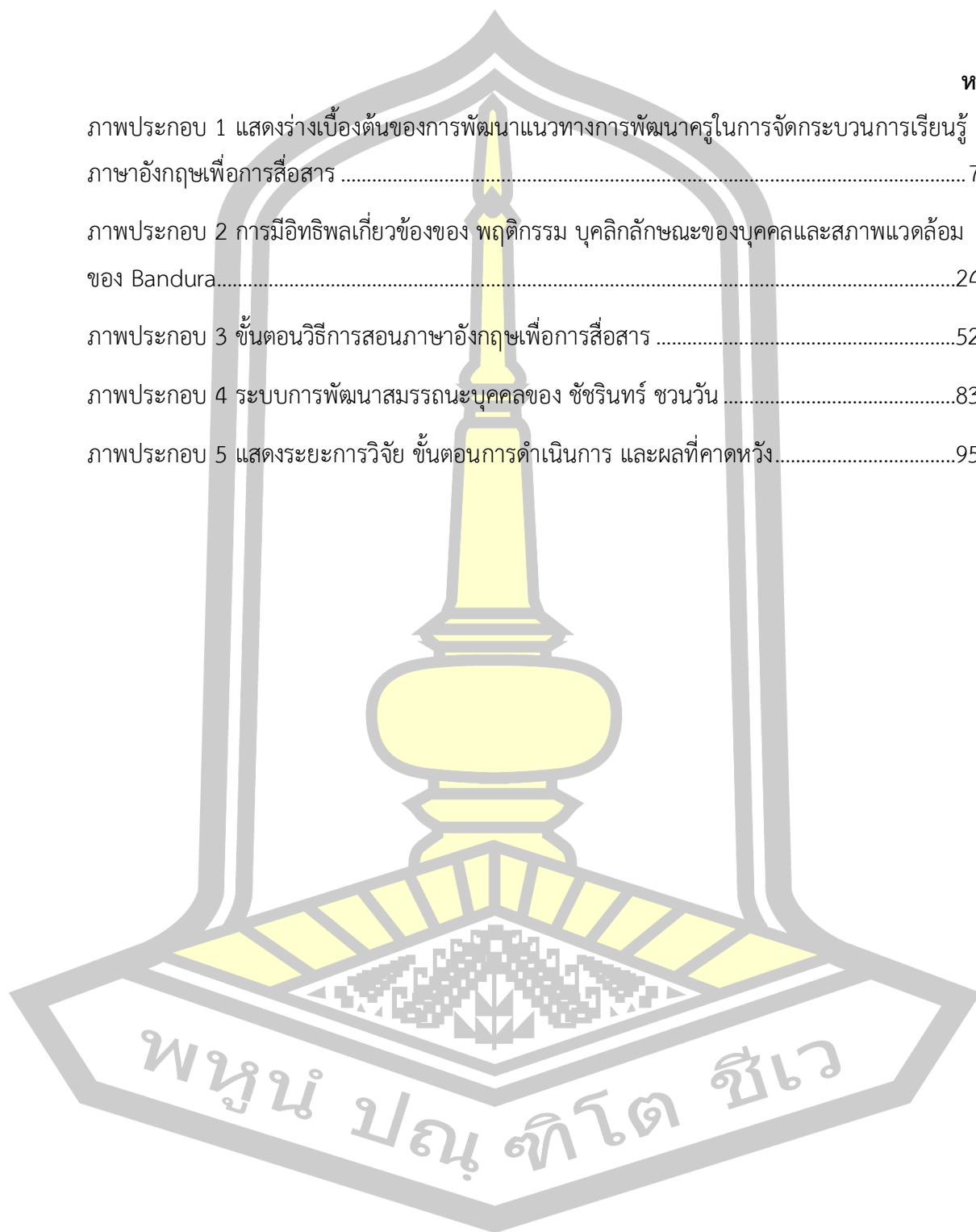
ตาราง 32 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1. การส่งเสริมให้ครูศึกษาลัทธิสูตรนโยบายและกฎหมายการศึกษา 152

ตาราง 33 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2. การส่งเสริมให้ครูใช้หลักจิตวิทยาหลักวิชาการในการวิเคราะห์ผู้เรียน.....	153
ตาราง 34 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3. สนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพของตัวเอง.....	155
ตาราง 35 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4.การสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่ดี.....	156
ตาราง 36 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 5. ติดตามการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและเป็นมิตรพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการพัฒนาการศึกษา.....	158
ตาราง 37 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม.....	215
ตาราง 38 ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์.....	219

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 แสดงร่างเบื้องต้นของการพัฒนาแนวทางการพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	7
ภาพประกอบ 2 การมีอิทธิพลเกี่ยวข้องของ พฤติกรรม บุคลิกลักษณะของบุคคลและสภาพแวดล้อม ของ Bandura.....	24
ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	52
ภาพประกอบ 4 ระบบการพัฒนาสมรรถนะบุคคลของ ชัชรินทร์ ชวนวัน	83
ภาพประกอบ 5 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง.....	95

- 2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างวิจารณ์ญาณและเป็นระบบ
 3) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ 4) ความสามารถในการในการใช้ทักษะชีวิต
 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพราะเหตุนี้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาต้องใช้
 ความรู้ความสามารถ ทักษะและความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพครู นั่นคือการจัดการกระบวนการ
 เรียนการสอนให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายว่าปี 2556–2562 กำหนดจุดเน้น มาตรการ ตัวชี้วัด
 ความสำเร็จโดยเสนอกลยุทธ์ในการปฏิบัติโดยการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานการศึกษา
 ตามหลักสูตรและมุ่งส่งเสริม ความสามารถด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ กำหนดให้
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนจากการทดสอบระดับชาติ (Ordinary Nation Test ; O-net) ทุกกลุ่มสาระหลัก คะแนนเพิ่มขึ้น
 โดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 โดยเน้น 5 กลุ่มวิชาหลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์
 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมและภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

ดังนั้นโรงเรียนทุกสังกัด ต้องพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเทียบเท่าระดับสากล
 บนพื้นฐานของความเป็นไทย นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพสูงให้มีความรู้และ ทักษะที่เป็น
 พื้นฐานสำคัญในการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไปและ สามารถดำรงชีวิต ในอนาคต สำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว คือ 1) เร่งรัดปฏิรูป
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยดำเนินงานตามระบบให้มีประสิทธิภาพทันสมัยทันเหตุการณ์ ทันโลกอย่าง
 เป็นรูปธรรม 2) เร่งพัฒนาความแข็งแกร่งทางการศึกษา ผู้เรียนทุกระดับทุกประเภทรวมถึง เด็กพิการ
 และด้อยโอกาส มีความรู้และทักษะแห่งโลกยุคใหม่ควบคู่กันไป โดยเฉพาะทักษะการอ่าน เขียน และ
 การคิด เตรียมความพร้อมเข้าสู่การศึกษาระดับสูงและโลก 3) เร่งปรับระบบสนับสนุนการจัด
 การศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ประสานสัมพันธ์กับเนื้อหา ทักษะและกระบวนการเรียน
 การสอน ประเมินผลหลักสูตรและการสอน การพัฒนาทางวิชาชีพ สภาพแวดล้อมและการเรียนรู้
 4) สร้างระบบ การควบคุม จัดการการเปลี่ยนแปลงการศึกษาที่มีข้อมูลสารสนเทศและข่าวสารอย่าง
 เป็นรูปธรรม 5) สร้างวัฒนธรรมใหม่ในการทำงาน เร่งรัดการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ
 ปรับปรุงระบบของ โรงเรียน ให้เป็นแบบร่วมคิดร่วมทำ การมีส่วนร่วม การประสานงาน สามารถใช้
 เครือข่ายการพัฒนา การศึกษาระหว่างโรงเรียนกับโรงเรียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กร
 วิชาชีพ กลุ่มบุคคล องค์กร เอกชน องค์กรชุมชนและองค์กรสังคมอื่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้
 ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยใช้ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพ
 ผู้เรียนทุกระดับทุกประเภทในเรื่อง การจัดการระบบข้อมูล ผู้เรียนการสร้างความเข้าใจในการจัดการและ
 บริการต่อสังคม ส่งเสริมประกันคุณภาพภายใน สอนทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ส่งเสริมภาษาอังกฤษ
 เพื่อสื่อสารและภาษาอาเซียน 1 ภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นความจำเป็นในสถานการณ์ จึงมุ่งพัฒนา นักเรียนทุกคนด้านคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยสรุปมีสาระสำคัญ คือ 1) ด้านคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย ยังไม่ถึงระดับมาตรฐานสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558) พบว่า วิชาภาษาอังกฤษทั้งสามระดับ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 40 ทุกปีการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2550-2556 แล้ว ดังนั้น จึงควรดำเนินการเพื่อการพัฒนาทั้ง ระบบทุกภาคส่วน ต้องรีบดำเนินการแก้ไข ให้เป็นรูปธรรม (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2557)

ดังนั้น คณะครูทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเอง เพื่อร่วมงานและ ผู้มีส่วนเกี่ยวกับการศึกษาไทยอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน (สพฐ.) ได้ดำเนินตามจุดเน้น มาตรการและตัวชี้วัดที่กระทรวงกำหนด แต่ยังไม่ประสบผลตามความคาดหมายอาจเป็นเพราะครูยังขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน ที่ต้องสนองความต้องการของผู้เรียนที่เรียนรู้ทักษะศตวรรษที่ 21 และความก้าวหน้าของโลกยุคปัจจุบันในการพัฒนา ตนเองอย่างเต็มศักยภาพ (วิจารณ์ พานิช, 2555)

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 มีปัญหาที่พบหลายประการ จำแนกสาเหตุอาจมาจากตัวผู้เรียนเอง คือ ผู้เรียนบางคนอ่านคำศัพท์ไม่ออกหรือไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ จึงทำให้อ่านไม่ออกออกและขาดการคิดวิเคราะห์คำถาม ขาดการคิดอย่างมีเหตุผลและการคิดอย่างมีระบบ จากสถานการณ์ที่โจทย์กำหนดให้หรือสภาพปัญหาด้านคุณภาพการสอนของครู เทคนิคที่ใช้สอนไม่เอื้อ ให้ผู้เรียนเกิดความคิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบตามกระบวนการทางด้านภาษาในกระบวนการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ความรู้และทักษะที่จำเป็นได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นักเรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้และทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร หรือนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูดภาษาอังกฤษกับคนไทยด้วยกันเองหรือการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของของภาษา นอกจากนั้น ครูผู้สอนบางท่านยังกิจกรรมการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง บรรยายตามหนังสือเรียน การวางแผนและการจัด กิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนมีส่วนร่วมน้อย เป็นต้น นักเรียนขาดความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความถนัดและความสนใจแตกต่างกัน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ นักเรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่เท่ากันและมีนักเรียน จำนวนหนึ่งมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดี สภาพแวดล้อมทั้งส่วนผู้ปกครอง ท้องถิ่น และเพื่อน ไม่เอื้อต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น บริบททั่วไปของชุมชนไม่มี การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนไม่เกิดแรงกระตุ้นในการอยากเรียนเพื่อไปใช้กับ ชีวิตประจำวันของตนเอง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ได้ตระหนักถึงปัญหาในระดับปฏิบัติการ

การจัดการเรียนการสอนดังกล่าว จึงมุ่งศึกษาแนวทางในการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยใช้แนวคิด การพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Communicative Language Teaching (CLT) เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้เป็นครูดี ครู เก่ง มีคุณธรรม มีศักยภาพ สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างแท้จริง และนำผลที่ได้มาปรับปรุง เป็นข้อเสนอเชิงนโยบายในการกำหนดแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่ครู อันจะส่งผลต่อเนื่องสู่นักเรียนที่มีคุณภาพต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าควรให้ครูได้มีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อเน้นการสื่อสารเพื่อให้ตัวครูเองมีความสามารถในการ ออกแบบการเรียนรู้ อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ และจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงศึกษาการพัฒนาแนวทาง พัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาครูให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ตั้งประเด็นคำถามการวิจัยที่ สำคัญไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 มีอะไรบ้าง
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การ จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 เป็นอย่างไร
3. แนวทางการพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาการพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการ จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การจัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

3. เพื่อพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การจัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จะเกิดประโยชน์ต่อครูและผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 เพื่อใช้พิจารณาหาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ให้มีคุณภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ได้สังเคราะห์จากแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ของนักวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งต้องค้ประกอบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ประกอบด้วย 1) ด้านการศึกษาหลักสูตร 2) ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน 3) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ 4) ด้านการเตรียมการสอน 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีนโยบายของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Communicative Language Teaching (CLT) ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อให้สอดคล้องกับคำถามและความมุ่งหมายการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำเสนอแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน

ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2.2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้บริหารในสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 รวมจำนวน 300 คน

2.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ และครูผู้สอน ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 169 คน โดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan และใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling Technique) ให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

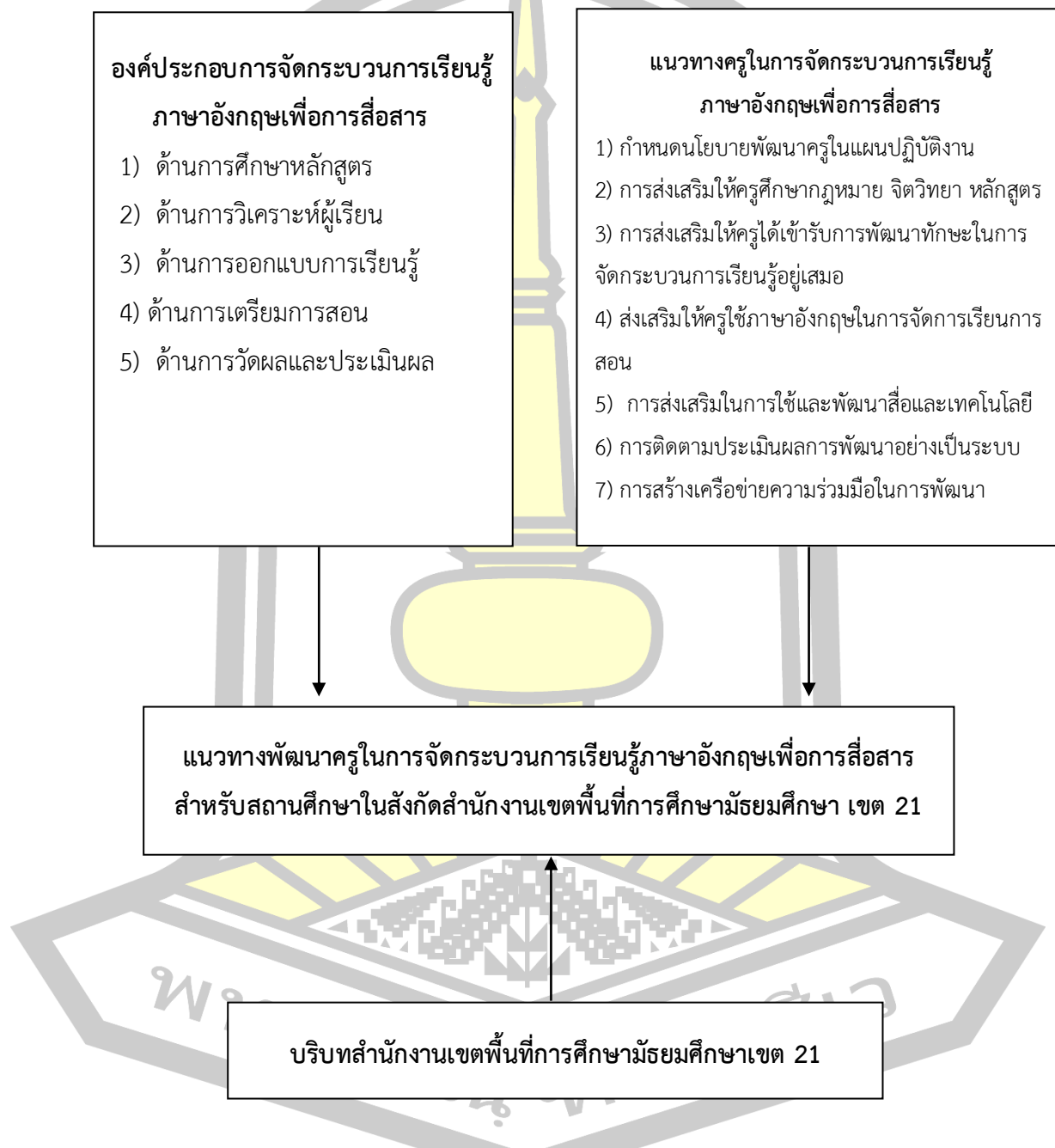
ระยะที่ 3 การพัฒนาแนวพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ขององค์ประกอบ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน 21 (โดยประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์หรือคุ้มค่า)

กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดของวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งได้จากการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการ มีองค์ประกอบดังนี้ คือ 1) ด้านการศึกษา หลักสูตร 2) ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน 3) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ 4) ด้านการเตรียมการสอน 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล
2. วิธีการพัฒนาครู หมายถึง แนวทางการส่งเสริม สนับสนุนครูให้เพิ่มพูน ทักษะความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้ง 5 ด้าน มีวิธีการพัฒนาดังนี้ 1) กำหนดนโยบายพัฒนาครูในแผนปฏิบัติการ 2) การส่งเสริมให้ครูศึกษากฎหมาย จิตวิทยา หลักสูตร 3) การส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการพัฒนาทักษะในการจัดกระบวนการเรียนรู้อยู่เสมอ 4) ส่งเสริมให้ครูใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน 5) การส่งเสริมในการใช้และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี 6) การติดตามประเมินผลการพัฒนาอย่างเป็นระบบ 7) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนา

กรอบแนวคิดและทฤษฎีข้างต้น นำมาใช้สำหรับยกร่างการพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แสดงด้วยแผนภาพ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงร่างเบื้องต้นของการพัฒนาแนวทางการพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้นิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เรื่อง การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ดังนี้

1. การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสื่อสาร Communicative Language Teaching (CLT) หมายถึง การสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะภาษาและความสามารถในการสื่อสาร กิจกรรมและภาระงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง แต่ไม่ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์รวมถึงทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง วิธีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ประกอบด้วย

2.1 การศึกษาหลักสูตร หมายถึง การศึกษาเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยการกำหนดจุดประสงค์ เป้าหมาย วิธีการกิจกรรม การวัดผลและการประเมินผล ที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีแบบแผนตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ นิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การติดตามและประเมินผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

2.2 การวิเคราะห์ผู้เรียน หมายถึง การที่ผู้สอนจะต้องใช้หลักจิตวิทยาศึกษา และทำความเข้าใจในตัวของผู้เรียนแต่ละคนเกี่ยวกับความสามารถทางสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ และความต้องการพื้นฐาน

2.3 การออกแบบการเรียนรู้ หมายถึง การทำความเข้าใจในเรื่องหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ความสามารถในการกำหนดผลการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม การจัดทำแผนการสอน การนำผลการออกแบบการเรียนรู้ไปใช้ และการประเมินผล

2.4 การเตรียมการสอน หมายถึง การเตรียมสื่อการสอน เทคโนโลยีประกอบ การสอน เตรียมแหล่งเรียนรู้และบรรยากาศในชั้นเรียน การวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ การเรียนรู้ เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการและกระบวนการต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนใช้ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในหลักการ

2.5 การวัดและการประเมินผล หมายถึง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการค้นคว้าหาความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การออกแบบวิธีการวัด และประเมินผล ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการทดสอบและตรวจสอบผลการเรียน ของนักเรียน

3. สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 หมายถึง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 (หนองคาย- บึงกาฬ) จำนวน 56 โรงเรียน

4. ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระ หัวหน้าหมวด กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) คือครูผู้สอนที่เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระ รองหัวหน้า ภาษาอังกฤษ หรือผู้บริหารในหมวด ภาษาอังกฤษ มีส่วนร่วมในการบริหารงานของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

5. ครู คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแนวทางพัฒนาครู ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยกำหนดหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้
 - 1.2 หลักการจัดการเรียนรู้
 - 1.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้
 - 1.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้
2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แนวคิดการพัฒนาครู
4. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการจัดการเรียนรู้ ได้มีนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้กล่าวถึงในหลากหลายมุมมอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

สมุน อมรวิวัฒน์ (2553) การจัดการเรียนรู้ หมายถึง สถานการณ์อย่างหนึ่งที่มีสิ่งต่อไปนี้เกิดขึ้น ดังนี้ 1) มีความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม และผู้สอนกับผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม 2) ความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์นั้นก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ 3) ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ใหม่นั้นไปใช้ได้

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542) การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่มีระบบ ระเบียบครอบคลุมการดำเนินงาน ตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงการประเมินผล

สนหาธิป พรกุล (2544) การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดจาก การคิด การค้นคว้า การทดลอง และการสรุปเป็นความรู้โดยตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาท หน้าที่จากการถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้วางแผนจัดการ ชี้แนะ และอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน

Hough and Duncan (1970) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง กิจกรรมของบุคคลซึ่งมีหลักและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นให้เกิดการเรียนรู้และความผาสุก ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุม ต่าง ๆ 4 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตร (Curriculum) หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชาและการตั้งจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ตลอดจนการเลือก เนื้อหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ (Instruction) หมายถึง การเลือก วิธีสอนและเทคนิค การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ วางไว้ 3) ด้านการวัดผล (Measuring) หมายถึง การเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสมและสามารถ วิเคราะห์ผลได้ และ 4) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Evaluating) หมายถึง ความสามารถ ใน การประเมินผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้

Mayer (2003) การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลง ความรู้และพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนผ่านการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อกระตุ้นให้เกิดการ ปรับเปลี่ยนในตัวผู้เรียน มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ภารกิจที่ครูเป็นผู้ลงมือปฏิบัติและเป็นกิจกรรมที่ มีเป้าหมายส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียน

Hativa (2005) การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผู้เรียน หรือ Interaction หมายถึง กระบวนการส่งผ่านประสบการณ์ไปยังผู้เรียน โดยจัดทำเป็นแผนการเรียนรู้แสดงการมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อมุ่งหวังให้บรรลุผลการเรียนรู้ตามที่ต้องการ

จากการศึกษาแนวคิดของหน่วยงานและนักวิชาการเกี่ยวกับความหมายของการ จัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

2. หลักการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการของการจัดการเรียนรู้ ได้มีนักวิชาการที่ เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้กล่าวถึงในหลากหลายมุมมอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ทองคุณ หงส์พันธ์ (2542) ได้สรุปหลักการจัดการเรียนรู้ โดยกล่าวไว้เป็นบัญญัติ 20 ประการ ดังนี้ 1) ศึกษาหลักสูตรให้กระจ่าง 2) วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างดี 3) มีกิจกรรม/

ทำอุปกรณ์ 4) สอนจากง่ายไปหายาก 5) วิธีสอนหลากหลายมากชนิด 6) สอนให้คิดมากกว่าจำ
7) สอนให้ทำมากกว่าท่อง 8) แคล้วคล่องเรื่องสื่อสาร 9) ต้องชำนาญการจูงใจ 10) อย่าลืมใช้จิตวิทยา
11) ต้องพัฒนาอารมณ์ขั้น 12) ต้องผูกพันห่วงหาศิษย์ 13) ฝ่าตามติดพฤติกรรม 14) อย่าทำตัวเป็น
ทรราช 15) สร้างบรรยากาศไม่น่ากลัว 16) ประพฤติตัวตามที่สอน 17) อย่าตำรอนกำลังใจ
18) ให้เทคนิคการประเมิน 19) ผู้เรียนเพลินมีความสุข 20) ครูสนุกกับการเรียน

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2549) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ คือ หลักการจัดการ
เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดกิจกรรมการเรียน การ
สอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับวัย ความต้องการความสนใจของผู้เรียนและความต้องการของสังคมด้วย
กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมกระบวนการคิด ได้รับความสนใจด้วยเทคนิควิธีการสอนที่
หลากหลาย ใช้สื่อการเรียนรู้และวิธีการวัดประเมินผลที่หลากหลาย ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552) ได้สรุปหลักการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) เน้นกระบวนการ
คิดในเนื้อหาการเรียนรู้ 2) เน้นแรงจูงใจภายใน 3) การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้โอกาสการเรียนรู้
หลากหลายระดับและหลากหลายรูปแบบการเรียนรู้ 4) ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้แนะนำ
มากกว่าสอนบรรยาย 5) ใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น 6) เนื้อหาควรสัมพันธ์กับ
ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน มีความหมายและเหมาะสมกับผู้เรียน 7) ส่งเสริมการใช้แหล่งข้อมูลที่
หลากหลายในการเรียนรู้ 8) ส่งเสริมความร่วมมือกันในการวางแผนการสอนของผู้สอนและผู้มีส่วน
เกี่ยวข้อง 9) ส่งเสริมการใช้เวลาและสถานที่เรียนที่ยืดหยุ่น และ 10) ส่งเสริมการพัฒนายุทธวิธีและ
ทักษะทางสารสนเทศสมัยใช้จิตวิทยา 11) ต้องพัฒนาอารมณ์ขั้น 12) ต้องผูกพันห่วงหาศิษย์
13) ฝ่าตามติดพฤติกรรม 14) อย่าทำตัวเป็นทรราช 15) สร้างบรรยากาศไม่น่ากลัว 16) ประพฤติตัว
ตามที่สอน 17) อย่าตำรอนกำลังใจ 18) ใช้เทคนิคการประเมิน 19) ผู้เรียนเพลินมีความสุข
และ 20) ผู้สอนสนุกกับการเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552) ได้ให้หลักการที่สำคัญในการจัดการ
เรียนรู้ ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่าง
ระหว่างบุคคล 3) การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง 4) การจัดการเรียนรู้ที่เน้น
ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ทิศนา แคมมณี (2553) ได้สรุปหลักการจัดการเรียนรู้ มี 3 ประการ คือ 1) การจัด
สภาพแวดล้อมทางการเรียนให้อบอุ่น ปลอดภัย ไม่น่าหวาดกลัว น่าไว้วางใจจะช่วยให้ผู้เรียน
เกิดการเรียนรู้ได้ดี 2) ผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว ครูจึงควร
สอน แบบชี้แนะ (Non-Directive) โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้นำทางในการเรียนรู้ของตน (Self-Directive)
และคอย ช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนอย่างสะดวกจนบรรลุผล 3) ในการจัดการเรียนการสอนควรเน้น

การเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) เป็นสำคัญ เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญที่บุคคลใช้ในการดำรงชีวิตและ แสวงหาความรู้ต่อไป

จากการศึกษาหลักการการจัดการเรียนรู้จากนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่า หลักการจัดการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล 3) การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง 4) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นด้านคุณธรรมจริยธรรม

3. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ได้มีนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้กล่าวถึงในหลากหลายมุมมอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

- 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
- 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในวิชา
- 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการสอนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ
- 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

อัญชลี สารรัตน์ (2542) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

- 1) การกำหนดเรื่องที่จะสอน โดยการศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์หาความสำคัญของเนื้อหา
- 2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนสำหรับหัวเรื่อง
- 3) วางแผนการสอน เป็นการกำหนดรายละเอียดของการสอนตั้งแต่ต้นจนจบโดยการเขียนแผนการสอน ซึ่งอาจจะในรูปแบบการสอนรายวิชาและแผนการสอนรายคาบรวมทั้งระบุทรัพยากรแหล่งความรู้อุปกรณ์หรือวัสดุที่ต้องการใช้
- 4) การปฏิบัติการสอน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดขึ้นในขั้นที่ 3

รวมทั้งมีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนความสอดคล้องสัมพันธ์กันของกิจกรรมการเรียนการสอน ผลสำเร็จของการสอนตามจุดประสงค์โดยการบันทึกจุดเด่นจุดด้อยของกิจกรรมไว้สำหรับการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น 5) การประเมินผล ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน และการบรรลุผลตามจุดประสงค์ การเรียนรู้โดยวิธีการประเมินผลที่หลากหลาย และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงเช่นสังเกตการปฏิบัติงาน ตรวจสอบผลงานทดสอบและสัมภาษณ์นอกจากการประเมินผู้เรียนแล้วผู้สอนควรประเมิน กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงโดยบันทึกจุดเด่น จุดด้อยของกิจกรรม และนำมาพิจารณาพร้อมกับความก้าวหน้าของผู้เรียนและการบรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

สำลี รักสุธี และคณะ (2544) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้ ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรจะทำให้ครูเขียนแผนการสอนมองเห็นแนวทางในการเขียนการสอนได้ชัดเจน และเขียนแผนการสอนได้ตรงตามที่ หลักสูตรกำหนด ขั้นที่ 2 วิเคราะห์หลักสูตรจะช่วยให้ทราบว่าหลักสูตรมีจุดประสงค์อะไร มีเนื้อหากิจกรรมอะไร มีเวลาเท่าใดการจัดการเรียนการสอน จะวัดผลอย่างไรเมื่อเข้าใจแล้วจึงจะนำไปวางแผนดำเนินงานต่อไป ขั้นที่ 3 การกำหนดการสอน เป็นการวางแผนแบบกว้างโดยนารายละเอียด ที่ได้จากการวิเคราะห์คำอธิบายในหลักสูตรมาแยกย่อยเนื้อหา จุดประสงค์กิจกรรมและกำหนดคาบ เวลาสอน ขั้นที่ 4 การเรียนแผนการสอนจะต้องเน้นนักเรียนเป็นสำคัญเป็น การเตรียมการสอนที่หลอมรวมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ตั้งแต่สองกลุ่มประสบการณ์ขึ้นไปเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจใช้กลุ่มประสบการณ์ใดเป็นแกนก็ได้ และในการกำหนดกิจกรรมต้องตอบสนอง การแตกต่างของผู้เรียนด้วย

บันลือศักดิ์ จำนง (2546) ได้อธิบายองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

- 1) ด้านผู้สอน เป็นผู้ที่มีความสำคัญในการที่จะแปลมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระ การเรียนรู้ที่เป็นตัวหนังสือให้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม น่าสนใจ และมีกระบวนการเรียนรู้หลากหลายวิธีอย่างอิสระ จะต้องรู้จักเลือกปรับปรุงเทคนิคและวิธีการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียนโดยไม่ใช้วิธีการเดียว ควรมีการดัดแปลง และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาในแต่ละเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน ผลสำเร็จในการเรียนรู้ 2) ด้านผู้เรียน เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียน ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งบุคลิกภาพ สติปัญญา ความถนัด ความสนใจและความ ของร่างกาย ผู้เรียนควรมีโอกาสร่วมคิด ร่วมวางแผนในการจัดการเรียนการสอน และมีโอกาส เลือกวิธีเรียน หลากหลาย ตามความเหมาะสมภายใต้การแนะนำของผู้สอน 3) เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดเนื้อหาวิชาให้มีความสัมพันธ์กัน มีความน่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น รวมทั้งสภาพสิ่งแวดล้อมของการจัดการเรียน 4) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ อุปกรณ์ช่วยในการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 5) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ ผู้สอนต้องมีวิธีการที่จะดี สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ

ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางวิชาการ เช่น จัดห้องขวนคิด ห้องกิจกรรมวิทยาศาสตร์ จัดระบบนิเวศจำลอง จัดบริเวณโรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ทางชีววิทยา ธรณีวิทยา ฯลฯ มีการดัดแปลงห้องเรียนให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถมีปฏิสัมพันธ์กัน ได้ดี และจัดกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย

ประไพ ฉลาดคิด (2548) ได้กล่าวองค์ประกอบของการสอนไว้ 1) ผู้สอน ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งต่อการสอน เพราะต้องเป็นผู้รู้หลักสูตรและเนื้อหาสาระมาดำเนินการสอน มีการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตลอดเวลาของ การเรียนการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน มีทักษะกระบวนการ และมีเจตคติที่ดีตามเจตนารมณ์ของบทเรียนและหลักสูตร นอกจากนั้นครูยังต้อง มีความสามารถใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนและสอนให้ตรงตามจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ จึงจะทำให้การสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น 2) ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสอน เพราะการสอน จะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีผู้เรียนเป็นผู้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดให้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามจุดประสงค์ของการสอนที่ตั้งไว้ 3) กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบอีก ประการหนึ่ง ที่มีความสำคัญมากต่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นออกแบบโดยผู้สอน และผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีการวัดผลและประเมินผลตามที่ผู้สอนได้วางแผนไว้ 4) บริบทในการเรียนการสอน ในการสอนที่ต้องการให้เกิดผลที่ดีทั้งต่อผู้สอน และผู้เรียนนั้น สภาพแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึงอันได้แก่ ความเหมาะสมของสีในห้องเรียน การถ่ายเทของอากาศ ทิศทางลม เสียงรบกวนจากภายนอก ห้องเรียน เช่น เสียงรถยนต์วิ่งผ่านไปมา กลิ่นเหม็นจากตลาดสด เป็นต้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้จะดำเนินไปด้วยดี โดยคำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ ขั้นตอนของการจัดการ การเรียนรู้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการสอน ขั้นดำเนินการสอน และขั้นประเมินผล ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมการสอน การเตรียมการสอนเป็นการวางแผนการสอน ก่อนการเข้าสอนสิ่งที่ควรพิจารณามี ดังนี้ 1.1) การเตรียมการสอน ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของรายวิชา เพื่อครูผู้สอน จะได้ทราบว่ากำลังจะสอนอะไร รวมทั้งการเป็นแนวทางในการเลือกและกำหนดเนื้อหาวิชาและการจัด กิจกรรมเนื้อหาให้ต่อเนื่องกันได้ 1.2) ควรพิจารณาพื้นฐานของผู้เรียน ว่ามีพื้นฐานความรู้เดิมเป็นอย่างไร อาจใช้วิธีการสอบถาม เพื่อจะได้เตรียมเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน 1.3) การกำหนดเนื้อหา เป็นการเตรียมเนื้อหาให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย มีความกว้างขวาง สมบูรณ์ถูกต้องกับลักษณะงาน 1.4) การกำหนดเวลา ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และกิจกรรมการสอน ซึ่งการปฏิบัติจะใช้เวลาในการฝึกอย่างไร ใช้ระยะเวลาสั้นหรือยาวจะต่อเนื่องกันอย่างไร 1.5) การกำหนดวัสดุฝึกและอุปกรณ์การสอนโดยการเลือกให้

เหมาะสม กับเนื้อหาวิชา และการฝึกในวิชานั้น 2) ขั้นตอนดำเนินการเป็นการดำเนินการระหว่างสอน เป็นกระบวนการ ต่อเนื่องกันข้อควรพิจารณามี ดังนี้ 2.1) ชั่วโมงแรกเป็นชั่วโมงสำคัญ เพราะถ้า เริ่มต้นด้วยดีก็จะเป็นโอกาสดี ในชั่วโมงถัดไป ชั่วโมงแรกเป็นการแนะนำตัวเองหาความรู้จักกับผู้เรียน และนารายวิชาชี้แจง รายละเอียดของรายวิชา พร้อมทั้งการอธิบายถึงวิชาที่เรียน วิธีการเรียน การจัดกิจกรรม การวัดผล โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนในการให้ข้อคิดและเสนอแนะ 2.2) ชั่วโมงต่อ ๆ ไป การเริ่มสอนในแต่ละชั่วโมงควรทบทวนการสอนที่ผ่านมาเพื่อจะได้เป็นการ ฟื้นความจำและความต่อเนื่องของบทเรียนอย่างเหมาะสม เปิดโอกาส ให้ซักถามระหว่างชั่วโมง รวมทั้งการสรุปบทเรียนและการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่เรียน 3) ขั้นตอนประเมินผล เป็นขั้นสุดท้ายของการสอนว่าได้ผลตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ ครูจะประเมินผลการเรียนการสอนที่ เสร็จสิ้นลงไปแล้วว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยกำหนดการผ่านเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ กำหนดไว้

จากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการ เรียนรู้ ดังแสดงในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบ การจัดการเรียนรู้	นักวิชาการ/หน่วยงาน						รวม ความถี่
	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ (2536)	สอัญชลี สารรัตน์(2542)	สำลี รักสุทธี และคณะ (2544)	บันลือศักดิ์ จ้าง (2546)	ประไพ ฉลาดคิด (2548)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548)	
1. การศึกษาหลักสูตร	/	/	/	/	/	/	6
2. การวิเคราะห์ผู้เรียน	/	/	/	/	/	/	6
3. การออกแบบการเรียนรู้	/	/	/	/	/	/	6
4. การเตรียมการสอน	/	/	/	/	/	/	6
5. การวัดและประเมินผล การเรียนรู้		/	/		/	/	4

จากข้อมูลในตาราง 1 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536) ; อัญชลี สารรัตน์ (2542) ; สำลี รักสุทธี และคณะ (2544) ; บันลือศักดิ์ จำนง (2546) ; ประไพ ฉลาดคิด (2548) และปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) ได้ทั้งหมด 4 องค์ประกอบ คือ

1. การศึกษาหลักสูตร
2. การวิเคราะห์ผู้เรียน
3. การออกแบบการเรียนรู้
4. การเตรียมการสอน
5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

และได้นำองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในแต่ละองค์ประกอบมาศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดความหมายและตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. ด้านการศึกษาหลักสูตร

চারং บัวศรี (2542) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดงจุดมุ่งหมายการจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ องค์ประกอบของหลักสูตรสรุปได้ ดังนี้ 1) เป้าหมายและนโยบายการศึกษา (Education Good and Policies) หมายถึง สิ่งที่อยู่ต้องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา 2) จุดหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึงผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว 3) รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร (Type and Structure) หมายถึง ลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชาหรือกลุ่มวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ 4) จุดประสงค์ของวิชา (Subject Objectives) หมายถึงผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นแล้ว 5) เนื้อหา (Content) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะและความสามารถที่ต้องการให้มี รวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ

กูด (Good, 1974) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า กลุ่มรายวิชาที่จัดไว้โดยมีระบบหรือลำดับวิชาที่บังคับ สำหรับการจบการศึกษาหรือเพื่อรับประกาศนียบัตรสาขาวิชาหลักต่าง ๆ

ชาญณรงค์ พันธุ์แก่น (2561) ได้สรุปว่า หลักสูตร หมายถึง กระบวนการปรับปรุงหรือศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับ จุดมุ่งหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตร การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำ โครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ การบูรณาการรวมถึงการเนื้อหาสาระการนิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและการจัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่สอดคล้องกับความสนใจ

และความถนัดของนักเรียนโดยมีผู้บริหารเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำคู่มือและแนวการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มาบริการแก่ครูร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อพัฒนา นักเรียนให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการ ดำรงชีวิตสามารถ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า การศึกษาหลักสูตร หมายถึง การศึกษาเอกสารที่จัดทำขึ้น โดยการกำหนดจุดประสงค์ เป้าหมาย วิธีการกิจกรรม การวัดผลและการประเมินผล ที่จะให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ที่มีแบบแผนตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ นิเทศการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

2. ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน

ประไพ ฉลาดคิด (2548) ได้สรุปว่า การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญ ของการสอน เพราะการสอนจะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีผู้เรียนเป็นผู้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดให้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามจุดประสงค์ของ การสอนที่ตั้งไว้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2553) ได้อธิบายว่า การวิเคราะห์ด้าน ผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกเกี่ยวกับความสามารถทางสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ความต้องการพื้นฐานเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้อง คำนึงถึง และจะละเลยไม่ได้

มัณฑรา ธรรมบุศย์ (2545) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์นักเรียนตามพฤติกรรมลีลา การเรียนรู้ (Learning Style) การวิเคราะห์นักเรียนตามพฤติกรรมลีลาการเรียนรู้ เพื่อศึกษา ธรรมชาติของนักเรียนว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร มากน้อยเพียงใด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ ในการจัดนักเรียนเป็นกลุ่ม เพื่อครูจะได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของ นักเรียนซึ่งมีวิธีการ ดังนี้ 1) สำรวจนักเรียนโดยใช้แบบวิเคราะห์พฤติกรรมลีลาการเรียนรู้ของนักเรียน 2) บันทึกสรุปพฤติกรรมลีลาการเรียนรู้ 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศการวิเคราะห์การเรียนรู้ตาม พฤติกรรมลีลาการเรียนรู้ 4) นำผลการวิเคราะห์มาพิจารณาจัดกลุ่มให้กับนักเรียน เพื่อส่งเสริมให้ นักเรียน

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์ผู้เรียน หมายถึง การที่ผู้สอนจะต้องใช้หลักจิตวิทยา ศึกษาและทำความเข้าใจในตัวของผู้เรียนแต่ละคนเกี่ยวกับความสามารถทางสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ และความต้องการพื้นฐาน

3. ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้

อุไร ปุ่มะณี (255) ได้อธิบายการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนซึ่งเป็นสำคัญซึ่งประกอบด้วย การเอาใจใส่ในการเรียน การปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้แสดงออกตลอดจนการแสวงหาวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

สรุปได้ว่า การออกแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การทำความเข้าใจในเรื่อง หลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ความสามารถในการกำหนด ผลการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการ การเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม การจัดทำแผนการสอน การนำผลการออกแบบการเรียนรู้ไปใช้ และการประเมินผลการออกแบบ การเรียนรู้ สามารถรู้และเข้าใจแนวคิด เทคนิค วิธีการสอน ภาษาอังกฤษ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ บูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหาเพื่อการเรียนรู้ภาษาให้กับผู้เรียนได้เหมาะสม

4. การเตรียมการสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้นั้น เตรียมการสอน การเตรียมการสอนเป็นการวางแผนการสอนก่อนการเข้าสยบสิ่งที่ควรพิจารณา

- 1) การเตรียมการสอนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของรายวิชา เพื่อคนสอนจะได้ทราบที่กำลังจะสอนอะไร รวมทั้งการเป็นแนวทางในการเลือกและกำหนดเนื้อหาวิชาและการจัดกิจกรรมเนื้อหาให้ต่อเนื่องกันใด
- 2) ควรพิจารณาพื้นฐานของผู้เรียนว่ามีพื้นฐานความรู้เดิมเป็นอย่างไรอาจใช้วิธีการสอบถาม เพื่อจะได้เตรียมเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน
- 3) การกำหนดเนื้อหา เป็นการเตรียมเนื้อหาให้ตรงกับ จุดมุ่งหมาย มีความกว้างขวาง สมบูรณ์ถูกต้องกับลักษณะงาน
- 4) การกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับ เนื้อหา และกิจกรรมการสอน ซึ่งการปฏิบัติจะใช้เวลาในการฝึกอย่างไร ใช้ระยะเวลาสั้นหรือยาว จะต่อเนื่องกันอย่างไร
- 5) การกำหนดวัสดุฝึกและอุปกรณ์การสอนโดยการเลือกให้เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา และการฝึกในวิชานั้น

วิฒนาพร ระงับทุกข์ (2545) ได้กล่าวว่า บทบาทของครูในการเตรียม การสอน ประกอบด้วย 1) การศึกษาและวิเคราะห์เรื่องที่จะสอนเพื่อเตรียมตนเองให้พร้อมสำหรับ บทบาทของผู้เป็นแหล่งความรู้ (Resource Person) และเตรียมข้อมูลประสบการณ์อื่น ๆ ที่จะ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 2) การเตรียมแหล่งข้อมูล คือ การเตรียมแหล่งข้อมูลความรู้แก่นักเรียน ทั้งในรูปแบบของสื่อการเรียน ใบความรู้และวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบกิจกรรมในห้องเรียน 3) การจัดทำแผนการสอนคือการวางแผนการจัดกิจกรรมตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ที่กำหนดครูต้อง วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ได้สาระสำคัญและเนื้อหาข้อความรู้ อันจะนำไปสู่การออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้เป็นสำคัญ 4) การเตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์คือการกำหนดว่าจะใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ เอกสาร หนังสือหรือข้อมูลแหล่งความรู้ต่าง ๆ รวมถึงห้องเรียนหรือสถานที่ใดบ้างในการจัดกิจกรรม

5) การเตรียมการวัดและประเมินผลคือการเตรียมเครื่องมือวัดและประเมินผล การเรียนรู้โดยเตรียมวิธีการวัดและเครื่องมือวัดให้พร้อมก่อนทุกครั้ง

กระทรวงศึกษาธิการ (2548) ได้กล่าวถึงการเตรียมการสอน (แผนการสอน/แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การเตรียมเนื้อหา/สาระการเรียนรู้หมายถึงการกำหนดเนื้อหาสาระ ในแผนการสอน/แผนการจัดการเรียนรู้ 2) การเตรียมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนหมายถึงการกำหนดกิจกรรมที่จะใช้จัดการเรียนการสอน 3) การเตรียมสื่อ/แหล่งการเรียนรู้หมายถึงการกำหนดสื่อ/แหล่งการเรียนรู้ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรม 4) การเตรียมการวัดผลและประเมินผลหมายถึงการกำหนดวิธีการวัดผลและเครื่องมือวัดผล 5) คุณภาพของแผนการสอน/แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึงแผนการสอน/แผนการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างน้อยควรประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา/สาระการเรียนรู้/กิจกรรม/สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และสรุปผลการสอน

สำลี รักสุทธี (2549) กล่าวว่า การเตรียมการสอนหรือการเตรียมแผนการสอน หมายถึง แผนการเตรียมการหรือโครงการทางวิชาการที่ได้รับการจัดทำอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติมากที่สุด รวมทั้งสามารถเลือกกิจกรรมปฏิบัติตามความสนใจความถนัดและพัฒนาการของผู้เรียนด้วย เป็นการเตรียมการสอนวางมีระบบ และเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ครูพัฒนาการของผู้เรียนด้วย เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนตามอัตภาพของแต่ละบุคคลด้วยซึ่งสามารถสรุปลักษณะของแผนการสอนที่ดีได้ดังนี้ 1) เป็นคู่มือการสอนที่ครูพัฒนาขึ้นจากวิชาที่ตนเองสอนใช้สอนเป็นประจำ และผู้อื่นสามารถใช้สอนแทนได้เมื่อตนเองไม่อยู่ 2) เป็นเอกสารการสอนที่มีลักษณะสมบูรณ์ เพราะในแต่ละแผนจะประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ที่จะนำพาให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา 3) มีลักษณะเหมือนชุดการสอนเพราะในแต่ละแผนมีความสมบูรณ์ในตัว 4) แต่ละแผนเมื่อ 1 คนจบจะสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือผลสะท้อน กลับได้ทันทีทำให้ครูเข้าใจนักเรียนนักเรียนของตนเองให้ดี 5) การอธิบายสาธิตบรรยายเป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมชัดเจน ง่ายเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2550) ได้สรุปว่า การเตรียมการสอนหรือการเตรียมแผนการสอน คือ เอกสารที่จัดขึ้นเพื่อแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตรทำให้ครูผู้สอนสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนให้แก่ักเรียนเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมงซึ่งแผนการสอนจะมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) สาระสำคัญ (บทสรุปของเนื้อหา) 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) เนื้อหาวิชา (สาระการเรียนรู้)
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน 5) การวัดประเมินผล

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546) การเตรียมการสอน (แผนการสอน/แผนการจัดการเรียนรู้) เป็นการเตรียมขยายรายละเอียดของหลักสูตรให้ไปสู่ภาคปฏิบัติโดยการกำหนดกิจกรรมและเวลาไว้ อย่างชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้แผนการสอนควรจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) แผนการสอน ระยะยาวจัดทำเป็นรายภาคหรือรายปี 2) แผนการสอนระยะสั้นนำแผนการสอนระยะยาวมาขยาย เป็นรายละเอียด สำหรับการสอนในแต่ละครั้งแผนการสอนมีคุณค่าต่อการจัดการเรียนการสอน ของครู ดังนี้ 2.1) ร่างเป็นแนวทางในการสอนซึ่งจะช่วยให้ความสะดวกแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรสามารถ ดำเนินการสอนให้ได้ผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร 2.2) ให้ความสะดวกแก่ผู้บริหารและ ศึกษานิเทศก์ในการช่วยเหลือแนะนำและติดตามผลการเรียนการสอน 2.3) เป็นแนวทางในการสร้าง ข้อทดสอบเพื่อประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อให้มีความครอบคลุมกับเนื้อหาสาระที่ได้สอนไปแล้ว

สรุปได้ว่า การเตรียมการสอน หมายถึง การเตรียมสื่อการสอน เทคโนโลยี ประกอบการสอน เตรียมแหล่งเรียนรู้และบรรยากาศในชั้นเรียน การวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ การเรียนรู้เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการและกระบวนการต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนใช้ในการ ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในหลักการ

5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ประกอบด้วย 1) กระบวนการวัดและประเมินผล หมายถึง มีวิธีการวัดและประเมินผล ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) คุณภาพของการวัดและประเมินผล หมายถึง วิธีการวัดและ ประเมินผลหลากหลายครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และได้ผลการประเมินตรงกับความสามารถ ที่แท้จริงของผู้เรียน 3) การมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล หมายถึง ครูผู้เรียนผู้ปกครองหรือ ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลและนำผลมาพิจารณาประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

ส. วาสนา ประवासฤกษ์ (2539) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผล ผู้เรียนไว้ว่า เป็นการวัดและประเมินผลจากสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์จริง ในชีวิตจริงโดยยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญมีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอน เน้นการที่ปรากฏให้เห็น ทั้งในและนอกห้องเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) ให้ความหมายของการวัด และประเมินผลผู้เรียนไว้ว่า คือ การประเมินการกระทำแสดงของในหลาย ๆ ด้านของ ผู้เรียนตาม สภาพความเป็นจริงทั้งในและนอกห้องเรียนหรือสถานที่อื่น ๆ นอกโรงเรียนโดยครูไม่ได้จัด สถานการณ์มีลักษณะเป็นการประเมินแบบไม่เป็นทางการ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2549) ให้ความหมายของการประเมิน การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงว่า เป็นการกระบวนการทำงานในด้านสมองหรือการคิดและจิตใจ ของผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมาตามสิ่งที่ผู้เรียนกระทำโดยพยายามตอบคำถามว่าผู้เรียนทำอย่างไร

และทำไมจึงทำอย่างนั้นการได้ข้อมูลว่าเขาทำอะไรและเขาทำไมจะช่วยให้ผู้สอนได้ช่วยพัฒนาการเรียนของผู้เรียนและการสอนของผู้สอนทำให้การเรียนการสอนมีความหมายและทำให้เกิดความอยากในการเรียนรู้ต่อไป

สมนึก นนธิจันทร์ (2540) ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงว่าเป็นการประเมินผลที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยการแสดงออกหลาย ๆ ด้าน เพื่อนำไปแก้ปัญหาโดยใช้ทักษะกระบวนการคิดที่สลับซับซ้อนที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์ที่เป็นจริงในทุกบริบทเท่าที่จะเป็นไปได้

พิสนุ พงศรี (2550) ได้สรุปว่า การประเมินการเรียนรู้มีความสำคัญทั้งต่อผู้เรียน ผู้เกี่ยวข้องและช่วยในการจัดการศึกษา 8 ประการ ดังนี้ 1) การจัดตำแหน่งจะช่วยให้ทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถต่างกันอย่างไรบ้าง ในด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้คุณธรรม และจริยธรรม ซึ่งนำไปใช้ประโยชน์ในการจำแนกผู้เรียน 2) การวินิจฉัย เป็นการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อหาสาเหตุโดยพิจารณา วินิจฉัยว่าเพราะเหตุใดจึงได้ผลเช่นนั้น 3) การเปรียบเทียบพัฒนาการโดยพิจารณาจากผลการประเมินก่อน ระหว่าง และหลังจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่าผู้เรียนมีพัฒนาการออกงามก้าวหน้าขึ้นเพียงใด 4) การตัดสินผลการเรียน เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนจะใช้ประโยชน์ในการตัดสินผลการเรียนทั้งในระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้และในระดับที่สูงกว่า 5) การพยากรณ์ เป็นการนำผลการประเมินในปัจจุบันไปพยากรณ์อนาคตว่า ผู้เรียนมีความสำเร็จหรือควรเรียนอะไรที่เหมาะสมซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแนะนำเพื่อศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ 6) การปรับปรุงการเรียนการสอน ผลการประเมินสามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้เพราะผลการประเมินที่พบว่า ผู้เรียนยังไม่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่คาดหวังอาจเกิดจากการจัดการเรียนการสอนไม่ดีไม่เหมาะสมหรือไม่มีคุณภาพเพียงพอ 7) การวิจัย สารสนเทศจากการประเมินผลการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ สามารถนำไปใช้พื้นฐานในการวิจัยทางการศึกษาหรือสาขาอื่น ๆ ได้ 8) เป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้อง การประเมินเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องหลาย ฝ่ายโดยเฉพาะผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาแล้วทั้งครู ผู้บริหารต้นสังกัด ประชาชน ชุมชน สังคมในการร่วมกันจัดการศึกษาให้เกิดอรรถประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

สันติ บุญภิรมย์ (2552) ได้สรุปว่าการประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่เกิดจากการนำข้อมูลที่ได้อาจจากการวัดมาทำการพิจารณาตัดสินเป็นระบบอย่างครอบคลุมเพื่อหาข้อสรุปด้วยคุณธรรม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้สรุปถึงการวัดผลไว้ว่า เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น ๆ ส่วนการประเมินผลเป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริงและการกระทำ

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการค้นคว้าหาความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการทดสอบและตรวจสอบผลการเรียนของนักเรียน

4. แนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้

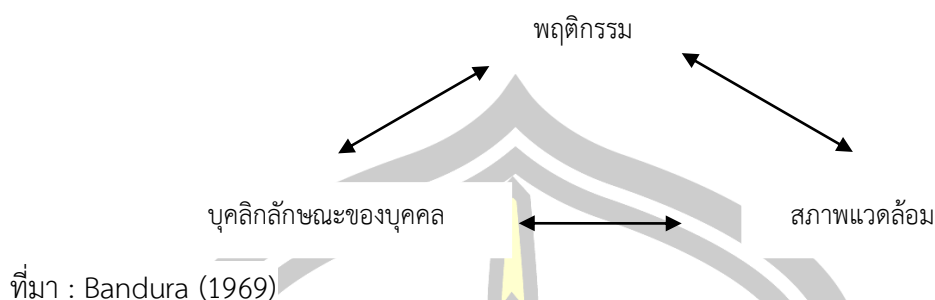
จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ ได้มีนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้กล่าวถึงในหลากหลายมุมมอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

Ausubel (1963) ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of Meaningful Verbal Learning) ว่า การเรียนรู้จะมีความหมายแก่ผู้เรียน หากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่รู้มาก่อน การนำเสนอ ความคิดรวบยอดหรือกรอบมโนทัศน์ หรือกรอบความคิด (Advance Organizer) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแก่ผู้เรียนก่อนการสอนเนื้อหาสาระนั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ได้เรียนเนื้อหาสาระนั้นอย่างมีความหมาย

Bandura (1969) เชื่อว่า ผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน หลักการสำคัญ คือ ผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) แบบบูรณาเสนอว่าพฤติกรรมเกิดขึ้นเนื่องจากมีกลไกเกิดขึ้น ระหว่าง 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกัน คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อม ปัจจัยส่วนตนของผู้เรียน และชนิดของพฤติกรรม ปัจจัยทั้ง 3 อาจจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมไม่เท่ากัน ปัจจัยบางตัวอาจมีอิทธิพลต่อการเกิด พฤติกรรมมากกว่าปัจจัยบางตัวในช่วงเวลาหนึ่ง แต่ปัจจัยทั้งสามจะไม่มีอิทธิพลเท่ากันพร้อมกันในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ผลเกี่ยวข้องกันจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับปัจเจกบุคคลพฤติกรรมที่จะแสดงออก และสภาพแวดล้อมในขณะที่เกิดมีพฤติกรรมนั้นขึ้น นอกจากนี้ยังอีกว่าในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ในโลก มนุษย์มีความสามารถขั้นพื้นฐาน 5 ประการ คือ 1) ความสามารถในการใช้สัญลักษณ์ (Symbolizing Capability) 2) ความสามารถในการสังเกตผู้อื่น (Vicarious Capability) 3) ความสามารถในการคิดล่วงหน้า (Forethought Capability) 4) ความสามารถในการควบคุมตนเอง (Self-Regulatory Capability) และ 5) ความสามารถในการสะท้อนกลับให้แก่ตนเอง (Self-Reflective Capability)

ปรากฏดังภาพประกอบ 2

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ภาพประกอบ 2 การมีอิทธิพลเกี่ยวข้องของ พฤติกรรม บุคลิกลักษณะของบุคคลและสภาพแวดล้อมของ Bandura

Maslow (1970) เชื่อว่า ความรู้ที่ได้มาเป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ด้วยตัวของมันเองอย่างต่อเนื่อง หลักการสำคัญ คือ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchy of Needs) เป็นนักจิตวิทยามนุษยนิยม ได้เสนว่ามนุษย์มีความต้องการ 5 ขั้น ซึ่งจะเกิดตามลำดับขั้นบุคคลจะต้องได้รับการตอบสนองในขั้นต่ำก่อนจึงจะเกิดความต้องการในขั้นต่อไป ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ตามแนวความคิดของ Maslow มี 5 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ความต้องการด้านสรีระ (Physiological Needs) ขั้นที่ 2 ความต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ขั้นที่ 3 ความต้องการด้านความรักและความเป็นเจ้าของ (Needs of Love, Affection and Belongingness) ขั้นที่ 4 ความต้องการด้านศักดิ์ศรีและความภาคภูมิใจในตน (Self Esteem) และขั้นที่ 5 ความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างสมบูรณ์เต็มที่ (Need for Self Actualization)

Piaget (1972) เชื่อว่า ความรู้ที่ได้มาเป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ด้วยตัวของมันเองอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่เด็กเจริญเติบโตเด็กจะมีพัฒนาการทางสมองและมีพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว เด็กจะกระตือรือร้นที่จะสัมพันธ์กับโลกภายนอกและได้ความรู้จากการกระทำของตน ความกระตือรือร้นที่เรียนรู้นี้ติดตัวมาแต่กำเนิดจึงเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Genetic Epistemology โดยแบ่งชนิดของความรู้เป็น 3 ชนิด 1) ความรู้ทางกายภาพ (Physical Knowledge หรือ Empirical Knowledge) เป็นสิ่งที่เด็กจะต้องการหาความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของวัตถุในโลก โดยผ่านทางประสาทสัมผัส (Perceptual Properties) เช่น สิ่งต่าง ๆ มีลักษณะเป็นของแข็งหรือของเหลว มีรสเป็นรสหวานหรือรสเปรี้ยว มีสีเป็นสีแดงหรือสีเหลือง 2) ความรู้ทางตรรกะคณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical Knowledge) เป็นความรู้ที่เป็นนามธรรม (Abstract) และเป็นความรู้ที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นมา เช่น ลูกหินจำนวนเท่ากัน ไม่ว่าจะวางห่างกันหรือชิดกันก็จะมีจำนวนเท่ากัน หรือดินน้ำมันหนึ่งก้อนมีน้ำหนักเท่ากัน เมื่อแบ่งออกมาเป็นลูกกลม ๆ 10 ก้อน 3) ความรู้ทางสังคม (Social Knowledge) เป็นการได้ความรู้จากการปฏิสัมพันธ์

กับมนุษย์ เช่น การเรียนรู้มารยาททางสังคม ถ้าผู้ใหญ่ให้ของเด็กน้อยจะต้องไหว้ขอบคุณ หรือการเรียนรู้พฤติกรรม เพื่อกำหนดประเภทของบุคคลและบทบาทของบุคคลในสังคม

Anderson and Krathwohl (2001) เชื่อว่า ความรู้ที่ได้มาเป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ด้วยตัวของมันเองอย่างต่อเนื่อง บุคคลจะมีความสามารถในการเรียนรู้แต่ละประเภทต้องพัฒนาเป็นลำดับขั้นเช่นกัน ดังนี้ 1) ความจำ (Remember) บุคคลจะสามารถค้นคืน สังเกตเห็น และระลึกข้อมูล หรือหลักการที่ตนเคยประสบมาได้จากความจำระยะยาวประกอบด้วย

1.1) การสังเกตรู้ได้ (Recognizing) หรือชี้ตัวได้ (Identifying) 1.2) การระลึกได้ (Recalling)

2) ความเข้าใจ (Understand) บุคคลสามารถที่จะสร้างความหมายจากคำพูด ข้อเขียนหรือข้อมูลจากกราฟ ผ่านการตีความ การจัดประเภท การย่อสรุป การอ้างอิง การเปรียบเทียบ และการอธิบาย

2.1) การตีความ (Interpreting) ความสามารถทำให้ชัดเจนได้การถอดความ 2.2) การยกตัวอย่าง

(Exemplifying) 2.3) การแบ่งประเภทหรือหมวดหมู่ (Classifying) 2.4) การย่อความ

(Summarizing) 2.5) การอนุมาน การชี้ให้เห็นหรือการแนะนำได้ (Inferring) 2.6) การเปรียบเทียบ

(Comparing) ความตรงข้ามกัน หรือการจับคู่กันได้ 2.7) การอธิบาย (Explaining) การเขียนโมเดล

ได้ 3) การประยุกต์ (Apply) บุคคลสามารถนำเอาความรู้ ข้อมูล หลักการหรือทฤษฎี ไปใช้ในชีวิตจริง

หรือนำเอาสิ่งที่เรียนมาใช้ในสถานการณ์ใหม่ 3.1) การดำเนินการได้สำเร็จ (Executing)

3.2) การนำไปใช้ (Implementing) 4) การวิเคราะห์ (Analyze) การแตกองค์ประกอบของสิ่งที่รู้

ออกเป็นส่วนย่อย ๆ รู้ว่าข้อมูลหรือหลักการนั้น ๆ ประกอบไปด้วยอะไรบ้าง แต่ละส่วน

มีความแตกต่างกันหรือทำหน้าที่ต่างกันและสัมพันธ์กันอย่างไร 4.1) การแยกความแตกต่าง

(Differentiating) 4.2) การทำให้เป็นระบบ (Organizing) การหาความเข้ากันได้แล้วนำมา

ประสานกันเป็นโครงสร้างเดียวกัน 4.3) การอ้างเหตุผลว่าเป็นของบุคคลหรือสิ่งของ (Attributing)

5) การประเมินผล (Evaluate) บุคคลสามารถประเมินตัดสิน ตรวจสอบและ วิเคราะห์สิ่งที่เรียนรู้

ข้อมูล หลักการ ทฤษฎีได้ตามเกณฑ์และมาตรฐาน 5.1) การตรวจสอบ (Checking) 5.2) การตัดสิน

และการวิจารณ์ (Critiquing) 6) การสร้างสรรค์ (Create) บุคคลสามารถนำสิ่งต่าง ๆ มารวมกันใหม่

ให้สามารถทำหน้าที่ของมันได้จนเป็นผลผลิตต้นฉบับ 6.1) การก่อกำเนิด (Generating) การสร้าง

สมมติฐาน (Hypothesizing) 6.2) การวางแผน (Planning) การออกแบบ (Designing) 6.3) การผลิต

(Producing) การสร้างขึ้นมา (Constructing)

Woolfolk (2010) เชื่อว่า การสร้างคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) เป็นการสะท้อนความรู้สึกนึกคิดในการลงความเห็นด้านคุณค่าของตน (Self-Worth) รวมทั้งความรู้สึกเชื่อมั่นและความภูมิใจในตนเองที่เป็นการลงความเห็นในด้านบวก ความรู้สึกภูมิใจในตนเองจะปรากฏก็ต่อเมื่อบุคคลดังกล่าวประสบผลสำเร็จทางวิชาการ ซึ่งความสนใจ ความรู้สึกพึงพอใจ ความรู้สึกหวังใย การสะท้อนความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลป้อนกลับและการประเมินผลผู้เรียนจะนำไปสู่ การตระหนักใน

คุณค่าของตนเอง นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติ โดยไม่มีการช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือได้รับมาโดยการใช้ความพยายาม ก็จะเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกตระหนักในคุณค่าของตน ในขณะที่บุคคลได้รู้สึกตระหนักในคุณค่าของตนก็จะมีแรงจูงใจในการกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมในทางบวกเพิ่มขึ้น

จากการศึกษาหลักการการจัดการเรียนรู้จากนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่า หลักการจัดการจัดการเรียนรู้ หมายถึง หลักการจัดการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยต้องมีความรู้ความเข้าใจใน หลักการจัดการจัดการเรียนรู้อย่างถูกต้องตรงประเด็นจะต้องดำเนินการในลักษณะที่เป็นกระบวนการทำงานที่มีระเบียบ แบบแผน และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในการเรียนที่ ดีสูงสุดคือคุณภาพของนักเรียน

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวการสอนที่ได้รับการเสนอขึ้นโดยนักภาษาศาสตร์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจำนวนมาก ได้มีศึกษาค้นคว้ามาตั้งแต่ปี 1975 ได้รับการกล่าวถึงมากในปัจจุบันและได้มีการอธิบายถึงความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530) ได้กล่าวถึงความหมายของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้คือ การใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อการสื่อสาร ผู้ส่งสาร (The Sender) จะใช้ทักษะพูดและเขียนเพื่อสื่อความหมาย ส่วนผู้รับสาร (The Receiver) จะใช้ทักษะฟังและอ่านเพื่อความเข้าใจ ทักษะที่ผู้ส่งสารใช้เป็นทักษะที่แสดงออก (Productive Skills) ส่วนทักษะที่ผู้รับสารใช้เป็นทักษะที่รับรู้ด้วยความเข้าใจหรือตีความ (Receptive หรือ Interpretive Skills) และทักษะฟังพูดนั้นเป็นทักษะที่แสดงออกทางคำพูด (Speech Skills) ส่วนทักษะอ่าน เขียนนั้นเป็นทักษะที่แสดงออกทางข้อเขียน (Literacy Skills) โดยมีตัวภาษา (Language Substance) หรือองค์ประกอบทางภาษา (Language Elements หรือ Components) ซึ่งได้แก่เสียงศัพท์และโครงสร้างเป็นแกนในการสื่อความหมาย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวถึง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการใช้ภาษา ระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารที่เป็นระบบระเบียบและมีจุดมุ่งหมาย มีองค์ประกอบต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้การสื่อสารนั้นถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้นวิธีสอนที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบันว่า เป็นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง (Actual Communication) วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative

Approach) มีจุดมุ่งหมายหลัก คือ ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน

Littlewood (1983) ให้ความหมายของการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำ แล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้และพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้

2. องค์ประกอบของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่าภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายในการสอนภาษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งการสอนผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารนั้นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศได้เสนอองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ดังนี้

รูปทอง กว่างสวาสดี (2549) แยกองค์ประกอบของความสามารถด้านการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ หรือโครงสร้าง (Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค การสะกด และการออกเสียง 2) ความสามารถด้านสังคม (Socio-Linguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น 3) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของเนื้อความ (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และ 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะการพูด ผู้พูดมีกลวิธีที่จะทำการสนทนาคล่องแคล่วมากขึ้น โดยใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดไม่รู้ เป็นต้น

Brown (1993) เสนอแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีลักษณะ 4 ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ดังนี้ 1) เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์ 2) เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ทางภาษา และปฏิบัติจริง โดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษา มิใช่เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะทาง

ภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย 3) ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย และ 4) ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุดผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน

Canale and Swain (2002) กำหนดองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารว่ามีอยู่ด้วยกัน 4 ส่วนใหญ่ ๆ คือ 1) ความสามารถด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ของภาษา (Grammatical Competence) คือ ความสามารถทางภาษาทั้งด้านภาษาพูด (Verbal) และที่ไม่ใช่ภาษาพูด (Nonverbal) อันประกอบด้วย ความรู้ในเรื่องการใช้คำศัพท์ กฎเกณฑ์การวางรูปประโยค การออกเสียง และความหมายตามรูปคำ 2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ทางสังคมที่แตกต่างกันโดยเน้นที่ความเหมาะสมในรูปประโยคด้วย เช่น ทำเนียบภาษา (Register) ภาษาท่าทางการแสดงออกโดยใช้ข้อความ (Expression) และระดับเสียง (Intonation) 3) ความสามารถด้านการสัมพันธ์ข้อความ (Discourse Competence) คือ ความสามารถในการรวมและตีความรูปประโยคและความหมายเพื่อให้ได้ใจความโดยรวมในข้อความทั้งข้อความที่พูดและเขียน ความสามารถด้านนี้จะประกอบด้วยกฎเกณฑ์ที่สำคัญ 2 ส่วน คือ 3.1) กฎการผูกพันรูปเรื่อง (Cohesion) ซึ่งประกอบด้วยการเชื่อมโยงข้อความตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์โดยใช้เครื่องผูกพันรูปเรื่อง (Cohesion Devices) เช่น การใช้คำสรรพนาม การใช้คำเชื่อม (Transition Words) และการใช้โครงสร้างประโยคที่คู่ขนานกัน (Parallel Structure) 3.2) กฎของสัมพันธภาพในข้อความ (Coherence) ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์การรวบรวมและจัดระเบียบความหมายของข้อความ เช่น การซ้ำคำ (Repetition) ความสัมพันธ์กลมกลืน (Consistency) และความเกี่ยวพันของความคิด (Relevance of Ideas) และ 4) ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) คือ ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสารทั้งด้านภาษาพูดและภาษาท่าทาง ทั้งนี้เพื่อมิให้การสื่อสารต้องล้มเหลวซึ่งเป็นผลมาจากการมีความสามารถทางภาษาไม่เพียงพอหรือมีข้อจำกัดในการแสดงออกในการสื่อสาร กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การใช้พจนานุกรม การใช้ข้อความหรือ วลี อธิบาย คำ (Paraphrase) รวมทั้งการใช้ท่าทางต่าง ๆ

จากองค์ประกอบของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) ความรู้ความสามารถด้านภาษาหรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) 2) ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) 3) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของ

เนื้อความ (Discourse Competence) และ 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence)

3. บทบาทของผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการเรียนการสอนในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Ricahrds and Rogers (1995) กำหนดบทบาทของผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. บทบาทผู้เรียน (Learner Role) อธิบายบทบาทของผู้เรียนว่า ผู้เรียน คือ ผู้ปรึกษา การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน โดยผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จุดมุ่งหมายหลักในการทำกิจกรรมกลุ่ม คือ เพื่อให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักการให้พอ ๆ กับการรับ

2. บทบาทของผู้สอน (Teacher Role) อธิบายบทบาทของผู้สอนว่าผู้สอนมีบทบาทที่สำคัญ 3 บทบาท คือ ผู้ดำเนินการ (Organizer, Facilitator) มีหน้าที่เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม ผู้แนะนำหรือแนะแนว (Guide) มีหน้าที่ให้คำแนะนำขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นผู้วิจัยและผู้เรียน (Researcher, Learner) เรียนรู้พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของแต่ละคน นอกจากนั้นผู้สอนอาจมีบทบาทอื่น ๆ เช่น ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) ผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (Group Process Manager) ผู้สอนที่ใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นผู้สอนที่เป็นศูนย์กลางน้อยที่สุด (Less Teacher Centered) มีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและในช่วงที่ผู้เรียนทำกิจกรรมผู้สอนต้องกระตุ้นให้กำลังใจ ช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์และความสามารถทางด้านสื่อสารของผู้เรียน

3. บทบาทของสื่อการเรียนการสอน (The Role of Instructional Material) อธิบายบทบาทของสื่อการเรียนการสอนว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจำเป็นต้องใช้สื่อที่หลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญต่อการเรียนที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันหรือการเรียนรู้แบบร่วมมือและการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อที่สำคัญ 3 ชนิด ดังนี้ 3.1) เนื้อหา (Text) ในปัจจุบันมีตำราเรียนจำนวนมากมายที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การออกแบบตำราเรียนกิจกรรมและเนื้อหาแตกต่างจากตำราที่แต่งขึ้นมาเพื่อสอนไวยากรณ์ หนังสือเรียนที่ใช้สำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่มีแบบฝึกหัด (Drill) หรือโครงสร้างประโยคมากมาย ส่วนมากประกอบด้วยข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติหรือทำกิจกรรมคู่หรืออาจกำหนดเรื่อง (Theme) ที่จะเรียน แล้วมีกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ 3.2) งานหรือกิจกรรม (Task) หมายถึง เกมต่าง ๆ เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง กิจกรรมการสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูล (Gap Conversation) กิจกรรม Jigsaw ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มี

ปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่ม 3.3) สื่อที่เป็นความจริง (Regalia) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นการใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Material) เช่น ป้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์รูปภาพ แผนที่ เป็นต้น

4. ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรเลือกลำดับขั้นตอนการสอนที่เอื้อต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้จริง มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530) ได้ลำดับขั้นตอนการสอนทักษะต่าง ๆ เพื่อการสื่อสาร อาจแบ่งออกเป็นขั้นตอนใหญ่ ๆ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตั้งจุดประสงค์ (Setting Objectives) ซึ่งอาจตั้งจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objectives) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objectives) ในการสอนทักษะเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการสื่อความหมายทางภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม ผู้สอนอาจตั้งจุดประสงค์ปลายทางว่าให้ผู้เรียนสามารถขอคำแนะนำและให้คำแนะนำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมหรือให้ผู้เรียนถามทิศทางไปที่ทำการไปรษณีย์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นต้น และตั้งจุดประสงค์นำทางให้รู้ความหมายของศัพท์และใช้โครงสร้างใหม่ที่ปรากฏในบทสนทนาได้ ตลอดจนเรื่องเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม

2. การดำเนินการสอน (Presentation) ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายในเรื่องที่สอนอย่างชัดเจน โดยการทำความเข้าใจในบริบท (Contextualization) ซึ่งการทำความเข้าใจในบริบทในแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้แตกต่างไปจากแนวการสอนที่เน้นโครงสร้าง กล่าวคือ การสอนเพื่อการสื่อความหมายทางภาษา ผู้สอนจะชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดเมื่อไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร เป็นพิธีการหรือไม่ ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่ ตัวอย่าง เช่น ประโยค It's raining now. ถ้าสอนในแนวที่เน้นโครงสร้าง ผู้สอนจะอธิบายว่า subject + verb to be + V.ing + adv. of time ซึ่งไม่เพียงพอ คือ ต้องรู้ว่าผู้พูดต้องการสื่อความหมายว่าอย่างไร เนื่องจากรูประโยค (Form) เดียวกันอาจมีวัตถุประสงค์ของการพูด (Function) หรือมีความหมายหลายความหมาย เช่น เพื่อนร่วมงานพูดให้เพื่อนร่วมงานฟังว่าฝนกำลังตกอยู่ข้างนอกในขณะที่พักสายตาจากการอ่านหนังสือหรือแม่พูดกับลูกเป็นเชิงห้ามไม่ให้ออกไปตากฝนเล่นหรือเพื่อนเตือนเพื่อนกันเองให้นำเสื้อฝนหรือร่มติดไปด้วยก่อนจะออกไปข้างนอกกัน เป็นต้น

3. การฝึก (Practice) เป็นการฝึกเกี่ยวกับตัวภาษาโดยการสร้างสถานการณ์ให้เหมือนจริง ผู้สอนอาจจะช่วยเหลือแนะนำให้ผู้เรียนจับคู่หรือกลุ่ม โดยผู้สอนทำเป็นแบบคู่กับผู้เรียนก่อน แล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในภายหลัง การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียน

เข้าใจจริง ๆ ว่าใครจะเป็นผู้ใช้ประโยคเหล่านี้สามารถพูดประโยค So Do I. ได้ แต่จะไม่ฝึก So Does He. หรือ So Do They. ด้วยทั้งนี้เพราะสถานการณ์ที่สร้างขึ้น ในขณะที่ฝึกเป็นเรื่องของคู่สนทนาคุณนี่ โดยเฉพาะในการฝึกตัวภาษาในขั้นนี้ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนพูดตามทั้งชั้นหรือเป็นรายบุคคลจับคู่ หรือเป็นกลุ่มใหญ่โดยให้ผลัดกันถามตอบแสดงความคิดเห็น ผู้สอนจะตรวจและแก้ไขให้ผู้เรียนทันที เมื่อมีความเข้าใจผิดเกิดขึ้น

4. การถ่ายโอน (Transfer) เป็นการเลือกการฝึกการใช้ภาษาโดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มอาจมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ซึ่งกันและกันโดยการใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วอย่างเสรีและใช้ภาษาในช่วงเวลาที่นานขึ้นกว่าเดิม โดยการแสดงบทบาทสมมติ หรือเล่นเกมต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ใช้ภาษาสื่อสารได้เต็มที่หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้เรียนสามารถนำภาษาที่เรียนในห้องเรียนออกไปใช้ในสถานการณ์ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน นอกห้องเรียนได้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) สรุปขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ชั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language)

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนแนวใด การเสนอเนื้อหาจัดเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะในขั้นตอนนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และฝึกใช้ภาษาในลำดับถัดไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ใช้ภาษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งแต่เดิมนั้นจุดประสงค์ของการเสนอเนื้อหา มักจะมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางภาษา อาทิเช่น ด้านการออกเสียง ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเสนอเนื้อหาจะเน้นที่การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับกฎเกณฑ์ทางภาษาดังกล่าวด้วย

ในการเสนอเนื้อหาอาจดำเนินการ ดังนี้ ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-In) โดยในขั้นเริ่มแรกนี้ ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อน อาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟัง ฯลฯ จากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านในด้านเนื้อหาที่เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศหลายคนเห็นพ้องต้องกันว่าควรเป็นเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็นประโยคเดียว ๆ และเนื้อหานี้นอกจากจะมีคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาสอนแล้ว ก็ควรจะมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านได้บ้าง นอกจากนี้ผู้สอนควรกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบดูว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่น ถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการ

เสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้ว แต่ถ้าผู้เรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาทางภาษาดังกล่าวให้ผู้เรียนเข้าใจ และในการสอนผู้สอนต้องอธิบาย (Explanation) และแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาทางภาษามีรูปแบบวิธีการใช้และมีความหมายอย่างไรและถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice)

ขั้นการฝึกเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ลักษณะของการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำการฝึก โดยทั่วไปการฝึกขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกันการฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำ ๆ (Repetition Drill) คือ เป็นการฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างจนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นในการฝึกแบบนี้ผู้เรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ใช้ในการฝึกก็ได้ สำหรับการฝึกนั้นมักจะเป็นการให้ผู้เรียนฟังตัวอย่างภาษา การฟังอาจให้ผู้เรียนฟังจากเทปหรือจากผู้สอนประมาณ 1-3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟังจะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้องเรียนหรือแบ่งฝึกทีละครั้งห้องตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อม ๆ กับได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย หลังจากการฝึกพร้อมกันแล้วผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะที่เดียวกันให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกเดี่ยวได้ ถ้าผู้เรียนคนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมแม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับกับผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้ผู้สอนก็อาจตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนด้านความหมายได้โดยถามคำถามง่าย ๆ ให้ผู้เรียนตอบสั้น ๆ ว่าใช่-ไม่ใช่ หรือถูก-ผิด เป็นต้น การฝึกแบบควบคุมนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ ฉะนั้นการฝึกในขั้นตอนนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice)

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่งของการเรียนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปจึงมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตัวเองโดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้ว

มากนัก้อยเพียงไร ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกขั้นตอนนี้ด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีการทำกิจกรรมจัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรมและเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมภายหลัง

กระทรวงศึกษาธิการ (2548) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ขั้นการฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะรู้ใหม่ จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled Practice/Directed Activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียนทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลามากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้ภาษา

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นับเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่ การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองใช้สถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์

ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งคู่สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและรู้ภาษาไปแล้วอย่างน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะพบในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในชั้นตอนนี้ก็ด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกในชั้นการฝึกและการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีวิธีฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงานหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้

จากการนำเสนอดังกล่าวแล้วข้างต้นสรุปได้ว่าการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับความรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ โดยดำเนินการเรียนรู้ตามขั้นตอนสำคัญ คือ 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

5. กิจกรรมการสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

สมิตรา อังวัฒน์กุล (2539) สรุปกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนี้

1. กิจกรรมการสอนทักษะการฟัง ในการพัฒนาทักษะการฟัง สิ่งสำคัญคือจะต้องไม่ลดความเร็วในการพูด ควรให้ผู้เรียนได้ฟังทำนอง เสียงสูงต่ำ การหยุด ความเร็วของเสียงที่ใช้ในการพูดในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังอาจจะใช้กิจกรรม ดังต่อไปนี้ 1.1) ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนของครู เช่น การถามคำถามและกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม การฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น 1.2) ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่องหรือเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ 1.3) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร หรือการสนทนาต่าง ๆ 1.4) ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอกหรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลงหรือปาฐกถาต่าง ๆ 1.5) ให้ดูภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษ และจากโปรแกรมภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ 1.6) ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน 1.7) ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการชมรมภาษาหรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ และ 1.8) ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

2. กิจกรรมการสอนทักษะการพูด กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนจะต้องเลือกจัดให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ ดังนี้ 2.1) ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือ

เพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม 2.2) บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง เช่น Point to the window. 2.3) ให้นักเรียนถามและตอบคำถามกับเพื่อน ๆ ในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน 2.4) ให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพ 2.5) ให้เล่าประสบการณ์ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ ได้ 2.6) ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้และเตรียมตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ 2.7) จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ สถานีตำรวจ ธนาคาร เป็นต้น 2.8) ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา 2.9) ให้ได้วาที่อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ 2.10) ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์ 2.11) ให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ โดยให้เตรียมถามและตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านด้วย และ 2.12) ให้แสดงบทบาทสมมติ

3. กิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการอ่านนั้นสรุปได้ดังต่อไปนี้ 2.1) ให้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านก่อนการอ่าน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่อ่าน 2.2) ให้ฝึกหาความยาวของคำศัพท์ที่ย่านพบ แล้วให้หาคำตรงกันข้ามหรือคำที่มีความหมายคล้ายกัน 2.3) ให้หาคำสำคัญของอนุเจที่อ่าน 2.4) แจกกระดาษที่มีคำถามประมาณ 4-5 ข้อ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วให้เรียงลำดับคำถามเหล่านั้นตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มถามคำถามเพื่อนในกลุ่มอื่นโดยให้ตอบปากเปล่าหรือให้เขียนคำตอบบนกระดานและให้เพื่อนคนอื่นแก้ไขข้อผิดพลาดที่พบ เป็นต้น 2.5) ให้ตั้งคำถามจากอนุเจที่อ่าน แล้วพลัดกันถามเพื่อนในกลุ่มอื่น ๆ 2.6) ให้เล่าเรื่องจากเรื่องที่ย่านด้วยคำพูดของตนเอง โดยใช้คำสำคัญที่ครูกำหนดให้ 2.7) ให้เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่ย่าน 2.8) ให้เขียนสรุปเรื่องที่ย่านด้วยสำนวนของตนเอง 2.9) ให้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านเป็นกลุ่ม และ 2.10) ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน

4. กิจกรรมการสอนทักษะการเขียน กิจกรรมในการสอนทักษะการเขียนที่ใช้กันทั่ว ๆ ไป อาจสรุปได้ดังนี้ 4.1) กิจกรรมที่ฝึกองค์ประกอบสำคัญในการเขียน ได้แก่ การคัดลอกข้อความตามตัวอย่างที่กำหนดให้ ให้แทนคำลงในประโยคตัวอย่าง การเขียนคำจำกัดความของคำที่กำหนดให้ การเปลี่ยนรูปประโยค เช่น จากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถามและประโยคปฏิเสธ เป็นต้น การเชื่อมประโยค การขยายประโยคให้ได้ใจความละเอียดกว่าประโยคที่กำหนดให้ การเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง เป็นต้น 4.2) การเขียนตามคำบอก ได้แก่ การเขียนตามคำบอกโดยทั่วไปการเขียนตามคำบอกแบบดิคโต-คอมป์ (Dicto-Comp) ซึ่งนำการเขียนตามคำบอกและการเขียนเรียงความมารวมกัน โดยครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟังหลาย ๆ ครั้ง แล้วจึงให้นักเรียนเขียนข้อความนั้นตามที่จำได้ โดยอาจจะใช้สำนวนของตนเองเขียนก็ได้ นอกจากนี้ยังมีการเขียนตามคำบอกที่เน้นเครื่องหมายวรรคตอน โดยผู้เขียนจะต้องใส่เครื่องหมายวรรคตอนของข้อความที่ได้ฟังด้วยตนเอง เป็นต้น 4.3) การเขียนเรียงความเพื่อฝึกการลำดับความคิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

4.3.1) การเขียนเรียงความแบบควบคุมและมีการชี้แนะ เช่น การเขียนเรื่องตามภาพ การเขียนเรียงความจากคำถามที่ให้ไว้เป็นแนว การเขียนเรียงความจากบทสนทนาการลำดับประโยคเป็นความเรียง (Strip Story) การเขียนเค้าโครงเรื่องจากเรื่องทีอ่าน เขียนสรุปหรือย่อเรื่องจากเรื่องทีอ่านหรือฟัง เป็นต้น 4.3.2) การเขียนเรียงความอิสระ เป็นการเขียนตามหัวเรื่องทีกำหนดให้โดยใช้รูปแบบและโครงสร้างความคิดของตนเอง และ 4.4) การเขียนทีใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายธุรกิจ จดหมายในโอกาสต่าง ๆ เช่น จดหมายแสดงความยินดี เสียใจ ขอขอบคุณ เป็นต้น การเขียนบัตรเชิญและบัตรอวยพร การกรอกแบบฟอร์ม การเขียนรายการต่าง ๆ การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นต้น

6. กลวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีผู้กล่าวถึงกลวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้กล่าวถึงกลวิธีและสื่อต่าง ๆ ทีใช้ในการเรียนการสอนตามวิธีนี้ได้ ดังนี้

1. การใช้สื่อซึ่งเป็นของจริง (Authentic Materials) เพื่อการแก้ไขปัญหา ซึ่งนักเรียนไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารมักใช้สื่อจริงในการสอนผู้สอนอาจคัดข้อความทีปรากฏในหนังสือพิมพ์จริง ๆ มาสอนและให้การบ้านโดยให้ผู้เรียนฟังการพูดจากวิทยุหรือโทรทัศน์จริง ๆ เช่น การพยากรณ์อากาศ อย่างน้อยก็ควรเป็นสื่อทีนำมาจากภาษาทีใช้จริงอีกวิธีหนึ่งซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ คือ สื่อทีไม่มีข้อความหรือทีไม่ต้องใช้ภาษามากนัก แต่ต้องสามารถนำมาอภิปรายได้อย่างกว้างขวาง เช่น เมนูอาหาร ตารางเวลา เป็นต้น

2. การเรียงประโยคทีจัดวางอย่างสับสน (Scrambled Sentences) ผู้เรียนได้อ่านข้อความซึ่งเป็นประโยคทีเรียงไว้อย่างสับสนไม่เป็นลำดับและข้อความอาจมาจากเรื่องทีผู้เรียนเคยเรียนแล้ว ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเรียงประโยคใหม่ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องทีเรียนกิจกรรมนี้จะมีฝึกให้ผู้เรียนรู้เกี่ยวกับ Cohesion และ Coherence โดยเรียนรู้ว่าประโยคต่าง ๆ เชื่อมต่อกันได้อย่างไร ซึ่งเป็นการเรียนรู้อีกระดับหนึ่งทางภาษาศาสตร์ โดยต้องรู้การอ้างอิงย้อนหลังซึ่งเป็นตัวสำคัญในการเชื่อมข้อความให้ต่อเนื่องกันในการเขียนข้อความ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเรียงเรียงประโยคในบทสนทนาใหม่ให้ถูกต้องหรืออาจให้จัดชุดรูปภาพให้เป็นเรื่องราวและเขียนประโยคประกอบเรื่องขึ้น เป็นต้น

3. เกมทางภาษา (Language Games) มีการนำเกมมาใช้มากในการสอนเพื่อการสื่อสาร นอกจากผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้วยังเป็นการฝึกการใช้ภาษาอย่างดียิ่ง เกมทีจะใช้ได้ดีต้องมีลักษณะ 3 ประการ คือ การหาข้อมูลทีขาดหายไป (Information Gap) ตัวเลือก (Choice) และการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feed Back) 3.1) การหาข้อมูลทีขาดหายไป (Information

Gap) เกิดจากผู้พูดไม่ทราบว่าเป็นเพื่อนในชั้นจะทำอะไรในสุดสัปดาห์นี้ 3.2) ตัวเลือก (Choice) ผู้พูดมีตัวเลือกว่าจะคาดการณ์ว่าเพื่อนน่าจะทำอะไรและจะใช้คำพูดอย่างไร 3.3) การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ผู้พูดจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) จากสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม ถ้าประโยคที่เขาใช้ไม่เป็นที่เข้าใจก็จะได้คำตอบจากคนอื่น ถ้าผู้พูดได้รับคำตอบก็แสดงว่าสิ่งที่เขาพูดนั้นผู้อื่นเข้าใจ

4. ภาพชุดเรื่องราว (Picture Strip Story) มีหลาย ๆ กิจกรรมที่ใช้ภาพชุดและได้นำเสนอไว้แล้วเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียงประโยคที่สับสนในกิจกรรมนี้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับภาพชุด คนหนึ่งในกลุ่มจะให้เพื่อน ๆ ดูภาพแรกและให้ทายว่าภาพที่ 2 จะเกี่ยวกับอะไร ฉะนั้นจะมีข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เกิดขึ้น และผู้เรียนในกลุ่มไม่มีใครรู้ว่าภาพที่ 2 จะเป็นอะไร เขามีตัวเลือก (Choice) ที่จะเลือกทายว่าภาพนั้นควรเป็นอะไร และจะใช้คำพูดในการทายว่าอย่างไร และจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) อาจจะไม่ใช่ในรูปประโยคแต่เป็นลักษณะของภาพซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้กับการคาดคะเนของเขา กิจกรรมนี้เป็นเพียงตัวอย่างของการใช้เทคนิคการแก้ปัญหาในการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งนิยมใช้ในการสอนเพื่อการสื่อสารเพราะมีลักษณะครบทั้ง 3 ประการดังกล่าว นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ และยังสามารถฝึกการสนทนาด้วย

5. บทบาทสมมติ (Role-Play) บทบาทสมมตินี้สำคัญในการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะผู้เรียนมีโอกาสฝึกสนทนาสื่อสารในสภาพสังคมต่าง ๆ และในฐานะต่าง ๆ กัน ในการใช้บทบาทสมมติผู้สอนจะกำหนดบทบาทของแต่ละคน โดยกำหนดว่าผู้เรียนจะแสดงเป็นใคร จะพูดว่าอย่างไร บ้างหรืออีกแบบหนึ่งอาจจะกำหนดว่าผู้เรียนแสดงเป็นใครอยู่ในสถานการณ์อะไร จะพูดเกี่ยวกับอะไร แต่สิ่งที่ผู้เรียนต้องคิดเอาเอง แบบหลังนี้เข้าถึงแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) มากกว่าเพราะให้ตัวเลือก (Choice) ผู้เรียนมากกว่า บทบาทสมมตินี้จะมีข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เมื่อผู้เรียนไม่แน่ใจว่าผู้อื่นจะพูดอะไรผู้เรียนจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ให้ทราบว่าสิ่งที่เขาพูดสื่อสารนั้นเป็นอย่างไรด้วย

7. ข้อดี/ข้อจำกัดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีผู้กล่าวถึงข้อดี/ข้อจำกัดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้กล่าวถึงข้อดี/ข้อจำกัดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ข้อดี มีดังนี้ 1) เป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา คือ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริง 2) เป็นวิธีสอนที่เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกใช้ความคิดและมีความกล้าในการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษา และ

3) ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นคู่และเป็นกลุ่มรู้จักช่วยเหลือซึ่งกัน มีวินัย และความรับผิดชอบ

ข้อจำกัด มีดังนี้ 1) วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ต้องการผู้สอนที่มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความเข้าใจด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม การจัดกิจกรรม และการสร้างสถานการณ์ในห้องเรียนให้เหมือนจริง และ 2) เป็นวิธีสอนที่เน้นความสามารถในการสื่อสารมากกว่าความรู้ความสามารถในรูปแบบของภาษา ดังนั้นการวัดและประเมินผลตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร จะเน้นทักษะสัมพันธ์และต้องวัดตลอดทั้งเทอม จึงจะเห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน ผู้สอนจึงต้องวัดผลอยู่ตลอดเวลาและต้องมีความรู้ทักษะในการวัดผลแบบต่าง ๆ และนำมาใช้อย่างถูกต้องจึงจะทำให้ประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีทั้งข้อดี กล่าวคือ เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงและอย่างเป็นธรรมชาติเป็นการเรียนรู้ภาษาที่แท้จริงและจะมีความยั่งยืนต่อไปหากมีการเรียนและฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อจำกัดก็มีเพียงแค่ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม เกิดความอายนและไม่กล้าจะใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่ก็มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อจำกัด คือ ต้องมีการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน มีการจัดกิจกรรมควรมีความหลากหลายให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขข้อผิดพลาด

8. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนใด ๆ ก็ตามการสอนกับการวัดและประเมินผลมีความเกี่ยวข้องกันตั้งแต่ต้นจนอาจกล่าวได้ว่า เมื่อมีการสอนก็ต้องมีการประเมินผลควบคู่ไปด้วยเสมอ เพียงแต่วิธีการวัดและการประเมินผลอาจเปลี่ยนไปตามยุคสมัย การประเมินจึงเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นของกระบวนการเรียนการสอน ด้วยความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงมีผู้กล่าวถึงการวัดและประเมินผล การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในหัวข้อดังต่อไปนี้

8.1 วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการวัดและการประเมินผลการศึกษาเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งสำหรับการเรียนการสอนภาษานั้นการวัดและการประเมินผลถือว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน ดังนั้นถ้าจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนสอนภาษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ก็ย่อมมุ่งวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายของผู้เรียนด้วย

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) สรุปวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษา ดังนี้ 1) เพื่อประเมินวิธีสอนของครูว่าวิธีสอนแบบใดช่วยให้เกิดการเรียนรู้และวิธีสอนแบบใดที่ต้องการการปรับปรุง 2) เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนว่ามีความรู้

ความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใดสมควรที่จะใดเลื่อนชั้นให้สูงขึ้นหรืออยู่ที่เดิม
 3) เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน เพื่อจัดชั้นเรียนหรือแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนในกลุ่มที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน 4) เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องและจุดเด่นในการเรียนภาษาของแต่ละบุคคล 5) เพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนหรือล่าช้าเพื่อน 6) เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการสอนของครู 7) เพื่อทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กในแต่ละระดับอายุ 8) เพื่อทราบผลการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

8.2 ข้อควรคำนึงถึงในการประเมินผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผู้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการประเมินผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

สุภตรา อักษรานุเคราะห์ (2530) การประเมินผลการสอนเพื่อการสื่อสารผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ 1) ความสามารถหรือทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งประกอบไปด้วย ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ (Linguistic Competence) ความสามารถทางด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Competence) และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) 2) เนื้อหาที่ใช้เป็นเรื่องที่น่าสนใจทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้และก่อให้เกิดการแสดงออกทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ กล่าวคือ ได้รับความสนใจผู้เรียน ให้อะไรใหม่แก่ผู้เรียนนำไปสัมพันธ์กับกิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรมได้และเอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ 3) เป็นการทดสอบความสามารถทางการสื่อสารจริง ๆ หมายถึง การกระทำทุกอย่างที่จะทำได้เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาอย่างดีที่สุด เป็นต้นว่า ช่วยแนะนำว่าจะตอบอย่างไร ให้เวลาพอเพียงที่จะแสดงออกทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ใช้พจนานุกรมหรือเอกสารอ้างอิงอื่น ๆ ตลอดจนให้โอกาสทบทวนแก้ไขงานก่อนจะส่ง เป็นต้น สำหรับการให้คะแนนให้ไปตามความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ด้าน สำหรับด้านความสามารถในการใช้ยุทธวิธีในการสื่อสาร ผู้สอนจะให้คะแนนไปตามความพยายามในการสื่อสาร ผู้สอนจะให้คะแนนไปตามความพยายามในการสื่อสารระหว่างการอภิปรายกลุ่ม โดยสังเกตความพยายามรับสารและความเข้าใจที่ผู้อื่นส่งสารได้ ตรงกับจุดประสงค์ของผู้พูด

8.3 ลักษณะของแบบประเมินภาษา

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) กล่าวถึงการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่ควรทดสอบเพียงด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา แบบสอบที่มีประสิทธิภาพต้องแสดงให้เห็นว่าผู้ทดสอบต้องการที่จะใช้ภาษาอย่างไร เกณฑ์ตัดสินความสำเร็จมิใช่ความถูกต้อง ตามแบบแผน แต่เป็นประสิทธิผลในการสื่อสาร การนำภาษาไปใช้จริง (Use) การปฏิบัติตนในสถานการณ์

การสื่อสารเป็นสิ่งที่ตัดสินประสิทธิผลของผู้เรียน มิใช่การมีความรู้ในทางไวยากรณ์ (Usage) แบบสอบจึงต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างการใช้ภาษาตามหน้าที่ ทักษะ และความรู้เกี่ยวกับภาษา

รูปทอง กว้างสวาสต์ (2549) แบ่งการประเมินภาษาเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1) การประเมินแยกทักษะ การประเมินลักษณะนี้เป็นการประเมินเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่ง โดยเฉพาะ เช่น การวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ 2) การประเมินบูรณาการทักษะ เป็นการประเมินหลายทักษะ เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจสามารถวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างบทอ่านกับไวยากรณ์ที่ทำให้แต่ละประโยคมีความหมาย และการตีความบทอ่านเกี่ยวกับความคิดความรู้สึกและทัศนคติของผู้เขียน 3) การประเมินทางตรง หมายถึง การประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกทางภาษา การประเมินแบบบูรณาการถือว่าการประเมินทางตรง 4) การประเมินทางอ้อมเป็นการประเมินความรู้ทางภาษา การประเมินแยกทักษะเป็นการประเมินทางอ้อม สรุปได้ว่า ลักษณะแบบประเมินทักษะสามารถประเมินแบบแยกทักษะหรือประเมินแบบบูรณาการทักษะสามารถประเมินได้ทั้งสองลักษณะ

8.4 การสร้างแบบประเมินบูรณาการทักษะ

รูปทอง กว้างสวาสต์ (2549) รูปแบบการประเมินบูรณาการทักษะมี ดังนี้

1. การเลือกตอบ (Item-Elicitation Format) แบ่งตามลักษณะของทักษะ ได้ดังนี้ 1.1) Oral Elicitation แบ่งตามลักษณะของแบบทดสอบได้ดังนี้ 1.1.1) คู่เทียบ ผู้สอนพูดประโยคที่มีเสียงใกล้เคียงกันให้นักเรียนเดาว่า ประโยคใดถูกต้องโดยพิจารณาจากบริบท เช่น 1) He's heating the fish. 2) He's hitting the fish. 1.1.2) ประโยคที่ประกอบไปด้วย Tense จำนวน เพศ และ ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น A boy's making the mess. ผู้เรียนฟังประโยคแล้วแยกส่วนประกอบของไวยากรณ์ อาจใช้วิธีเขียนตอบหรือพูดก็ได้ 1.1.3) หาความหมายของข้อมูล ผู้เรียนฟังการบรรยายจากผู้สอน การสนทนาจากสื่ออาจเป็นเทป วีซีดี แล้วตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง 1.1.4) คำถามหรือการสัมภาษณ์ ผู้สอนถามคำถามผู้เรียนทีละคน หลังจากฟังเรื่องแล้วหรือกำหนดสถานการณ์หรือกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนพูดตอบในสถานการณ์เฉพาะ 1.2) Written Elicitation เขียนตอบ แยกได้ดังนี้ 1.2.1) หาคำตอบจากประโยคมีลักษณะดังนี้ 1) เรียงประโยคใหม่จากส่วนประกอบของประโยค 2) แก้ไขไวยากรณ์ 3) เติมคำที่ขาดหายไป 4) เชื่อมประโยค 2 ประโยค 1.2.2) หาคำตอบจากข้อความให้ผู้เรียนอ่านข้อความแล้วเขียนคำตอบ คำถามที่ใช้อาจเป็นคำถามตรงเกี่ยวกับไวยากรณ์หรือคำถามอ้อมเกี่ยวกับความเข้าใจ ข้อความที่อ่าน 1.3) การหาคำตอบจากภาพ (Nonverbal Elicitation : Gestures or Pictures) การประเมินทางภาษาบ่อยครั้งที่สามารถใช้รูปภาพแทนภาษาเขียนหรือภาษาพูด อย่างไรก็ตามการใช้รูปภาพต้องเชื่อมกับภาษาอยู่ดี ดังนั้นการสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ต้องมีข้อความประกอบภาพ 4 ภาพ ให้ผู้เรียนเลือกภาพที่สอดคล้องกับข้อความหรือประโยคที่ให้มา

2. การตอบคำถาม (Item-Response Format) แบ่งตามลักษณะของการตอบได้ดังนี้ 2.1) การตอบโดยการพูด เช่น ผู้สอนแจกบทอ่านให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงหรือให้อ่านเหมือนอ่านข่าว นอกจากนั้นก็ยังมีบทบาทสมมติและสัมภาษณ์หรือทำ Real Player คือ ให้ผู้เรียนออกไปใช้ภาษาสถานการณ์จริง แล้วบันทึกวิดีโอไว้ประเมินภายหลัง กิจกรรมสัมภาษณ์เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับ Real Player 2.2) ขอสอบพูดและเขียนตอบมีหลายลักษณะ ดังนี้ 2.2.1) การแยกผู้สอบแยกแยะว่าข้อไหนถูก เช่น ขอสอบ True/False. One/Two. Yes/No. โดยให้ผู้สอบพูดหรือเขียนตอบ ข้อสอบลักษณะนี้สามารถกำหนดตัวเลือกมากกว่า 2 ตัวเลือก 2.2.2) การเรียงลำดับเรียงลำดับส่วนประกอบของประโยคหรือ Paragraph 2.2.3) การเชื่อม เช่น การเชื่อมประโยค 2 ประโยค 2.2.4) การบอกความเหมือน อ่านหรือฟังข้อความแล้วบอกได้ว่าข้อความตรงกับตัวเลือกใด โดยมีตัวเลือกที่เป็นอักษรหรือรูปภาพ 2.2.5) การเติมคำให้สมบูรณ์ เช่น Cloze Test 2.2.6) การถ่ายโอนข้อความ 2.2.7) การถ่ายโอนประโยค เช่น Passive Voice เป็น Active หรือ Active Voice เป็น Passive Voice 2.2.8) การตอบแบบมีโครงสร้างหรือตอบอิสระ ผู้เรียนตอบคำถามหลังจากฟังข่าวหรือถามตอบกันในชั้นเรียน 2.2.9) การรายงาน การเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ 2.3) ขอสอบเขียนตอบอย่างเดียวมีลักษณะ ดังนี้ 2.3.1) จับคู่ เช่น จับคู่คำหรือวลีโดยการเขียนประโยคหรือวลีที่มีความหมายเดียวกันกับวลีที่อยู่ในบริบท 2.3.2) โน้ตย่อ นักเรียนฟังข่าวการบรรยายจากผู้สอนหรือฟังการคุยโต้ตอบของเจ้าของภาษาจากเทปแล้วโน้ตย่อ 2.3.3) เขียนใหม่โดยการเปลี่ยนข้อความ เช่น จาก Present เป็น Past 2.3.4) เขียนขอความที่คล้ายกับพูด 2.4) การตอบโดยไม่ใช้คำพูด (Nonverbal Response) มีหลายลักษณะ ดังนี้ 2.4.1) ตอบสนองการขอร้อง ให้ผู้เรียนทำตามขอร้อง เช่น ให้ทำตามที่บอกให้แสดงท่าทาง 2.4.2) ชี้สถานที่ในแผนที่หรือเรียงรูปภาพ 2.4.3) ตอบโดยใช้รูปภาพ เช่น ให้ใช้ลูกศรโยงภาพให้สมบูรณ์ ฟังข้อความแล้ววาดภาพ ชิดเส้นใต้ วงกลมข้อความ

3. การประเมินตนเอง (Self-Assessment) ผู้เรียนประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองตามทักษะที่กำหนด 3.1) ทักษะการฟัง 3.1.1) ความเข้าใจในการฟังคำถาม 3.1.2) ความเข้าใจในการฟังคำชี้แจงขั้นตอนต่าง ๆ 3.1.3) ความเข้าใจการสนทนาในและนอกห้องเรียน 3.2) ทักษะการพูด 3.2.1) ปัญหาของการใช้ไวยากรณ์ในขณะที่พูด 3.2.2) แยกความแตกต่างของชนิดของคำศัพท์เฉพาะสาขาหรือศัพท์วิชาการ 3.2.3) การใช้สไตล์ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทาง การเล่าอาการป่วยเมื่อไปหาหมอ การขอโทษ ขอคุณ ร้องเรียน ปฏิเสธ 3.3) ทักษะการอ่าน 3.3.1) การประเมินความรู้ด้านคำศัพท์ 3.3.2) จำเครื่องหมายเชื่อมข้อความ การปะติดปะต่อเรื่อง และความสามารถในการเข้าใจอารมณ์ของผู้เขียน 3.4) ทักษะการเขียน ประเมินสิ่งต่อไปนี้ คือ ไวยากรณ์ คำศัพท์ สไตล์ ในการเขียนบทความทางวิชาการ การตอบแบบสอบถาม ประวัติส่วนตัว ใบสมัคร ส่วนมาตราส่วนที่กำหนดคล้าย ๆ กับทักษะอื่น ๆ

8.5 แนวทางการทดสอบทางภาษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กำหนดแนวทางการทดสอบทางภาษา ดังนี้

1. การทดสอบทักษะการฟัง เช่น 1.1) การทดสอบเพื่อจับใจความสำคัญ เช่น 1.1.1) ฟังข่าว แล้วให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคล สถานที่ที่ได้ยินข่าว (เหมาะกับผู้เริ่มเรียน) 1.1.2) ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย แล้วให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่อง (อาจใช้ภาษาแม่ของนักเรียนก็ได้) 1.1.3) ฟังผู้สอนเล่าหรืออธิบายเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคลหรือเหตุการณ์ ฯลฯ แล้วให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ผู้สอนเล่า (ถ้าเป็นผู้เริ่มเรียนอาจให้โต้ตอบโดยใช้ภาษาแม่ของนักเรียนได้) 1.1.4) ฟังเทปที่บันทึกจากรายการวิทยุ เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา พยากรณ์อากาศ ฯลฯ นักเรียนบอกว่าป็นรายการประเภทใด 1.2) การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension) แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐานมักจะมีการทดสอบความเข้าใจข้อความอยู่ด้วย เช่น 1.2.1) ฟังเรื่องราวหรือนิทาน สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ แล้วตั้งชื่อเรื่อง 1.2.2) ฟังบทความแล้วสรุปใจความด้วยการเขียนหรือตอบด้วย True/False 1.2.3) ฟังแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น กีฬา บันเทิง พยากรณ์อากาศ ฯลฯ แล้วบอกได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร 1.2.4) ฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพที่ตรงกับบทสนทนานั้น ๆ 1.3) การทดสอบการรับข้อมูล เช่น 1.3.1) ให้ฟังข้อความแล้วให้กรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายแสดงเส้นทางจุดหมายปลายทางลงในตารางหรือแผนที่ 1.3.2) สมมุติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน 1.3.3) ให้ผู้เรียนฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการและจดบันทึกไว้ 1.4) การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว (Transfer the Oral Messages) ใช้วัดในระดับที่ค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถของ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิต คือ ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร เช่น สมมุติให้นักเรียนได้รับโทรศัพท์ฝากข้อความแล้วให้จดบันทึกไว้หรือให้นำไปส่งข่าวต่อด้วยการพูดก็ได้ ซึ่งถ้าวัดเฉพาะทักษะการรับสารก็อาจให้ถ่ายทอดเป็นภาษาแม่ได้ รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับสูงได้ หรือผู้สอนเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนไปเล่าต่อให้เพื่อนฟังแล้วบันทึกเทปไว้สำหรับให้คะแนนภายหลัง 1.5) การเขียนตามคำบอก (Dictation) แบบทดสอบการเขียนตามคำบอก สามารถทำนายความชำนาญทางภาษาที่มีอยู่ได้และผู้สอนสามารถทราบถึงปัญหาของนักเรียนในด้าน โครงสร้างการทดสอบการฟังนั้นอาจจะทำได้ในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ระหว่าง ฟัง-เขียน หรือ ฟัง-พูด เป็นการทดสอบความสามารถ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริง ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร ฯลฯ

2. การทดสอบทักษะการพูด แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ 2.1) การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย 2.1.1) การให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่นักเรียนควรมีความคุ้นเคยสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน 2.1.2) การให้ตัวนะที่เป็นคำพูด อาจใช้ภาษาแม่หรือภาษาที่เรียนหรือบางครั้งอาจเขียนก็ได้ 2.1.3) การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (Cloze)

2.1.4) การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วให้ไปเล่าต่อให้เพื่อนฟังแล้วบันทึกเทปไว้
 2.1.5) ให้พูดตามสถานการณ์สมมติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function) ที่เหมาะสม 2.2) การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น 2.2.1) ให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่ 2.2.2) ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่าย ๆ 2.2.3) ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลาย ๆ หัวข้อ 2.2.4) ให้บรรยายสิ่งของ บุคคล ฯลฯ 2.2.5) ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเองโต้แย้ง ปฏิเสธ พูดหักล้าง ข้อโต้แย้ง 2.2.6) สนทนาและสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน 2.2.7) ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ ภาพ วิดิทัศน์ ฯลฯ 2.2.8) ให้พูดสรุปจากเอกสาร 2.2.9) ให้พูดเชิงวิเคราะห์โดยนำเสนอหัวข้อขึ้น ฯลฯ

3. การทดสอบทักษะการอ่าน เช่น 3.1) การอ่านออกเสียง การทดสอบการอ่านออกเสียงในภาษาที่สองจะกระทำได้อีกต่อนักเรียนสามารถพูดภาษาที่สองได้แล้ว
 3.2) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการทดสอบการรับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ วารสาร ประกาศ โฆษณา ตารางเวลารถไฟ จดหมาย ฯลฯ กิจกรรมในการทดสอบ ทักษะการอ่านจำแนกได้ ดังนี้ คือ
 1) กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เข้าสอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวตามความเหมาะสมที่เป็นงานเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์และวารสาร รายงานต่าง ๆ ข่าว สภาพดินฟ้าอากาศ คำอธิบาย วิธีการจากแผ่นพับ คำบรรยายสถานที่ ประเพณี บุคคล บทความจากหนังสือวิชาการ จดหมาย ภาพชุด พร้อมกับคำบรรยายภาพหรือภาพ เหตุการณ์พร้อมคำบรรยาย กราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ฯลฯ 2) กิจกรรมที่เป็นตัวสนองตอบ ผู้เข้าสอบจะต้องใช้ความสามารถด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถที่ได้จากโครงสร้างความรู้ ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มากับการใช้ภาษา กลวิธีในการหาความหมายจากการใช้บริบททางภาษาและความรอบรู้ทางภาษาที่เอื้อต่อความสามารถทางภาษามาใช้ร่วมกับความสามารถคาดเดาเกี่ยวกับความหมายของสารที่ได้รับได้ด้วยการเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ให้โยงลูกศร ลากเส้นวาดภาพ ชีตเส้นใต้ จับคู่เรียงลำดับข้อความใหม่หรือเติมคำ หรือข้อความให้ถูกต้องและเหมาะสมได้ใจความ ฯลฯ

4. การทดสอบทักษะการเขียน เช่น 4.1) การเขียนเรียงความโดยมีตัวแนะให้ เช่น ให้อ่านภาพแล้วเขียนคำบรรยายให้ตาราง ชื่อบุคคลและลักษณะ แล้วให้เขียนบรรยายลักษณะของแต่ละบุคคล ให้คำหรือกลุ่มคำ แล้วเขียนเล่าเรื่องโดยใช้คำหรือกลุ่มคำที่ให้ ให้บทสนทนามาแล้วให้เขียนใหม่เป็นเรื่องราว ให้สถานการณ์กำหนดขอบเขตให้เขียน ให้ฟังข้อความจากแถบบันทึกเสียง แล้วเขียนสรุปความ การให้ตัวแนะโดยการพูดอาจเกี่ยวข้องกับทักษะการฟังด้วย ดังนั้น การให้

คะแนนควรคำนึงด้วยว่า ทักษะทั้ง 2 ชนิดเกี่ยวข้องกัน ถ้าต้องการเน้นที่ลักษณะการเขียน การให้ตัว
 แนะนำด้วยการพูดจะต้องให้เข้าใจง่าย 4.2) การเขียนอย่างอิสระวิธีนี้ผู้เรียนจะแสดงความสามารถ
 ในการลำดับความคิดการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ตลอดจนการแบ่งข้อความออกเป็นตอน ๆ การเลือก
 หัวข้อสำหรับเขียนควรเป็นหัวข้อที่นักเรียนได้ใช้ความพยายามแสดงความคิดมากกว่าแสดงเนื้อหา
 ลักษณะของการเขียนอาจเป็นดังนี้ 1) การเขียนที่มีพื้นฐานมาจากคำศัพท์ จุดประสงค์หลักของ
 การเขียนแบบนี้เพื่อวัดความเหมาะสมของการใช้คำศัพท์ 2) การเขียนที่มีพื้นฐานมาจากไวยากรณ์
 งานที่ให้เขียนจะเกี่ยวกับโครงสร้างที่ต้องการทดสอบ เช่น อาจให้เขียนเกี่ยวกับกิจกรรมระหว่าง
 วันหยุดประจำภาคที่ผ่านมาเป็นเหตุการณ์ในอดีต 3) การเขียนขอความเป็นตอน ๆ การเขียนชนิดนี้
 เน้นความสามารถในการเขียนข้อความที่รวมเป็นความคิดหลักเพียงความคิดเดียวในแต่ละย่อหน้า
 4) การเขียนเรียงความที่เกิดจากการกระตุ้นความคิดเป็นหัวข้อ การเขียนเรียงความที่อาจได้จาก
 เหตุการณ์ทางการเมือง ข้อโต้แย้ง เหตุการณ์ในโรงเรียนหรืออื่น ๆ การให้คะแนนอาจเน้นในเรื่อง
 การให้เหตุผล การลำดับความคิด การใช้ถ้อยคำและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ฯลฯ จากแนวคิด
 ดังกล่าวสรุปได้ว่า การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารอาจผสมผสานลักษณะย่อยและแบบบูรณาการ
 เข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาได้จริง

8.6 เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics)

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กำหนดเกณฑ์การประเมิน รูปแบบของเกณฑ์
 การประเมินและแนวทางในการสร้างเกณฑ์การประเมินทางภาษา ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมิน มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ

1.1) เกณฑ์ (Criteria) หรือแนวทางต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการพิจารณา เช่น ความถูกต้อง การใช้ภาษา
 ความคล่องแคล่ว ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ 1.2) คำอธิบาย (Rubric) ถึงระดับคุณภาพของ
 แต่ละแนวทางหรือเกณฑ์ว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับใดจึงจะได้ตามเกณฑ์ 2) รูปแบบของเกณฑ์
 การประเมิน จำแนกเป็น 2 ประเภท 2.1) เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rating Scales)
 เป็นแนวทางในการให้คะแนน โดยพิจารณาจากภาพรวมของผลงาน โดยนำองค์ประกอบสำคัญ
 ที่บ่งบอกถึงผลงานที่คาดหวังมาจัดทำเป็นรายการ ระบุคำอธิบายที่บรรยายลักษณะของเกณฑ์
 ในแต่ละรายการ เรียงร้อยต่อกันเป็นภาพรวมที่แสดงถึงคุณภาพให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในแต่ละ
 ระดับ กำหนดเป็นเพียงคะแนนเดียวสำหรับงานหรือการปฏิบัติงานนั้น ๆ เหมาะที่จะนำมาใช้ในการ
 ประเมินทักษะการเขียน ทักษะการพูด เช่น ในการประเมินการใช้ภาษาสำหรับการเขียนตอบ
 แบบไม่จำกัด องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ การสื่อความ ความต่อเนื่อง
 ความเชื่อมโยง เครื่องหมายวรรคตอน ฯลฯ กล่าวคือ สามารถตรวจสอบความสามารถในการสื่อความ
 ความต่อเนื่องของแนวคิดความคิดสร้างสรรค์และความสละสลวยของภาษาได้ 2.2) เกณฑ์
 การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rating Scales) เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน คือ

แนวทางการให้คะแนนโดยพิจารณาจากแต่ละส่วนของงานที่มีลักษณะการตอบที่จำกัด ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางการให้คะแนน โดยมีค่านิยามหรือคำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้น ๆ ในแต่ละระดับให้ชัดเจน กล่าวคือ กำหนดการพิจารณาเป็นประเด็นต่าง ๆ แยกกันในงานชิ้นเดียว ซึ่งครูผู้สอนจะสามารถเปรียบเทียบงานนั้นได้โดยตรงกับเกณฑ์ที่กำหนด และส่วนใหญ่จะพิจารณาไม่เกิน 4 ด้าน

2. การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 การพัฒนาวิชาชีพครูของภาษาต่างประเทศตามกรอบอ้างอิง CEFR คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR :The Common European Framework of Reference for Languages ระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งมีเป้าหมายที่ชัดเจนและบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษา โดยเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) (CLT) ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR)) ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญ ซึ่งกรอบแนวคิดของคู่มือฯ ประกอบด้วยกรอบ 3 ด้าน คือ 1) นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และแนวทางการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ 2) คุณภาพผู้เรียนตามกรอบมาตรฐาน ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR 3) การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ใน ปี ค.ศ. 2002 ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล CEFR ได้จำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก และแบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถ ดังนี้

ตาราง 2 แยกผู้เรียนตามระดับความสามารถตามกรอบ CEFR

level	A	B	C
Level Group	Name Basic User	Independent User	Independent User
proficient	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	ผู้ใช้ภาษาค่อนข้างแล้ว

ทั้งนี้ในแต่ละระดับได้กำหนดความสามารถในการใช้ภาษาไว้ดังนี้

ตาราง 3 กำหนดความสามารถผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ

ระดับ	คำอธิบาย
A1	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถาม เหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน
A2	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวัน (ในระดับกลาง) เช่น ข้อมูล เกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถ สื่อสาร แลกเปลี่ยน ข้อมูลทั่วไป ในการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความคิดฝัน ความคาดหวัง ประวัติสิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ
B1	ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไป ถ้าเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือ สนใจ ใน การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความคิดฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้
B2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษาพูดและเขียนได้แทบทุกเรื่อง อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วรวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้น
C1	หลากหลาย และเข้าใจ ความหมายแฝงได้ สามารถแสดงความคิด ความรู้สึกของตนได้ อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาทั้งใน ด้านสังคม การทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การตรวจสอบผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับข้างต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบทำการประเมินหรือตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เท่านั้น แต่ควรทดสอบหรือวัดผลโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียงผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR ควบคู่กันไปด้วยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องมี ความรู้ ความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับกรอบ CEFR อยู่ในระดับ A2 โดยแบ่งเป็นทักษะต่าง ๆ ดังนี้ Listening, Reading, Spoken Interaction, Spoken Production, Written Interaction, Strategies us Language Quality

2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ปัจจุบันประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถของบุคคล เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุดหน้า ก้าวทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่เสรีประชาคมอาเซียนที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน ทั้งในชั้นเรียนและชีวิตประจำวันและแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงนั้นคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

2.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLTD

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLTD เป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้วยภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Richards, 2006)

Canale and Swain (1980) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic Competence and Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง 2) ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น 3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ ออก เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้น การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ก็ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพียงแต่เน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร

จึงเป็นการให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้อง (Accuracy) ด้วยดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด (Littlewood, 1991)

2.2 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีหลักสำคัญ ดังนี้ 1) ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนรูปแบบภาษาที่เรียนจะใช้ได้ สถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน การฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำอะไรบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ 2) จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) คือ ใช้ทักษะทางภาษาทั้งประกอบด้วยกริยาท่าทางและพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง 3) ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือ ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง ได้แก่ กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่งจำเป็นต้องสื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูล สามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาท สถานการณ์ สำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ (Function) 4) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับสามารถแสดงความคิดเห็นหรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ฯลฯ 5) ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาสื่อสารได้คล่อง (Fluency) เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Function) 6) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพของผู้เรียน 7) ส่งเสริมผู้เรียนเป็นตัวของตัวเองมีความรับผิดชอบ สนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน 8) ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน 9) ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ 10) ต้องช่วยชี้แนะทางผู้เรียนให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรมพร้อมทั้งตรวจสอบความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

Richards (2006) สรุปวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีหลักการใหญ่ ๆ 10 ประการ (Ten Core Assumptions of Current Communicative Language Teaching) 1) Interaction การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้ง่าย ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์หรือสื่อสารในภาษานั้นอย่างมีความหมาย 2) Effective Tasks กิจกรรมภาษาหรือแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสื่อความหมายในภาษาเพิ่มพูนแหล่งการเรียนรู้ภาษา สังเกตการใช้ภาษาและมีส่วนในการร่วมสื่อสาร 3) Meaningful Communication การสื่อสารจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนสื่อสารเรื่องเกี่ยวข้องกับตนน่าสนใจและนำมามีส่วนร่วม 4) Integration of

Skills : การสื่อสารเป็นกระบวนการเน้นภาพรวม (Holistic Process) ที่ต้องใช้ทั้งทักษะทางภาษา และหลายรูปแบบ 5) Language Discovery Analysis Reflection การเรียนภาษาเกิดจากการทำ กิจกรรมการเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive Learning) คือ ผ่านกระบวนการค้นพบกฎและรูปแบบ ของภาษาด้วยตนเองและจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนกฎและรูปแบบของภาษา (Deductive Learning) 6) Accuracy and Fluency การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ค่อยเป็นค่อยไปที่ผู้เรียน เรียนรู้จากการใช้ภาษาและจากการลองผิดลองถูกในภาษา แต่เป้าหมายปลายทางของการเรียนภาษา คือ การมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม 7) Individuality ผู้เรียนแต่ละคนมี หนทางพัฒนาภาษาของตนเองและมีอัตราการพัฒนาที่ไม่เท่ากันและมีความต้องการและแรงจูงใจใน การเรียนภาษาที่ต่างกัน 8) Learning and Communication Strategies การเรียนภาษาที่มี ประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเรียนและกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 9) Teacher as a Facilitator บทบาทของผู้สอนในห้องเรียนคือ ผู้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ ผู้เรียนได้ฝึกและใช้ภาษาและให้ผลสะท้อนกลับในการใช้ภาษา และการเรียนภาษาของผู้เรียน 10) Collaboration and Sharing Atmosphere ห้องเรียนเปรียบเสมือนชุมชนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และแบ่งปันการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

Barker and Janet Orr (2014) ได้เสนอแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาวิทยากรแกนนำกลวิธีจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน (Communicative Language Teaching Approach and Integrating in Classroom)” สรุปร จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ของนักวิชาการศึกษาหลายท่านว่า “การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนมากกว่าเป็น ระเบียบวิธีที่เฉพาะเจาะจงซึ่งหมายความว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถสอนด้วยวิธีการ และเทคนิคที่หลากหลาย (Brown, 2014) ; (Jeremy, 1998) ทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารคือหน้าที่หลักของภาษาคือการสื่อสารและการให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาด้วยการมี ส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทักษะที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนแนวนี้คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทั้งนี้ ได้สรุปการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามหลักทฤษฎีและ งานวิจัยไว้ 4 ประการ ดังนี้ 1) เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว (A focus on Effective Communication with Accuracy and Fluency) ความสามารถในการ สื่อสาร เป็นเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สัมพันธ์กับ ความถูกต้องในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งต้องควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในการพูดและ การเขียน (Hymes, 1971) ; (Canale and Swain, 2002) 2) ความกล้าใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรม กลุ่ม (Risk-Taking in Cooperative Groups) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแสดงถึง การเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Johnson and

Johnson, 1999) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและ พัฒนาเป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างของการเอื้อประโยชน์ต่อกันในกลุ่ม (Kagan, 1994) กลุ่มนั้นสำคัญยิ่งต่อ การเริ่มใช้ภาษาของนักเรียนที่ประหม่าในการพูดต่อหน้ากลุ่มใหญ่ กิจกรรมในกลุ่มเล็ก ๆ นั้น สร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาและกระตุ้นนักเรียนให้กล้าเสี่ยงในการใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษา ใหม่ (Calderon, Slavin and Sanchez, 2011) 3) เชื่อมโยงกับความหมายและบริบท (Connected to Meaning and Context) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนจะพัฒนาการทางภาษาด้วยการ ใช้ภาษาในชีวิตจริง (Jeremy, 1998) ; (Nunan, 1989) สอดคล้องกับทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรม ของ Vygotsky ที่ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “วิธีที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้และ สอนภาษาคือ การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม” (Chaikin, 2003) ภาระงานด้านภาษาควรเชื่อมโยงกับ บริบทของชีวิตจริงที่มีความหมายต่อนักเรียน คือ ภาระงานด้านภาษานั้นอาจจะเชื่อมโยงถึงประเด็น ทัว ๆ ไป ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง 4) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking Skills) มีความสำคัญมากขึ้นสำหรับนักเรียนในทุกสาขาวิชา ทักษะการคิดที่เป็นที่รู้จักกัน อย่างแพร่หลาย คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของ บลูม (Bloom's Taxonomy) (Bloom, 1956) ได้เสนอแนวคิดว่านักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องรู้จักทักษะการคิดทั้งในระดับสูงและระดับล่าง ทักษะในระดับล่างคือการจำและความเข้าใจ เช่น การจดจำคำศัพท์ใหม่และเข้าใจวลีพื้นฐาน ทักษะในระดับสูง คือ การสังเคราะห์และการประเมินผล เช่น การรวบรวมข้อมูลย่อยในการเล่าเรื่อง หรือแสดงความคิดเห็นและตัดสินด้วยเหตุผล ทักษะการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารในการสร้างภาษา ใหม่ นั้นนักเรียนต้องจดจำคำศัพท์ใหม่สังเคราะห์ความคิดและ ประเมินเลือกวิธีที่ดีที่สุดในการสื่อสาร

2.3 แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Teaching Approach)

เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวันและยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ แนวการเรียนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และ ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญ ดังต่อไปนี้

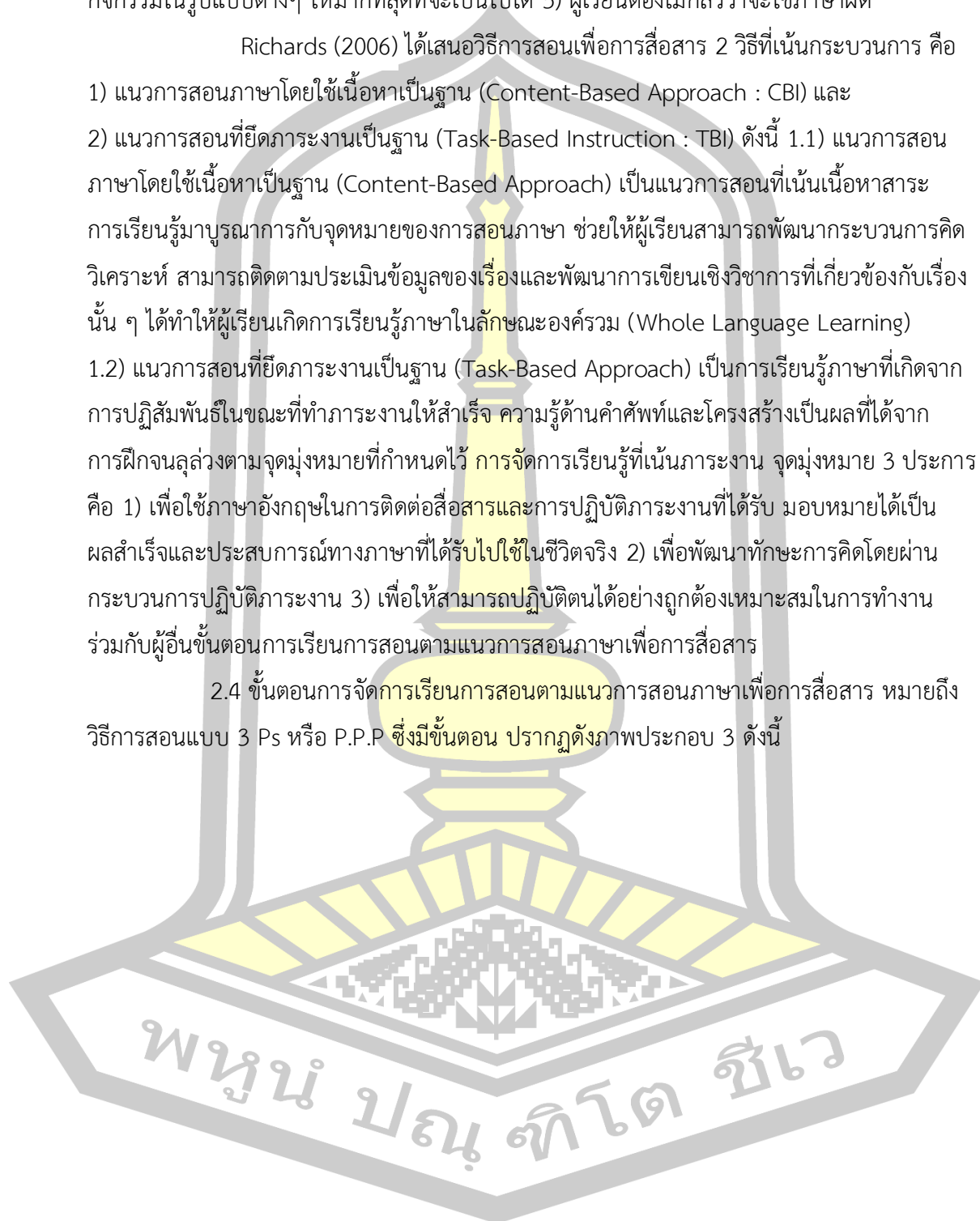
- 1) ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของ การเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน
- 2) การสอนภาษา โดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะ บูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลาย ๆ ทักษะรวม ๆ กันไป ผู้เรียนควรจะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาในภาพรวม
- 3) ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะ

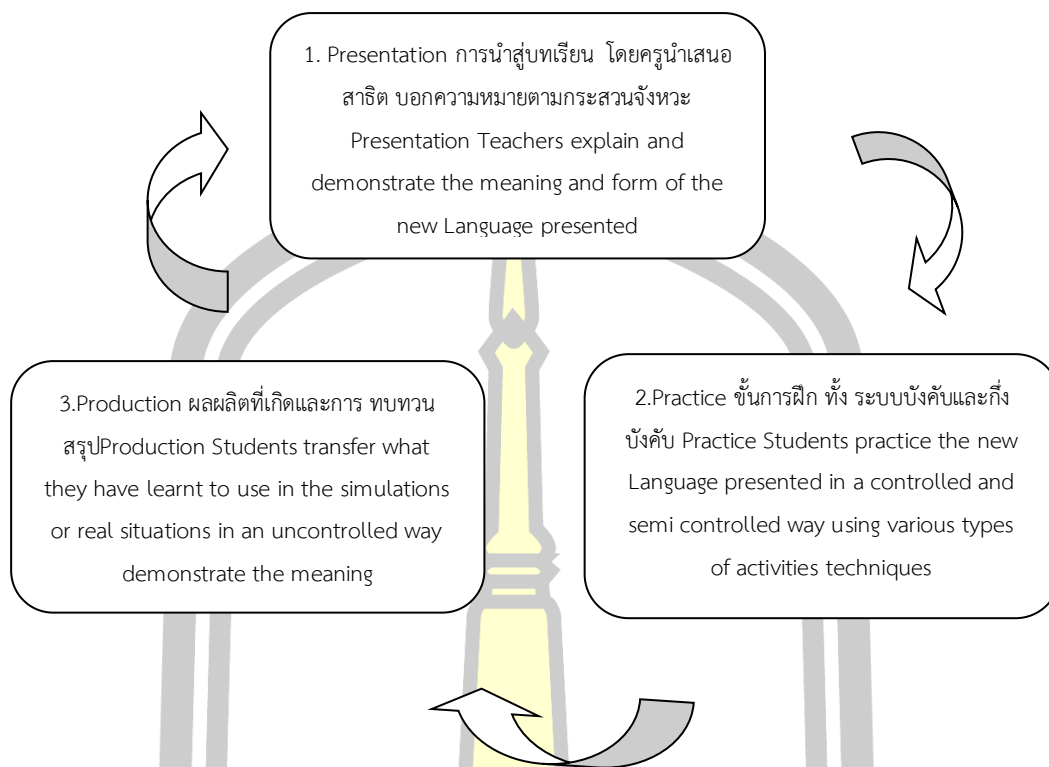
เหมือนชีวิตประจำวันมากที่สุด 4) ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้ 5) ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด

Richards (2006) ได้เสนอวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร 2 วิธีที่เน้นกระบวนการ คือ

- 1) แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Approach : CBI) และ
- 2) แนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Instruction : TBI) ดังนี้ 1.1) แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Approach) เป็นแนวการสอนที่เน้นเนื้อหาสาระการเรียนรู้มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ สามารถติดตามประเมินข้อมูลของเรื่องและพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)
- 1.2) แนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Approach) เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ ความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างเป็นผลที่ได้จากการฝึกจนลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน จุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ 1) เพื่อใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับ มอบหมายได้เป็นผลสำเร็จและประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริง 2) เพื่อพัฒนาทักษะการคิดโดยผ่านกระบวนการปฏิบัติภาระงาน 3) เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่นขั้นตอนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง วิธีการสอนแบบ 3 Ps หรือ P.P.P ซึ่งมีขั้นตอน ปรากฏดังภาพประกอบ 3 ดังนี้

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้สรุปขั้นตอนวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนทางภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียนซึ่งจัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่งในขั้นนี้ ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริง ทั้งวิธีการใช้ภาษา ซึ่งเป็นด้านการออกเสียง ความหมายคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ 2) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการฝึกผู้เรียน มีความแม่นยำในรูปแบบภาษา เพื่อสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารต่อไป หลังจาก que ผู้เรียนได้รับรู้รูปแบบภาษาว่าเป็นอย่างไร และสื่อความหมายอย่างไรในขั้นนำเสนอไปแล้ว ในขั้นนี้ควรเป็นการฝึกที่เน้นความหมาย (Meaningful Drills) ผู้เรียนมีความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย การฝึกเน้นความหมาย มีหลายแบบ เช่น ฝึกการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap) การแสดงบทบาทสมมุติ (Role-Play) ฝึกด้วยการเล่นเกมที่มีการควบคุมการใช้ภาษา 3) ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริงหรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น

ส่วนผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษาเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีความต้องการและมีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองมากที่สุด อีกทั้งผู้เรียนควรจะประเมินผลการสื่อสารของตนจากผลสะท้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสารด้วย เพื่อให้การสื่อสารเหมือนจริงมากที่สุด (Jeremy, 1998)

Scrivener (1994) กล่าวว่าการสอนด้วย ARC Model ซึ่งประกอบด้วย Authentic use, Restricted use และ Clarification and Focus เป็นการสอนที่คล้ายกันกับ 3Ps เป็นวิธีการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Used) การฝึกปฏิบัติโดยใช้แบบฝึกและข้อสอบ (Restricted Used) และการจำแนกพร้อมกับสร้างจุดเน้น (Clarification and Focus) โดยการอธิบาย การสาธิต การสร้าง กฎเกณฑ์และการให้แทน

TPR ที่พีอาร์ (TPR ย่อมาจาก Total Physical Response) เป็นกลวิธีการสอนภาษาที่สองสำหรับเด็ก ๆ หรือผู้เรียนที่สื่อสารคุ้นเคยกับภาษาอื่น ๆ มาก่อน แล้วเริ่มต้นเรียนภาษาใหม่หรือภาษาที่ไม่คุ้นเคย กลวิธีนี้เป็นการฝึกทักษะทางภาษาโดยเริ่มต้นจากทักษะการฟังก่อนพูดแล้วจึงโยงเข้าสู่ทักษะการอ่านและเขียน ครูสอนชุดคำศัพท์และมีขั้นตอนการฝึก โดยเริ่มต้นจากผู้เรียนได้ฟังคำพูดในภาษาใหม่ที่ล้นน้อยและซ้ำ ๆ ซึ่งจะรู้ว่าผู้เรียนเข้าใจความหมายของชุดคำนั้นได้จากการปฏิบัติหรือการตอบสนองทางการกระทำจนเข้าใจและเมื่อผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ คำศัพท์ที่เรียนนั้นแล้วครูจึงจะสอนชุดคำใหม่ต่อไป ทั้งนี้คำพูดหรือคำศัพท์ที่เรียนครั้งก่อนจะเชื่อมโยงกับคำใหม่ เหมือนกับการหมุนกงล้อเกวียนที่คำที่เรียนแล้วจะไม่หายไป แต่จะวนเวียนถูกนำมาใช้ใหม่เพิ่มพูนมากขึ้น จนกระทั่งผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาใหม่ได้อย่างเจ้าของภาษา โดยใช้การตอบสนองต่อความเข้าใจด้วยการปฏิบัติ การสอนแบบที่พีอาร์เป็นกระบวนการที่สอดคล้องกับสมองและระบบประสาทในการรับรู้ภาษา เป็นระบบที่มีลำดับการพัฒนาทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด โดยการปฏิบัติหรือแสดงออกทางท่าทาง แผนการสอนจะเริ่มจากการเรียนและฝึกฝนการใช้คำเพียงหนึ่งคำแล้วเพิ่มเป็นกลุ่มคำเป็นประโยคสั้นๆ ประโยคยาวขึ้น ประโยคซ้อน จนถึงเป็นประโยคต่อเนื่องหรือเรื่องราวที่มีความหมาย ครูจะไม่บังคับให้ผู้เรียนพูดเมื่อเขายังไม่พร้อมจะพูดแต่จะเรียนรู้และทบทวนฝึกฝนทุก ๆ วันอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในความหมายและการใช้คำศัพท์ที่เรียนในบริบทต่าง ๆ พอถึงช่วงเวลาเหมาะสม ผู้เรียนจะอยากพูดภาษาใหม่นั้นเอง (Brown, 1987)

2.5 กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กระบวนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ กิจกรรม เทคนิคการสอนและบทบาทของผู้เรียนและครู

1. กิจกรรม เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สมจริงในห้องเรียน (Richards, 2006) กิจกรรมที่ดีนั้นจะขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรม

1.1) ลักษณะของกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้ 1) กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์บทเรียน 2) กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย 3) กิจกรรมทำให้เกิดความจำเป็นที่จะสื่อความหมาย 4) กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ผลของการสื่อความหมาย 5) กิจกรรมน่าสนใจและท้าทาย 6) กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกตามความต้องการ 7) กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ 8) กิจกรรมฝึกให้ผู้เรียนมีกลยุทธ์การเรียนรู้ 1.2) ลักษณะของการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายลักษณะ ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบ ในชั้นเรียน เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน-บทเรียน ผู้เรียน-ผู้เรียน ผู้เรียน-ครู ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ลักษณะการจัดกิจกรรมมี ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมรายบุคคล (Individual Work) เป็นกิจกรรมที่ฝึกพึ่งตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous Learning) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมตามลีลาการเรียนรู้ (Learning Style) ในรูปแบบที่ตนต้องการ ในเวลาที่เหมาะสมกับตนเองและสามารถทำได้นอกชั้นเรียน กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมรายบุคคล ได้แก่ การอ่านหนังสือนอกเวลา การเล่นเกมต่าง ๆ เช่น เกมปริศนาอักษรไขว้ เกมสร้างคำ เป็นต้น 2) การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair Work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันที่จะต้องคิดและทำร่วมกัน (Collaborative Learning) ทำให้เกิดการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง อย่างไรก็ตามระหว่างทำกิจกรรมครูจะเป็นผู้ควบคุม คอยให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการกิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมรายคู่ ได้แก่ การถามหาข้อมูลที่ตนขาดหายไปจากคู่ของตน (Information Gap) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play) เป็นต้น 3) การจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม (Group Work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีภาวะอิสระ (Autonomy) ลดการพึ่งครู จำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มขึ้นอยู่กับลักษณะงาน แต่ไม่ควรเกิน 6 คน กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมแบบกลุ่ม ได้แก่ การอภิปราย (Discussion) การอ่านและฟังส่วนต่าง ๆ ของเรื่องราว แล้วนำส่วนเหล่านั้นมาปะติดปะต่อกัน (Jigsaw Reading/Listening) การช่วยหาข้อมูลเพื่อมาทำโครงการ การเล่นเกมต่าง ๆ เช่น เกมต่อคำ เกมยี่สิบคำถาม เป็นต้น 4) การจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class Work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำพร้อมกันทั้งห้อง ครูสามารถชี้แนะและควบคุมกิจกรรมได้มากกว่ากิจกรรมที่จัดในลักษณะอื่น กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น ได้แก่ การฝึก ออกเสียงคำ ฝึกการอ่านออกเสียง การทำตามคำสั่ง การอภิปรายแสดงความคิดเห็น

2. เทคนิคการสอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อการสื่อสารเพราะเทคนิคการสอนที่เหมาะสม จะช่วยให้การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารประสบความสำเร็จ เทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ 2.1) ให้ผู้เรียนได้พบและได้ใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากที่สุด การสื่อสารที่สมจริงคือการที่ผู้เรียนมุ่งความสนใจไปที่สารที่สื่อออกมาหรือสารที่ต้องการสื่อออกไป ไม่ใช่มุ่งที่ตัวภาษา (Breen and Candlin, 1980) 2.2) ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ง่ายขึ้น สื่อตามแนวการสอนแบบ CLT ประกอบด้วย 1) เนื้อหา (Text-Based Materials) คือ แบบเรียนที่จัดกิจกรรมเน้นการสอนแบบ CLT เช่น มีกิจกรรมให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม 2) งาน/กิจกรรม (Task-Based Materials) คือ สื่อที่เน้นการทำกิจกรรมและภาระงานที่เน้นให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ 3) สื่อจริง (Realia /Authentic Materials) คือ สื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น ป้ายประกาศ โฆษณา รูปภาพ แผนที่ แผ่นพับ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น 2.3) ทักษะการที่ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกระหว่างเรียนและสร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนไม่ย่ำเวลาตอปิด (Marina and Stephen, 1982) 2.4) ศึกษาความสนใจของผู้เรียนและแทรกสิ่งที่ผู้เรียนสนใจไว้ในบทเรียนด้วยและครูควรเรียนรู้ด้วยว่าผู้เรียนชอบทำงานกับผู้ใด 2.5) เน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (Process) มากกว่าผลงานการเรียนรู้ (Product)

3. บทบาทของครูและผู้เรียน Richards (2006) ได้เสนอบทบาทครูและผู้เรียนต้องปรับเปลี่ยนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้ 3.1) บทบาทครู (Teacher's Role) ครูมีบทบาทเป็นผู้เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด ครูจะควบคุมการเรียนในช่วงที่มีการฝึกรูปแบบภาษาเท่านั้น แต่ในช่วงที่ให้ผู้เรียนใช้ภาษา ครูจะลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้กำกับรายการ คอยให้ความสะดวก ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น ครูจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammar Competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน 3.2) บทบาทผู้เรียน (Learner's Role) ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในห้องเรียนมากกว่าครู ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ลงมือใช้ภาษาด้วยตนเอง โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้เกิดการเรียนรู้ จากการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันและผู้เรียนพยายามเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น โดยนำสิ่งที่ตนเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นเครื่องมือช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน เช่น การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนสนใจจากห้องสมุด อินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อร่วมชั้นเรียนได้ด้วย

2.6 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ในศตวรรษที่ 21 ครูจะต้องปรับแนวทางการเรียนการสอน (Pedagogy) โดยครูจะต้องทำให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีเป้าหมายในการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิดและทักษะด้านไอที ซึ่งไอทีในที่นี้ไม่ได้หมายถึงใช้คอมพิวเตอร์เป็นหรือใช้ไอแพด หมายถึง การที่ผู้เรียนรู้ว่าเมื่ออยากรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งจะไปค้นหาข้อมูล (Data) เหล่านั้นได้ที่ไหนและเมื่อได้ข้อมูลมา ผู้เรียนต้องวิเคราะห์ได้ว่าข้อมูลเหล่านั้นมีความน่าเชื่อถือเพียงใด และสามารถแปลงข้อมูลเป็นความรู้ (Knowledge) ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากการฝึกฝน ครูจะต้องให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสารเริ่มจากการสอน ทักษะการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ โดยมีการสอนไวยากรณ์แทรกอยู่ในทุกทักษะ

2.6.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการฟัง

การฟังในชีวิตประจำวันเกิดขึ้นได้ใน 2 กรณี คือ การฟังที่ได้ยินโดยไม่ได้ตั้งใจ ในสถานการณ์รอบตัวทั่ว ๆ ไป (Casual Listening) และการฟังอย่างตั้งใจที่มีจุดมุ่งหมาย (Focused Listening) ซึ่งเป็นการรับรู้และทำความเข้าใจใน “สาร” ที่ผู้อื่นสื่อความมาสู่เรา ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถในการฟังอย่างเข้าใจในสารที่ได้รับฟัง ครูควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการฟังเพื่อจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จ การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง ครูควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบทโดยเลือกเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ มีข้อควรพิจารณา 2 ประการ คือ (Haliday, 1978) 1) สถานการณ์ในการฟังสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการฟังภาษาอังกฤษได้นั้น ควรเป็นสถานการณ์ของการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียน ซึ่งอาจเป็นการฟังคำสั่งครู การฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ 2) กิจกรรมในการสอนฟัง แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening) กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือขณะที่สอนฟัง (While-Listening) และกิจกรรมหลังการฟัง (Post-Listening) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้ 2.1) กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening) ผู้เรียนจะฟังข้อความได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น การใช้รูปภาพ อาจให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปราย หรือ หาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ การเขียนรายการ

คำศัพท์ อาจจะทำให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์เดิมที่รู้จัก โดยใช้วิธีการเขียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้ยิน ขณะรับฟังสารหรือการขีดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านและฟังไปพร้อม ๆ กัน การอ่านคำถามอาจให้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบ แนวทาง 2.2) กิจกรรมระหว่างการฟังหรือกิจกรรมขณะที่สอนฟัง (While Listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้น ๆ กิจกรรมนี้มิใช่การทดสอบการฟัง แต่เป็นการฝึกทักษะ การฟังเพื่อความเข้าใจ 2.3) กิจกรรมหลังการฟัง (Post-Listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึก การใช้ภาษาภายหลังจากที่ได้ฝึกการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียน สำหรับผู้เรียนระดับต้น โดยให้เขียนตามคำบอก (Dictation) ประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการ ตรวจสอบ ความรู้ ความถูกต้องของการ เขียนคำศัพท์สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึก ทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูง โดยการให้อภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟังหรืออภิปราย เกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้พูด

2.6.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการพูด

การพูดเป็นการสื่อสารความคิด ประสบการณ์และความต้องการของผู้พูดไปสู่ ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจโดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทางอย่างมี ประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการ ตอบสนอง เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพ ธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face To Face Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ 1) ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟังจึงต้องแสดงความสามารถในการพูด ถ่ายทอด ความรู้ สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการรู้จักใช้ ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่ามีประโยชน์ และรวบรวม การเตรียม ความคิดต่าง ๆ เหล่านั้น 2) สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัด และมีความรู้ในด้านนั้นมีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้อง 3) ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้พูด ผู้พูดจะสื่อ ความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหาก รู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง 4) เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่ง que ช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดให้คนฟัง ให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงสื่อทัศนูปกรณ์อื่น ๆ 5) ความมุ่งหมายหรือ ผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้นการสอนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ ควรจัดให้เหมาะสมโดยออกแบบ กิจกรรม เพื่อเสริมทักษะการพูดจากง่ายไปหายากเพื่อลดความวิตก กังวลของนักเรียน กิจกรรมควร เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย ขั้นตอน 1) ขั้นตอนจุดประสงค์และขั้นเสนอเนื้อหา ครูควรจะ

บอกให้นักเรียนรู้ถึง สิ่งที่จะเรียน โดยการ ตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อต่าง ๆ ช่วงหลังจากนำเสนอ เนื้อหาซึ่งอยู่ในรูปบริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่ จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูด เกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และ จุดประสงค์ในการพูด 2) ขั้นการฝึกการฝึก จะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่ โดยการฝึกเริ่มจากการฝึก โดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ลดการควบคุมลงจนนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ 3) ขั้นถ่ายโอน เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการรูปแบบการใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบทบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต

การสอนกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดกิจกรรมที่ต่อเนื่องเป็นระบบมี 3 ขั้นตอนและสอดแทรกหลักการ 5 ประการอย่าง เหมาะสม โดยเริ่มจากขั้นตอนแรก คือ การนำเสนอ ขั้นตอนที่สองคือ การฝึก โดยมีหลักการถ่ายโอน ข้อมูล หลักการของช่องว่างระหว่างข้อมูล หลักการประสานต่อหลักการปฏิบัติงานตามที่ได้รับ มอบหมายและ หลักการตรวจความถูกต้องของเนื้อหาและขั้นตอนที่สาม คือ การนำไปใช้โดยการบูรณาการทักษะ การฟัง พูด อ่านและเขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาท สมมติ การแสดง ละคร การร้องเพลง และการทำแบบฝึกหัด ดังนั้นกิจกรรมที่จัดขึ้นนี้สอดคล้องกับ แนวคิดของ ไบแอ้น (Byrne, 1991) คือขั้นตอนการสอนดังกล่าวควรประกอบกับบทบาทที่สำคัญของ ผู้สอนที่มีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนให้การชี้แนะและควบคุมการดำเนิน กิจกรรม ผู้เรียน จึงมีโอกาสดำเนินการใช้ภาษาอย่างเป็นขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพด้วยเหตุนี้ ขั้นการนำเสนอมีความสำคัญ (Johnson, 1982)

2.6.3 แนวคิดการสอนกิจกรรมการอ่าน

1) Skimming การอ่านแบบ สกิมมิ่ง หรืออ่านแบบ “ข้ามคำ” นี้ เป็นรูปแบบ การอ่านเร็วอย่างหนึ่ง คือ จะอ่านด้วยความเร็วค่อนข้างสูงมาก การอ่านแบบนี้จะไม่อ่านทุกคำแต่จะ อ่านข้ามเป็นตอน ๆ ไป ผู้อ่านทราบดีว่าเนื้อหาบางอย่างจะขาดหายไป อย่างไรก็ตาม การอ่านแบบนี้ มีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ 1) เพื่อจับสาระหรือใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป 2) เพื่อเข้าใจ รายละเอียดที่สำคัญบางสิ่งบางอย่างเท่านั้น

2) Scanning การอ่านแบบสแกนนิ่ง หรือแบบ “กวาดสายตา” เป็นเทคนิค การอ่านเร็วอีกวิธีหนึ่ง โดยใช้สายตาอ่านกวาดข้อความอย่างรวดเร็ว ๆ และรวดเร็ว การอ่านแบบนี้มี จุดมุ่งหมายเพียงเพื่อจะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบ เฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น

3) Surveying การอ่านแบบสำรวจ Surveying เป็นการอ่านแบบสำรวจ เบื้องต้น ใช้อ่านบทความหรือหนังสือประเภทที่มีเนื้อหาค่อนข้างยากและซับซ้อน เพื่อเป็นการ ตรวจสอบดูก่อนอย่างรวดเร็วและคร่าว ๆ ตั้งแต่เริ่มแรกเลยที่เดียวว่าบทความหรือหนังสือนั้น ๆ สมควรที่จะอ่านให้ละเอียดและลึกซึ้งอีกต่อไปหรือไม่

4) Intensive Reading การอ่านแบบเข้ม Intensive Reading ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาหาข้อมูลเป็นการอ่านอย่างพิถีพิถันและละเอียดถี่ถ้วน เพื่อความถูกต้องและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความคิดและเหตุผลของผู้เขียนในเกือบทุกแง่ทุกมุมหรือทุกขั้นตอน การอ่านแบบเข้มนี้มักจะให้ความสำคัญในเรื่องของความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากกว่าความเร็ว

ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่าน กิจกรรมการสอนทักษะการอ่านแบ่ง 3 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ครูอาจใช้กิจกรรมนำให้นักเรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนเริ่มต้น อ่านสารที่กำหนดให้ โดยทั่วไป มี 2 ขั้นตอน คือ 1.1) ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนาโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียนหรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน 1.2) ขั้น Predicting เป็นขั้นที่ให้นักเรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ การเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่านและค้นหาคำตอบที่จะได้จากการอ่านสารนั้น ๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่าน โดยอาจใช้วิธีบอกความหมายหรือทำแบบฝึกหัดเติมคำ ฯลฯ 2) กิจกรรมระหว่างการอ่านหรือขณะที่สอนอ่าน (White-Reading Activities) การทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมนี้มีใช้การทดสอบการอ่าน แต่เป็น “การฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ” กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่น ๆ เช่น การฟังหรือการเขียน ดังต่อไปนี้ 2.1) Questioning คือ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านขณะอ่านจบย่อหน้า เพื่อให้ทราบว่ามีอะไร ที่ไหน และอย่างไร 2.2) Predicting คือ การให้คาดเดาย่อหน้าต่อไปว่าจะพูดเกี่ยวกับอะไร 2.3) Clarifying คือ การหาความชัดเจนของคำศัพท์หรือวลีในเนื้อเรื่องที่อ่าน 2.4) Summarizing คือ การสรุปในแต่ละย่อหน้าที่อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ 3) กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูด และการเขียน หลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติ กิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ โดยให้นักเรียนร่วมกันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้ว ช่วยกันหาคำตอบสำหรับนักเรียน ระดับสูงอาจให้พูดอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้นหรือฝึกทักษะการเขียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ให้แสดงบทบาทสมมติ ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ ดังกิจกรรมต่อไปนี้ 3.1) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) 3.2) การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving) 3.3) การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) บทอ่านที่นำมาใช้ สอนควรเป็นเอกสารจริง (Authentic Material) เอกสารจริง คือ เอกสารที่ไม่ได้เขียนขึ้นมา เพื่อจุดประสงค์ใน

การสอนภาษาโดยตรง เพราะบทอ่านที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการสอนศัพท์และไวยากรณ์จะมีลักษณะที่ไม่เป็นธรรมชาติ บทอ่านที่เป็นเอกสารจริงซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ โฆษณา ข่าว ฉลากยา หรือป้ายประกาศ เป็นต้นและในการนำเอกสารจริงมาใช้ไม่ควรแก้ไขให้ภาษา ย่างขึ้น สรุปรหรือย่อ เพราะจะทำให้ข้อความผิดไปจากเดิมเนื่องจากเอกสารที่ผู้อ่านจะได้พบในชีวิตประจำวัน นั้นไม่มี (Goodman, 1967)

2.6.3 แนวคิดการสอนกิจกรรมการเขียน

การเขียน คือ กระบวนการของการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน ออกมา โดยใช้สัญลักษณ์ตัวอักษรซึ่งผู้เขียนจะเขียนเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นระบบและถูกต้องตาม โครงสร้างและไวยากรณ์ของการเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียน สามารถเขียนเลียนแบบเจ้าของภาษา มิใช่การสอนเขียนเพื่อสื่อสารเต็มรูปแบบ แต่เป็นการฝึกทักษะ การเขียนอย่างเป็นระบบที่ถูกต้อง อันเป็นรากฐานสำคัญในการเขียนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับสูงได้ต่อไป ดังนั้นสิ่งที่ครูต้องคำนึงถึงให้มากที่สุด คือ ต้องให้นักเรียนมีข้อมูล เกี่ยวกับคำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และเนื้อหา (Content) อย่างเพียงพอที่จะ เป็นแนวทางให้นักเรียนสามารถคิดและเขียนได้ ในการสอนการเขียนควรคำนึงถึงประเด็น ต่อไปนี้

- 1) ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ต่อจากกระบวนการเรียนรู้ในการฟังและการพูด ฉะนั้นก่อนที่ครูจะให้นักเรียนเขียนอะไร จะต้องแน่ใจว่านักเรียนสามารถพูดออกเสียงคำหรือประโยคข้อความนั้น ๆ ก่อนที่จะเขียน
- 2) การเขียนเป็นทักษะที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเรียนรู้และจำในสิ่งที่เรียนได้ เป็นการเรียนรู้การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์สำนวน ดังนั้นงานเขียนสะสมไว้เพื่อกลับมาทบทวนดูได้ภายหลัง
- 3) ทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน และสนับสนุนซึ่งกันและกัน ครูจึงควรจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนให้ต่อเนื่องและเกี่ยวเนื่องกัน เช่น ให้เขียนเครื่องปรุงต่าง ๆ หลังการอ่านวิธีการปรุงอาหาร ให้เขียนข้อความเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง
- 4) นักเรียนควรทราบวัตถุประสงค์และขอบข่ายการเขียน นักเรียนจึงจะเขียนได้ ต้องประเด็น ฉะนั้น ก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมการเขียนใด ๆ ครูควรชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเขียน อย่างชัดเจน และกำหนด ขอบข่ายการเขียนนั้น ๆ

กิจกรรมการเขียน การสอนการเขียนอาจแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การเขียนแบบคัดลอก (Mechanical Copying) คือ การลอกคำ ข้อความหรือประโยค โดยไม่ต้องสร้างภาษาของตนเอง อาจเป็นกิจกรรมที่ใช้กับนักเรียนในระดับ ต้น ๆ

2. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นกิจกรรมในการสอน ทักษะการเขียนที่มุ่งเน้นในเรื่องความถูกต้องของรูปแบบโดยครูให้เนื้อหาและรูปแบบภาษาสำหรับ นักเรียนใช้ในการเขียน ครูจะเป็นผู้กำหนดวนที่เปลี่ยนแปลงให้นักเรียน นักเรียนจะถูกจำกัดในด้าน

ความคิดอิสระ สร้างสรรค์ เช่น Copying เป็นการฝึกเขียนโดยการคัดลอกคำ ประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ ในขณะที่เขียน คัดลอก นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้การสะกดคำ การประกอบคำเข้าเป็นรูปประโยคและอาจเป็นการฝึกอ่านในใจไปพร้อมกัน Gap Filling เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้มาเขียนเติมลงในช่องว่างของประโยค นักเรียนจะได้ฝึกการใช้คำชนิดต่าง ๆ (Part of Speech) ทั้งด้านความหมายและด้านไวยากรณ์ Re-Ordering Words เป็นการฝึกเขียนโดยเรียงเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยค นักเรียนได้ฝึกการใช้คำในประโยคอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเรียนรู้ความหมายของ ประโยคไปพร้อมกัน Changing Forms of Certain Words เป็นการฝึกเขียนโดยเปลี่ยนแปลงคำที่กำหนดให้ในประโยคให้เป็นรูปพจน์หรือรูปกาลต่าง ๆ หรือรูปประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ ฯลฯ นักเรียนได้ฝึกการเปลี่ยนรูปแบบของคำได้อย่างสอดคล้องกับชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค Substitution Tables เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ในตารางมาเขียนเป็นประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด นักเรียนได้ฝึกการเลือกใช้คำที่หลากหลายในโครงสร้างประโยคเดียวกันและได้ฝึกทำความเข้าใจในความหมายของคำหรือประโยคด้วย

3. การเขียนแบบกึ่งควบคุม (Less-Controlled Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลงและนักเรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้น กิจกรรมฝึกการเขียนแบบกึ่งอิสระดังนี้ Sentence Combining เป็นการฝึกเขียนโดยเชื่อมประโยค 2 ประโยคเข้าด้วยกันด้วยคำขยายหรือคำเชื่อมประโยค นักเรียนได้ฝึกการเขียนเรียงเรียงประโยคโดยใช้คำขยายหรือคำเชื่อมประโยคในตำแหน่งที่ถูกต้อง Describing People เป็นการฝึกการเขียนบรรยาย คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ โดยใช้คำคุณศัพท์ แสดงคุณลักษณะของสิ่งที่กำหนดให้ นักเรียนได้ฝึกการใช้คำคุณศัพท์ขยายคำนาม ได้อย่างสอดคล้องและตรงตามตำแหน่งที่ควรจะเป็น Questions and Answers Composition เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวหลังจากการฝึกถามตอบปากเปล่าแล้ว โดยอาจให้จับคู่แล้วสลับกันถามตอบปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำหนดให้แต่ละคน จดบันทึกคำตอบของตนเองไว้ หลังจากนั้นจึงให้เขียนเรียงเรียงเป็นเรื่องราว 1 ย่อหน้า Parallel Writing เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่าน โดยเขียนจากข้อมูลหรือประเด็นสำคัญที่กำหนดให้ ซึ่งมีลักษณะเทียบเคียงกับความหมายและโครงสร้างประโยคของเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนได้อ่านเรื่องและศึกษารูปแบบการเขียนเรียงเรียงเรื่องนั้นแล้ว นักเรียนสามารถนำข้อมูลหรือประเด็นที่กำหนดให้มาเขียนเลียนแบบหรือเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่านได้ Dictation เป็นการฝึกเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่วัดความรู้ความสามารถของนักเรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น การสะกดคำ ความเข้าใจด้านโครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ รวมถึงความหมายของคำ ประโยคหรือข้อความที่เขียน

4. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่ไม่มี
การควบคุมแต่อย่างใด นักเรียนมีอิสระในการเขียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิด

จินตนาการอย่างกว้างขวาง การเขียนในลักษณะนี้ ครูจะกำหนดเพียงหัวข้อหรือสถานการณ์ แล้วให้นักเรียนเขียนเรื่องราวตามความคิดของตนเอง มีหลักในการเตรียมตัวดังนี้ 4.1) กำหนดเนื้อหา ก่อนการเขียนโดยการพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เขียน ควรให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและอาจให้นักเรียนแต่ละคนสร้าง Web หรือเครือข่ายเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งที่เขียน จากนั้นจึงให้นักเรียนกำหนดโครงร่างของเรื่องที่จะเขียนโดยขยายความเนื้อหาจากคำที่อยู่ใน Web แล้วจึงลงมือเขียน

4.2) ครูไม่ควรกำหนดหัวเรื่อง ครูไม่ควรสั่งงานเขียนลักษณะนี้ให้เป็นการบ้าน โดยไม่ให้นักเรียนเตรียมตัวในการเขียนและไม่ควรกำหนดให้นักเรียนเขียนหัวข้อหรือเรื่องที่ยากเกิน ความสามารถของนักเรียน

การสอนทักษะการเขียน มีข้อเสนอแนะสำหรับครู เช่น แบบฝึกหัดเขียนนั้น ให้ทำในห้องเรียนน้อยที่สุด ควรจะให้ทำเป็นการบ้าน เช่น การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้กาล (Tense) และศัพท์ กิจกรรมระหว่างเขียนเป็นกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ในการฝึกทักษะการเขียน เช่น นำภาพประกอบมาให้ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ นำเทปบทสนทนามาให้ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนเขียนเป็นเรื่องเล่าหรือสรุปเรื่องที่ได้ยิน กิจกรรมหลังการเขียนเมื่อนักเรียนเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว อาจนำมาอ่านในชั้นเรียนให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง ตลอดจนนำมาแสดงความคิดเห็น และ วิจารณ์ว่าข้อเขียนนั้นว่าดีถูกต้องใน การสื่อความมากน้อยเพียงไรและการใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม หรือไม่และมีข้อที่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง เมื่อนักเรียนได้ชิ้นงานควรตรวจงานเขียนเป็นสิ่งที่ครูต้องดำเนินการต่อไป ซึ่งครูควรคำนึงถึงสิ่ง ต่อไปนี้ 1) การให้ระดับคะแนน A, B, C หรือ /T/8/10 ไม่ควรเน้นเฉพาะ ความถูกต้องทางไวยากรณ์เป็นเกณฑ์ แต่ยังคงดูว่านักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อความคิดได้ชัดเจนและพัฒนาความคิด เรื่องราวที่เขียนดีเหมาะสมมากน้อย 2) การแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน Good, Fair, Needs Improvement, Careless ครูควรตระหนักว่าการแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนของนักเรียนเป็นการชี้ให้นักเรียนเห็นทั้งจุดเด่น ข้อดี ครูควรกล่าวที่นักเรียนเขียนดีแล้วและคอยชี้ให้เห็นจุดที่ยังบกพร่องให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไข 3) การตรวจแก้ไขที่ผิด ซึ่งนักเรียนเขียนมานั้นนักเรียนควรวิเคราะห์ด้วยว่ามาจากสาเหตุใด ผิดเพราะนักเรียนไม่รู้ 4) การตรวจแก้ไขที่ผิดสามารถทำได้ด้วยวิธีที่ต่าง เช่น การตรวจแก้ไขที่ผิดทั้งหมด ครูต้องใช้เวลามาก ครูตรวจแก้ไขที่ผิดเฉพาะบางส่วน ครูอาจแก้ไขเฉพาะจุดที่เห็นว่าสำคัญนักเรียนควรให้ความสนใจในข้อบกพร่องนั้นให้มาก เช่น เรื่อง Tense, Subject Verb Agreement การชี้ให้นักเรียนเห็นที่ผิด วิธีนี้อาจทำได้โดยขีดเส้นใต้หรือวงกลมล้อมที่ผิด โดยมีการตกลงเรื่องเครื่องหมายในการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ กับนักเรียน เช่น Sp = Spelling Error, SS = Error in Sentence Structure 5) ครูอาจยกกรณี ที่ นักเรียนทำผิดกันมากหรือผิดซ้ำ ๆ มา ยกตัวอย่างขึ้นกระดาน แก้ไขให้ถูกต้องในชั้นเรียนโดยให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมออกความเห็น ในการแก้ไขที่ผิดให้ถูกต้อง

3. เกณฑ์การประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามเป้าหมายตามกรอบ CEFR

3.1 ทักษะการฟัง

การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง ครูจัดกิจกรรมการสอนฟังให้สอดคล้องกับ ตารางสัมพันธ์กับกรอบ CEFR สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการฟัง/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรมสถาบัน ภาษาอังกฤษ (2557)

ที่	CEFR	ทักษะหลัก	เป้าหมายตามกรอบ CEFR	กิจกรรม
1	A2	Overall Listening	เข้าใจข้อมูลและคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับ ครอบครัว/ผู้คน/บ้าน/งาน/งานอดิเรก	ฟังแล้วชี้ (Listen and Point)
2	A2+	Overall Listening	เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดเพื่อตอบสนอง ความต้องการทันที ในกรณีที่ผู้พูด พูดอย่าง ช้าและชัดเจน	ฟังแล้ว เรียงลำดับ ประโยค Listening (Sequencing)
3	A2	Listen to Interlocutor	เข้าใจสิ่งที่คู่สนทนาพูดในชีวิตประจำวัน ง่าย ๆ โดย พูดช้าๆ ชัดเจน และ พยายามช่วยให้คู่สนทนาเข้าใจ	ฟังแล้ววาดภาพ Listen to and Draw)
4	A2	Listen in discussion	เข้าใจบทสนทนาสั้น ๆ เกี่ยวกับครอบครัว งานอดิเรกและชีวิตประจำวันได้ โดยพูด อย่างช้าๆ และชัดเจน	ฟังแล้วเรียงแถบ ประโยคตามลำดับ (Muddled sentences)
5	A2+	Listen in discussion	แยกประเด็นการอภิปรายต่าง ๆ ที่พูด อย่างช้าและชัดเจน	ฟังแล้ว พูดสรุปประเด็น สำคัญ (Summarizing)
6	A2+	Listen in Audience	เข้าใจเนื้อเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ เมื่อผู้พูด พูดช้าและชัดเจน	ฟังแล้ว เขียนเส้นทาง (Listen and Specify)
7	A2	Listen to TV Film	สามารถบอกหัวเรื่องและใจความสำคัญ ของการรายงานข่าวในประเด็นต่าง ๆ ทางโทรทัศน์	ฟังแล้วตอบคำถาม (Stop and Ask)

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	CEFR	ทักษะหลัก	เป้าหมายตามกรอบ CEFR	กิจกรรม
8	A2+	Listen to TV Film	จับใจความสำคัญของข่าวทางโทรทัศน์ได้ทัน มีผู้ประกาศพูดอย่างช้าและชัดเจนเป็นข่าวที่คุ้นเคย และมีภาพประกอบข่าวเพื่อช่วยในการเข้าใจ	ฟังแล้วตรวจคำตอบ (Gapped story)
9	A2	Listen Announcements	สามารถเข้าใจข้อมูลง่ายๆ สั้นๆ และชัดเจนเกี่ยวกับสนามบิน สถานีรถไฟ เช่น "The train to London leaves at 10.30" และสามารถเข้าใจใจความสำคัญ เกี่ยวกับประกาศต่าง ๆ เช่น การพยากรณ์อากาศ ฯลฯ	ฟังแล้วจับคู่ภาพกับ ประโยค (Listen and Match)
10	A2+	Listen Announcements	เข้าใจใจความสำคัญของข้อความประกาศและคำแนะนำที่ง่าย สั้น และชัดเจน	ฟังแล้วเติมข้อความ (Gapped Story)

3.2 ทักษะการพูด

การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนการสอนควรจัดให้เหมาะสม โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการพูดจากง่ายไปหายาก เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน กิจกรรมควรเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาคด้วย นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของตนเอง

การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ครูจัดกิจกรรมการสอนพูดให้สอดคล้องกับตารางสัมพันธ์กับกรอบ CEFR สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ดังนี้

ตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการพูด/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรมสถาบัน
ภาษาอังกฤษ (2557)

ที่	CEFR	ทักษะหลัก	เป้าหมายตามกรอบ CEFR	กิจกรรม
1	A2	Conversation	สอบถามความรู้สึกของผู้อื่นตามสถาน กระโดดมาเล่าเรื่อง การณ์ที่ หลากหลายเช่น “Are you Jump on the hungry? ” or “Are you ok ?” และ pictures) บอกความรู้สึกของ ตนเอง ถามและตอบ คำถามเกี่ยวกับ บ้าน ประเทศ การทำงาน และเวลา ว่างความชอบและไม่ชอบถาม และ ตอบคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผ่าน มาเช่น เวลาและสถานที่ของงานเลี้ยง	กระโดดมาเล่าเรื่อง
2	A2	Discussion	ผู้คนในงานเลี้ยงและสิ่งที่เกิดขึ้นที่นั่น เชื้อ แข่งขันสะกดศัพท์ เป็น เชิญและ ตอบรับ หรือปฏิเสธ เชื้อเชิญอย่าง สุภาพ ขอโทษ และตอบรับขอโทษ	แข่งขันสะกดศัพท์ เป็นกลุ่ม
3	A2	Information Exchange	ถามและบอกทิศทางโดยใช้แผนที่ แผนผัง	บอกทางคนตาบอด
4	A2	Transactions	สื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ใน ชีวิตประจำวัน การสั่งอาหารและ เช่น Ordering food and drink,	สั่งอาหารและ เครื่องดื่ม
5	A2	description	อธิบายเกี่ยวกับตนเองครอบครัวบุคคล อื่น การศึกษาของตน งานที่ทำปัจจุบัน	โยนบอลเล่าเรื่อง
6	A2	Presentations	เครื่องดื่มให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ ตนเองรู้จัก	นำเสนอกีฬาที่ชอบ
7	A2	Presentations	นำเสนอประเภทกีฬา ทีมกีฬา วงดนตรี	พยากรณ์อากาศ
8	A2	Summarizing	สรุปเรื่องสั้นๆที่อ่านโดยใช้ภาษาจาก เรื่องี่อ่าน	อ่าน วิเคราะห์แยก เรื่อง

3.3 ทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่าน คือ การสื่อความรู้ ความรู้สึนึกคิด ระหว่างผู้เขียน และผู้อ่าน โดยผู้อ่านเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมายรูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์ หรือเขียนขึ้นมาด้วยการสังเกตและพิจารณา ซึ่งมีความหมายตรงกับผู้สื่อสารเขียน โดยเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์และ การตีความระหว่าง ผู้เขียนและผู้อ่าน จะได้พบในชีวิตประจำวันไม่มีใครมาปรับระดับความยากง่ายให้

ตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการอ่าน/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรมสถาบัน
ภาษาอังกฤษ (2557)

ที่	CEFR	ทักษะหลัก	เป้าหมายตามกรอบ CEFR	กิจกรรม
1	A2	Read for orientation	การอ่านแผ่นพับ แคตตาล็อก ตารางเวลา ฯลฯ ไปปลิ้ว หน้าเว็บ (Web Page)	การอ่านแผ่นพับโฆษณา
2	A2	Read info. & Argument	เข้าใจใจความสำคัญของคำบรรยาย ข่าวสั้น ๆ ถ้าผู้อ่านมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ บ้างอยู่แล้ว เช่น ข่าวเกี่ยวกับกีฬา และบุคคลที่มีชื่อเสียง	Look and Find
3	A2	Read info. & Argument	เข้าใจประเด็นหลักในบทความสั้น ๆ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ ปัจจุบัน และหัวข้อที่คุ้นเคย	Reading an Article
4	A2	Read Intructions	ปฏิบัติตามคำสั่ง คำชี้แจง และขั้นตอนง่าย ๆ เช่น ขั้นตอนในการเล่นเกม การใช้ อุปกรณ์ชนิดต่าง ที่คุ้นเคย การทำอาหาร	Read and Do
5	A2	Read literature	เข้าใจประเด็นสำคัญที่อ่านเกี่ยวในชีวิตประจำวันทีง่าย ๆ สั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่อง โดยเฉพาะ อย่างยิ่งเมื่อมีสื่อประกอบ	It Happened Tike This

3.4 ทักษะการเขียน

การเขียน คือ กระบวนการของการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของผู้เขียนออกมา โดยใช้สัญลักษณ์ต้องเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามโครงสร้างและไวยากรณ์ของ

การเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการเขียนคือการสื่อสารให้กับผู้อื่น
ได้รับรู้ด้วย ข้อความเป็นลายลักษณ์อักษร

การสอนการเขียนควรคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเนื้อหา (Content) ข้อความที่
ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้อ่าน รูปแบบ (Form) การวางรูปแบบของการเขียนไวยากรณ์ (Grammar)
การใช้กฎไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคต่าง ๆ สีสานในการใช้ภาษา (Style) การเลือกใช้ศัพท์
สำนวนเพื่อให้เกิดอรรถรสทางภาษา กลไกทางภาษา (Mechanics) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
การสะกด คำศัพท์ และการใช้อักษรตัวเล็กและใหญ่ได้อย่างถูกต้อง

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการเขียน/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรมสถาบัน
ภาษาอังกฤษ (2557)

ที่	CEFR	ทักษะหลัก	เป้าหมายตามกรอบ CEFR	กิจกรรม
1	A2	Creative	สามารถเขียนเกี่ยวกับสิ่งของและ บุคคลที่ตนเองรู้จักเป็นอย่างดีด้วย การใช้ภาษาง่าย ๆ เช่น รายละเอียดของเพื่อน สิ่งที่เกิดขึ้น ในแต่ละวัน	โต้ตอบอนุทินกับนักเรียน
2	A2	Reports: Info & argument	ง่าย ๆ เช่น รายละเอียดของเพื่อน สิ่งที่ทำความรู้จักกับ เกี่ยวกับวุฒิ การศึกษางานความสนใจและ นักเรียนทักษะต่าง ๆ ของตนเอง	ทำความรู้จักกับนักเรียน
3	A2	Creative	สามารถเขียนเกี่ยวกับสิ่งของและ บุคคลที่ตนเองรู้จักเป็นอย่างดีด้วย การใช้ภาษาเกิดขึ้นในแต่ละวัน	การสัมภาษณ์

3.5 คำศัพท์

การเรียนรู้คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพราะเป็นสิ่งที่นักเรียน ใช้สื่อความหมาย ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการหรือความรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะ
ด้วย การฟัง พูด อ่าน และเขียน ผู้ที่เรียนรู้ภาษาได้ดีต้องรู้คำศัพท์ให้มากพอ จดจำได้และนำไปใช้ได้

อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว หากไม่รู้คำศัพท์ก็ไม่สามารถนำไปใช้เรียบเรียงประโยคเพื่อสื่อสารหรือบอกความต้องการได้หรือหากรู้คำศัพท์ไม่มากพอ การสื่อสารอาจไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของคำศัพท์ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ตามลักษณะการใช้ คือ 1) คำศัพท์ที่ใช้เพื่อรับสาร (Receptive Vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ใช้เพื่อการรับรู้ เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนได้รับจากการฟังและการอ่าน นักเรียนสามารถจำได้เมื่อคำศัพท์อยู่ในบริบท 2) คำศัพท์ที่ใช้เพื่อสื่อสาร (Productive Vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ใช้เพื่อการสื่อสาร เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนเข้าใจ ออกเสียงได้ถูกต้องและสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้น คำศัพท์ยังสามารถแบ่งออกตามลักษณะทักษะทางภาษา คือ 2.1) คำศัพท์เพื่อการฟัง ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้มากในนักเรียนวัยเด็กเพราะไม่เคยรู้ ภาษามาก่อนเป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างง่ายและการเรียนรู้เกิดจากการฟังก่อน 2.2) คำศัพท์เพื่อการพูด เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาพูด ซึ่งต้องสัมพันธ์กับการฟัง คำศัพท์ที่ใช้ในการพูดนั้น ต้องสามารถใช้สื่อความหมายได้ 2.3) คำศัพท์เพื่อการอ่าน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่าน และเป็นปัญหามากสำหรับนักเรียนด้านภาษา เพราะต้องนำความรู้ด้านความหมายไปตีความเนื้อหาหรือข้อความที่อ่าน 2.4) คำศัพท์เพื่อการเขียน เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สูงและยาก เป็นคำศัพท์ ที่นักเรียนจะต้องได้รับการสอนที่ถูกต้องและเป็นทางการ

องค์ประกอบของคำศัพท์ คำศัพท์ มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ 1) รูปคำ (Form) ได้แก่ รูปร่างหรือการสะกดคำนั้น ๆ 2) ความหมาย (Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำ ๆ นั้น จะมีความหมายตาม พจนานุกรม ทางไวยากรณ์ การเรียงคำ และความหมายจากเสียงขึ้น-ลง 3) ขอบเขตของการใช้คำ (Distribution) ซึ่งมีข้อจำกัดแตกต่างกันไปแล้วแต่ ไวยากรณ์ คือ ในภาษาอังกฤษ การลำดับคำในประโยคเป็นสิ่งสำคัญ ตำแหน่งคำที่ต่างกัน ทำให้คำนั้น ๆ มีความหมายแตกต่างกันไปและคำบางคำใช้ในภาษาพูดเท่านั้น ไม่ใช้ในภาษาเขียนในทางกลับกัน คำบางคำใช้ในภาษาเขียนเท่านั้น

ขั้นตอนการสอนคำศัพท์ในชั้นเรียนมีทฤษฎีด้านการสอนคำศัพท์มากมาย แต่นักเรียนยังคงต้องจดจำคำศัพท์เพื่อใช้ประกอบประโยคในการสื่อสาร หลักการสำคัญมีว่า

1) กำหนดจุดมุ่งหมายว่าสอนคำศัพท์เรื่องอะไร คำไหน จำนวนกี่คำ 2) สอนคำศัพท์ที่สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน 3) ทบทวนคำศัพท์ที่สอนหลาย ๆ ครั้ง 4) สอนคำศัพท์จากบริบท เพื่อให้คำศัพท์มีความหมายชัดเจน ไม่กำกวม การเรียนรู้คำศัพท์เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เป็นการสะสมความรู้ด้านคำศัพท์ทีละคำ โดยทั่วไป ความสำคัญอยู่ที่การจดจำคำศัพท์ในกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ ปัญหาที่มักเกิดขึ้นคือ การจดจำคำศัพท์ของนักเรียน ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนจึงมีส่วนสำคัญให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และการจดจำคำศัพท์ให้ได้มากที่สุด

ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการสอนคำศัพท์/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรม
สถาบันภาษาอังกฤษ (2557)

ที่	CEFR	ทักษะหลัก	เป้าหมายตามกรอบ CEFR	กิจกรรม
1	A2	Range	ให้นักเรียนมีคำศัพท์มากเพียงพอที่จะสื่อสารในสถานการณ์ประจำวันอย่างง่าย	Chain Word
2	A2	Precision	นักเรียนสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการจะบอกในการสนทนาที่มีข้อมูลจำกัด	Guess the Word
3	A2	Accuracy	นักเรียนสามารถใช้โครงสร้างประโยคธรรมดาในสถานการณ์ประจำวัน	Mine the Text

3.6 ไวยากรณ์ กระบวนการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร

3.6.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up/Lead In) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมและอยากรู้อยากเรียนในบทใหม่ เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อครูเห็นว่า นักเรียนมีความพร้อม เกิดความสนุกและสนใจอยากเรียนแล้วก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้มีหลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว

3.6.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ โครงสร้างทางไวยากรณ์ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย กิจกรรมที่กำหนดไว้ประกอบด้วย การให้ฟังเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนฝึกพูดตาม ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก ในขั้นนำเสนอนี้เน้นการให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมาย (Meaning) ของไวยากรณ์ที่นำเสนอ ก่อน แล้วตามด้วยรู้จักรูปแบบหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์นั้น ๆ (Form) และจบลงด้วยการออกเสียง (Pronunciation)

3.6.3 ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้ว ในขั้นนำเสนอดโดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการให้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่หรือหากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองผิดลองถูก เพื่อสร้างความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกอย่างอิสระ Learning by Doing

3.6.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสนุกสนาน

3.6.5 ขั้นสรุป (Wrap Up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง จุดประสงค์คือเพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนแล้ว กิจกรรมที่เสนอแนะไว้อาจจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมใน 3 ขั้นตอนสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถใช้กิจกรรมได้หลากหลายกิจกรรม ซึ่งครูจะต้องเลือกใช้ตามความเหมาะสมกับชั้นเรียนและนักเรียน ตามตาราง 9-10 ดังนี้

ตาราง 9 การจัดกิจกรรมใน 3 ขั้นตอนสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสถาบันภาษาอังกฤษ (2557)

Presentations	Practice	Production
Rules/Examples/dialogues	Drills Practice activities	Role-play Simulations
/Timelines Substitution tables/CCQS Questions about form Questions about use	Elicited dialogue Jazz chants Copying Exercises Guided writing Examples Stories Discrete sounds, words Course book texts Cloze etc.	Discussions Debate Conversations Production Stories Poems Essays Novels Newspapers Blogs Chat room Ads E-mail/snail/mail Tweets
Problems/puzzles Error analysis Explanations/lectures Demonstrations Gestures/mime Pictures/visual aids Cuisenaire rods Contexts and situations Repetition/Elicitation		

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ทักษะหลักในการสอนไวยากรณ์/เป้าหมายตามกรอบ CEFR/กิจกรรม
สถาบันภาษาอังกฤษ (2557)

ที่	CEFR	ทักษะหลัก	เป้าหมายตามกรอบ CEFR	กิจกรรม
1	A2	Description	อธิบายสิ่งที่ทำในวันหยุดสุดสัปดาห์ หรือในวันหยุดที่ผ่านมาของตนเอง	Mime Story
2	A2	Description	อธิบายสิ่งที่ทำในวันหยุดสุดสัปดาห์ หรือในวันหยุดที่ผ่านมา ของตนเอง	Guess the Word
3	A2	Transactions	สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ชีวิตประจำวัน เช่น Ordering food and drink, shopping using post offices banks	Card Game
4	A2	Conversation	ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับบ้าน ประเทศการทำงาน และ เวลาว่าง ความชอบและไม่ชอบ	Simulation

แนวคิดการพัฒนาคู

1. ความหมายของการพัฒนาคู

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า การพัฒนาคู ไว้ดังนี้
สมาน รังสิโยภษฎ์ (2522) การพัฒนาคู หมายถึง การพัฒนาบุคลากร
ว่าเป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้ความสามารถมีทักษะในการทำงานดีขึ้น
ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงานอันจะเป็นผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
หรืออีกนัยหนึ่ง การพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการที่จะสร้างเสริมและเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงาน
ในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ อุปนิสัย ทัศนคติ และวิธีการในการทำงาน
อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงาน

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2525) การพัฒนาคู หมายถึง กระบวนการเพิ่มพูนความรู้
ความชำนาญ ทักษะ ทัศนคติ ค่านิยมความสามารถของบุคคล ตลอดจนการให้แนวความคิดใหม่
ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บุคลากรมีคุณภาพที่ดีขึ้น

สุชาติ โสมประยูร (2525) การพัฒนาครู หมายถึง (Competency) เป็นลักษณะพิเศษและความสามารถที่บุคคลจะแสดงออกถึงคุณสมบัติทางวิชาชีพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา

พนัส หันนาคินทร์ (2526) การพัฒนาครู หมายถึง การพัฒนาบุคลากรว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ปฏิบัติงานประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานย่อมจะเพิ่มขึ้นจากการที่ระบบโรงเรียนให้โอกาสแก่เขาที่จะพัฒนาวิจัยความสามารถที่มีอยู่ในตัวของเขาแต่ละคน การพัฒนาบุคลากรเป็นกิจกรรมที่จะต้องกระทำตั้งแต่แรกเข้ามาทำงานถึงเวลาที่จะต้องออกจากงานไปตามวาระ

สาโรช บัวศรี (2528) การพัฒนาครู หมายถึง ครูที่สามารถทำการสอนได้อย่างดี ต้องรู้จักจิตวิทยา รู้วิธีสอน รู้สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการสอน สามารถปกครอง แนะนำและอบรมลูกศิษย์ได้ มีความสามารถในการทำกิจกรรมของโรงเรียนได้ มีความสามารถในการติดต่อกับคนในชุมชนได้ สามารถเป็นครูชั้นอาชีพได้ คือ สามารถที่จะกล่าวอธิบาย ได้ถ้อย และเขียนเกี่ยวกับอาชีพได้

สุพัตรา มาศดิตถ์ (2532) ได้กล่าวถึงการพัฒนาครู ไว้ดังนี้ 1) มีความสามารถและมีทักษะในวิธีการสอน วิธีการอบรม การพัฒนาการเป็นผู้นำผู้ตามและผู้ประสานงานที่ดี 2) ต้องมีความรู้ในด้านต่าง ๆ อันได้แก่ วิชาชีพเฉพาะซึ่งจะต้องมีความรู้อย่างลึกซึ้ง เหมาะสมตามระดับที่ทำการสอน 3) ความรู้ทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการส่งเสริมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ 4) ต้องมีความเป็นครู คือ มีความรัก เมตตา ปราณีต่อเด็ก รักอาชีพครู ใฝ่รู้ มีโลกทัศน์กว้าง มีความรับผิดชอบต่อนักที่ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง มีวุฒิภาวะ มีความยุติธรรม

ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541) การพัฒนาครู หมายถึง การที่บุคคลพยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม เหมาะสมกว่าเดิม ทำให้บุคคลสามารถดำเนินกิจกรรมที่สนองความต้องการ แรงจูงใจหรือเป้าหมายที่ตนได้ตั้งไว้ และพัฒนาตนเองตามศักยภาพของตนให้ดีขึ้นทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อให้เป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ตลอดจนเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของบุคคล

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543) การพัฒนาครู หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้และความคิด แสดงว่าเป็นผู้ใฝ่รู้หรือพัฒนาตนเองในด้านความคิด เพื่อเพิ่มพูนทักษะและความชำนาญและเพื่อพัฒนาเปลี่ยนแปลงเจตคติและความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2543) การพัฒนาครู หมายถึง กลุ่มประเทศ OECD (Organization for Economic Cooperation and Development) ได้นิยามศัพท์การทำงานของครูที่มีคุณภาพซึ่งมี 5 มิติ ต่อไปนี้ 1) มีความรู้ในหลักสูตรและเนื้อหาวิชาในหลักสูตรอย่างเพียงพอ 2) มีทักษะด้านวิชาชีพครูและมีความสามารถในการใช้ทฤษฎีในการสอนและการประเมินผลอย่างหลากหลาย 3) มีความเห็นอกเห็นใจและมีความจริงใจในการรับรู้ศรัทธาของนักเรียนผู้ปกครอง

และเพื่อนร่วมงานในการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

4) มีความสามารถในการจัดการ เพราะครูต้องรับภาระรับผิดชอบในด้านการจัดการหลาย ๆ ด้าน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

ประชา ดันเสนี (2553) การพัฒนาครู หมายถึง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่ส่งเสริมให้บุคลากรเพิ่มความรู้และทักษะ มีพฤติกรรมการทำงานที่เหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกล่าวว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นการนำศักยภาพของแต่ละบุคคลมาใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสร้างให้แต่ละบุคคลเกิดทัศนคติที่ดีต่อองค์กร ตลอดจนเกิดความตระหนักในคุณค่าของตนเอง เพื่อนร่วมงาน และองค์กร โดยมีหลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังนี้ 1) มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่สามารถจะพัฒนาให้เพิ่มพูนขึ้นได้ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ และเจตคติ ถ้าหากมีแรงจูงใจที่ดีพอ 2) การพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ควรเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ตั้งแต่การสรรหา การคัดเลือกนำมาสู่การพัฒนาในระบบขององค์กร 3) วิธีการในการพัฒนาทรัพยากรมีหลายวิธี ซึ่งจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะขององค์กรและบุคลากร 4) จัดให้มีระบบการประเมินการพัฒนาความสามารถของบุคลากรเป็นระยะ ๆ เพื่อช่วยแก้ไขบุคลากรบางกลุ่มให้พัฒนาความสามารถเพิ่มขึ้นและในขณะเดียวกันก็สนับสนุนให้ผู้มีขีดความสามารถสูงได้ก้าวหน้าไปสู่ตำแหน่งใหม่ที่ต้องใช้ความสามารถสูงขึ้นโดยองค์กรจะต้องจัดระบบ ทะเบียนบุคลากรให้เป็นปัจจุบันที่สามารถตรวจสอบความก้าวหน้าได้เป็นรายบุคคล

เอกสิทธิ์ ชนินทรภูมิ (2554) การพัฒนาครู หมายถึง ขีดความสามารถ (Competency) ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และคุณลักษณะของบุคคล (Attributes) ซึ่งบุคคลนั้นจะแสดงออกเป็นวิธีคิดและพฤติกรรมในการทำงานที่จะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลและมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จตามมาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานที่องค์กรได้กำหนดเอาไว้

Castetter (1976) การพัฒนาครู หมายถึง การส่งเสริมการพัฒนาดตนเองของบุคลากรทุกคน จะสามารถก่อให้เกิดความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในแต่ละบุคคลได้ ทั้งยังเป็นการเพิ่มสมรรถนะในการทำงานของแต่ละหน้าที่อีกด้วย

Kirschner and others (1977) การพัฒนาครู หมายถึง ความรู้ ทักษะทั้งปวงที่ซึ่งบุคคลมีอยู่ในตนและสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อบรรลุเป้าหมายแน่นอนอย่างหนึ่งในบริบทหรือสถานการณ์ที่หลากหลาย จึงเป็นความสามารถที่ทำให้เกิดความพึงพอใจและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์เฉพาะอย่างหนึ่งที่ต้องใช้วิจารณญาณ ค่านิยมและความเชื่อมั่นในตนเอง

Boyatzis (1982) การพัฒนาครู หมายถึง คุณลักษณะที่มีผลต่อประสิทธิผลของงานที่เหนือกว่า (Superior Work) และสามารถนำสมรรถนะของบุคคลแต่ละตำแหน่งงานทั้งในแนวกว้างและแนวลึกมาใช้ประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรบุคคล ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขององค์กรได้อย่างเป็นรูปธรรมได้

จากการศึกษาความหมายของการพัฒนาครู จากนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่าการพัฒนาครู หมายถึง การส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถมีทักษะในการทำงานดีขึ้น ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงานอันจะเป็นผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นหรืออีกนัยหนึ่ง การพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการที่จะสร้างเสริมและเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ อุปนิสัย ทัศนคติและวิธีการในการทำงานอันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงาน

2. ความสำคัญของการพัฒนาครู

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาครูต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญของการพัฒนาครูที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันบ้าง จะสามารถทำให้การพัฒนานั้นสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนี้

ชนาธิป พรกุล (2544) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครู คือ เสนอว่า ครูในยุคปัจจุบันควรมีคุณสมบัติที่ต้องพัฒนาสรุปได้ ดังนี้ 1) มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาอย่างลุ่มลึก 2) ติดตามความก้าวหน้าในเทคนิควิธีการสอนตลอดเวลา ครูจึงต้องเป็นสมาชิกของสมาคมหรือชมรมทางวิชาการ 3) เป็นแบบอย่างในการคิดการทำ 4) เป็นนักจิตวิทยาการเรียนรู้ 5) เป็นนักเทคโนโลยีสารสนเทศ 6) เป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ และ 7) เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2544) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครู คือ ครูไทยในยุคโลกาภิวัตน์ไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคม สิ่งแวดล้อม วิทยาการและเทคโนโลยีในโลกยุคปัจจุบันย่อมเปลี่ยนวิถีชีวิต วิถีสังคม และวิถีแห่งวิชาชีพไปบ้างตามสมควร การพัฒนาและความก้าวหน้าของชีวิตในแต่ละยุคทำให้บางอาชีพสูญหาย บางอาชีพเสื่อมถอยและบางอาชีพหรือวิชาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้นอย่างไรก็ตามบรรทัดฐานแห่งวิชาชีพครูตั้งแนวคิดของศาสตราจารย์สุมน อมรวิวัฒน์นั้นก็ยังเป็นสังคัมอยู่ในสังคมไทย แม้สังคมไทยจะเคลื่อนเข้าสู่ยุคไร้พรมแดนเยี่ยงนานาอารยประเทศก็ตาม และได้สรุปประเด็นเรื่องคุณภาพครูจากประชุมคณะกรรมการนานาชาติว่าด้วยการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ที่กรุงเทพมหานครไว้ว่า ประเทศต่างๆ ควรมีแนวทางในการพัฒนาครู ดังนี้

- 1) การสรรหาผู้เข้าเรียนวิชาชีพครูควรมีการคัดเลือกและสรรหาผู้เข้าเรียนที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมเข้ามาศึกษาแล้วเรียนสาขาครุศาสตร์ ส่วนการบรรจุเข้าสู่ตำแหน่งควรมีมาตรการพิเศษในการคัดเลือก
- 2) การศึกษาเบื้องต้นในสถานบันฝึกหัดครู การจัดการศึกษาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูควรจัดถึงปริญญาตรีเป็นขั้นตอนในอนาคต ครูต้องมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกเพื่อการเรียนรู้พัฒนา

บุคลิกภาพเยาวชนและส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน 3) การอบรมครูประจำการ ต้องเปิดโอกาสให้ครูที่ประจำการแล้วได้รับการอบรมความรู้ใหม่ ๆ เสมอ ๆ โดยเฉพาะการอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 4) การพัฒนาผู้สอนในสถาบันฝึกหัดครู การปรับปรุงทักษะของคณาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครูทั้งหลาย ตลอดจนการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิจากชุมชนมาช่วยร่วมการผลิตครูย่อมพัฒนาระบบผลิตครูให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและช่วยให้การผลิตมีประสิทธิภาพขึ้น 5) การนิเทศ การควบคุม การตรวจสอบและการปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูอย่างเป็นระบบช่วยให้ครูรับทราบเกี่ยวกับการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพครู การนิเทศทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ 6) การจัดการต้องปฏิรูปการจัดการศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ โดยส่งเสริมให้แต่ละแห่งมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงาน ตลอดจนการกำหนดปริมาณของครูต้องส่งเสริมให้ครูได้ทำงานเต็มศักยภาพด้วย 7) เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของครู ทั้งช่วยในการปฏิบัติภารกิจของครูและเป็นผู้ร่วมตรวจสอบการทำงานของครู 8) สภาพการปฏิบัติงานต้องให้ความสนใจในการโน้มน้าวใจครูผู้สอนให้ปฏิบัติงานโดยไม่ละทิ้งอาชีพ ทั้งอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตลอดจนสภาพอื่น ๆ ในการทำงานจะต้องดีพอ เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาชีพอื่น ๆ 9) อุปกรณ์การสอน การฝึกหัดครูและการสอนในโรงเรียนนั้นจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์การสอน โดยเฉพาะแบบเรียนหลักสูตรจะต้องปรับปรุงอยู่เสมอ โดยให้ครูมีส่วนร่วมทั้งในขั้นวางแผนและขั้นดำเนินการ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาความรู้ใหม่ ๆ สอนทักษะและประเมินความก้าวหน้าของโรงเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นัยนา ทองศรีเกตุ (2544) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครู คือ ได้สรุปจากการประชุมนานาชาติว่าด้วยการเตรียมครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ที่กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคุณภาพครูไว้ว่า ครูต้องมีความรู้และพัฒนาตนในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ความรู้ (Knowledge) เกี่ยวกับสาระเนื้อ ๆ ของหลักสูตรตลอดจนเป้าหมายของหลักสูตรนั้น ๆ 2) ทักษะวิชาครู (Skill of Effective Pedagogy) ครูต้องมีทักษะรวมทั้งความสามารถในการนำวิชาครูไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีสอนที่หลากหลายตลอดทั้งวิธีการและยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ 3) การไตร่ตรองได้สวน (Reflection) และความสามารถในการวิพากษ์ตนเอง 4) ความเข้าใจคนอื่นและการยอมรับคนอื่น (Empathy) การรู้จักยอมรับคนอื่นทั้งที่เป็นผู้ร่วมงานและศิษย์ เพื่อบรรลุเป้าประสงค์ในการจัดการศึกษาทั้งทางด้านจิตพิสัยและพุทธิพิสัยของศิษย์ 5) ความสามารถในการจัดการ (Managerial Competence) ความรับผิดชอบในการจัดการทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

ธำรง บัวศรี (2542) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครู คือ การพัฒนาครูซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏในฐานะหน่วยงานหลักในการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยมีแผนปฏิบัติได้กำหนดยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ดังนี้ 1) มีการปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรีเป็นหลักสูตร 5 ปี เพื่อยกระดับวิชาชีพครู 2) มีการพัฒนาหลักสูตรปริญญาโททางการสอน

การบริหารการศึกษาอื่น ๆ เพื่อสนองความต้องการของวงการศึกษา 3) มีการจูงใจโดยการให้ทุนการศึกษา การประกันมีงานทำและให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสรรหาเพื่อตั้งคูดครูเก่งให้มาเรียนครู 4) มีการให้ทุนการศึกษาปริญญาโทและเอกทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งทุนฝึกอบรมระยะสั้นและระยะยาวเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 5) มีการดำเนินการเพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับใบประกอบวิชาชีพ 6) มีการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม

สุชาญ โภคิน (2545) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครู คือ การปรับตัวของครู เพื่อให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยนั้นจะต้องมีทักษะหรือความชำนาญในเรื่องต่าง ๆ 5 ประการ เป็นพื้นฐาน ดังนี้ 1) ทักษะด้านแนวคิด มีทักษะด้านการใช้แนวคิดรวบยอดไปในทางที่ถูกที่ควร จะต้องพัฒนาความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์ เช่น วิธีสอนจะต้องมีความคิดริเริ่มและคิดหาวิธีการสอนแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพื่อให้ลูกศิษย์มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติให้ได้ดี 2) ทักษะในด้านการปฏิบัติงาน มีความรู้ในงาน ต้องเป็นผู้ทำงานเป็นการวางแผนการสอน การให้เทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ ตลอดจนการประเมินผลหรือการจัดเตรียมหลักสูตร เพื่อจะได้นำไปปฏิบัติได้จริงและสามารถอยู่ในสังคมหรือสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ 3) ทักษะด้านการจัดการ เป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ครูต้องพัฒนาความรู้ในการจัดการอยู่ตลอดเวลา 4) ทักษะในด้านเกี่ยวกับมนุษย์ ถ้าเราสามารถสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีได้ในสังคมเราก็จะได้รับการยอมรับนับถือมีเกียรติในสังคมและมีความอบอุ่นเสมอ 5) ทักษะในการสื่อสารข้อความ ครูต้องเป็นนักสื่อสารที่ดี ต้องรู้จักวิธีการสื่อ ข้อความอย่างหลากหลาย การสื่อสารที่ดีเป็นการสร้างความเข้าใจและถูกต้องเป็นการลดปัญหาและความขัดแย้ง

Betts (1977) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครู คือ การบริหารคนหรือแรงงานที่มีคุณภาพ ทั้งนี้เพราะความสำเร็จในการร่วมมือกันทำงานเกิดจากการเสริมพลังความรู้ความสามารถจากแรงงานทุกระดับ ตั้งแต่แรงงานไร้ฝีมือแรงงานฝีมือปานกลาง แรงงานชำนาญงาน แรงงานเทคนิค และแรงงานวิชาชีพ ความบกพร่องในคุณภาพของแรงงานเพียงส่วนเดียวอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพผลผลิตและประสิทธิภาพของงานได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าผู้บริหารการศึกษาที่บกพร่องในคุณภาพ (ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มโนทัศน์เกี่ยวกับงาน) กำหนดให้ครูอาจารย์ประจำรายวิชาภาษาอังกฤษไปปฏิบัติการสอนในรายวิชาอุตสาหกรรมศึกษา ซึ่งครูผู้นั้นไม่เคยศึกษาอบรมมาก่อนอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอนและอาจสร้างเจตคติที่ผิดพลาดบางประการแก่ผู้เรียนรุ่นนั้นได้กรณีดังกล่าวอาจประเมินได้ว่า บุคลากรขององค์การที่ควรได้รับการพัฒนา ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา และครูอาจารย์

จากการศึกษาความหมายของความสำคัญของการพัฒนาครู จากนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่า ความสำคัญของการพัฒนาครู หมายถึง การปรับตัวของครูเพื่อให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง

ตามยุคสมัยโดยมีทักษะหรือความชำนาญในเรื่องต่าง ๆ 5 ประการ ทักษะด้านแนวคิด ทักษะในด้านการปฏิบัติงาน ทักษะด้านการจัดการ ทักษะในด้านเกี่ยวกับมนุษย์และทักษะในด้านการสื่อสารข้อความ

3. ความมุ่งหมายของการพัฒนาครู

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการพัฒนาครูต่าง ๆ ที่ชัดเจน เพื่อที่จะให้มีการพัฒนาบุคลากรเป็นไปอย่างมีทิศทางอันจะส่งผลให้การพัฒนาบุคลากรบรรลุตามแผนที่ได้วางไว้ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการพัฒนาครูไว้ ดังนี้

อรุณ รักธรรม (2535) ความมุ่งหมายของการพัฒนาครูแยกได้ 2 ประการ คือ

- 1) วัตถุประสงค์ขององค์การ หมายถึง ความมุ่งหมายขององค์การซึ่งเป็นความมุ่งหมายที่มีจุดเน้นในแง่ของส่วนรวม ได้แก่ 1.1) เพื่อสร้างความเข้าใจในการทำงานของข้าราชการ พนักงานและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน 1.2) เพื่อสอนแนะวิธีการทำงานที่ดีที่สุด 1.3) เพื่อพัฒนาการทำงานให้ได้ผลสูงสุด 1.4) เพื่อลดความสิ้นเปลืองและป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน 1.5) เพื่อจัดวางมาตรฐานในการทำงาน 1.6) เพื่อพัฒนาฝีมือในการทำงานของบุคคล 1.7) เพื่อพัฒนาการบริหารโดยเฉพาะการบริหารงานด้านบุคคลให้มีความพอใจทุกฝ่าย 1.8) เพื่อฝึกฝนคนไว้เพื่อความก้าวหน้าของงานและการขยายตัวขององค์การ 1.9) เพื่อสนองบริการอันมีประสิทธิภาพแก่สาธารณะและผู้มาติดต่องาน
- 2) วัตถุประสงค์ส่วนบุคคล หมายถึง ความมุ่งหมายของข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การหรือหน่วยงาน ความมุ่งหมายส่วนบุคคลนี้ ได้แก่ 2.1) เพื่อความก้าวหน้าในการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง 2.2) เพื่อพัฒนาทำทางบุคลิกภาพในการทำงาน 2.3) เพื่อพัฒนาฝีมือในการทำงานโดยการทดลองปฏิบัติงาน 2.4) เพื่อเรียนรู้งานและลดความเสี่ยงอันตรายในการทำงาน 2.5) เพื่อฝึกฝนการตัดสินใจ 2.6) เพื่อปรับปรุงสภาพการทำงานให้ดีขึ้น 2.7) เพื่อส่งเสริมและสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน 2.8) เพื่อเข้าใจนโยบายและความมุ่งหมายขององค์การที่จะปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น 2.9) เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2540) อธิบายว่า ความมุ่งหมายของการพัฒนาครู เพื่อที่จะเพิ่มพูนปรับปรุงคุณภาพของผู้ปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพเต็มที่เพื่อผลของสถาบัน และเพื่อตอบสนองความก้าวหน้าของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารที่ต้องหาทางให้ผู้ปฏิบัติงานก้าวหน้าในสายงานตามความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน

วิจิตร อวระกุล (2540) กล่าวว่า ความมุ่งหมายของการพัฒนาครูในการพัฒนาบุคลากรเป็นการกำหนดว่า ต้องการให้ผู้เข้ารับราชการอบรมมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ ความเข้าใจ ทฤษฎี ทักษะ ความชำนาญด้านใดบ้างที่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขปัญหาที่มีความจำเป็นในการฝึกอบรมได้

ชูชัย สมितिไกร (2541) ได้ให้ความมุ่งหมายของการพัฒนาครู ได้ 3 ประการ ดังนี้

- 1) เพื่อปรับปรุงระดับความตระหนักรู้ในตนเอง ของแต่ละคน ความตระหนักรู้ในตนเอง คือ

การเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ได้แก่ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบของตนเอง ในองค์กร การมองเห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ตนเองปฏิบัติจริงและปรัชญาที่ยึดถือการเข้าใจถึง ทัศนคติที่ผู้อื่นมีต่อตนเองและการเรียนรู้ว่าการกระทำของตนเองมีผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร

2) เพื่อเพิ่มพูนทักษะการทำงานของแต่ละบุคคล โดยอาจจะเป็นทักษะในด้านใด ด้านหนึ่งหรือ หลายด้านก็ได้ เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ การดูแลรักษาความปลอดภัยในการทำงาน การปกครองบังคับบัญชา เป็นต้น 3) เพื่อเพิ่มพูนแรงจูงใจของแต่ละบุคคล อันจะทำให้การปฏิบัติงาน เกิดผลดีแม้ว่าบุคคลหนึ่ง ๆ จะมีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงาน แต่หากขาดแรงจูงใจใน การทำงานบุคคลนั้นก็จะมีได้ใช้ความรู้และความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่และผลงานก็ย่อม จะไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้น การสร้างแรงจูงใจในการท างานจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อ ความสำเร็จขององค์กร

นาริรัตน์ ตั้งสกุล (2542) ความมุ่งหมายของการพัฒนาครู เป็นการมุ่งหวังที่จะให้ บุคลากรปรับปรุง เพิ่มพูน และพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองตามความรู้ความสามารถในลักษณะ ต่าง ๆ ภายในและภายนอกจิตใจ เพื่อให้ผลการปฏิบัติงานนั้นดีกว่าเดิมทั้งด้านคุณภาพ ปริมาณ และ เวลา

พนัส หันนาคินทร (2542) ความมุ่งหมายของการพัฒนาครูมีความมุ่งหมายในการ พัฒนา 2 ประการ คือ เพื่อองค์กรและเพื่อตัวบุคลากรเอง 1) วัตถุประสงค์ขององค์กร

1.1) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน 1.2) เพื่อลดความสูญเสียอันเกิดจากความ รู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือความประมาท เลินเล่อ รวมทั้งไม่รู้จักวิธีการทำงาน 1.3) เพื่อลดอุบัติเหตุเกิดขึ้น แก่ผู้ปฏิบัติงานต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติอยู่โดยเฉพาะอัคคีภัย 1.4) เพื่อพัฒนาความเข้าใจระหว่าง ผู้ปฏิบัติงานกับหัวหน้า เพราะจากประสบการณ์ที่แตกต่างความเข้าใจที่กว้างไกลแตกต่างกันทำให้เกิด ความขัดแย้ง ซึ่งอาจจะลงได้ด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน และยอมนำมาซึ่งความพอใจในการทำงาน ต่อไป 1.5) เพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่มลงในด้านการผลิตและการจัดระบบการจัดการ 1.6) เพื่อเป็นการ เตรียมบุคลากรสำหรับงานที่อาจจะขยายหรือทดแทนคนที่ต้องเปลี่ยนหน้าที่หรือคนที่ต้องสูญเสียไป

2) วัตถุประสงค์ของบุคลากรในองค์กร 2.1) เพื่อสนองความต้องการที่จะก้าวหน้าอันเป็นความ ต้องการระดับสูงของบุคคล 2.2) เพื่อสร้างขวัญหรือกำลังใจในการทำงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความรู้สึก ว่าได้รับความเอาใจใส่และแลเห็นคุณค่าจากองค์กรอันก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อองค์กร

2.3) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน 2.4) เพื่อลดอุบัติเหตุหรือ ความสูญเสียทั้งวัสดุและตัวผู้ปฏิบัติงานเอง 2.5) เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในเหตุผล นโยบายและ ความจำเป็นในการ ดำเนินงานของผู้ผู้นำในองค์กรหรือหน่วยงาน

จากการศึกษาความมุ่งหมายของการพัฒนาครูจากนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายของการพัฒนาครู คือ การพัฒนาบุคลากร โดยการเพิ่มพูน ปรับปรุงคุณภาพความรู้

ความสามารถในการปฏิบัติงาน ในด้านทฤษฎี ทักษะและความชำนาญ ซึ่งใช้เทคนิควิธีการที่ทันสมัย
ในการทำงานให้มีมาตรฐานสามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสถาบันมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. หลักการพัฒนาครู

ได้มีนักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้หลักการพัฒนาครู ดังนี้

ยนต์ ชุ่มจิต (2550) กล่าวไว้ว่า หลักการพัฒนาครูสรุปได้ดังนี้ 1) การพัฒนาครูต้อง
มุ่งเน้นการพัฒนาตนของครู ทั้งนี้เพื่อให้ครูแต่ละคนได้พัฒนาศักยภาพของตนให้เจริญเต็มที่
เมื่อครูมีความเจริญงอกงาม มีความสมบูรณ์อย่างเพียงพอแล้ว ย่อมเป็นปัจจัยสำคัญที่จะร่วมช่วยกัน
พัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้า 2) การพัฒนาครูต้องมุ่งเน้นความครอบคลุมทุกด้าน มีความรู้ใน
เทคนิคการสอนใหม่ ๆ สามารถใช้เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้
ความเข้าใจกฎระเบียบของทางราชการที่ประกาศใช้ใหม่ มีความรอบรู้ตามสภาวะการณ์บ้านเมือง
ความรู้เท่าทันกับสิ่งที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงทางสังคมปัจจุบัน 3) การพัฒนาครูต้องดำเนินการอย่าง
ต่อเนื่อง ไม่ว่าครูจะมีคุณวุฒิมากน้อยเพียงใด สอนระดับใด จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
ความสามารถของบุคคลจะสัมพันธ์กับความเข้าใจในงานที่กำลังปฏิบัติ บุคคลที่ปฏิบัติงานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพย่อมเป็นบุคคลที่มีคุณค่า 4) การพัฒนาครูต้องมุ่งเน้นการจัดความดี้อย่างต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบวิชาชีพครู เช่น ความบกพร่องทางด้านคุณธรรม ศีลธรรม ความเฉื่อยชา
ในการทำงาน การขาดเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ 5) การพัฒนาครูต้องมุ่งส่งเสริมความมั่นคง
ถาวรและความเจริญก้าวหน้าให้แก่ครู เช่น การจัดกิจกรรมใด ๆ ต้องให้ครูเกิดความเจริญก้าวหน้า
ในวิชาชีพ มีความมั่นคงต่อวิชาชีพ เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจต่องานวิชาชีพของตนอยู่เสมอ

ฤทัย ทรัพย์ดอกคำ (2553) ระบุว่า ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนามี
3 ประการ ได้แก่ 1) การศึกษา 2) ประสบการณ์ และ 3) การได้รับคำแนะนำจากบุคคลที่มีอาวุโส
มากกว่า มีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้ 1) การศึกษา (Education) เป็นการได้รับความรู้
ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ทันที ถ้าผู้นำมีศักยภาพทางคณิตศาสตร์
ผู้นำจะมีความเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งจะสามารถช่วยผู้นำในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนที่องค์การเผชิญอยู่ได้
ส่วนระดับการศึกษาจะมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับการบริหารเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จและ
สนับสนุนการปฏิบัติงานในตำแหน่งของผู้นำในการประยุกต์ใช้ความรู้เหล่านั้น 2) ประสบการณ์
(Experience) เป็นสิ่งสำคัญในการทำงาน เนื่องจากประสบการณ์ในการทำงานที่ผ่านมาในอดีต
จะมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจ ผู้นำมีความเชื่อว่าการทำางานนั้นสามารถบรรลุผลสำเร็จได้
เพราะมีประสบการณ์และการตัดสินใจจากการทำงานที่ผ่านมาแล้ว และประสบการณ์ที่มากขึ้นของ
ผู้นำให้มีความสามารถมากขึ้น ดังนั้นประสบการณ์ในงานจึงเป็นสิ่งที่สามารถช่วยให้เกิดประสิทธิผล
ต่อภาวะผู้นำถ้าปราศจากประสบการณ์ ความรู้ก็จะไม่สามารถเปลี่ยนเป็นทักษะได้ ประสบการณ์ยัง
ช่วยสร้างทักษะได้ด้วยตนเอง องค์ประกอบที่สำคัญของประสบการณ์มีดังนี้ 2.1) แหล่งประสบการณ์

(Sources of Experience) ที่สำคัญในการพัฒนาประสบการณ์การทำงานมี 2 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1.1) ความร่วมมือในงานจะสามารถช่วยบุคคลให้พัฒนาเป็นผู้นำได้อย่างมาก การสอนแนะโดยทันทีสามารถทำให้เกิดรูปแบบทั้งแง่บวกและแง่ลบแก่ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล ผู้ตามอาจสังเกตวิธีที่ผู้นำเผชิญปัญหาด้วยความรอบคอบในระหว่างการประชุมและผู้ตาม จะใช้เทคนิคแบบเดียวกันเมื่อถึงความจำเป็นต้องเผชิญปัญหาเช่นเดียวกันภายในกลุ่มและสมมติว่าถ้า ผู้นำใช้วิธีการรุนแรงในการแก้ปัญหา กลุ่มจะมีพฤติกรรมที่เป็นการต่อต้านซึ่งผู้ตามก็จะเรียนรู้วิธีที่จะไม่เผชิญหน้าอย่างรุนแรงกับตัวแทนสมาชิกของฝ่ายบริหารระดับสูงและคณะผู้ร่วมทำงาน ซึ่งจะสามารถช่วยให้ผู้ตามได้รับผลประโยชน์จากการทำงาน โดยได้รับแนวทางที่ถูกและรู้จักหลีกเลี่ยงสิ่งที่ผิดพลาด และทำให้ผู้ตามเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดี เช่น การพิจารณาว่าการยกย่องแบบใดที่ดีที่สุดที่สามารถมีอิทธิพลต่อผู้อื่น เป็นต้น

2.1.2) ลักษณะของงาน (Task Characteristic) งานที่สัมพันธ์กับการบริหารสามารถช่วยในการพัฒนาภาวะผู้นำได้ เพราะลักษณะบทบาทของผู้นำจะเป็นสิ่งที่มีประสิทธิผลและสามารถทำให้ผู้นำสามารถแก้ปัญหาได้โดยการใช้วิธีการใหม่ ๆ งานที่ทำให้เกิดการพัฒนาดีที่สุด คือ งานที่มีความซับซ้อนและมีปัญหา เช่น การเริ่มต้นกิจกรรมใหม่ ๆ สำหรับองค์การหรือการสร้างเครือข่ายตัวแทนจะสามารถสร้างประสบการณ์จากลักษณะของงานได้

2.1.3) ประสบการณ์ที่กว้างไกล (Broad Experience) เป็นลักษณะของการเรียนรู้และทักษะที่เกิดจากสถานการณ์ที่ผ่านมา ประสิทธิภาพของภาวะผู้นำจะมีมากขึ้นเมื่อมีการเพิ่มประสบการณ์การบริหารในรูปแบบที่แตกต่างกัน

3) การได้รับคำแนะนำจากบุคคลที่อาวุโสกว่า (Mentoring) เป็นการที่ผู้ที่มีอาวุโสมากกว่าและมีประสบการณ์มากกว่าคอยช่วยเหลือผู้ที่อาวุโสน้อยกว่าให้มีความก้าวหน้าสูงขึ้น โดยการให้คำแนะนำ การช่วยเหลือ และการกระตุ้นต่าง ๆ พื้นฐานประสบการณ์ในการพัฒนาขีดความสามารถของภาวะผู้นำคือการสอนแนะโดยผู้ผู้นำหรือเพื่อนร่วมงานที่มีประสบการณ์และมีความรู้ บุคคลเหล่านี้จะทำหน้าที่สอนแนะ แนะนำแนวทางช่วยเหลือด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำให้แก่รุ่นน้อง ๆ ได้

จากการศึกษาหลักการของการพัฒนาครู จากนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่าหลักการของการพัฒนาครู คือ การพัฒนาครูจะต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอนตลอดจนประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานที่จะต้องลงมือปฏิบัติอย่างถูกต้องตรงตามกระบวนการที่กำหนดไว้

5. วิธีการพัฒนาครู

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการพัฒนาครูต่าง ๆ ซึ่งจะสามารถทำให้การพัฒนา นั้นสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนี้

รุ่ง แก้วแดง (2541) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถของครูในการสอนไว้ 10 ประการ ดังต่อไปนี้ 1) สามารถวิเคราะห์เพื่อค้นหาศักยภาพของผู้เรียน โดยใช้จิตวิทยาการเรียนรู้หรือเทคนิคทฤษฎีปัญหา เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนนั้นมีความสามารถทางด้านใด จะทำให้สามารถช่วยเหลือแนะนำเพื่อจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนได้ 2) ร่วมสร้าง

วิสัยทัศน์ในการเรียนกับผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้โดยสร้างวิสัยทัศน์ให้ไปไกลมากที่สุด 3) ศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อทำความรู้จักกับผู้เรียน เป็นรายบุคคล ดูการพัฒนาของเด็ก ทั้งภูมิหลังของเด็กด้วย 4) ร่วมวางแผนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีสิทธิ และรับผิดชอบต่อแผนการเรียนรู้ของตนเอง ครูเป็นผู้ร่วมวางแผนเพื่อปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต 5) แนะนำเรื่องการเรียนรู้เป็นขั้นตอนและแนะนำวิธีเรียนให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย 6) สรรหาและสนับสนุน สื่ออุปกรณ์ จัดหาเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ประกอบในการเรียนรู้ 7) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้าง ความรู้เอง จะต้องจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถเรียน ด้วยตนเอง อาจเรียนคนเดียวหรือเรียนเป็นกลุ่ม 8) เสริมพลังและสร้างกำลังใจ อธิบายหรือแนะนำ เพื่อให้ผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะเรียนต่อไป 9) ร่วมประเมินผล ให้คำแนะนำเรื่องประเมินผลตาม สภาพที่แท้จริง ให้ผู้เรียนประเมินผลด้วยตนเองว่าสามารถเรียนได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ใน แผนมากน้อยเพียงใด 10) เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับนำไปใช้ในการ ปรับปรุงแก้ไขการเรียนของผู้เรียนต่อไปและนอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ได้เสนอบทบาทของครูว่า ครูผู้สอนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญใน การจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จด้วยดี เพราะการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) กล่าวว่า กระบวนการจัดการ ศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ในการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนจึงควรมี บทบาท ดังนี้ 1) ศึกษา ทำความเข้าใจเอกสาร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) จัดทำหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้น ความรู้ ทักษะ กระบวนการตามมาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด คุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน BOVLV 3) ศึกษาวิเคราะห์ ผู้เรียนเป็นรายบุคคล พร้อมนำข้อมูลมาใช้ในการออกแบบ การเรียนรู้และ จัดการเรียนรู้ที่มุ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ความแตกต่างของผู้เรียน และพัฒนาการทาง สมองเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ 4) จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญด้วยวิธีที่หลากหลายเพื่อบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร 5) จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ 6) จัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจน ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน 7) ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ทั้งนี้ มุ่งเน้นการประเมินผล การเรียนรู้ตามสภาพจริงเป็นสำคัญและนอกจากนี้แล้วควรเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และผู้ปกครอง ตลอดจนความสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชาและพัฒนาการของผู้เรียน 8) นำผลการ ประเมินผู้เรียนมาใช้ในการสอนซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนปรับปรุงการจัดการจัดการเรียน การสอนของตนเองอย่างเป็นระบบ 9) ใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ อย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง

สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (2548) ได้พัฒนารูปแบบ และวิธีการพัฒนาสมรรถภาพไว้ สรุปมาได้ดังนี้ 1) การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษามุ่งเน้นให้มีสมรรถนะตามมาตรฐาน ตำแหน่งและมาตรฐานวิชาชีพ ทั้งสมรรถนะหลัก (Core Competency) สมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ (Functional Competency) และสมรรถนะเฉพาะกลุ่มสาระ (Specification Competency) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ก.ค.ศ. กำหนด 2) รูปแบบของการพัฒนามุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายที่มีคุณภาพตามที่ (สคบศ.) กำหนดให้กระจายอยู่ทั่วประเทศ เพื่อความสะดวกในการเข้ารับการพัฒนาของครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งที่เป็นองค์กรเครือข่าย บุคคลเครือข่าย และเครือข่ายทางไกล 3) วิธีการพัฒนาต้องมีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาของครูและบุคลากรทางการศึกษา มุ่งเน้นวิธีการพัฒนาที่โรงเรียน/หน่วยงานเป็นฐาน (School Based Development /Inside Based Development) เป็นสำคัญ 4) วิธีการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Group) การวิจัยในชั้นเรียนอย่างง่าย การเข้ารับการอบรม หรือการเข้าร่วมการสัมมนาทางวิชาการที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา 5) การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายทางไกล เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยเหลือครูให้สามารถเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาตนเอง โดยการเรียนรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ ที่ช่วยครูไม่ต้องเดินทางออกจากพื้นที่ที่อยู่ห่างไกล ละสามารถพัฒนาตนเองให้สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดแก่ผู้เรียนและสามารถนำไปเลื่อนวิทยฐานะให้ตนเองได้

ซัชชินทร์ ชนวนัน (2552) ได้ระบุไว้ว่า การนำหลักการของสมรรถนะ (Competency-Base Approach) มาใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถของบุคคลในภาครัฐของประเทศไทยได้รับการยอมรับกันมากขึ้น หลังจากที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ได้นำแนวคิดนี้มาใช้ในวงการข้าราชการและปัจจุบันได้กำหนดไว้เป็นหลักการสำหรับข้าราชการพลเรือน ในขณะที่ภาคการศึกษาที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำหลักการนี้มาปรับใช้เพื่อการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษากันบ้างแล้ว ในส่วนของสถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาก็ได้มีการศึกษาและกำหนดรูปแบบสมรรถนะ (Competency Model) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาของข้าราชการ 4 กลุ่ม ในปี 2552 ได้แก่ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและศึกษานิเทศก์ โดยกำหนดตามวงจรระบบการพัฒนาสมรรถนะบุคคล (Competence Development Lifecycle) ดังแสดงวงจร ปรากฏดังภาพประกอบ 4

ที่มา : ชัชวรินทร์ ชวนวัน (2552)

ภาพประกอบ 4 ระบบการพัฒนาสมรรถนะบุคคลของ ชัชวรินทร์ ชวนวัน

จากภาพระบบการพัฒนาสมรรถนะบุคคลจะมีการดำเนินงานใน 3 ระยะเวลาที่ต่อเนื่องกัน คือ ระยะเวลาที่ 1 การจัดทำรูปแบบสมรรถนะ (Competency Model) ระยะเวลาที่ 2 การ ประเมินสมรรถนะ (Competency Assessment) ระยะเวลาที่ 3 การพัฒนาสมรรถนะ (Competency Development) การดำเนินในระยะเวลาที่ 3 การพัฒนาสมรรถนะ (Competency Development) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นการนำรูปแบบสมรรถนะไปดำเนินการพัฒนา ซึ่งหมายถึงการ พัฒนาสมรรถนะ จะเกิดขึ้นได้จะต้องมีการดำเนินงานใน 2 ส่วนที่สำคัญมาก่อน กล่าวคือ 1) จะต้องมีการ กำหนดรูปแบบสมรรถนะ (Competency Model) หรือเรียก กันทั่ว ไปว่าโมเดลสมรรถนะของ ตำแหน่งที่ต้องการพัฒนาขึ้นมาเสียก่อนตามขั้นตอนที่ 1 ต้องการ พัฒนาตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ก็ต้องมีการกำหนดโมเดลสมรรถนะตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องการพัฒนาตำแหน่งครูก็ต้องมี การกำหนดโมเดลสมรรถนะตำแหน่งครู เป็นต้น และสมรรถนะที่กำหนดเป็นโมเดลนั้นควรเป็น สมรรถนะที่เป็นความต้องการจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น ๆ โดยแท้จริง มิใช่เป็น

ความต้องการของเจ้าของตำแหน่งหรือผู้จัดการพัฒนา 2) ต้องมีการนำโมเดลสมรรถนะที่กำหนด ขึ้นมานั้นเข้าสู่การประเมินสมรรถนะ (Competency Assessment) ในขั้นที่ 2 เพื่อให้ทราบจุดแข็ง และจุดอ่อนของบุคคลในตำแหน่งนั้นว่า มีสมรรถนะใดที่โดดเด่นดีแล้วและสมรรถนะใดที่มีจุดอ่อนที่ ต้องการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถให้สูงขึ้น

Everard and Morris (1990) ได้เสนอแนะวิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยตอบสนอง ความต้องการในการพัฒนา ดังนี้ 1) การแนะนำ การเสนอแนะและการเป็นที่ปรึกษา 2) การอ่าน เอกสารต่าง ๆ 3) การพัฒนาตนเอง 4) การจัดทำโครงการหรือโครงการต่าง ๆ 5) การเปลี่ยนแปลง ความรับผิดชอบ 6) การเข้าร่วมประชุม 7) การทำวิจัย 8) การศึกษานอกสถานที่

Gange and Karen (1996) ได้เสนอทักษะที่จำเป็นสำหรับครูผู้สอน ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถของครู ได้แก่ 1) ความสามารถทางการ บรรยายข้อมูล (Verbal Information) เป็นความสามารถในการบรรยายความรู้หรือข้อมูลที่ได้รับ ด้วยการบอก ประกาศ อธิบาย พรรณนา เป็นการบอกได้ถึงข้อมูลนั้น พฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็น การแสดงข้อมูลที่ได้รับออกมาโดยตรงไม่จำเป็นต้องปรับปรุงหรือประยุกต์ข้อมูลนั้น 2) ทักษะ เซอร์ปัญญา (Intellectual Skills) เป็นการผลิตความรู้โดยการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยใช้สัญลักษณ์ เป็นการรู้วิธีการหรือรู้จักการปฏิบัติการทำอย่างไร ซึ่งสามารถจำแนกทักษะทาง เซอร์ปัญญานี้ออกเป็น 2.1) การจำแนกแยกแยะ (Discrimination) เป็นความสามารถในการจำแนก แยกแยะตามลักษณะที่ปรากฏอยู่ 2.2) มโนทัศน์ (Concept) เป็นการจำแนกหรือจัดหมวดหมู่ โดยใช้การวิจารณ์ตามคุณลักษณะเดียวกัน 2.3) กฎระเบียบทั่วไป (Rules) เป็นการจำแนกและ จัดหมวดหมู่โดยความสัมพันธ์ระหว่างตั้งแต่ 2 มโนทัศน์ ที่มีคุณลักษณะเดียวกัน 2.4) ข้อบังคับ ระดับสูง (Higher Order Rules) เป็นความสามารถในการจัดรวมระหว่างกฎระเบียบ เพื่อแก้ปัญหา หรือแสดงออกถึงงานต่าง ๆ 3) ทักษะการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ (Motor Skill) เป็นสมรรถภาพที่ ต้องการเคลื่อนไหวจากการปฏิบัติด้วยความแม่นยำ ความราบเรียบ และมีจังหวะเวลาที่ดี ซึ่งจะรวมไปถึงการทำงานให้มีการประสานระหว่างตาและมือ การทรงตัว และกิจกรรมที่ปฏิบัติ อย่างกว้างขวาง เช่น การเล่นเทนนิส หรือการขับรถ 4) เจตคติ (Attitude) ซึ่งมีองค์ประกอบคือ ความรู้ ความเชื่อ (Cognitive/Belief) อารมณ์ (Emotional) และพฤติกรรม (Behavioral/Action) โดยปกติเจตคติเป็นส่วนที่เน้นเฉพาะภาวะภายในเท่านั้น แต่ในที่นี้จะหมายถึงส่วนประกอบที่เป็น พฤติกรรมของเจตคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง 5) ยุทธศาสตร์ทางความรู้ (Cognitive Strategies) เป็นสมรรถภาพที่ทำให้บุคคลสามารถเป็นสมรรถภาพที่ต้องการ และมีความจำเป็นมากกว่าสมรรถภาพอื่น เพราะสามารถใช้ให้เกิดสมรรถภาพอื่นได้ ยุทธศาสตร์ทาง ความรู้ที่สะท้อนและช่วยให้สมรรถภาพการเรียนรู้และทำให้เกิดการเรียนรู้ในระดับการควบคุมด้าน ปฏิบัติการทั้งแบบธรรมดาและซับซ้อน

Parson (1996) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถของครู ครูควรมีทักษะ ความรู้เจตคติและความสามารถที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้ 1) มีความสามารถในการสอนและการจัดการเรียนรู้ (Teaching and Learning Styles) ดังนี้ 1.1) ใช้หลักการการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ 1.2) ใช้หลักการสร้างแรงจูงใจ 1.3) ใช้ทฤษฎีทางการเรียนการสอนเป็นฐาน 1.4) ใช้นวัตกรรมใหม่ 1.5) เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล 1.6) มีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอน 1.7) จัดการเรียนการสอนโดยยึดเป้าหมายที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) มีความสามารถทางการวางแผนและการประเมินหลักสูตร (Curriculum Planning and Assessment) ดังนี้ 2.1) วางแผนการพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นกระบวนการมุ่งสู่เป้าหมายและตรวจสอบได้ 2.2) ทำหลักสูตรแฝงให้เป็นหลักสูตรที่ชัดเจนได้ 2.3) พัฒนาหลักสูตรที่สร้างพลังใจ (Empowering Curriculum) 2.4) ประยุกต์การวินิจฉัยด้วยการประเมินผล 3) มีความสามารถทางด้านความสัมพันธ์ การสื่อสารและการรู้จักเข้าใจระหว่าง Yana (Interpersonal, Communication and Relationship Skills) 4) มีความรู้ระดับปริญญา 5) มีความสามารถทางการสื่อสาร 6) มีความมั่นใจสูง 7) มีส่วนร่วมในการฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาหารือ 8) ประสานและร่วมมือกับชุมชนและผู้ปกครอง 9) มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน

จากการศึกษาวิธีการพัฒนาครูจากนักวิชาการต่าง ๆ สรุปโดยรวมได้ 5 วิธี ประกอบด้วย การฝึกอบรมและการนิเทศ การเป็นพี่เลี้ยงและการชี้แนะ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน

บริบทของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2553 ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย รวม 9 อำเภอ จำนวน โรงเรียน 31 โรงเรียน และในเขตท้องที่จังหวัดบึงกาฬ รวม 8 อำเภอ จำนวนโรงเรียน 25 โรงเรียน ให้สามารถจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเพื่อบริการประชาชนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม เป็นคนเก่ง มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพตรงตามจุดเน้นและเป้าหมายของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ และความต้องการของชุมชนและของ ประชาชนจังหวัดหนองคายและจังหวัดบึงกาฬ บริหารจัดการในรูปแบบองค์กรคุณะบุคคลบนพื้นฐาน ของหลักธรรมาภิบาล

ภารกิจขององค์กร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 มีภารกิจหลักในการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้ สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษาและหน่วยงาน ในเขตพื้นที่การศึกษาและแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นทราบ รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่าย งบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา
5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา
6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
7. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา
8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา
9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา
10. ประสาน ส่งเสริมการดำเนินการของคณะอนุกรรมการและพัฒนการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา
12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจกรรมภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ตั้งอยู่ที่บริเวณ ศูนย์ราชการ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โทรศัพท์ 0-4242-1074 โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 มีบริหารและครู ทั้งหมด จำนวน 1,825 คน แบ่งตามสหวิทยาเขต 10 สหวิทยาเขต ประกอบด้วย 56 โรงเรียน ดังนี้

1. สหวิทยาเขตปทุมเทวาภิบาล มี 4 โรงเรียน ดังนี้

- 1.1 โรงเรียนปทุมเทววิทยาลัย
- 1.2 โรงเรียนหินโงมพิทยาคม
- 1.3 โรงเรียนค่ายบกหวานวิทยา
- 1.4 โรงเรียนน้ำสวยวิทยา

2. สหวิทยาเขตเบญจพิทย์มี 5 โรงเรียน ดังนี้

- 2.1 โรงเรียนเข็มพิทยาคม
- 2.2 โรงเรียนประชาบดีพิทยาคม
- 2.3 โรงเรียนนาดีพิทยาคม
- 2.4 โรงเรียนพระบาทนาสิงห์พิทยาคม
- 2.5 โรงเรียนวังหลวงพิทยาสรรพ์

3. สหวิทยาเขตหนองคาย มี 5 โรงเรียน ดังนี้

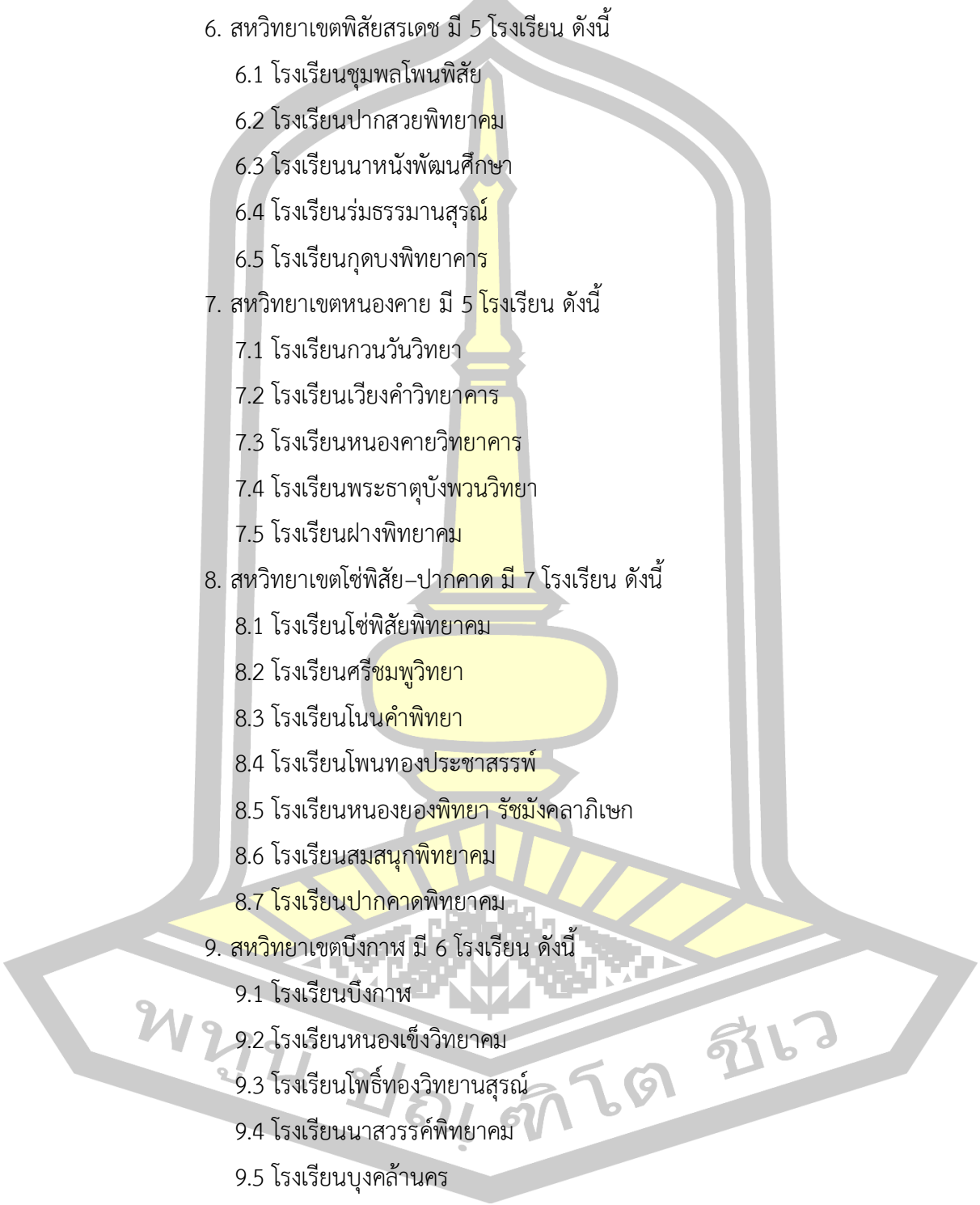
- 3.1 โรงเรียนกวนวันวิทยา
- 3.2 โรงเรียนเวียงคำวิทยาคาร
- 3.3 โรงเรียนหนองคายวิทยาคาร
- 3.4 โรงเรียนพระธาตุบังพวนวิทยา
- 3.5 โรงเรียนฝางพิทยาคม

4. สหวิทยาเขตท่าบ่อ มี 6 โรงเรียน ดังนี้

- 4.1 โรงเรียนท่าบ่อ
- 4.2 โรงเรียนโคกคอนวิทยาคม
- 4.3 โรงเรียนถ่อนวิทยา
- 4.4 โรงเรียนท่าบ่อพิทยาคม
- 4.5 โรงเรียนหนองนางพิทยาคม
- 4.6 โรงเรียนเดื่อวิทยาคาร

5. สหวิทยาเขตเทสรังสี มี 6 โรงเรียน ดังนี้

- 5.1 โรงเรียนพานพร้าว
- 5.2 โรงเรียนพระพุทธบาทพิทยาคม
- 5.3 โรงเรียนนวลลาโภนุสรณ์
- 5.4 โรงเรียนสังคมิวิทยา

-
- 5.5 โรงเรียนวังม่วงพิทยาคม
 - 5.6 โรงเรียนโพธิ์ตากพิทยาคม
 6. สหวิทยาเขตพิสัยสรเดช มี 5 โรงเรียน ดังนี้
 - 6.1 โรงเรียนชุมพลโพธิ์พิสัย
 - 6.2 โรงเรียนปากสวยพิทยาคม
 - 6.3 โรงเรียนนาหนังพัฒนศึกษา
 - 6.4 โรงเรียนร่มธรรมานุสรณ์
 - 6.5 โรงเรียนกุดบงพิทยาคาร
 7. สหวิทยาเขตหนองคาย มี 5 โรงเรียน ดังนี้
 - 7.1 โรงเรียนกวนวันวิทยา
 - 7.2 โรงเรียนเวียงคำวิทยาคาร
 - 7.3 โรงเรียนหนองคายวิทยาคาร
 - 7.4 โรงเรียนพระธาตุบังพวนวิทยา
 - 7.5 โรงเรียนฝางพิทยาคม
 8. สหวิทยาเขตโซ่พิสัย-ปากคาด มี 7 โรงเรียน ดังนี้
 - 8.1 โรงเรียนโซ่พิสัยพิทยาคม
 - 8.2 โรงเรียนศรีชมภูวิทยา
 - 8.3 โรงเรียนโนนคำพิทยา
 - 8.4 โรงเรียนโพธิ์ทองประชาสรรค์
 - 8.5 โรงเรียนหนองยองพิทยา รัชมังคลาภิเษก
 - 8.6 โรงเรียนสมสนุกพิทยาคม
 - 8.7 โรงเรียนปากคาดพิทยาคม
 9. สหวิทยาเขตบึงกาฬ มี 6 โรงเรียน ดังนี้
 - 9.1 โรงเรียนบึงกาฬ
 - 9.2 โรงเรียนหนองเข็งพิทยาคม
 - 9.3 โรงเรียนโพธิ์ทองวิทยานุสรณ์
 - 9.4 โรงเรียนนาสวรรค์พิทยาคม
 - 9.5 โรงเรียนบุงคล้านคร
 - 9.6 โรงเรียนภูทอกวิทยา
 10. สหวิทยาเขตเซกา มี 7 โรงเรียน ดังนี้
 - 10.1 โรงเรียนเซกา

- 10.2 โรงเรียนหนองหิ้งพิทยา
- 10.3 โรงเรียนโสภากำพิทยา
- 10.4 โรงเรียนเหล่าคามพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก
- 10.5 โรงเรียนเจ็ดสีวิทยาคาร
- 10.6 โรงเรียนท่าดอกคำวิทยาคม
- 10.7 โรงเรียนบึงโขงหลงวิทยาคม
- 11. สหวิทยาเขตศรีพรเจริญ มี 5 โรงเรียน ดังนี้
 - 11.1 โรงเรียนพรเจริญวิทยา
 - 11.2 โรงเรียนหนองหัวช้างวิทยา
 - 11.3 โรงเรียนศรีสำราญวิทยาคม
 - 11.4 โรงเรียนประชานิรมิตพิทยานุกูล
 - 11.5 โรงเรียนศรีวิไลวิทยา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เพ็ญทิพย์ มานะจิตย์ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจตามแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแนวปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูไทยผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยม โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูไทยที่สอนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ผลการศึกษาพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารค่อนข้างสูง มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ อาทิ สื่อ ผลงานวิจัย การสัมมนา ครูมีการปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง การปฏิบัติการสอนมีการผสมผสานวิธีแบบเดิมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารบ่อยครั้งในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษ เป้าหมายการเรียนการสอนในชั้นเรียนและการประเมินส่วนหนึ่งมุ่งเน้นในการพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อการสอบเข้าศึกษาต่อมากกว่าเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฮาสิต๊ะ ดินามอ (2551) ได้ศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวความคิดของ คีร์ จอห์นสัน การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวความคิดของ คีร์ จอห์นสัน

(Keith Johnson) 2) ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวความคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวความคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวความคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวความคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวความคิดของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความสามารถในการพูดสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กมลวรรณ โดมสีฟ้า (2551) การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเลิศหล้าถนนกาญจนาภิเษก (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) จำนวน 20 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (T-Test for Dependent Samples) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป SPSS ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูด เพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รมย์ภรณ์ สุขเกษม (2553) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเน้นการฟัง-พูด และการเสริมแรงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง-พูด และการเสริมแรงบวก 2) เพื่อการศึกษาความพึงพอใจ

หลังการจัดการเรียนรู้ ผลวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษหลังจากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง-พูด และการเสริมแรงบวก สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง-พูด และการเสริมแรงบวกมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

จิตติวรรณ อีทรผล (2549) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1) ชี้นำเสนอเนื้อหา นักเรียนได้รับความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ 2) ขั้นฝึก นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่ได้เรียนโดยฝึกเป็นกลุ่ม จากนั้นฝึกเป็นคู่ จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและใบงานเพื่อเป็นการฝึกภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่านและเขียน 3) ชี้นำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร นักเรียนได้ทดลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเองจากกลวิธีสอนที่นำเข้ามาใช้ คือ เกมภาษา การแสดงบทบาทสมมติ และ The Information Gap Principle และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 73.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

กรรณิกา วงศ์กันยา (2551) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วัดอุปประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 50 คน โดยใช้เครื่องมือคือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและแบบทดสอบวัดทักษะการคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนร้อยละ 75 มีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดคล่องและความคิดริเริ่ม ร้อยละ 75 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ปิยนันท์ แก้วสุพรรณ (2553) ได้ศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นกิจกรรมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ พบว่า จากการนำรูปแบบการวิจัย (Pre-Experimental Design) ที่เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีโดยให้การทดลอง 1 ครั้ง (One-Shot Case Study) เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความคิดคล่อง (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดริเริ่ม (Originality) โดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นกิจกรรมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 40 คน มีจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด และคะแนนรวมด้านความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียน 6618 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.84 ซึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

สำเรียง งานเชิง (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดสมองเป็นฐานตามหลักการของเคน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา พลับพลาชัย 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จาก 2 โรงเรียน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดสมองเป็นฐานตามหลักการของเคน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และแบบทดสอบทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดสมองเป็นฐานตามหลักการของเคน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.34/74.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

งานวิจัยต่างประเทศ

Kiyomet, Selvi (2010) ในตุรกี ได้ทำการศึกษาสมรรถนะของครูโดยมีจุดประสงค์ของหัวข้อวิจัยเพื่อให้ความชัดเจนของขอบข่ายทั่วไปของสมรรถนะของครู ได้อธิบายสมรรถนะครู 9 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะด้านการปฏิบัติ (Field Competencies) สมรรถนะด้านการวิจัย (Research Competencies) สมรรถนะด้านหลักสูตร (Curriculum Competencies) สมรรถนะด้านการเรียนรู้ ตลอดชีวิต (Long-life Learning Competencies) สมรรถนะด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social-Culture Competencies) สมรรถนะด้านอารมณ์ (Emotional Competencies) สมรรถนะด้านการสื่อสาร (Communication Competencies) สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร (Information and Communication Technologies Competencies : ICT) สมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Competencies) สมรรถนะของครูมีผลต่อพฤติกรรม การสื่อสาร เป้าหมาย วิธีปฏิบัติในโรงเรียนของครูยังส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ

Scott (2011) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษเป็นภาษาเพิ่มเติมสำหรับเด็ก ๆ พบว่า เด็กจำนวนไม่น้อยที่ไม่เข้าใจภาษาอังกฤษไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ ทำให้เด็กไม่กล้าแสดงความสามารถออกมา ทำให้ครูต้องเผชิญปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดทำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 5-11 ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อเด็กอายุ 5-11 ปี เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กเหล่านี้ โดยได้รับคำแนะนำและ

สนับสนุนสำหรับครูผู้สอนในการจัดการเริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ซึ่งบทเรียนจะประกอบด้วยโครงสร้างของประโยค ตัวอย่างการออกเสียงภาษาอังกฤษ บัตรคำ ใบงานในแต่ละบท จากการศึกษาพบว่าเด็กสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาได้โดยเร็ว และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น รวมทั้งกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับผู้อื่น

Lopez, Miinda Moorren (2012) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนในระดับชั้น ป.1 ในการเรียน 2 ภาษา การศึกษานี้ได้ศึกษาถึงทัศนคติของเด็กเล็กในโปรแกรมภาษาสเปน-ภาษาไทย ในประเทศอเมริกามุ่งไปยังเด็กที่มีภูมิหลังทางภาษาต่างกัน โดยใช้วรรณคดีเป็นสื่อปรากฏว่าเด็กมีการตอบสนองดี กล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง แข่งกันตอบคำถาม ซึ่งเด็กเริ่มเข้าใจประเด็นทางภาษา สังคม และการกำหนดอุดมการณ์ ทำให้เด็กสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในโรงเรียนได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่า ครูมีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาคุณภาพของครูในด้านต่าง ๆ ส่งผลดีกับการเรียนรู้ภาษา ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน มีวิธีการพัฒนาที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น ได้สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนได้ทุกระดับชั้นและทุกสาขาวิชา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารและกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วยขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเป็นการการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของตนเองและได้พัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) บูรณาการใช้ในชีวิตประจำวันและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงได้อย่างภาคภูมิใจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เรื่อง การพัฒนา
แนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษา
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21

ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์แนวทางพัฒนาครูในการจัด
กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21

ระยะที่ 3 การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21

ระยะการวิจัย การดำเนินการ และผลที่ได้ แสดงโดยภาพประกอบ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ขั้นตอนดำเนินการ

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้องค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2 ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3 วิเคราะห์ความเหมาะสม และดำเนินการคัดเลือกองค์ประกอบและตัวชี้วัด การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในระยะที่ 1 คือ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ซึ่งมีบทบาทในการให้ข้อชี้แนะ คำแนะนำ และประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษา โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก 2 ประการ คือ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางการศึกษา และเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอนระดับอุดมศึกษาหรือเป็นผู้กำกับดูแลในการพัฒนาครูสำหรับสถานศึกษา/เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 7 คน ประกอบด้วย

2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพรพิทย์ เลิศปริดากร วุฒิการศึกษา Doctor of Education ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2.2 นายพนายุทธ เขยบาล วุฒิการศึกษา กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา ตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขาธิการสำนักงานโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2.3 นางชนานันท์ สุคันธา วุฒิการศึกษา กศ.ม.ภาษาอังกฤษ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามผลและประเมินผลทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2.4 นางนรมน ไกรสกุล วุฒิการศึกษา ศษ.ม. ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2.5 นายสมพงศ์ โคตะหา การศึกษา กศ.ม.การบริหารการศึกษา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการพิเศษ

2.6 นางสมถวิล ทิตสุข วุฒิการศึกษา กศ.ม.บริหารการศึกษา ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการพิเศษ ประจำกลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษ

2.7 นายโสม รักเกียรติวินัย วุฒิการศึกษา กศ.ม. หลักสูตรและการสอน ตำแหน่งครู
 ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทและลักษณะของเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด
 คุณลักษณะการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการจัดกระบวนการ
 เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 ด้าน เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วน
 ประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Type) 5 ระดับ

ตอนที่ 2 เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้
 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 ด้าน 12 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วน
 ประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Type) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิเขียนข้อเสนอแนะและ
 ประเด็นการปรับปรุงองค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 (ดังตัวอย่างในภาคผนวก ก)

3.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

การสร้างแบบประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้
 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบประเมิน เพื่อประเมินความเหมาะสมของ
 องค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2.2 กำหนดประเด็นหลักที่จะประเมินให้ครบถ้วนครอบคลุม ซึ่งประกอบด้วย
 องค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 5 องค์ประกอบ
 12 ตัวชี้วัด 1) ด้านการศึกษาหลักสูตร มี 2 ตัวชี้วัด 1) ความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตร
 สถานศึกษา 2) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและใช้หลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการวิเคราะห์
 ผู้เรียน มี 3 ตัวชี้วัด 1) การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล 2) การจัดทำข้อมูลนักเรียน 3) การประเมิน
 ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล 3) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ มี 2 ตัวชี้วัด
 1) การจัดทำแผนการเรียนรู้ 2) การใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย 4) ด้านการเตรียมการสอน
 มี 2 ตัวชี้วัด 1) การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน 2) การจัดเตรียมสื่อและเทคโนโลยี
 ในการสอน 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล มี 3 ตัวชี้วัด 1) หลักการวัดผลและประเมินผล
 2) กระบวนการวัดผลและประเมินผล 3) การออกแบบการวัดและประเมินผล

3.2.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินและกำหนดรูปแบบของแบบประเมิน เป็นแบบสอบถามปลายเปิด และแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Type) 5 ระดับ

3.2.4 เขียนแบบประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดการวัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง

3.2.5 นำแบบประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดการวัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหา ความเป็นปรนัยหรือความชัดเจนทางภาษาของข้อคำถามแต่ละข้อ เหมาะที่จะใช้กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหรือไม่ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.6 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

3.2.6.1 รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพรพิทย์ เลิศปริดากร วุฒิการศึกษา Doctor of Education ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

3.2.6.2 นายพนายุทธ เขยบาล วุฒิการศึกษา กศ.ด. การบริหารและพัฒนาศึกษา ตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขานุการสำนักงานโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

3.2.6.3 นายสมพงษ์ โคตะหา การศึกษา กศ.ม. บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการบ้านนาทับควาย

3.2.6.4 นางสมถวิล ติดสุข วุฒิการศึกษา กศ.ม. บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคามตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ประจำกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ

3.2.6.5 นายโสม รักเกียรติวินัย วุฒิการศึกษา กศ.ม. หลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุตรพิทยานุกูล

จากนั้นหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ของแบบประเมินรายข้อ แล้วพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553) ผลปรากฏว่า ได้ข้อคำถามเข้าเกณฑ์ 12 ข้อ ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00

3.2.7 ปรับปรุงข้อความตามข้อเสนอแนะ และจัดพิมพ์แบบประเมินฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการประเมินต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบองค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.2 จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 169 ชุด ระหว่าง 1-25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 พร้อมโทรศัพท์สอบถามนัดวันเวลารับเครื่องมือในการวิจัยคืน

5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดทำข้อมูล

5.1.1 นำแบบประเมินทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบทั้งหมด 5 ฉบับ พบว่า มีการตอบครบทุกข้อทุกฉบับตามที่ผู้วิจัยต้องการ

5.1.2 นำแบบประเมินที่มีความสมบูรณ์ทั้ง 5 ฉบับ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด	ตรวจให้	5	คะแนน
มาก	ตรวจให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ตรวจให้	3	คะแนน
น้อย	ตรวจให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ตรวจให้	1	คะแนน

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลตามประเภทข้อมูลที่ได้จากแบบประเมิน ดังต่อไปนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	แปลความว่า	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	แปลความว่า	มีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	แปลความว่า	มีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	แปลความว่า	มีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	แปลความว่า	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกองค์ประกอบหรือตัวชี้วัด คือ องค์ประกอบหรือตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ให้คัดเลือกไว้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, (2540)

5.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินปลายเปิด ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การจัตกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21

1. ขั้นตอนดำเนินการ

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2 มีทั้งหมด 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 นำผลการศึกษาองค์ประกอบในระยะที่ 1 มาใช้ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.3 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวนโรงเรียน 56 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารและครูกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ รวม 300 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 169 คน โดยเลือกจากครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จากโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553) และใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553) ผู้บริหารและครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศขนาด
ประชากร 300 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 169 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 2 นี้เป็นแบบสอบถาม
สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21
ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ
รายการ (Check List) มีจำนวน 2 ข้อ ได้แก่ สถานภาพ ตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 ข้อคำถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของครูในการจัด
กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 5 ด้าน 47 ข้อ

3.2 การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน
สภาพที่พึงประสงค์ของครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับสถานศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ
รายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูในการจัด
กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ
ลิเคิร์ท (Likert Type) 5 ระดับ

3.2.1 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า

3.2.2 ร่างแบบสอบถามโดยใช้ประเด็นองค์ประกอบและตัวชี้วัดที่ได้จาก
ผลการศึกษาในระยะที่ 1 มาเป็นกรอบในการสร้าง

3.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำ

3.2.4 แก้ไขแบบสอบถามตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ

แลวนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบและให้แนะนำปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา หรือ นักวิชาการการศึกษาหรือครูชำนาญการพิเศษ (ครู คศ.3) ที่มีประสบการณ์ด้านการพัฒนาครู หรือการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- 2) อาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์ด้านการพัฒนาครู
- 3) ศึกษานิเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการพัฒนา

ประเมินครู
ประเมิน ครูกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ
ผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพรภัทย์ เลิศปริตากร วุฒิการศึกษา Doctor of Education ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
2. นายพนายุทธ เขยบาล วุฒิการศึกษา กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา ตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขานุการสำนักงานโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
3. นายสมพงษ์ โคตะหา การศึกษา กศ.ม. บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการบ้านนาทับควาย
4. นางสมถวิล ติดสุข วุฒิการศึกษา กศ.ม. บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคามตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ประจำกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ
5. นายโสม รักเกียรติวินัย วุฒิการศึกษา กศ.ม. หลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุตรพิทยานุกูล

3.2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์หาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยใช้สูตรของ Rovinelli and Hambleton (ยุทธ ไกยวรรณ และ กุสุมา ผลาพรหม, 2553)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC แทน ดัชนีสอดคล้องของข้อคำถามกับประเด็นหลักที่ศึกษา
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2.6 นำเครื่องมือที่ผ่านการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน เลือกโดยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ระหว่างวันที่ 15–30 ตุลาคม 2559 แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพ ดังนี้

3.2.7 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้วิธีหาค่าความสัมพันธ์ (r_{xy}) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังนี้ (คณาจารย์ ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์

X แทน คะแนนข้อ 1 ของแต่ละคน

Y แทน คะแนนรวมของข้อคำถามทุกข้อของแต่ละคน

พบว่า เมื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ข้อคำถามของสภาพปัจจุบัน ได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ จำนวน 47 ข้อ จึงคัดเลือกไว้ทั้งหมด 47 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.478 ถึง 0.852 และข้อคำถามของสภาพที่พึงประสงค์ได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ จำนวน 47 ข้อ จึงคัดเลือกไว้ทั้งหมด 28 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.497 ถึง 0.919 (ตั้งภาคผนวก ข)

3.2.7.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้ง 2 ชุด คือ สภาพปัจจุบัน จำนวน 47 ข้อ และสภาพที่พึงประสงค์ จำนวน 47 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อ
	$\sum s_i^2$	แทน	คะแนนรวมความแปรปรวนแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

พบว่า สภาพปัจจุบันได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.966 และสภาพที่พึงประสงค์ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.977

3.2.8 นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว มาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ในเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 169 ฉบับ ให้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์และส่งด้วยตัวเองระหว่างวันที่ 1-25 พฤศจิกายน 2559 พร้อมนัดวันเวลาในการรับเครื่องมือในการวิจัยคืน กลับคืนจำนวน 169 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

5.1.1 ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา พบว่า แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 169 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5.1.2 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ในการตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนต่อไปนี้

มากที่สุด	ตรวจให้	5	คะแนน
มาก	ตรวจให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ตรวจให้	3	คะแนน
น้อย	ตรวจให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ตรวจให้	1	คะแนน

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

5.2.1 ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distributions) และร้อยละ (Percentages)

5.2.2 ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	แปลความว่า	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	แปลความว่า	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	แปลความว่า	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	แปลความว่า	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	แปลความว่า	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 3 การพัฒนาแนวทางพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 1

1. ขั้นตอนดำเนินการดำเนินการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 วิเคราะห์หาความต้องการจำเป็น (Need Assessment) ในการพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยนำผลข้อมูลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในระยะที่ 2 มาหาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (Modified Priority Needs Index : PNI_{modified}) (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) เพื่อจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{(I - D)}{D}$$

เมื่อ PNI_{modified} แทน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง

I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์

D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

1.2 ศึกษาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาจากข้อ 1.1 และผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนามากำหนดประเด็นในการสร้างแบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

1.3 ออกแบบแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยนำผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาและผลการศึกษาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากข้อ 1.2 มาใช้ในการร่างแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.4 ประเมินแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับ

สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

1.5 วิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาครูในการจัดการ

เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 และพิจารณาเลือกแนวทางตามเกณฑ์

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 จำนวน 7 คน มีหน้าที่ให้สัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาหรือนักวิชาการหรือครูหัวหน้ากลุ่มภาษาอังกฤษ ครูกลุ่มสาระภาษาอังกฤษหรือศึกษานิเทศก์ ดังรายนามต่อไปนี้

2.1.1 นายอดุลย์ศักดิ์ ดีวทอง ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหนองแกสระแก้ววิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

2.1.2 นายอำนาจ เพชรโก ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนหนองบัววิทยายน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

2.1.3 นายเกษม คำสา ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนพระบาทนาสิงห์พิทยาคม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2.1.4 นางสาวจุฬารัตน์ แสงอรุณ หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษโรงเรียนประทุมเทพ

วิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2.1.5 นางสาวปิยะนุช ฮาดสม หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาคาร สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2.1.6 นางรัศมี ฐาตุจิวรงค์กุล ครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนเฉลิมพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2.1.7 นางนวลปรารถน์ หล้าภูมิ ครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนประชาบดีพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 7 คน มีหน้าที่ให้คำแนะนำ เสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์ของแนวทางและทำหน้าที่ประเมินแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก 2 ประการ คือ สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางการศึกษาหรือศึกษานิเทศก์ผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย

2.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพรพิทย์ เลิศปรีดากร วุฒิกการศึกษา Doctor of Education ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2.2.2 นายพนายุทธ เขยบาล วุฒิกการศึกษา กศ.ด. การบริหารและพัฒนากการศึกษา ตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขานุการฯ สำนักงานโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2.2.3 นางสมถวิล ดิตสุข วุฒิกการศึกษา กศ.ม. บริหารการศึกษา ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ประจำกลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.4 นางเพ็ญนิภา บัวคอม วุฒิกการศึกษา กศ.ม. หลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพระบาทนาสิงห์พิทยาคม

2.2.5 นายสมพงษ์ โคตะหา การศึกษา กศ.ม. การบริหารการศึกษา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาทับควาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

2.2.6 นางสมถวิล ดิตสุข วุฒิกการศึกษา กศ.ม. บริหารการศึกษา ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ประจำกลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.7 นายโสม รักเกียรติวินัย วุฒิกการศึกษา กศ.ม. หลักสูตรและการสอน ตำแหน่งครู ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุตรพิทยานุกูล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทและลักษณะของเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในระยะที่ 3 นี้ มี 2 ประเภท ดังนี้

3.1.1 แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview Form) ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการ

จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านมีวินัย ด้านใฝ่เรียนรู้และด้านมุ่งมั่นในการทำงาน (ดังตัวอย่างในภาคผนวก ก)

3.1.2 แบบประเมินแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ทั้งหมด 5 ด้าน เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Type) 5 ระดับ (ดังตัวอย่างในภาคผนวก ก)

3.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

3.2.1 แบบสัมภาษณ์ มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.2.1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของการสัมภาษณ์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

3.2.1.2 กำหนดประเด็นที่จะสัมภาษณ์ให้ครบถ้วนครอบคลุม ประกอบด้วยประเด็นหลัก 4 ประเด็น ได้แก่ แนวทางพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาในระดับสถานศึกษาและระดับชั้นเรียนตามองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านมีวินัย ด้านใฝ่เรียนรู้และด้านมุ่งมั่นในการทำงาน

3.2.1.3 กำหนดรูปแบบของแบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

3.2.1.4 เขียนแบบสัมภาษณ์แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ฉบับร่าง

3.2.1.5 นำแบบสัมภาษณ์แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหา ความเป็นปรนัยหรือความชัดเจนทางภาษา แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.1.6 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) ผลปรากฏว่าได้ข้อคำถามเข้าเกณฑ์ 19 ข้อ ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00

3.2.1.7 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.2.2 แบบประเมินแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.2.2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบประเมิน เพื่อประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

3.2.2.2 กำหนดประเด็นหลักที่จะประเมินให้ครบถ้วนครอบคลุม ซึ่งประกอบด้วย แนวทางพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

3.2.2.3 กำหนดรูปแบบของแบบประเมิน เป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Type) 5 ระดับ

3.2.2.4 เขียนแบบประเมินแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ฉบับร่าง

3.2.2.5 นำแบบประเมินแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 เสนออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหา ความเป็นปรนัยหรือความชัดเจนทางภาษาของ แนวทางแต่ละข้อ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.2.6 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) ผลปรากฏว่าได้ ข้อคำถามเข้าเกณฑ์ 21 ข้อ ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00

3.2.2.7 ปรับปรุงข้อความตามข้อเสนอแนะและจัดพิมพ์แบบประเมิน ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ประเมินต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เรียนผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เชิงลึก และฉบับที่ 2 เรียนผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการประเมินความเหมาะสม โดยยื่นหนังสือ แนะนำตัวผู้วิจัยต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

4.3 ดำเนินการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางระหว่างวันที่ โดยยื่นหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยพร้อมแบบประเมินต่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และได้รับแบบประเมินกลับมา จำนวน 7 ฉบับ

5. การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดการกระทำข้อมูล

นำแบบประเมินทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบทั้งหมด

7 ฉบับ พบว่ามีการตอบครบทุกข้อทุกฉบับตามที่ผู้วิจัยต้องการ

นำแบบประเมินที่มีความสมบูรณ์ทั้ง 7 ฉบับ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์

ดังต่อไปนี้

มากที่สุด	ตรวจให้	5	คะแนน
มาก	ตรวจให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ตรวจให้	3	คะแนน
น้อย	ตรวจให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ตรวจให้	1	คะแนน

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

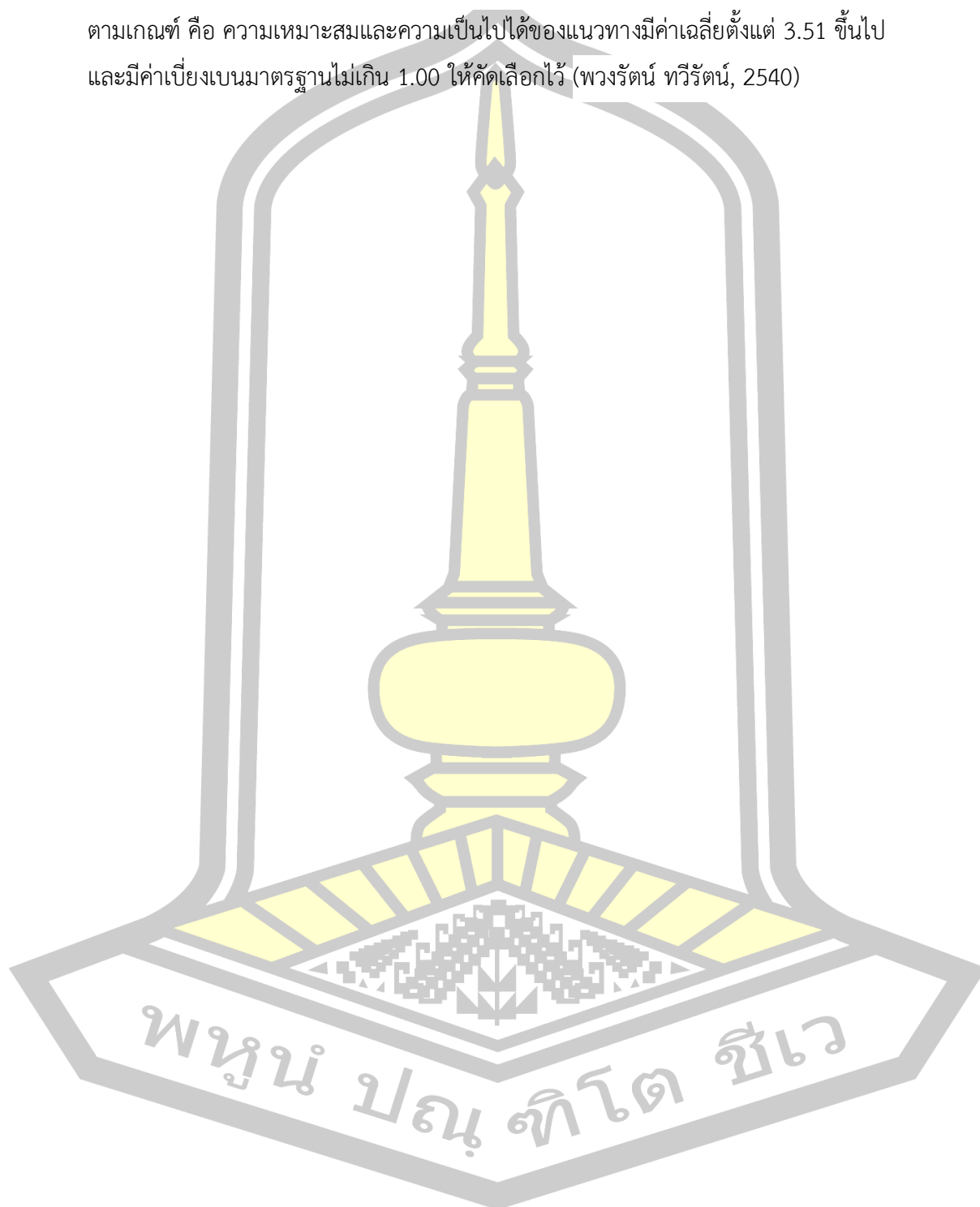
5.2.1 การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในแนวทางพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยนำผลข้อมูลการศึกษาลักษณะปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในระยะที่ 2 มาหาค่าดัชนี ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (Modified Priority Needs Index : $PNI_{modified}$) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น

5.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

5.2.3 การวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาครู ผู้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	ระดับความเหมาะสม/ความเป็นไปได้
	ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	ระดับความเหมาะสม/ความเป็นไปได้มาก
ปานกลาง	ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	ระดับความเหมาะสม/ความเป็นไปได้
	ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	ระดับความเหมาะสม/ความเป็นไปได้น้อย
น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	ระดับความเหมาะสม/ความเป็นไปได้

และพิจารณาคัดเลือกแนวทางพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21
ตามเกณฑ์ คือ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป
และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ให้คัดเลือกไว้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้วิจัยลำดับการนำเสนอ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายต่างๆ ดังนี้

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
D	แทน ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน
I	แทน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์
PNI_{modified}	แทน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเป็น 3 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาแนวทางการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นข้อมูลจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม และจำแนกเป็นรายองค์ประกอบปรากฏดังตาราง 11 ดังนี้

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ด้าน	การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1	ด้านการศึกษาหลักสูตร	4.50	0.35	มาก
2	ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน	4.60	0.43	มากที่สุด
3	ด้านการออกแบบการเรียนรู้	4.80	0.27	มากที่สุด
4	ด้านการเตรียมการสอน	4.70	0.27	มากที่สุด
5	ด้านการการวัดผลและประเมินผล	4.47	0.22	มาก
	รวม	4.61	0.31	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่า องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมา คือ ด้านการเตรียมการสอนเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.70$) และด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน ($\bar{X} = 4.60$)

2. ผลการประเมินองค์ประกอบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นข้อมูลจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม และจำแนกเป็นรายตัวชี้วัด แสดงในตาราง ปราบภูติงตาราง 12

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดในองค์ประกอบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการศึกษาหลักสูตร

ข้อ	การจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการศึกษาหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
1	ครูมีความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา	4.60	0.55	มากที่สุด
2	โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการใช้ หลักสูตร	4.40	0.55	มาก
	รวม	4.50	0.35	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ตัวชี้วัดในองค์ประกอบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการศึกษาหลักสูตรมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด พบว่า ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด และมาก 1 ตัวชี้วัด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = 4.40$) ตามลำดับ

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดในองค์ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน

ข้อ	การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
1	การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล	4.80	0.45	มากที่สุด
2	การจัดทำข้อมูลนักเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
3	การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักเรียนรายบุคคล	4.40	0.55	มาก
	รวม	4.60	0.43	มากที่สุด

จากตาราง 13 พบว่า ตัวชี้วัดในองค์ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด พบว่า ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ตัวชี้วัด และมาก 1 ตัวชี้วัด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมา คือ การจัดทำข้อมูลนักเรียน ($\bar{X} = 4.60$) และการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ($\bar{X} = 4.40$) ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดในองค์ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการออกแบบการเรียนรู้

ข้อ	การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการออกแบบการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
1	การจัดทำแผนการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2	การใช้เทคนิควิธีการสอนภาษาที่หลากหลาย	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวม	4.80	0.27	มากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่า ตัวชี้วัดในองค์ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการออกแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 4.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด พบว่า ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ตัวชี้วัด มีลำดับค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ การวิเคราะห์พฤติกรรม และ การใช้เทคนิควิธีการสอนภาษา ที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.80$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดในองค์ประกอบการ จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการเตรียมการสอน

ข้อ	การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการเตรียมการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
1	การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
2	การจัดเตรียมสื่อและเทคโนโลยีในการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวม	4.70	0.27	มากที่สุด

จากตาราง 15 พบว่า ตัวชี้วัดในองค์ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการเตรียมการสอน มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด พบว่า ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 ตัวชี้วัด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดเตรียมสื่อและเทคโนโลยีในการสอน ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมา คือ การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.60$) ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดในองค์ประกอบการ จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อ	การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการวัดผลและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
1	หลักการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
2	กระบวนการวัดผลประเมินผล	4.40	0.55	มาก
3	การออกแบบการวัดผลและประเมินผล	4.40	0.55	มาก
	รวม	4.47	0.38	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ตัวชี้วัดในองค์ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการวัดผลและประเมินผล มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด พบว่า ตัวชี้วัดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ตัวชี้วัด และมาก 2 ตัวชี้วัด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด หลักการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมา คือ กระบวนการวัดผลประเมินผล เท่ากันกับการออกแบบการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.60$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ปรากฏดังตาราง 17 ดังนี้

ตาราง 17 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทตำแหน่ง		
1. ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มภาษาอังกฤษ รองหัวหน้ากลุ่มหัวหน้าฝ่ายภาษาอังกฤษ รองหัวหน้าฝ่ายภาษาอังกฤษ	9	5.33
2. ครู	160	94.67
รวม	169	100.00
ขนาดโรงเรียน		
1. ขนาดเล็ก	39	23.08
2. ขนาดกลาง	59	34.91
3. ขนาดใหญ่	71	42.01
รวม	169	100.00

จากตาราง 17 พบว่า ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยมีตัวแทนจากผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มภาษาอังกฤษ รองหัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าฝ่ายภาษาอังกฤษ รองหัวหน้าฝ่ายภาษาอังกฤษจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.33 ครู จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 94.67 และถ้าแบ่งตามขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 ขนาดกลาง 59 คน คิดเป็นร้อยละ 34.91 และขนาดใหญ่ จำนวน 71 คนคิดเป็นร้อยละ 42.01 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21ปรากฏผลดังนี้

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ซึ่งเป็นข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของคณะผู้บริหาร และครู ผู้วิจัยวิเคราะห์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลความหมายของ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน และจำแนกเป็นรายชื่อ ปรากฏดังตาราง 18 ถึงตาราง 23 ดังนี้

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยรวม

ข้อ	การจัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการ ดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ต้องการพัฒนา
1	ด้านการศึกษาหลักสูตร	3.84	0.65	มาก	4.75	0.49	มากที่สุด
2	ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน	3.90	0.67	มาก	4.77	0.47	มากที่สุด
3	ด้านการออกแบบการเรียนรู้	3.86	0.67	มาก	4.76	0.48	มากที่สุด
4	ด้านการเตรียมการสอน	3.81	0.68	มาก	4.75	0.49	มากที่สุด
5	ด้านการการวัดผลและประเมินผล	3.90	0.66	มาก	4.76	0.47	มากที่สุด
	รวม	3.72	0.43	มาก	4.69	0.43	มากที่สุด

จากตาราง 18 พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยรวมเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อยดังนี้

การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 สภาพปัจจุบันด้านด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน ($\bar{X} = 3.90$), ด้านการการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 3.90$) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.86$), ด้านการศึกษาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.84$) ด้านการเตรียมการสอน ($\bar{X} = 3.81$) ตามลำดับ

ส่วนสภาพที่พึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความโดยรวมอยู่ในระดับระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน ($\bar{X} = 4.77$) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.76$) ด้านการการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.76$) ด้านการศึกษาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.75$) ด้านการเตรียมการสอน ($\bar{X} = 4.75$) ตามลำดับ

ตาราง 19 เปรียบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์คุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการศึกษาหลักสูตร

ข้อ	การศึกษาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
1	ครูมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอน	3.56	0.71	มาก	4.65	0.58	มากที่สุด
2	ครูมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรสาระวิชาภาษาอังกฤษ	3.71	0.55	มาก	4.68	0.54	มากที่สุด

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	การศึกษาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
3	ครูสามารถกำหนดคุณภาพของผู้เรียนได้ทั้งด้านความรู้ ด้านกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือเจตคติที่ดี	3.91	0.59	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด
4	โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษร	3.84	0.65	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด
5	ครูสามารถวิเคราะห์วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.91	0.68	มาก	4.75	0.48	มากที่สุด
6	ครูศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวง กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา หลักสูตรอยู่เสมอ	3.99	0.70	มาก	4.81	0.44	มากที่สุด
7	โรงเรียนมีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยให้สอดคล้องกันความต้องการของผู้เรียนและชุมชน	3.93	0.67	มาก	4.78	0.48	มากที่สุด
	รวม	3.84	0.65	มาก	4.75	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 19 พบว่า สภาพปัจจุบันของคุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการศึกษาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวง กฎหมาย

เกี่ยวกับการศึกษา หลักสูตรอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาคือ โรงเรียนมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยให้สอดคล้องกันความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ($\bar{X} = 3.93$) ครูสามารถกำหนดคุณภาพของผู้เรียนได้ทั้งด้านความรู้ ด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือเจตคติที่ดี ($\bar{X} = 3.91$) และครูสามารถวิเคราะห์วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.91$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอน ($\bar{X} = 3.56$)

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$)

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาหลักสูตรอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.81$) รองลงมาคือ ครูสามารถกำหนดคุณภาพของผู้เรียนได้ทั้งด้านความรู้ ด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือเจตคติที่ดี ($\bar{X} = 4.79$) เท่ากันกับข้อ โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษร ($\bar{X} = 4.79$) และโรงเรียนมีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยให้สอดคล้องกันความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ($\bar{X} = 4.78$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอน ($\bar{X} = 4.65$)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน

ข้อ	การวิเคราะห์ผู้เรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	S.D.	\bar{X}	ระดับความต้องการพัฒนา
1	ครูมีการศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกต	3.56	0.71	มาก	4.65	0.58	มากที่สุด

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	การวิเคราะห์ผู้เรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	S.D.	\bar{X}	ระดับความต้องการพัฒนา
2	ครูมีการสำรวจทัศนคติ และแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน	3.71	0.55	มาก	4.68	0.54	มากที่สุด
3	ครูใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร	3.91	0.59	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด
4	ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนด้านการสื่อสาร	3.84	0.65	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด
5	ครูมีการจัดทำฐานข้อมูลของนักเรียนด้านทักษะการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน	3.91	0.68	มาก	4.75	0.48	มากที่สุด
6	ครูมีการนำข้อมูลของนักเรียนมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.99	0.81	มาก	4.8	0.45	มากที่สุด
7	ครูมีการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมาวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.91	0.68	มาก	4.75	0.48	มากที่สุด
8	ครูมีการวิเคราะห์นักเรียนออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง กลุ่มเก่ง	3.99	0.7	มาก	4.81	0.44	มากที่สุด

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	การวิเคราะห์ผู้เรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	S.D.	\bar{X}	ระดับความต้องการพัฒนา
9	ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง -พูด มารยาทในการฟัง การพูด และการปฏิบัติตามคำสั่ง	3.93	0.67	มาก	4.78	0.48	มากที่สุด
10	ครูมีการให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารโดยการถาม-ตอบซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือต่างๆ	4.26	0.63	มาก	4.88	0.33	มากที่สุด
	รวม	3.90	0.67	มาก	4.77	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 20 พบว่า สภาพปัจจุบันของคุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 10 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูมีการให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารโดยการถาม-ตอบซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นโดยมีครูเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.26$) ครูมีการนำข้อมูลของนักเรียนมาใช้ในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.99$) เท่ากันกับ ครูมีการวิเคราะห์นักเรียน ออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง กลุ่มเก่ง ($\bar{X} = 3.99$) ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง -พูด มารยาทในการฟัง การพูด และการปฏิบัติตามคำสั่ง ($\bar{X} = 3.93$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีการศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกต ($\bar{X} = 3.56$)

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 10 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือครูมีการให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารโดยการถาม-ตอบ

ซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.88$) รองลงมา คือ ครูมีการวิเคราะห์นักเรียนออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง กลุ่มเก่ง ($\bar{X} = 4.81$) และครูมีการนำข้อมูลของนักเรียนมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.80$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีการศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกต ($\bar{X} = 4.65$)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์คุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการออกแบบการเรียนรู้

ข้อ	การออกแบบการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
1	ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ	3.56	0.71	มาก	4.65	0.58	มากที่สุด
2	ครูสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสาร นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง หรือเล่าเรื่องราวจากการฟังได้	3.71	0.55	มาก	4.68	0.54	มากที่สุด
3	ครูนำผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.91	0.59	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด
4	ครูใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบทชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพ และสถานการณ์จริง	3.84	0.65	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด

ตาราง 21 ต่อ

ข้อ	การออกแบบการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
5	ครูใช้ กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง เพลง เกมต่างๆ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และทำงานเป็นทีมโดยเน้นการใช้ภาษาในการสื่อสารตามหลัก CLT	3.91	0.68	มาก	4.75	0.48	มากที่สุด
6	ครูมีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หลักการสอนแบบ 3P ชี้นำเสนอ ชี้นำฝึก และชี้นำไปใช้	3.99	0.81	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด
7	ครูเลือกเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับนักเรียน	3.91	0.68	มาก	4.75	0.48	มากที่สุด
8	ครูมีการจัดรูปแบบในการดำเนินกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรืองานเดี่ยว โดยกิจกรรมกลุ่มต้องมีการคละเต็ก เก่งปานกลาง อ่อนอยู่ในกลุ่มจำนวนเท่าหรือใกล้เคียงกัน	3.99	0.70	มาก	4.81	0.44	มากที่สุด
9	ครูมีการนำคำศัพท์ หรือประโยคที่มีปัญหาฝึกเป็นพิเศษ พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมและให้กำลังใจผู้เรียนทั้งขณะฝึกและหลังฝึกกิจกรรม	3.93	0.67	มาก	4.78	0.48	มากที่สุด
	รวม	3.86	0.67	มาก	4.76	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 21 พบว่า สภาพปัจจุบันของคุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการออกแบบการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 9 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูมีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หลักการสอนแบบ 3P ชี้แนะเสนอ ชี้ฝึก และชี้แนะไปใช้ และครูมีการจัดรูปแบบในการดำเนินกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรืองานเดี่ยว โดยกิจกรรมกลุ่มต้องมีการคละเด็ก เก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ในกลุ่มจำนวนเท่าหรือใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมา ครูมีการนำคำศัพท์หรือประโยคที่มีปัญหาฝึกเป็นพิเศษ พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมและให้กำลังใจผู้เรียน ทั้งขณะฝึกและหลังฝึกกิจกรรม ($\bar{X} = 3.93$) ครูนำผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและครูเลือกเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับนักเรียน ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ ($\bar{X} = 3.56$)

ในส่วนของคุณภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 9 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูมีการจัดรูปแบบในการดำเนินกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรืองานเดี่ยว โดยกิจกรรมกลุ่มต้องมีการคละเด็ก เก่ง ปานกลาง อ่อนอยู่ในกลุ่มจำนวนเท่าหรือใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 4.81$) รองลงมาคือ ครูนำผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ได้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและครูใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบทชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพ และสถานการณ์จริง ($\bar{X} = 4.79$) ครูมีการนำคำศัพท์หรือประโยคที่มีปัญหาฝึกเป็นพิเศษ พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมและให้กำลังใจผู้เรียน ทั้งขณะฝึกและหลังฝึกกิจกรรม ($\bar{X} = 4.78$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์คุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการเตรียมการสอน

ข้อ	การเตรียมการสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
1	ครูจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้ โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน	3.56	0.71	มาก	4.65	0.58	มากที่สุด
2	ครูใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียนกับนักเรียน ในสถานการณ์ต่าง ๆ กับนักเรียน ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน	3.71	0.55	มาก	4.68	0.54	มากที่สุด
3	ครูมีการวางแผนในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้รวมถึงการออกแบบและการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.91	0.59	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด
4	ครูมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งการสอนแบบกลุ่มแบบคู่ แบบเดี่ยว และการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.84	0.65	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด

ตาราง 22 ต่อ

ข้อ	การเตรียมการสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
5	ครูสามารถใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีมัลติมีเดีย หรือแอปพลิเคชันต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.91	0.68	มาก	4.75	0.48	มากที่สุด
6	ครูมีการใช้สื่อจากโทรทัศน์หรืออินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการฟังและการพูด	3.99	0.7	มาก	4.81	0.44	มากที่สุด
7	ครูสามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อใช้ในงานสอน	3.93	0.67	มาก	4.78	0.48	มากที่สุด
8	ครูมีการประเมินประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน	3.48	0.78	ปานกลาง	4.74	0.51	มากที่สุด
9	ครูสามารถสืบค้น หรือเข้าถึงแหล่งสื่อต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ต หรือเว็บไซต์ต่าง ๆ และแนะนำนักเรียนให้สืบค้นจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้	3.99	0.81	มาก	4.8	0.45	มากที่สุด
	รวม	3.81	0.68	มาก	4.75	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 22 พบว่า สภาพปัจจุบันของคุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการเตรียมการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 8 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูสามารถสืบค้นหรือเข้าถึง

แหล่งสื่อต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ต่าง ๆ และแนะนำนักเรียนให้สืบค้นจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้ ($\bar{X} = 3.99$) ครูสามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อใช้ในการสอน ($\bar{X} = 3.93$) ครูมีการวางแผนในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้รวมถึงการออกแบบและการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และครูสามารถใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีมัลติมีเดีย หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีการประเมินประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.48$)

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 9 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ครูมีการใช้สื่อจากโทรทัศน์หรือ อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการฟังและการพูด ($\bar{X} = 4.81$) ครูสามารถสืบค้น หรือเข้าถึงแหล่งสื่อต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ต หรือ เว็บไซต์ต่าง ๆ และแนะนำนักเรียนให้สืบค้นจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้ ($\bar{X} = 4.80$) ครูมีการวางแผนในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้รวมถึงการออกแบบและการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และครูมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งการสอนแบบกลุ่ม แบบคู่ แบบเดี่ยว และการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.79$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้ โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน ($\bar{X} = 4.65$)

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์คุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อ	การเตรียมการสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
1	ครูมีการวัดผลและประเมินผลทั้งก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม	3.56	0.71	มาก	4.65	0.58	มากที่สุด
2	ครูกำหนดจุดประสงค์ก่อนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.71	0.55	มาก	4.68	0.54	มากที่สุด
3	ครูมีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายมีการยืดหยุ่นของกระบวนการวัดและประเมินผลทั้งก่อนการ ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม	3.91	0.59	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด
4	มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง	3.84	0.65	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด
5	ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ ติดตามผล การจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	3.91	0.68	มาก	4.75	0.48	มากที่สุด
6	ครูสามารถอธิบายกระบวนการวัดผลประเมินและรูปแบบการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ได้	3.99	0.81	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 23 ต่อ

ข้อ	การเตรียมการสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับการดำเนินการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
7	ครูวัดผลประเมินผลด้วยความเป็นธรรม ตามความเหมาะสมในกิจกรรมการเรียนรู้ตามเนื้อหา	3.91	0.68	มาก	4.75	0.48	มากที่สุด
8	ครูมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลและครูผู้สอน	3.99	0.70	มาก	4.81	0.44	มากที่สุด
9	ครูผู้สอนได้เข้ารับการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)	3.93	0.67	มาก	4.78	0.48	มากที่สุด
10	ครูมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการฟังและการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.26	0.63	มาก	4.88	0.33	มากที่สุด
11	ครูมีการออกแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่างๆทั้ง กลางปี ปลายปี โดยให้สอดคล้องกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)	3.84	0.58	มาก	4.70	0.5	มากที่สุด
12	ครูนำผลการประเมินที่ได้มารวบรวมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป	3.93	0.67	มาก	4.78	0.48	มากที่สุด
	รวม	3.90	0.66	มาก	4.76	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 12 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการฟังและการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.26$) รองลงมา คือ ครูสามารถอธิบายกระบวนการวัดผลประเมินและรูปแบบการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ได้และครูมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลและครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.99$) ครูผู้สอนได้เข้ารับการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ($\bar{X} = 3.93$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีการวัดผลและประเมินผลทั้งก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 3.56$)

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการฟังและการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.88$) รองลงมาคือครูมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลและครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.81$) และครูสามารถอธิบายกระบวนการวัดผลประเมินและรูปแบบการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ได้ ($\bar{X} = 4.81$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีการวัดผลและประเมินผลทั้งก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 4.65$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ซึ่งเป็นข้อมูลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยวิเคราะห์

โดยใช้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (Priority Needs Index) เพื่อจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน และจำแนกเป็นรายด้าน แสดงในตาราง 24 ถึงตาราง 28 ดังนี้

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

ด้าน	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
1	ด้านการศึกษาหลักสูตร	3.84	4.75	0.24	2
2	ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน	3.90	4.77	0.22	4
3	ด้านการออกแบบการเรียนรู้	3.86	4.76	0.23	3
4	ด้านการเตรียมการสอน	3.81	4.75	0.25	1
5	ด้านการการวัดผลและประเมินผล	3.90	4.76	0.22	5

จากตาราง 24 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในต้องการจำเป็นในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการศึกษาหลักสูตร ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน ด้านการการวัดผลและประเมินผล ตามลำดับ

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการศึกษาหลักสูตร

ข้อ	ด้านการศึกษาหลักสูตร	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
1	โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษร	3.56	4.65	0.31	1
2	ครูมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรสาระวิชาภาษาอังกฤษ	3.71	4.68	0.26	2
3	ครูสามารถกำหนดคุณภาพของผู้เรียนได้ทั้งด้านความรู้ ด้านกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือเจตคติที่ดี	3.91	4.79	0.23	4
4	โรงเรียนมีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน	3.84	4.79	0.25	3
5	ครูสามารถวิเคราะห์วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษครูมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอน	3.91	4.75	0.21	6
6	ครูมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอน	3.99	4.81	0.21	7
7	มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานในการจัดทำหลักสูตร	3.93	4.78	0.22	5

จากตาราง 25 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการศึกษาหลักสูตร เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษร ครูมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตร

สาระวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนมีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ครูสามารถกำหนดคุณภาพของผู้เรียนได้ทั้งด้านความรู้ด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือเจตคติที่ดี มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานในการจัดทำหลักสูตร ครูสามารถวิเคราะห์วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษครูมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอน ครูมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอนตามลำดับ

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน

ข้อ	ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับ
1	ครูมีการสำรวจทัศนคติ และแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน	3.56	4.65	0.31	1
2	ครูมีการศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกต	3.71	4.68	0.26	2
3	ครูใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร	3.91	4.79	0.23	4
4	ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนด้านการสื่อสาร	3.84	4.79	0.25	3
5	ครูมีการจัดทำฐานข้อมูลของนักเรียนด้านทักษะการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน	3.91	4.75	0.21	6
6	ครูมีการนำข้อมูลของนักเรียนมาใช้ในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.99	4.80	0.20	9
7	ครูมีการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มาวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	3.91	4.75	0.21	6

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
8	ครูมีการวิเคราะห์นักเรียนออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง กลุ่มเก่ง	3.99	4.81	0.21	8
9	ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง-พูด มารยาทในการฟัง การพูด และการปฏิบัติตามคำสั่ง	3.93	4.78	0.22	5
10	ครูมีการให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารโดยการถาม-ตอบซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือต่างๆ	4.26	4.88	0.15	10

จากตาราง 26 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูมีการสำรวจทัศนคติและแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน ครูมีการศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบสังเกต ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนด้านการสื่อสาร ครูใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง-พูด มารยาทในการฟัง การพูด และการปฏิบัติตามคำสั่ง ครูมีการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมาวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูมีการจัดทำฐานข้อมูลของนักเรียนด้านทักษะการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน ครูมีการวิเคราะห์นักเรียนออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง กลุ่มเก่ง ครูมีการนำข้อมูลของนักเรียนมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูมีการให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารโดยการถาม-ตอบซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือต่าง ๆ ตามลำดับ

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการออกแบบการเรียนรู้

ข้อ	ด้านการออกแบบการเรียนรู้	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
1	ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ	3.56	4.65	0.31	1
2	ครูสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสาร นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง หรือเล่าเรื่องราวจากการฟังได้	3.71	4.68	0.26	2
3	ครูนำผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.91	4.79	0.23	4
4	ครูใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบท ชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพ และสถานการณ์จริง	3.84	4.79	0.25	3
5	ครูใช้ กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง เพลง เกมต่าง ๆ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และทำงานเป็นทีมโดยเน้นการใช้ภาษาในการสื่อสารตามหลักCLT	3.91	4.75	0.21	6
6	ครูมีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หลักการสอนแบบ 3P ชื่อนำเสนอ ชั้นฝึก และชั้นนำไปใช้	3.99	4.8	0.20	9
7	ครูเลือกเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับนักเรียน	3.91	4.75	0.21	6

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการออกแบบการเรียนรู้	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
8	ครูมีการจัดรูปแบบในการดำเนินกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรือ งานเดี่ยว โดยกิจกรรมกลุ่มต้องมีการคละเด็ก เก่ง ปานกลาง อ่อนอยู่ในกลุ่มจำนวนเท่าหรือใกล้เคียงกัน	3.99	4.81	0.21	8
9	ครูมีการนำคำศัพท์ หรือประโยคที่มีปัญหา มาฝึกเป็นพิเศษ พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมและให้กำลังใจผู้เรียน ทั้งขณะฝึกและหลังฝึกกิจกรรม	3.93	4.78	0.22	5

จากตาราง 27 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการออกแบบการเรียนรู้ เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ ครูสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสาร นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งหรือเล่าเรื่องราวจากการฟังได้ ครูใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบทชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพ และสถานการณ์จริง ครูนำผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูมีการนำคำศัพท์หรือประโยคที่มีปัญหา มาฝึกเป็นพิเศษ พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมและให้กำลังใจผู้เรียน ทั้งขณะฝึกและหลังฝึกกิจกรรม ครูใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง เพลง เกมต่าง ๆ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ และทำงานเป็นทีมโดยเน้นการใช้ภาษาในการสื่อสารตามหลัก CLT ครูเลือกเนื้อหาการสอน ภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับนักเรียน ครูมีการจัดรูปแบบในการดำเนินกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่หรืองานเดี่ยว โดยกิจกรรมกลุ่มต้องมีการคละเด็ก เก่ง ปานกลาง อ่อนอยู่ในกลุ่มจำนวนเท่าหรือใกล้เคียงกัน ครูมีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หลักการสอนแบบ 3P ชื่นนำเสนอ ชื่นฝึก และชื่นนำไปใช้ ตามลำดับ

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการเตรียมการสอน

ข้อ	ด้านการเตรียมการสอน	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
1	ครูจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้ โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน	3.56	4.65	0.31	2
2	ครูใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียนกับนักเรียน ในสถานการณ์ต่างๆ กับนักเรียนทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน	3.71	4.68	0.26	3
3	ครูมีการวางแผนในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ รวมถึงการออกแบบและการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.91	4.79	0.23	5
4	ครูมีการเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งการสอนแบบกลุ่ม แบบคู่ แบบเดี่ยว และการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.84	4.79	0.25	4
5	ครูสามารถใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีมัลติมีเดีย หรือแอปพลิเคชันต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.91	4.75	0.21	7
6	ครูมีการใช้สื่อจากโทรทัศน์หรืออินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ทั้งการฟังและการพูด	3.99	4.81	0.21	8
7	ครูสามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อใช้ในการสอน	3.93	4.78	0.22	6

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการเตรียมการสอน	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
8	ครูมีการประเมินประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน	3.48	4.74	0.36	1
9	ครูสามารถสืบค้นหรือเข้าถึงแหล่งสื่อต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ต่าง ๆ และแนะนำนักเรียนให้สืบค้นจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้	3.99	4.8	0.20	9

จากตาราง 28 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการเตรียมการสอน เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูมีการประเมินประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ครูจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้ โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน ครูใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียนกับนักเรียน ในสถานการณ์ต่าง ๆ กับนักเรียน ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน ครูมีการเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งการสอนแบบกลุ่ม แบบคู่ แบบเดี่ยว และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูมีการวางแผนในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ รวมถึงการออกแบบและการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูสามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อใช้งานสอน ครูสามารถใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีมัลติมีเดียหรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูมีการใช้สื่อจากโทรทัศน์หรืออินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการฟังและการพูด ครูสามารถสืบค้นหรือเข้าถึงแหล่งสื่อต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ต่าง ๆ และแนะนำนักเรียนให้สืบค้นจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้ ตามลำดับ

พูน ปณ ทิโต ชิว

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

ข้อ	ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
1	ครูมีการวัดผลและประเมินผลทั้งก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม	3.56	4.65	0.31	1
2	ครูกำหนดจุดประสงค์ก่อนการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.71	4.68	0.26	2
3	ครูมีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายมีการยืดหยุ่นของกระบวนการวัดและประเมินผลทั้งก่อนการ ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม	3.91	4.79	0.23	4
4	มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง	3.84	4.79	0.25	3
5	ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ ติดตามผลการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	3.91	4.75	0.21	8
6	ครูสามารถอธิบายกระบวนการวัดผลประเมินผล และรูปแบบการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ได้	3.99	4.8	0.20	11
7	ครูวัดผลประเมินผลด้วยความเป็นธรรม ตามความเหมาะสมในกิจกรรมการเรียนรู้ตามเนื้อหา	3.91	4.75	0.21	8
8	ครูมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลและครูผู้สอน	3.99	4.81	0.21	10
9	ครูผู้สอนได้เข้ารับการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)	3.93	4.78	0.22	6

ตาราง 29 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
10	ครูมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการฟังและการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.26	4.88	0.15	12
11	ครูมีการออกแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง กลางปี ปลายปี โดยให้สอดคล้องกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)	3.84	4.7	0.22	5
12	ครูนำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป	3.93	4.78	0.22	6

จากตาราง 29 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูมีการวัดผลและประเมินผลทั้งก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม ครูกำหนดจุดประสงค์ก่อนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ครูมีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย มีการยืดหยุ่นของกระบวนการวัดและประเมินผล ทั้งก่อนการ ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม ครูมีการออกแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง กลางปี ปลายปี โดยให้สอดคล้องกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ครูนำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป ครูผู้สอนได้เข้ารับการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ครูวัดผลประเมินผลด้วยความเป็นธรรม ตามความเหมาะสมในกิจกรรมการเรียนรู้ตามเนื้อหา ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ ติดตามผลการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ครูมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลและครูผู้สอน ครูสามารถอธิบายกระบวนการวัดผลประเมินผลและรูปแบบการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ได้

ครูมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการฟังและการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลตามลำดับ

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

จากผลการศึกษาค่าลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 สามารถจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการเตรียมการสอน (PNI_{modified} = 0.25) ลำดับที่ 2 ด้านการเตรียมหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.24) ลำดับที่ 3 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.23) ด้านที่ 4 ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน (PNI_{modified} = 0.22) และลำดับที่ 5 ด้านการวัดผลและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.22)

การศึกษาแนวทางการพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานศึกษา จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์โดยนำแนวทางการพัฒนาที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในข้อ 1 มากำหนดประเด็นในการศึกษา แนวทางพัฒนา ได้นำเสนอผลการสัมภาษณ์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

2.1 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในระดับส่วนกลาง ระดับสถานศึกษาต้นสังกัด และการพัฒนาตัวเองของครู

“...สพฐ. ควรจะส่งเสริมการพัฒนาครู มีการแลกเปลี่ยนครูเพื่อการศึกษา วัฒนธรรมและภาษากับประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ควรจะมีการประชุมพูดคุยกันใน กลุ่มสาระ หรือในหมวดภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับหลักสูตรก่อนว่าหลักสูตรทางภาษาอังกฤษมีวิชาอะไร เป้าประสงค์ของหลักสูตรเป็นอย่างไร ให้คณะครูได้คุยกันปรึกษาหารือกัน ถ้ามีครูน้องใหม่ ครูผู้ช่วย หรืออัตราจ้างมาใหม่ จะต้องมีการพี่เลี้ยงคอยดูแลแนะนำ รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการเขียน แผนการเขียนแผน กลุ่มสาระภาษาอังกฤษน่าจะมีปฏิทินการปฏิบัติงาน เช่น การส่งแผน รับแผน การสอนคืน หรือการจัดกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

หลังจากการสอนเสร็จสิ้นในแต่ละวันหรือ คุณครูที่สอนภาษาอังกฤษควรมีเวลาพูดคุยปรึกษาหารือกัน ถึงเรื่องการสอนปัญหาและทางแก้ไขในห้องเรียน อาจจะมีคู่มือที่ดี หรือจะคุยกันทั้งหมดก็ได้ ที่นี้ครูต่างชาติหมวดภาษาญี่ปุ่นเขามี Lesson Study ทุกวัน เปิดโอกาสให้ครูได้มองเห็นการสอนและการเรียนรู้ในชั้นเรียน ครูร่วมกันอภิปรายและเกี่ยวกับการวางแผนการสอน การทำแผนการสอนไปใช้ การสังเกตการสอน และสะท้อนความคิดเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในชั้นเรียน การที่ได้สังเกตการสอนจริงในชั้นเรียน ทำให้ครูได้เข้าใจและเห็นภาพว่าการสอนที่ดีนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ตนกำลังเรียนได้ดียิ่งขึ้น เป็นการพูดคุยแบบเปิดใจ และการนิเทศการสอนสำคัญ อาจจะเป็นเพื่อน ๆ หรือบัดดี้นิเทศกันก่อน จากนั้นก็นิเทศภายใน เน้นการนิเทศแบบกัลยาณมิตร

ระดับโรงเรียน ผู้อำนวยการ หรือฝ่ายบริหาร ควรจะเปิดโอกาสให้ครูได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง หรือการฝึกอบรมต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศตามสมควร นำประสบการณ์หรือเทคนิคต่างๆมาปรับประยุกต์ใช้กับโรงเรียนที่เราทำการสอน ตัวครูเองก็สำคัญ ต้องเป็นผู้พัฒนาตัวเองอยู่เสมอ พร้อมรับและปรับได้ตามสถานการณ์ของสังคมทุกวันนี้

(จุฬารัตน์ แสงอรุณ, 2560 : การสัมภาษณ์)

“...การพัฒนาครูจากส่วนกลางควรมีนโยบายเป็นกรอบพื้นฐานเพื่อการพัฒนาครูตรงจุด ตรงกลุ่มเป้าหมาย และครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ไม่ว่าครูท่านนั้นจะอยู่ห่างไกลกันปานใด ควรได้รับการพัฒนาอย่างเท่าเทียม โรงเรียนควรจะส่งเสริมให้ครูพัฒนาตัวเอง ทั้งการอบรมสัมมนาหรือเทคนิคการสืบค้นจากแหล่งเรียนรู้ในอินเทอร์เน็ต ควรจัดหาระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ เครื่องฉายภาพ เพื่อการเรียนการสอน รวมถึงห้องปฏิบัติการทางภาษาสำหรับใช้ในการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาตัวเองของครูควรจะต้องศึกษาและพัฒนาตัวเองให้มีความรู้ ทันสมัย ทันเทคโนโลยี สามารถใช้และสร้างสื่อในรูปแบบออนไลน์ เช่นเว็บไซต์ อีบุ๊ก หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาภาษาอังกฤษ

เพื่อนครูมีส่วนสำคัญ หัวใจสำคัญของการพัฒนาคือความเป็นทีมงาน หรือ Team Work ครูในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ หรือหมวดภาษาอังกฤษต้องมีการวางแผนร่วมกันในการทำงาน แบ่งปัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตัวครูเองขยันพัฒนาตัวเอง ศึกษาหลักสูตรในการศึกษาเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ให้นักเรียนสนใจ ประกอบกับสื่อการเรียนรู้ที่ดี สอนโดยคำนึงถึงความสามารถและแตกต่างระหว่างผู้เรียน รวมถึงการวัดผลประเมินผล นำผลที่ได้ร่วมวางแผนกับเพื่อนครูในการปรับปรุงพัฒนาต่อไป...”

(อดุลย์ศักดิ์ ติวทอง, 2560 : การสัมภาษณ์)

“...ระดับส่วนกลางมีโครงการนโยบายพัฒนาครูทั่วถึง เปิดโอกาสในการศึกษา แลกเปลี่ยนความรู้ ในระดับสถานศึกษาควรมีการนิเทศติดตามผลการจัดการเรียนรู้ของครู มีการนิเทศแบบกัลยาณมิตร แบ่งปันประสบการณ์ ในหนึ่งโรงเรียนอยากให้มีครูชาวต่างชาติอย่างน้อย 1 คน เพื่อให้นักเรียนและเพื่อนครูสามารถฝึกจากเจ้าของภาษา รวมถึงครูในกลุ่มสาระอื่น ๆ ได้ฝึกไปด้วยกัน ครูควรใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียน ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดการสอนในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ใช้ภาษาคำศัพท์ ๆ เข้าใจและสื่อสารได้ ให้นักเรียนทัศนคติที่ดีในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้เขาสนุกกับการใช้ภาษา...”

(รัศมี ฐาตุจิวรงค์กุล, 2560 : การสัมภาษณ์)

“...ควรเริ่มที่การพัฒนาตัวเองของครูก่อน ให้มีทักษะความรู้ความสามารถ มีสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสาขางาน นั่นคือความสามารถมาตรฐานแรกของครู รู้จักหลักสูตร หลักการสอนในยุคใหม่ที่คนไทยต้องปรับตัวให้ทัน ตามการเปลี่ยนแปลงรอบด้าน สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี มีการปรับตัวในการทำงานเป็นทีม ทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตาม ครูต้องเปิดใจกว้างรับการพัฒนา โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ควรสังกัดอยู่ควรให้การสนับสนุน ให้ครูมีโอกาสได้รับการพัฒนา หรือการพัฒนาตัวเองเช่นการศึกษาต่อ ...”

(ปิยะนุช ฮาดสม, 2560 : การสัมภาษณ์)

“...การพัฒนาครูในส่วนตัวคิดว่า

- 1) เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของการทำงานและการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ
- 2) ผู้บริหารเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและสร้างครูให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ สร้างขวัญกำลังใจให้ครู ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาตนเอง การปรับการเรียนเปลี่ยนวิธีสอนให้เป็นรูปแบบ Active Learning
- 3) ควรสนับสนุนให้ครูได้เข้ารับการอบรมสัมมนา ศึกษาดูงาน พัฒนาตัวเองอยู่เสมอ
- 4) ควรมีการประชุมระดมความคิด ระดมสมองเกี่ยวกับการพัฒนางานด้านการเรียนการสอน การติดตามแก้ไขปัญหา การนิเทศดูแลช่วยเหลือเพื่อนครูด้วยกัน ในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
- 5) มีการนิเทศกำกับติดตามผลการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องและเป็นกัลยาณมิตร...”

(นวลปรางค์ หล้ากมี, 2560 : การสัมภาษณ์)

“...มองในภาพการพัฒนาครูที่ส่งผลโดยตรงกับคุณภาพของผู้เรียนเพราะครูคือผู้จัดกระบวนการให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาตัวเอง รวมถึงการพัฒนาต่อยอด ครูต้องทำงานเป็นทีม มีการประชุมปรึกษาหารือ สร้างความร่วมมือสร้างแนวทาง ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองในทุกรูปแบบ ครูควรรู้แนวทางนโยบายการศึกษาของชาติ หลักสูตร กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน รวมถึงทำแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นทักษะปฏิบัติให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง ครูคอยแนะนำ ครูต้องรู้จักผู้เรียน นิสัยใจคอ จุดเด่น จุดที่ต้องการพัฒนาวิเคราะห์เป็นรายบุคคล มีการวัดการประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับนักเรียน ครูควรหมั่นศึกษาพัฒนาตนเอง ศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนครูทั้งในและนอกโรงเรียน มีการนิเทศแนะนำจากเพื่อนครูและผู้บริหารเป็นระยะ หลังจากนั้นมึงบหรือโครงการจากกระทรวง หรือจากทางเขตพื้นที่ ในการพัฒนาครูเราก็ส่งเสริมเต็มที่ ในระดับสถานศึกษาเราก็ส่งเสริมสนับสนุน สื่อ อุปกรณ์ อินเทอร์เน็ตเต็มที่ตามศักยภาพที่เราพอจะมี...”

(อำนาจ เพชรโก, 2560 : การสัมภาษณ์)

“...เชื่อว่าคนที่เลือกทางเดินสายนี้เข้ามาเป็นครู ต้องมีอุดมการณ์ มีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครูที่มาจากจิตใจของตัวเอง และสถาบันที่ผลิตครูได้ปลูกฝังให้มันดีตามสมควรแล้ว แต่โลกยุคปัจจุบันได้พัฒนาเร็วมาก ฉะนั้นการพัฒนาครูจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งผลให้ครูเป็นครูยุคใหม่บนพื้นฐานอันดีงามแห่งความเป็นไทย ครูควรฝึกฝนตนเองให้รู้เท่าทันเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ทั้งการใช้และการพัฒนา เข้าร่วมรับการฝึกอบรมหรือประชุมปฏิบัติการพัฒนางานอยู่เสมอ ควรรู้กฎหมาย นโยบาย หลักสูตร จัดทำแผนการสอน จัดกระบวนการเรียนรู้ที่สนุกไม่เบื่อ ครูภาษาอังกฤษควรใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน ใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนนอกห้องเรียน เพื่อสร้างความเคยชิน พัฒนาตัวเองให้เป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับเพื่อร่วมงานและบุคคลอื่น สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ผู้บริหารและหน่วยงานต้นสังกัดมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ....”

(เกษม คำสา, 2560 : การสัมภาษณ์)

3. ผลการออกแบบแนวทางพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

ร่างแนวทางพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนา และผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็นการพัฒนาแนวทาง มาใช้ในการร่างแนวทางพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 21 ผู้วิจัยได้ สรุปและนำเสนอในตาราง 30 ดังนี้

ตาราง 30 แนวทางพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	แนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21
1. ด้านการศึกษาหลักสูตร	<p>1. การส่งเสริมให้ครูศึกษากฎหลักสูตร นโยบายและกฎหมายการศึกษา</p> <p>1.1 สถานควรส่งเสริมครูให้เข้ารับการอบรมหรือจัดอบรมครูให้มี ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการศึกษา นโยบายการศึกษา หลักสูตรและ การพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตรสถานศึกษาที่ทันสมัยเข้ากับ บริบทและความต้องการของท้องถิ่น</p> <p>1.2 สถานศึกษามีการจัดทำหลักสูตร ประเมินหลักสูตร และพัฒนา หลักสูตร ตามระเบียบอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>1.3 ครูสามารถถอดหลักสูตร สู่แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร</p>
2. ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน	<p>2. การส่งเสริมให้ครูใช้หลักจิตวิทยาหลักวิชาการในการวิเคราะห์ ผู้เรียน</p> <p>2.1 ครูควรวิเคราะห์ผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปาน กลาง และกลุ่มเก่ง มีการคละจำนวนในการจัดกลุ่มทำกิจกรรม</p> <p>2.2 ครูสำรวจทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียน ภาษาอังกฤษรวมถึงการเปิดใจรับฟังปัญหาหรือข้อวิตกกังวลของ นักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ</p> <p>2.3 ครูใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>2.4 ครูมีแนวปฏิบัติในการเขียนรายงานพฤติกรรมด้านการเรียนรู้ทาง ภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล</p>

ตาราง 30 ต่อ

<p>การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร</p>	<p>แนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21</p>
	<p>2.5 ควรส่งเสริมให้ครูจัดทำฐานข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลอย่างเป็นระบบ เพื่อสะดวกในการนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร</p> <p>2.6 ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของนักเรียนด้านทักษะทางภาษาอย่างชัดเจน</p> <p>2.7 ครูมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ Feed Back กับนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ ในระดับใดและควรจะทำอะไรเพิ่มเติม</p> <p>2.8 ครูนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผู้เรียนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้</p>
<p>3. ด้านการออกแบบการ เรียนรู้</p>	<p>3. สนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง</p> <p>3.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญ หรือครูต้นแบบ</p> <p>3.2 ครูในกลุ่มสาระควรมีการระดมความคิด ในการวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดและออกแบบหน่วยการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษโดย อิงกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR</p> <p>3.3 ครูควรเพิ่มเติมทักษะ เทคนิคการสอนที่ทันสมัย นำต้นตื้นให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน มีกิจกรรมที่หลากหลาย และมีการเสริมแรงด้วยคำชมให้กับนักเรียน</p> <p>3.4 ครูควรมีจิตวิทยาในการสอน คำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล</p>

ตาราง 30 ต่อ

<p>การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร</p>	<p>แนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21</p>
	<p>3.5 ควรมีห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยตรง สำหรับครูเวียนกันใช้สอน และใช้เป็นห้องประชุม สนทนาปรึกษาในการทำสื่อ นวัตกรรม ประกอบการเรียนการสอน สร้างการทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็ง</p>
<p>4. ด้านการเตรียม การสอน</p>	<p>4 .การสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่ดี</p> <p>4.1 สถานศึกษาควรส่งเสริมครูผู้สอนมีทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ และICTโดยส่งครูเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ครูสามารถใช้สื่อ และเทคโนโลยีในการสอนได้มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาการสอนได้</p> <p>4.2 สถานศึกษาควรสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์ในการจัดสภาพแวดล้อม ของห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือมีห้องปฏิบัติการ ทางภาษา</p> <p>4.3 สถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งใน และนอกห้องเรียน ผู้บริหาร ครูในสถานศึกษาควรใช้ภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ในโรงเรียน และพูดกับนักเรียน ให้เกิดความเคยชิน มั่นใจ และไม่เขินอายในการฝึกพูด</p> <p>4.4 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมอบรมทบทวนและเพิ่มเติม ความรู้ในด้านเทคนิคการสอนใหม่ ๆ การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เทคนิคการถ่ายทอดความรู้อยู่เสมอ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนุกกับ การสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน</p> <p>4.5 ครูควรตรวจเช็คความพร้อม สื่อการสอน แอปพลิเคชัน อุปกรณ์ ต่างๆ อินเทอร์เน็ต ก่อนทำการสอน และใช้ภาษาอังกฤษในการ จัดการชั้นเรียน</p>

ตาราง 30 ต่อ

การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	แนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21
5. ด้านการวัดและ ประเมินผล	<p>5. ติดตามการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและสร้างเครือข่าย การพัฒนาการศึกษา</p> <p>5.1 ผู้บริหารควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการในการสร้างเครื่องมือ วัดผลและประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวัดผลและ ประเมินผลภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยอิงตามกรอบมาตรฐาน ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR</p> <p>5.2 ครูควรมีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงโดยเน้นการใช้ ภาษาอังกฤษ มีรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย มีการประเมิน ตนเองเพื่อนประเมินเพื่อน และการประเมินโดยครูผู้สอน</p> <p>5.3 เปิดโอกาสให้ครูภาษาอังกฤษทุกคนได้มีส่วนร่วมในการสร้าง เครื่องมือวัดผลและประเมินผลภาษาอังกฤษที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทันสมัยและสอดคล้องกับเนื้อ</p> <p>5.4 ครูควรได้รับการนิเทศการสอนแบบพี่เลี้ยงหรือแบบ Buddy และ การศึกษาชั้นเรียน Lesson Study เพื่อความต่อเนื่องสม่ำเสมอ</p> <p>5.5 ครูควรได้รับการนิเทศติดตามผลการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ กัลยาณมิตร ทั้งจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อการพัฒนาคุณภาพของครูและนักเรียน</p>

4. ผลการประเมินแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

การวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาครูในการจัดการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 21 ซึ่งเป็นข้อมูลจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้
ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลความหมายของค่าเฉลี่ย
ตามเกณฑ์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์แนวทางในระดับสถานศึกษา และระดับชั้นเรียน
ดังแสดงในตาราง 31 ถึง ตาราง 36 ดังนี้

ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง
พัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การส่งเสริมให้ครูศึกษากฎบัตร นโยบาย และกฎหมายการศึกษา	4.07	0.58	มาก	4.07	0.58	มาก
2. การส่งเสริมให้ครูใช้หลักจิตวิทยา หลักวิชาการในการวิเคราะห์ผู้เรียน	4.15	0.43	มาก	4.15	0.43	มาก
3. สนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพ ของตัวเอง	4.00	0.36	มาก	4.00	0.36	มาก
4. การสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และส่งเสริม สิ่งแวดล้อมที่ดี	4.32	0.51	มาก	4.32	0.51	มาก
5. ติดตามการวัดและประเมินผลอย่างเป็น ระบบและเป็นมิตรพร้อมทั้งสร้างเครือข่าย การพัฒนาการศึกษา	4.40	0.51	มาก	4.40	0.51	มาก
โดยรวม	4.19	0.48	มาก	4.19	0.48	มาก

จากตาราง 31 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทาง
การประเมินแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้แนวทางการพัฒนาครู
ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ซึ่งเป็นข้อมูลจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ผู้วิจัยได้สรุป
ผลการวิเคราะห์และคัดเลือกแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ตามเกณฑ์ พบว่า
แนวทางมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ตามเกณฑ์ทุกข้อ ดังนั้นแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 21 ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ถือว่ามีคุณภาพตามหลักวิชา สามารถนำไปใช้
เพื่อการพัฒนาแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อไปได้

ตาราง 32 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนว
ทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1. การส่งเสริมให้ครู
ศึกษากลยุทธ์นโยบายและกฎหมายการศึกษา

แนวทาง	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สถานครส่งเสริมครูให้เข้ารับการ อบรมหรือจัดอบรมครูให้มีความรู้ เกี่ยวกับกฎหมายการศึกษา นโยบาย การศึกษา หลักสูตรและการพัฒนา หลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตร สถานศึกษาที่ทันสมัยเข้ากับบริบท และความต้องการของท้องถิ่น	3.80	0.84	มาก	3.80	0.84	มาก
2. สถานศึกษามีการจัดทำหลักสูตร ประเมินหลักสูตร และพัฒนา หลักสูตร ตามระเบียบอย่างเป็นลาย ลักษณ์อักษร	4.20	0.45	มาก	4.20	0.45	4.20
3. ครูสามารถถอดหลักสูตร สู่แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.20	0.45	มาก	4.20	0.45	มาก
โดยรวม	4.07	0.58	มาก	4.07	0.58	มาก

จากตาราง 32 พบว่า แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ด้านการศึกษาหลักสูตร คือ การส่งเสริมให้ครูศึกษากลยุทธ์ นโยบายและกฎหมาย
การศึกษามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) และมีความเป็นไปได้
ของแนวทางในการพัฒนาครูจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการเตรียมการสอน
โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$)

ตาราง 33 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนว
 ทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2. การส่งเสริมให้ครูใช้
 หลักจิตวิทยาหลักวิชาการในการวิเคราะห์ผู้เรียน

แนวทาง	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ครูควรวิเคราะห์ผู้เรียนออกเป็น กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง มีการคละจำนวนในการ จัดกลุ่มทำกิจกรรม	4.00	0.71	มาก	4.00	0.71	มาก
2.ครูสำรวจทัศนคติและแรงจูงใจของ นักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
3.ครูใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน	4.20	0.45	มาก	4.20	0.45	มาก
4.ครูมีแนวปฏิบัติในการเขียน รายงานพฤติกรรมด้านการเรียนรู้ ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน รายบุคคล	4.20	0.45	มาก	4.20	0.45	มาก
5.ควรส่งเสริมให้ครูจัดทำฐานข้อมูล ของนักเรียนรายบุคคลอย่างเป็น ระบบ เพื่อสะดวกในการนำข้อมูลมา ใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
6. ครูมีการกำหนดเกณฑ์การ ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนด้าน ทักษะทางภาษาอย่างชัดเจน	4.00	0.71	มาก	4.00	0.71	มาก

ตาราง 34 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3. สนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง

แนวทาง	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญ หรือครูต้นแบบ	3.80	0.45	มาก	3.80	0.45	มาก
2. ครูในกลุ่มสาระควรมีการระดมความคิดเห็นในการวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดและออกแบบหน่วยการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษโดยอิงกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR	4.20	0.45	มาก	4.20	0.45	มาก
3. ครูควรเพิ่มเติมทักษะ เทคนิคการสอนที่ทันสมัย นำตื่นเต้น ให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน มีกิจกรรมที่หลากหลาย และมีการเสริมแรงด้วยคำชมให้กับนักเรียน	4.20	0.45	มาก	4.20	0.45	มาก
4. ครูควรมีจิตวิทยาในการสอน คำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก
5. ควรมีห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยตรงสำหรับครูเวียนกันใช้สอน และใช้เป็นห้องประชุม สนทนาปรึกษาในการทำสื่อ นวัตกรรมประกอบการเรียนการสอน สร้างการทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็ง	3.80	0.45	มาก	3.80	0.45	มาก
โดยรวม	4.00	0.36	มาก	4.00	0.36	มาก

จากตาราง 34 พบว่า แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการออกแบบการเรียนรู้ คือ สนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) และมีความเป็นไปได้ของแนวทางในการพัฒนาครูจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการเตรียมการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)

ตาราง 35 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4.การสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่ดี

แนวทาง	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สถานศึกษาควรส่งเสริมครูผู้สอนมีทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์และICTโดยส่งครูเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ครูสามารถใช้สื่อและเทคโนโลยีในการสอนได้มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาการสอนได้	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
2. สถานศึกษาควรสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์ในการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือมีห้องปฏิบัติการทางภาษา	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
3. สถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน ผู้บริหาร ครูในสถานศึกษาควรใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ในโรงเรียน และพูดกับนักเรียน ให้เกิดความเคยชิน มั่นใจ และไม่เขินอายในการฝึกพูด	4.20	0.45	มาก	4.20	0.45	มาก

ตาราง 35 (ต่อ)

แนวทาง	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเข้าร่วม อบรมทบทวนและเพิ่มเติมความรู้ในด้าน เทคนิคการสอนใหม่ ๆ การจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย เทคนิคการถ่ายทอดความรู้ที่อยู่ เสมอ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนุกกับการ สื่อสารภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
5. ครูควรตรวจเช็คความพร้อม สื่อการสอน แอปพลิเคชัน อุปกรณ์ต่างๆ อินเทอร์เน็ต ก่อนทำการสอน และใช้ภาษาอังกฤษในการ จัดการชั้นเรียน	3.80	0.45	มาก	3.80	0.45	มาก
โดยรวม	4.32	0.51	มาก	4.32	0.51	มาก

จากตาราง 35 พบว่า แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารด้านการเตรียมการสอน คือ การสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่ดี
มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) และมีความเป็นไปได้ของแนวทางในการพัฒนา
ครูจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการเตรียมการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.32$)

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 36 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 5. ติดตามการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและเป็นมิตรพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการพัฒนาการศึกษา

แนวทาง	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหารควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวัดผลและประเมินผลภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยอิงตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ครูควรมีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงโดยเน้นการใช้ภาษาอังกฤษ มีรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย มีการประเมินตนเองเพื่อนประเมินเพื่อน และการประเมินโดยครูผู้สอน	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
3. เปิดโอกาสให้ครูภาษาอังกฤษทุกคนได้มีส่วนร่วมในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลภาษาอังกฤษที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทันสมัยและสอดคล้องกับเนื้อ	4.20	0.45	มาก	4.20	0.45	มาก
4. ครูควรได้รับการนิเทศการสอนแบบพี่เลี้ยงหรือแบบ Buddy และการศึกษาชั้นเรียน Lesson Study เพื่อความต่อเนื่องสม่ำเสมอ	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
5. ครูควรได้รับการนิเทศติดตามการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกัลยาณมิตร ทั้งจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อการพัฒนาคุณภาพของครูและผู้เรียน	4.20	0.45	มาก	4.20	0.45	มาก
โดยรวม	4.40	0.51	มาก	4.40	0.51	มาก

จากตาราง 36 พบว่า แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการวัดและประเมินผล คือ ติดตามการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและสร้างเครือข่ายการพัฒนาการศึกษา มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) และมีความเป็นไปได้ของแนวทางในการพัฒนาครูจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ติดตามการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและสร้างเครือข่ายการพัฒนาการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$)

จากผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ซึ่งเป็นข้อมูลจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์และคัดเลือกแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ตามเกณฑ์ พบว่าแนวทางมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ตามเกณฑ์ทุกข้อ ดังนั้นแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ถือว่ามีคุณภาพตามหลักวิชา สามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต่อไปได้

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้วิจัยได้นำเสนอ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21
3. เพื่อพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

สรุปผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดการพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

1.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มี 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การศึกษาหลักสูตร
- 2) การวิเคราะห์ผู้เรียน
- 3) การออกแบบการเรียนรู้
- 4) การเตรียมการสอน
- 5) การวัดผลและประเมินผล

ความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (Mean) มีค่าเท่ากับ 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีค่าเท่ากับ 0.31 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความอยู่ในระดับมากที่สุด และพิจารณาเรียงลำดับองค์ประกอบด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการออกแบบการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.80 ด้านการเตรียมการสอน มีค่าเฉลี่ย คือ 4.70 ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.60 ด้านการศึกษาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.50 และด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 4.47

1.2 ตัวชี้วัดในองค์ประกอบแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 มี 12 ตัวชี้วัด

ด้านการศึกษาหลักสูตร มี 2 ตัวชี้วัด 1) ความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษา 2) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและใช้หลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน มี 3 ตัวชี้วัด 1) การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล 2) การจัดทำข้อมูลนักเรียน 3) การประเมินทักษะที่สื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล

ด้านการออกแบบการเรียนรู้ มี 2 ตัวชี้วัด 1) การจัดทำแผนการเรียนรู้ 2) การใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย

ด้านการเตรียมการสอน มี 2 ตัวชี้วัด 1) การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน 2) การจัดเตรียมสื่อและเทคโนโลยีในการสอน

ด้านการวัดผลและประเมินผล มี 3 ตัวชี้วัด 1) หลักการวัดผลและประเมินผล 2) กระบวนการวัดผลและประเมินผล 3) การออกแบบการวัดและประเมินผล

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์แนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า

2.1 สภาพปัจจุบันของแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียนและด้านการศึกษา หลักสูตร รองลงมาคือ ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ด้านการศึกษาหลักสูตร ด้านการเตรียมการสอน ตามลำดับ แต่ละด้านมีผลการศึกษา ดังนี้

2.1.1 ด้านการศึกษาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวง กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา หลักสูตรอยู่เสมอ รองลงมาคือ โรงเรียนมีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน และครูสามารถกำหนดคุณภาพของผู้เรียนได้ทั้งด้านความรู้ ด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือเจตคติ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอน

2.1.2 ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 10 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูมีการให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารโดยการถาม-ตอบซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็น โดยมีครูเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือต่าง ๆ รองลงมาคือ ครูมีการนำข้อมูลของนักเรียนมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เท่ากันกับข้อ ครูมีการวิเคราะห์นักเรียนออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง กลุ่มเก่ง และครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง-พูด มารยาทในการฟัง การพูด และการปฏิบัติตามคำสั่งตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีการศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกต

2.1.3 ในด้านการออกแบบการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 9 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูมีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หลักการสอนแบบ 3P ชี้นำเสนอ ชั้นฝึก และชี้นำไปใช้ และครูมีการจัดรูปแบบในการดำเนินกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรืองานเดี่ยว โดยกิจกรรมกลุ่มต้องมีการคละเด็ก เก่ง ปานกลาง อ่อนอยู่ในกลุ่มจำนวนเท่าหรือใกล้เคียงกัน รองลงมา ครูมีการนำคำศัพท์หรือประโยคที่มีปัญหาามาฝึกเป็นพิเศษ พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมและให้กำลังใจผู้เรียน ทั้งขณะฝึกและหลังฝึกกิจกรรม ครูนำผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและครูเลือกเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับนักเรียนตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ

2.1.4 ด้านการเตรียมการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 8 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูสามารถสืบค้น หรือเข้าถึงแหล่งสื่อต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ต หรือเว็บไซต์ต่าง ๆ และแนะนำนักเรียนให้สืบค้นจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้ ครูสามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อใช้ในการสอน ครูมีการวางแผนในการใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้รวมถึงการออกแบบและการสร้างสื่อการเรียนรู้อังกฤษ และครูสามารถใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตเทคโนโลยีมัลติมีเดียหรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีการประเมินประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน

2.1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 12 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการฟัง และการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รองลงมา คือ ครูสามารถอธิบายกระบวนการวัดผลประเมินและรูปแบบการวัดผลประเมินผล การเรียนรู้ได้และครูมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลและครูผู้สอน ครูผู้สอนได้เข้ารับการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีการวัดผล และประเมินผลทั้งก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม

2.2 สภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านการออกแบบการเรียนรู้และด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการศึกษาหลักสูตร และด้านการเตรียมการสอนตามลำดับแต่ละด้านมีผลการศึกษา ดังนี้

2.2.1 ด้านการศึกษาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครูศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวง กฏหมาย เกี่ยวกับการศึกษาหลักสูตรอยู่เสมอ รองลงมาคือ โรงเรียนมีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ให้สอดคล้องกันความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ครูสามารถกำหนดคุณภาพของผู้เรียนได้ทั้งด้าน ความรู้ ด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือเจตคติที่ดี และโรงเรียนมีหลักสูตร สถานศึกษา และหลักสูตรรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษรตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คือครุมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอน

2.2.2 ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 10 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือครุมีการให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารโดยการถาม-ตอบซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือห่าง ๆ รองลงมา คือ ครุมีการวิเคราะห์ให้นักเรียน ออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง กลุ่มเก่ง และครุมีการนำข้อมูลของนักเรียนมาใช้ในการ พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครุมีการศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกต

2.2.3 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 9 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครุมีการจัดรูปแบบในการดำเนิน กิจกรรมที่หลากหลาย เช่นกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรืองานเดี่ยว โดยกิจกรรมกลุ่มต้องมีการคละเด็ก เก่ง ปานกลาง อ่อนอยู่ในกลุ่มจำนวน เท่าหรือใกล้เคียงกัน รองลงมาคือ ครุมีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ หลักการสอนแบบ 3P ช้่นนำเสนอ ช้่นฝึก และช้่นนำไปใช้ครุนำผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ได้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและ ครุใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบทชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพ และสถานการณ์จริง ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครุจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ

2.2.4 ด้านการเตรียมการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 9 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ครุมีการใช้สื่อจากโทรทัศน์หรืออินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะ การสื่อสารทั้งการฟังและการพูด ครุสามารถสืบค้นหรือเข้าถึงแหล่งสื่อต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ต หรือเว็บไซต์ต่าง ๆ และแนะนำนักเรียนให้สืบค้นจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้ ครุมีการวางแผนในการใช้ สื่อและแหล่งเรียนรู้รวมถึงการออกแบบและการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และครุมีการนำ เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งการสอนแบบกลุ่ม แบบคู่ แบบเดี่ยว และการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย เท่ากัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครุจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาทางการเรียนรู้ โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน

2.2.5 การวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ครุมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการฟัง และการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

รองลงมาคือ ครูมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลและครูผู้สอน และครูสามารถอธิบายกระบวนการวัดผลประเมินและรูปแบบการวัดผลประเมินผล การเรียนรู้ได้ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีการวัดผลและประเมินผลทั้งก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม

3. แนวทางการพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้วิจัยสรุปแนวทางได้ ดังนี้

3.1 การส่งเสริมให้ครูศึกษาลักษณะนโยบายและกฎหมายการศึกษา สนับสนุนให้ครูได้อบรมสัมมนาศึกษาลักษณะการใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตร รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ตรงตามความต้องการและบริบทของท้องถิ่นนั้นๆ รวมถึงการศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวง รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ให้รู้ว่าการจัดการศึกษาไปในทิศทางไหนอย่างไร ถอดหลักสูตรร่วมกับนโยบายด้านการจัดการศึกษาสู่ หน่วยการเรียนรู้และแผนการสอน เป็นแบบแผนในการดำเนินงาน

3.2 การส่งเสริมให้ครูใช้หลักจิตวิทยา หลักวิชาการในการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล สำรวจทัศนคติแรงจูงใจในการเรียน สภาพครอบครัว ชุมชนสังคม จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาความสามารถในทักษะต่าง ๆ มีการประเมินพฤติกรรมนักเรียนในทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรมีการบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคลให้เป็นสารสนเทศ เพื่อสะดวกต่อการใช้ข้อมูล รวมถึงให้ข้อมูลย้อนกลับ Feed Back กับนักเรียนว่าควรพัฒนาเพิ่มเติมในด้านใดบ้าง

3.3 สนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ผู้บริหารหรือหน่วยงานต้นสังกัดควรส่งเสริมครูให้พัฒนาความรู้อยู่เสมอ ทั้งการศึกษาต่อ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการสอนเทคนิควิธีต่าง ๆ

ผู้บริหารหรือหน่วยงานต้นสังกัด ควรส่งเสริมสนับสนุน งบประมาณ สื่อ อุปกรณ์ และห้องปฏิบัติการหรือสถานที่ในการฝึกอบรมให้บุคลากรเต็มที่ ตามศักยภาพและบริบทของตน

ครูควรพัฒนาตนเองเพิ่มเติมทักษะการสอน เทคนิคใหม่ ๆ ให้กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องไม่น่าเบื่อ มีเกม เพลงและกิจกรรมที่หลากหลายให้เป็นห้องเรียนมีชีวิต ครูควรศึกษาจิตวิทยาวัยรุ่น และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีเทคนิควิธีการเสริมแรงให้นักเรียนมีกำลังใจ กล่าวคำชม ให้เชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ได้

ครูในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษครูในกลุ่มสาระควรมีการระดมความคิด ในการวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดและออกแบบหน่วยการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษโดยอิงกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

กับโรงเรียนใกล้เคียงหรือในเขตเดียวกัน แบ่งปันข้อมูลเพื่อการพัฒนา สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ต่อไป

3.4 การสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่ดี ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดควรส่งเสริมครูผู้สอนมีทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์และ ICT โดยส่งครูเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ครูสามารถใช้สื่อและเทคโนโลยีในการสอนได้มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาการสอนได้ รวมถึงสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์ในการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือมีห้องปฏิบัติการทางภาษาตามศักยภาพและบริบทของสถานศึกษา

ส่งเสริม สนับสนุนการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน ผู้บริหาร ครูในสถานศึกษาควรใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ในโรงเรียน และพบกับนักเรียน ให้เกิดความเคยชิน มั่นใจ และไม่เขินอายในการฝึกพูด เสมอ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนุกกับการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน

ครูควรตรวจเช็คความพร้อม สื่อการสอน แอปพลิเคชัน อุปกรณ์ต่าง ๆ อินเทอร์เน็ต ก่อนทำการสอน และใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียน

3.5 ติดตามการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและสร้างเครือข่ายการพัฒนาการศึกษา

ผู้บริหารควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวัดผลและประเมินผลภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยอิงตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล CEFR

มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงโดยเน้นการใช้ภาษาอังกฤษ มีรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย มีการประเมินตนเองเพื่อนประเมินเพื่อน และการประเมินโดยครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลภาษาอังกฤษที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทันสมัยและสอดคล้องกับเนื้อหา

ครูได้รับการนิเทศการสอนแบบพี่เลี้ยงหรือแบบ Buddy และการศึกษาชั้นเรียน Lesson Study เพื่อความต่อเนื่องสม่ำเสมอ ครูควรได้รับการนิเทศติดตามผลการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกัลยาณมิตร ทั้งจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด ผู้บริหารและเพื่อนครูร่วมให้กำลังใจซึ่งกันและกัน สร้างระบบการทำงานเป็นทีมเพื่อการพัฒนาคุณภาพของครูและนักเรียนต่อไป

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 สามารถ

อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 มีทั้งหมด 5 องค์ประกอบ 12 ตัวชี้วัด ดังนี้ ด้านการศึกษาหลักสูตร มี 2 ตัวชี้วัด

1) ความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษา 2) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและใช้หลักสูตรสถานศึกษาด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน มี 3 ตัวชี้วัด 1) การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล 2) การจัดทำข้อมูลนักเรียน 3) การประเมินทักษะที่สื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล

ด้านการออกแบบการเรียนรู้ มี 2 ตัวชี้วัด 1) การจัดทำแผนการเรียนรู้ 2) การใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย ด้านการเตรียมการสอน มี 2 ตัวชี้วัด 1) การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน 2) การจัดเตรียมสื่อและเทคโนโลยีในการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล มี 3 ตัวชี้วัด

1) หลักการวัดผลและประเมินผล 2) กระบวนการวัดผลและประเมินผล 3) การออกแบบการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้สืบเนื่องจากการศึกษาตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้ว นำมาวิเคราะห์สังเคราะห์เป็นองค์ประกอบและตัวชี้วัด นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับแนวคิดของ ฮูและดันแคน (Hough and Duncan, 1970) ได้กล่าวว่า ความหมายของการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมของบุคคลซึ่งมีหลักและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเอง อย่างสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้และความผาสุก ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในด้านต่าง ๆ 4 ด้านดังนี้ 1. ด้านหลักสูตร (Curriculum) หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษาความเข้าใจ ในจุดประสงค์รายวิชาและการตั้งจุดประสงค์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจน ตลอดจนการเลือกเนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น 2. ด้านการจัดการเรียนรู้ (Instruction) หมายถึง การเลือกวิธีสอนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ 3. ด้านการวัดผล (Measuring) หมายถึง การเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสมและสามารถ วิเคราะห์ผลที่วัดได้ 4. ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Evaluating) หมายถึง ความสามารถ ในการประเมินผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้ การศึกษาหลักสูตรทำให้ง่ายต่อการไปถึงเป้าหมายของการจัดกระบวนการเรียนรู้และยังสอดคล้องกับ ศศิธร ชันดิธรางกุล (2551) กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษที่สามารถทำได้หลายวิธีตามแนวทางการจัดกิจกรรมวิธีสอนรูปแบบการสอน ควรทำอย่างไรให้ประสบผลสำเร็จ ครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ต้องให้ข้อมูลทางภาษา จัดหากิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียน ที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายครูผู้สอน

อำนวยความสะดวกต่อผู้เรียนเรียน โดยเน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารให้มากที่สุด ด้วยการจัดกิจกรรมการสื่อสาร ในชั้นเรียนทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เศรษฐพิศ สุวรรณแสนดี (2556) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT และแบบ TPR ผลการศึกษาครั้งนี้ประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT และแบบ TPR การจัดกิจกรรมแบบ CLT มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.51 และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.50 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็น ร้อยละ 51 และร้อยละ 50 ตามลำดับ การที่ผลปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่ว่าจะจัดด้วยวิธีใดก็ตาม ก็จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีความก้าวหน้าในการเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT เป็นการสอนคำศัพท์ โครงสร้างประโยค เป็นสำคัญมีก็นำเข้าสู่บทเรียนโดยเพลงหรือเกม ในขณะที่เรียนนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ มีทั้งกิจกรรมกลุ่มกิจกรรมคู่ บทบาทสมมุติ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT จึงสูงกว่า

2. จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาครู

ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้งด้านการศึกษาหลักสูตร ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ด้านการเตรียมการสอนและด้านการวัดและประเมินผล พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ปรากฏผลดังกล่าวอาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูบุคลากรมีความมุ่งมั่นที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้จึงจำเป็นต้องพัฒนาครู ให้มีความสามารถจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย ควรส่งเสริมให้ครูได้อบรมสัมมนาศึกษาหลักสูตร การใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตร รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยตรงตามความต้องการและบริบทของท้องถิ่นนั้น ๆ รวมถึงการศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวง รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ให้รู้ว่าการจัดการศึกษาไปในทิศทางไหนอย่างไร ถอดหลักสูตรรวมกับนโยบายด้านการจัดการศึกษาสู่ หน่วยการเรียนรู้และแผนการสอนเป็นแบบแผนในการดำเนินงาน

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้งด้านการศึกษาหลักสูตร ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ด้านการเตรียมการสอน และด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารและครูมีนโยบายส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษด้านการสื่อสาร ทักษะทางภาษาให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ฝึกปฏิบัติเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ แนวความคิดของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2553) กล่าวโดยสรุปว่า กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนศูนย์กลางการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับ ประโยชน์สูงสุด จากการเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ได้ประยุกต์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิต ได้มีความสุขและ สนุกกับการเรียนรู้ตลอดจนมีคุณลักษณะนิสัยดีงามที่สังคมพึงปรารถนา ดังคำกล่าวของ สมเกียรติ อ่อนวิมล (2554) ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน เป็นหลัก จึงควรเร่งพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในการเจรจาต่อรอง ซื้อขาย ติดต่อธุรกิจ โน้มน้าวใจ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2554) ซึ่งให้เห็นว่าครูควรมีการพัฒนาศักยภาพที่มีความจำเป็นต่อการเรียน การสอนสามารถสอนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้จริง และสอดคล้องกับ (ธูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549) ที่กล่าวว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม นอกจากความเข้าใจในโครงสร้างทางภาษาแล้วครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องสอนให้สื่อสารภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสถานการณ์อีกด้วย

ดังนั้น ครูผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรดำเนินการดังนี้ 1. มีการวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเชื่อมโยงกับชีวิตจริง 3. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง 4. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม 5. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ 6. ใส่ใจผู้เรียนรายบุคคล คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 7. ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ใช้แหล่งเรียนรู้หลากหลาย 8. วัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยการประเมินตามสภาพจริง

3. จากผลการแนวทางการพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า

3.1 แนวทางการพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 5 แนวทาง ดังนี้ 1) การส่งเสริมให้ครูศึกษากลยุทธ์นโยบายและกฎหมายการศึกษา 2) การส่งเสริมให้ครูใช้หลักจิตวิทยา หลักวิชาการในการวิเคราะห์ผู้เรียน 3) สนับสนุนให้ครูได้รับการ

พัฒนาศักยภาพของตัวเอง 4) การสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่ดี 5) ติดตามการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและเป็นมิตรพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการพัฒนาการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ได้นำเสนอแนวพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์การจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในระดับมัธยมศึกษา ควรได้ศึกษาแนวทางดังกล่าวและพิจารณานำไปประยุกต์ใช้กับเขตพื้นที่อื่นหรือปรับประยุกต์ใช้ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) เนื่องจากนักศึกษาที่ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) รับผิดชอบเป็น เยาวชน ประชาชนทั่วไป ประกอบด้วยหลากหลายอาชีพในสังคม เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

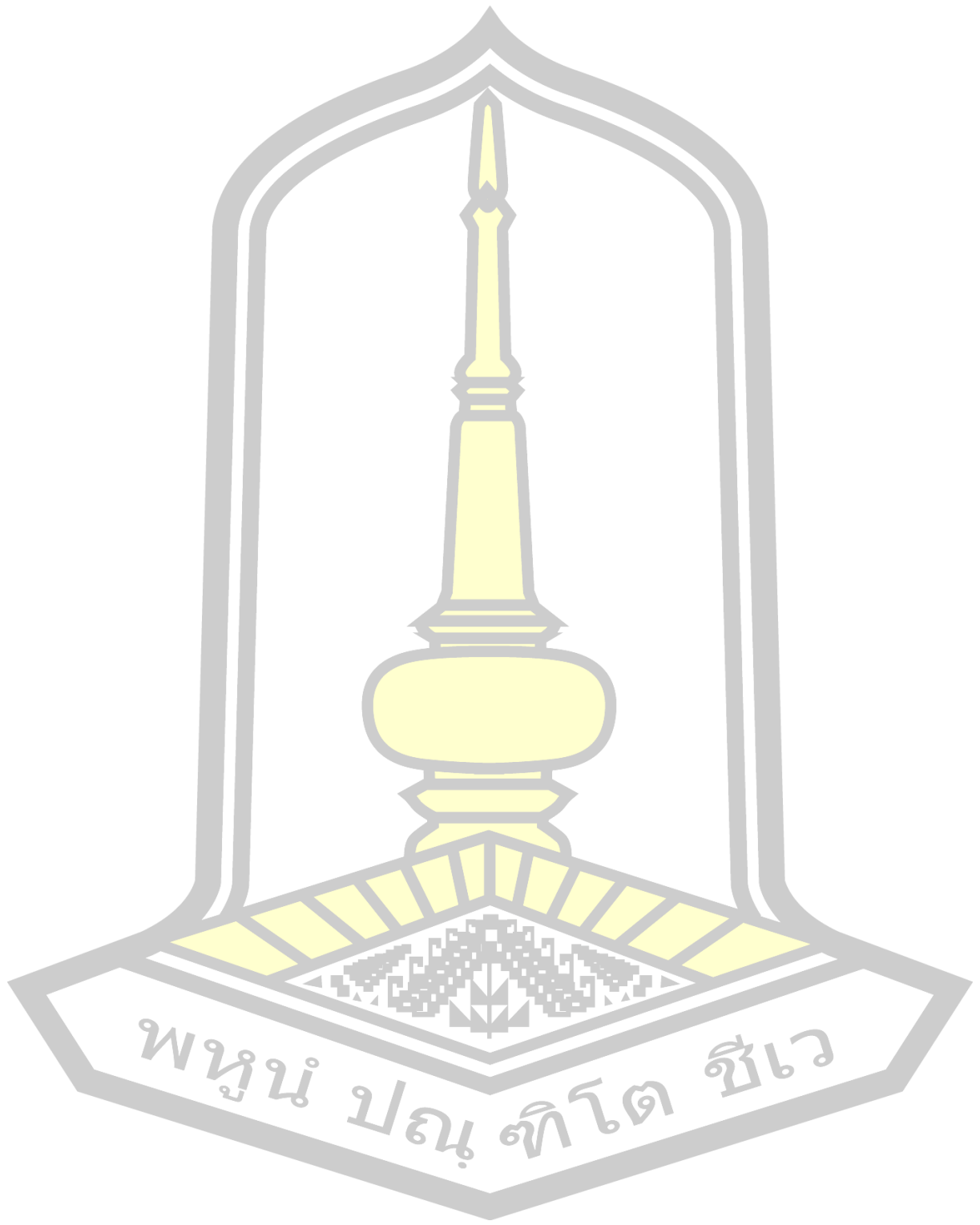
2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในระดับต่าง ๆ เนื่องจากมีความแตกต่างกันตามช่วงวัยของผู้เรียน

2.2 จากผลการวิจัย พบแนวทางในการพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ในประเด็นที่น่าสนใจ คือ การสร้างกลุ่มเครือข่ายแลกเปลี่ยนพัฒนาการศึกษาระหว่างครู ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมเครือข่ายพัฒนาด้านภาษาอังกฤษต่อไป

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ โดมสีฟ้า. (2551). การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมอาเซียน. (2546). อาเซียน 2020 : วิสัยทัศน์ผ่านภาพ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- กรรณิกา วงศ์กันยา. (2551). ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). เอกสารประกอบการพัฒนาหลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประจำปีงบประมาณ 2558 5 นโยบายทั่วไป 7 นโยบายเฉพาะและ 10 นโยบายเร่งด่วน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2553). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- จิตติวรรณ อินทรผล. (2549). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ชนาธิป พรกุล. (2544). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ซัชรินทร์ ชนวนวัน. (2552). รูปแบบการประเมินสมรรถนะข้าราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 2(2), 7-12.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตปอเรชั่น.
- ชาญณรงค์ พันธุ์แก่น. (2561). การพัฒนาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาภาษาถิ่นอีสานใต้ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชูชัย สมितिไกร. (2541). รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดหาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การธุรกิจในประเทศไทย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทองคุณ หงส์พันธุ์. (2542). สอนดีต้องมีหลัก : บัญญัติ 20 ประการของงานสอน. กรุงเทพฯ : แสงสว่างการพิมพ์.
- ทศนา แคมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ธนัชการพิมพ์.
- ธีรศักดิ์ อัครบวร. (2544). ความเป็นครูไทย. กรุงเทพฯ : ก.พลพิมพ์ (1996).
- ธูปทอง กวางสวาสดี. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2525). ก้าวเข้าสู่ผู้บริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์.
- นัยนา ทองศรีเกตุ. (2544). การสอนดีมีคุณภาพ. กรุงเทพฯ : สถาบันแปลหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- นาริรัตน์ ตั้งสกุล. (2542). ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรโดยกระบวนการบริหารตามทัศนะของผู้บริหารและครูผู้ปฏิบัติการสอนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือศักดิ์ จำนง. (2546). ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสู่ผลสัมฤทธิ์คณิตศาสตร์อันดับหนึ่ง. วารสารปฏิรูปการศึกษา, 1(20), 13, กรกฎาคม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรุษย์ ศิริมหาสาคร. (2550). จัดการความรู้สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : แสงดาว.

- ประชา ต้นเสนีย์. (2553). 7'S Model 7 ลีลาการบริหาร (Style) แบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของ ผู้บริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร Dr.Pracha.com. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.drpracha.com/index.hp?topic=1085.0>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 25 กันยายน 2559].
- ประไพ ฉลาดคิด. (2548). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : เกษมศรี ซี.พี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2545). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ปิยนันท์ แก้วสุพรรณ. (2553). *ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นกิจกรรมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พนัส หันนาคินทร์. (2526). *การบริหารบุคลากรในโรงเรียน*. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- พนัส หันนาคินทร. (2542). *หลักการบริหารโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2549). *โครงการวิทยาศาสตร์การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาการคิด*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสนุ พองศรี. (2550). *การประเมินทางการศึกษา : แนวคิดสู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : พรอพเพอร์ตี้พรินท์.
- เพ็ญทิพย์ มานะจิตต์. (2550). *การศึกษาความรู้ความเข้าใจตามแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูไทยผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ไพศาล ไกรสิทธิ์. (2541). *การศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. ราชบุรี : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2550). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรทางการศึกษา*. มหาสารคาม : อภิชาตการพิมพ์.

- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. (2553). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้*. พระนครศรีอยุธยา : เทียนวัฒนา พรินติ้ง.
- มิ่งตรา ธรรมบุศย์. (2545). การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยใช้ PBL (Problem-Based Learning). *วารสารวิชาการ*, 5(1), 11-7.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2550). *ความเป็นครู*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ยุทธ ไกยวรรณ และกุสุมา ผลาพรหม. (2553). *พื้นฐานการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- รมย์ภรณ์ สุขเกษม. (2553). *ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเน้นการฟัง-การพูดเสริมแรงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). *การนำภูมิปัญญาไทยเข้าระบบสู่การศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ฤทัย ทรัพย์ดอกคำ. (2553). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แอลทีเพรส.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิจิตร อาวะกุล. (2540). *การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเกษ. (2542). *การพัฒนาหลักสูตรสถานที่ท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- ศศิธร ชันติธรางกุล. (2551). *การจัดการชั้นเรียนของครูมืออาชีพ*. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- เศรษฐพิศ สุวรรณแสนดี. (2556). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ CLT และแบบ TPR*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ส. วาสนา ประवालพุกษ์. (2539). การประยุกต์ใช้การวัดและประเมินความสามารถจริงในสภาพการเรียนการสอน. *วารสารวัดผลการศึกษา*, 24(51), 32-40, มกราคม-เมษายน.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2543). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน*. กรุงเทพฯ : อักษราพิพัฒน์.

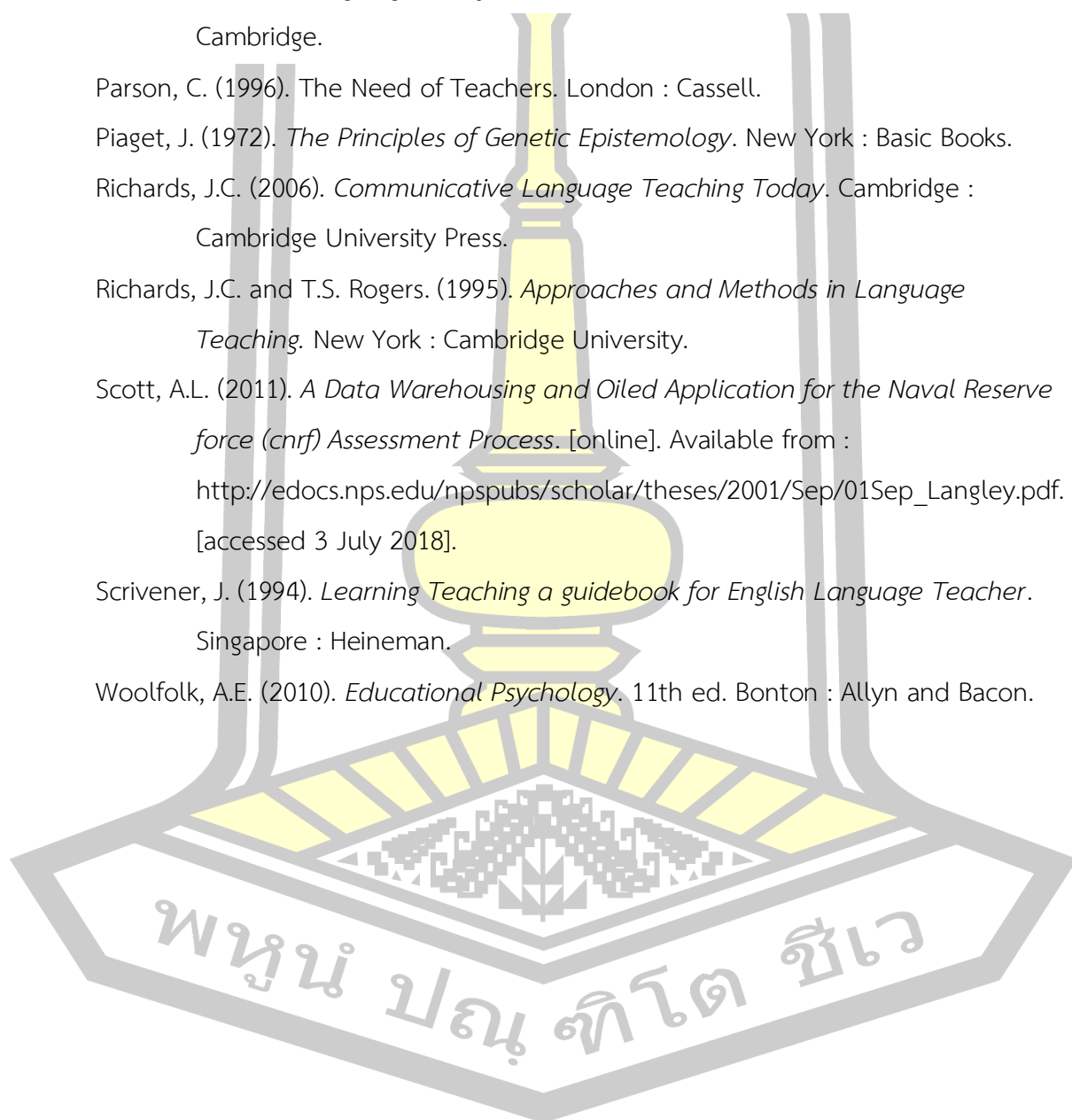
- สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา. (2548). *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคู
คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2549-2551*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2557). *เอกสารประกอบการอบรมวิธีการสอนแบบการสื่อสารในชั้นเรียน
(Communicative Oral Language in the Classroom)*. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554). การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตของไทยใน
อาเซียน. *เดลินิวส์*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.dailynews.co.th/article>.
[สืบค้นเมื่อ วันที่ 11 ธันวาคม 2559].
- สมนึก นนธิจันทร์. (2540). *การเรียนการสอนและการประเมินผลจากสภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสม
ผลงานดีเด่น*. สุรินทร์ : รุ่งชนเกียรติออฟเซ็ท.
- สมาน รังสิโยภักษ์. (2522). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ : อักษรสารการพิมพ์.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ : บั๊ค พอยท์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2536). *ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน
ประถมศึกษา ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เล่ม 3*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ
- สาโรช บัวศรี. (2528). *วิธีสอนตามขั้นทั้งสี่ของอริยสังคยาศาสตร์ตามแนวพุทธศาสตร์*. กรุงเทพฯ :
สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- สำลี รักสุทธี และคณะ. (2544). *เทคนิควิธีการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ :
พัฒนศึกษา.
- สำลี รักสุทธี. (2549). *ศิลป์ สุดยอดวินัยของศาสนาพุทธ*. กรุงเทพฯ : พัฒนศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *คู่มือการประเมินผลภายในของสถานศึกษาตาม
มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการประเมินคุณภาพและ
มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : พรึกหวานกราฟฟิค.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *206 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา
และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำเรียง जानเชื้อง. (2554). *การพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวคิดสมองเป็นฐานตาม
หลักการของเคน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

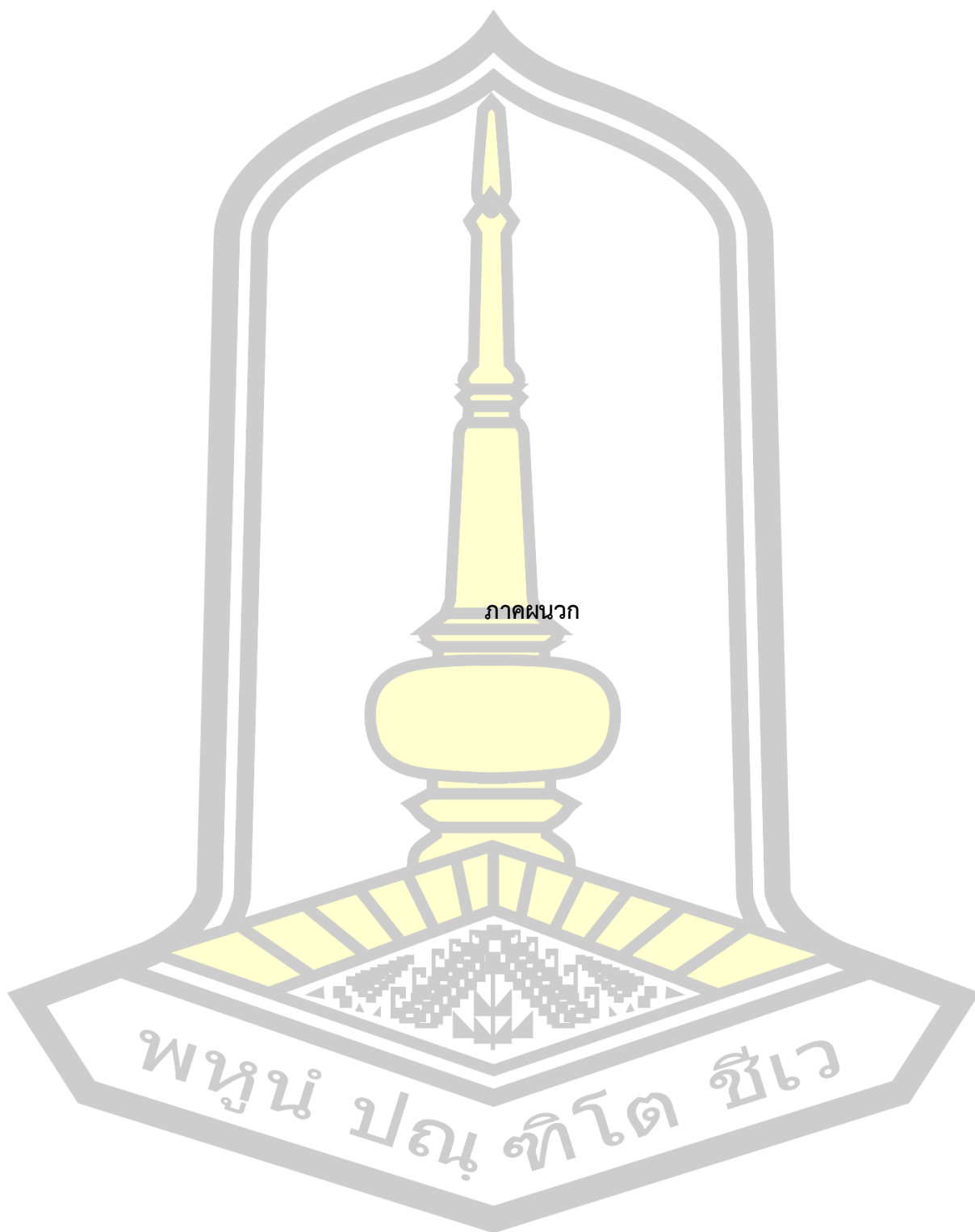
- สุชาญ โกลสิน. (2545). การปรับตัวของครู/อาจารย์ ในยุคไฮเทค. *วารสารวิชาการ*, 5(7), 22-26, กรกฎาคม.
- สุชาติ โสมประยูร. (2525). *การสอนสุขศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร*. เชียงใหม่ : เดอะโนว์เลจ.
- สุพัตรา มาศดิตถ์. (2532). ครูที่สังคมพึงประสงค์. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*, 3(1), 4-11.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนน อมรวิวัฒน์. (2533). *การสอนโดยสร้างครีธาและโยนิโสมนสิการ*. กรุงเทพฯ : ตรีธรรมสาร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนสื่อสารทักษะฟังภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2543). *การจัดการและการพัฒนาวิชาชีพครู : The Utilization Professional
Development Teachers : Issues and Strategies*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุรินทร์ พิศสุวรรณ. (2554). *ภาษาอังกฤษคือภาษาที่ใช้ทำงานของอาเซียน*. [ออนไลน์]. ได้จาก :
<http://www.tesol.org/convention2014/featured-speakers>. [สืบค้นเมื่อ
วันที่ 3 พฤษภาคม 2561].
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2549). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). เวลาการเรียนรู้เชิงวิชาการ : มโนทัศน์ บทวิพากษ์และข้อเสนอทางเลือกใน
การวัด. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*, 28(2), 187-234.
- อรุณ รักธรรม. (2535). *องค์การ : พฤติกรรมความขัดแย้ง*. กรุงเทพฯ : สยาม.
- อัญชลี สารรัตน์. (2542). การศึกษาแบบบูรณาการ. *วารสารวิชาการ*, 12(1), 27-31.
- อุไร ปู่มะณี. (2551). *ปัญหาและแนวทางการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของ
โรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา*
- เอกสิทธิ์ ชนินทรภูมิ. (2554). *สมรรถนะครูกับการประกันคุณภาพภายใน ของโรงเรียนสาธิตใน
จังหวัด นครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.

- ฮาลี๊ะ ดินามอ. (2551). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน. *วารสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 2(2), 69-81.
- Anderson, L.W. and D.R. Krathwohl. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing : A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. New York : Addison Wesley Longman.
- Ausubel, D. (1963). *The Psychology of Meaningful Verbal Learning*. New York : Grune and Stratton.
- Baker, S. and Janet Orr. (2014). *Enhancing English Language Skills and Training, Set-up an ELT Program*. S.L. : International Development Consultant on Education.
- Bandura, A. (1969). *Principles of Behavior Modification*. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Betts, A.K. (1977). *Comments on Budget Studies of Heat Flux Profiles in the Convective. Boundary Layer Over Land*. New York : Macmillan.
- Bloom, Benjamin A. (1956). *Taxonomy of Education Objective Handbook I : Cognitive Domain*. New York : David Mc Kay Company.
- Boyatzis, R.E. (1982). *The Competent Manager : A Model of Effective Performance*. New York : John Wiley and Sons.
- Breen, M.P. and C.N. Candlin. (1980). The Essentials of a Communicative Curriculum in Language Teaching. *Applied Linguistics*, 1(2), 89-112, February.
- Brown, K. *Interactive Contemporary Art*. London : I.b.Tauris.
- Brown, R.B. (1993). *Meta-Competence: a Recipe*. New York : McGraw-Hill.
- Brown, R.R. (1987). *Individual, Situational, and Demographic Factors Predicting Faculty Commitment to the University*. *Dissertation Abstracts International*, 30(3), 2384-A.
- Byrne, D. (1991). *Teaching Writing Skills*. 5th ed. London : Longman Group.
- Calderón, M., Slavin, R. and M. Sánchez (2011). Effective Instruction for English Learners. *Future of Children*, 21(1), 103-127.
- Canale M. and M. Swain. (2002). Theoretical Base of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. *Applied Linguistics*, 1(1) : 1-47.

- Castetter, W.B. (1976). *The Personnel Function in Educational Administration*.
2nd ed. New York : McGraw-Hill.
- Chaikin, J. (2003). Simultaneous Codes in the PICU. *Pediatric Nursing*, 29(4), 312-314.
- Everard, B. and G. Morris. (1990). *Effective School Management*. 2nd ed. London :
Paul Chapman.
- Gagne, R.M. and C. Karen. (1996). *The Conditions of Learning : Training Applications*.
Florida : Harcourt Brace.
- Good, C.V. (1974). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill Book.
- Goodman, K. (1967). Reading: A Psycholinguistic Guessing Game. *Journal of the
Reading Specialist*, 6(4), 126–135.
- Halliday, M.A.K. (1978). *Language as a Social Semiotic*. London : Edward Arnold.
- Hativa, N. (2005). *Teaching for Effective Learning in Higher Education*. Dordrecht,
Netherlands : Kluwer Academic Publishers..
- Hough, J.B. and J.K. Duncan. (1970). *Teaching Description and Analysis*. Massachusetts
: Addison-Wesley.
- Hymes, D. (1971). *Social Anthropology and Language*. London : Routledge.
- Jeremy, M. (1998). A Computer-Assisted Approach to the Analysis of Translation
Shifts. *Meta*, 43(4), 542-556.
- Johnson, D.W. and R.T. Johnson. (1999). Making Cooperative Learning Work. *Theory
into Practice*, 38(2), 67-73.
- Johnson, K. (1982). *Communicative Syllabus Design and Methodology*. Oxford :
Pergamon Press
- Kagan, S. (1994). *Cooperative Learning*. San Juan Capistrano : Resources for Teach.
- Kirschner, P. and others. (1977). The Design of a Study Environment for Acquiring
Academic and Professional Competence. *Studies in Higher Education*, 22(2),
151-171.
- Kiyomet, Selvi. (2010). Teachers' Competencies Culture. *International Journal of
Philosophy of Culture and Axiology*. 1(1), 110-120.
- Littlewood, W. (1983). *Communication Language Teaching*. Cambridge : Cambridge
University Press.

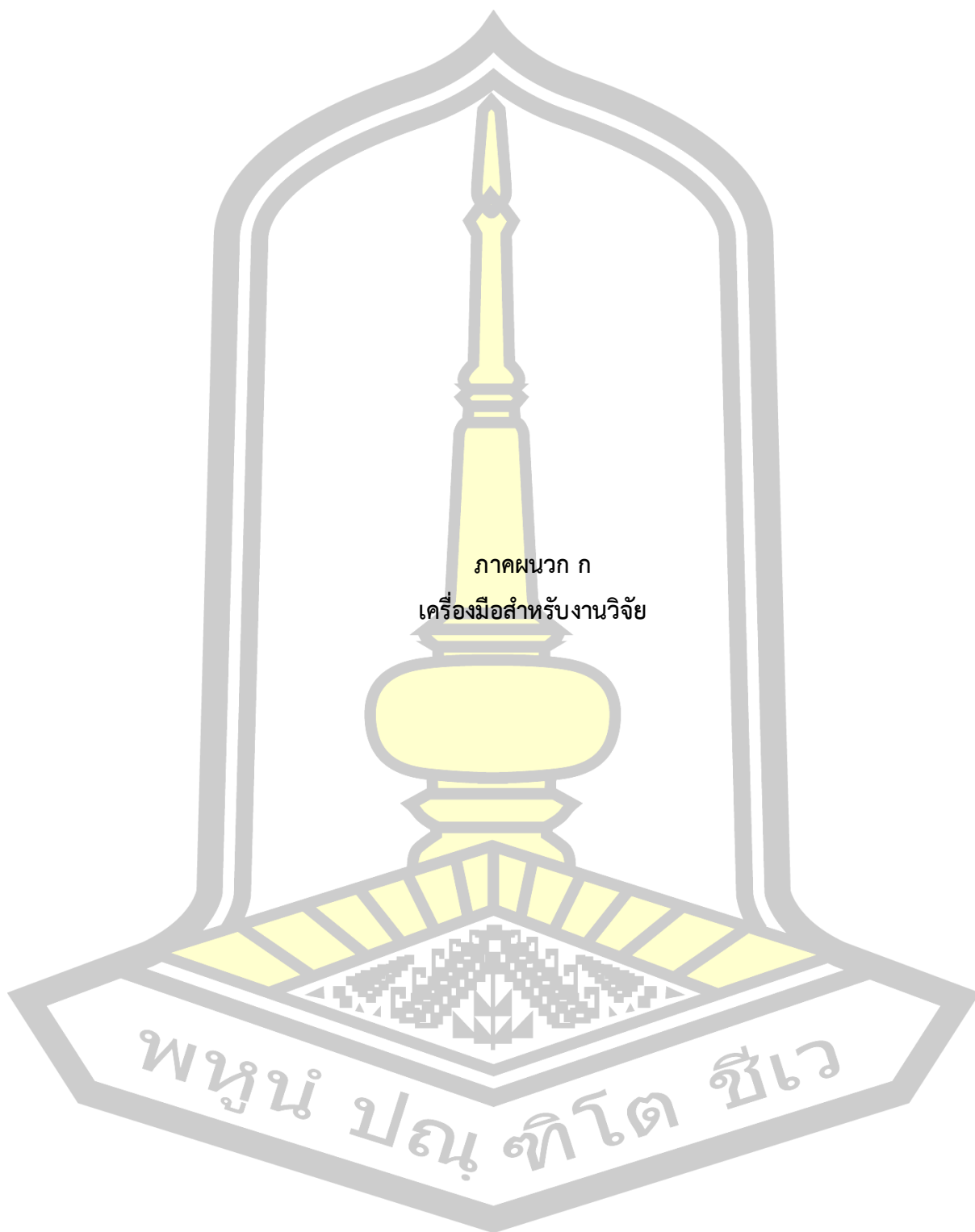
- Lopez, Miinda Moorren. (2012). Children's language Ideologies in the first - Grade Dual Language Class. *Journal of Early Childhood Literacy*, 12(2), 176-201.
- Marina, B. and K. Stephen. (1982). *Language Two*. New York : Oxford University Press
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row.
- Mayer, R. (2003). *Learning Instruction*. New Jersey : Pearson Education.
- Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for Communicative Classroom*. London : Cambridge.
- Parson, C. (1996). *The Need of Teachers*. London : Cassell.
- Piaget, J. (1972). *The Principles of Genetic Epistemology*. New York : Basic Books.
- Richards, J.C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Richards, J.C. and T.S. Rogers. (1995). *Approaches and Methods in Language Teaching*. New York : Cambridge University.
- Scott, A.L. (2011). *A Data Warehousing and Oiled Application for the Naval Reserve force (cnrf) Assessment Process*. [online]. Available from : http://edocs.nps.edu/npspubs/scholar/theses/2001/Sep/01Sep_Langley.pdf. [accessed 3 July 2018].
- Scrivener, J. (1994). *Learning Teaching a guidebook for English Language Teacher*. Singapore : Heineman.
- Woolfolk, A.E. (2010). *Educational Psychology*. 11th ed. Bonton : Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

พหุบัณฑิตจตุรวิธาน

ภาคผนวก ก
เครื่องมือสำหรับงานวิจัย

พหุบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับการวิจัย เรื่อง การพัฒนาพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

คำชี้แจง: 1. แบบตรวจสอบรายการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ
และตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. องค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ปรากฏใน
เครื่องมือฉบับนี้ได้จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. ขอความกรุณาให้ท่านพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดที่กำหนดมา
ให้ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใดและโปรดทำเครื่องหมาย ลงใน โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

มากที่สุด	หมายถึงระดับความเหมาะสม	5
มาก	หมายถึงระดับความเหมาะสม	4
ปานกลาง	หมายถึงระดับความเหมาะสม	3
น้อย	หมายถึงระดับความเหมาะสม	2
น้อยที่สุด	หมายถึงระดับความเหมาะสม	1

4. กรณีที่ท่านเห็นว่าควรมีข้อคิดเห็นใดเพิ่มเติมกรุณาระบุในช่องขวามือสุดท้ายรายการ
นั้นๆ หรือหากท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น กรุณาระบุท้ายแบบตรวจสอบรายการองค์ประกอบและ
ตัวชี้วัดสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตอนที่ 1 องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

องค์ประกอบ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ระดับความเหมาะสม					ข้อคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1) องค์ประกอบด้านการศึกษาหลักสูตร หมายถึง การศึกษาหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษา เข้าใจมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด การจัดทำ หลักสูตรและการใช้หลักสูตร						
2) องค์ประกอบด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน หมายถึง การวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเป็น รายบุคคล จัดทำข้อมูลนักเรียน ประเมินทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็น รายบุคคล การทำวิจัยในชั้นเรียน						
3) องค์ประกอบด้านการออกแบบการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำแผนการเรียนรู้ การใช้เทคนิควิธีการสอนภาษาที่หลากหลาย การ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร						
4) องค์ประกอบด้านการเตรียมการสอน หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน การจัดเตรียมสื่อและเทคโนโลยีในการสอน						
5) องค์ประกอบด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง การวัดผลและประเมินผลหลังการ จัดการเรียนการสอนตามหลักการให้เป็นไปตาม กระบวนการวัดผลและประเมินผล การออกแบบ การวัดและประเมินผล						
5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....						

ตอนที่ 2 ตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ระดับความเหมาะสม					ข้อคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. องค์ประกอบด้านการศึกษาล้ำสุด						
1.1 ความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา						
1.2 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการใช้ หลักสูตร						
2. องค์ประกอบด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน						
2.1 มีการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียนรายบุคคล						
2.2 มีการจัดทำข้อมูลนักเรียน						
2.3 มีการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนรายบุคคล						
2.4 การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาและ พัฒนาผู้เรียน						
3. องค์ประกอบด้านการออกแบบการเรียนรู้						
3.1 การจัดทำแผนการเรียนรู้						
3.2 การใช้เทคนิควิธีการสอนภาษาที่หลากหลาย						
3.3 การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสาร						
4. องค์ประกอบด้านการเตรียมการสอน						
4.1 การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้น เรียน						
4.2 การจัดเตรียมสื่อและเทคโนโลยีในการสอน						
5. องค์ประกอบด้านการการวัดผลและประเมินผล						
5.1 หลักการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้						
5.2 มีกระบวนการวัดผลประเมินผล						
5.3 การออกแบบการวัดและประเมินผล						

แบบตรวจรายการความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

สำหรับการวิจัย

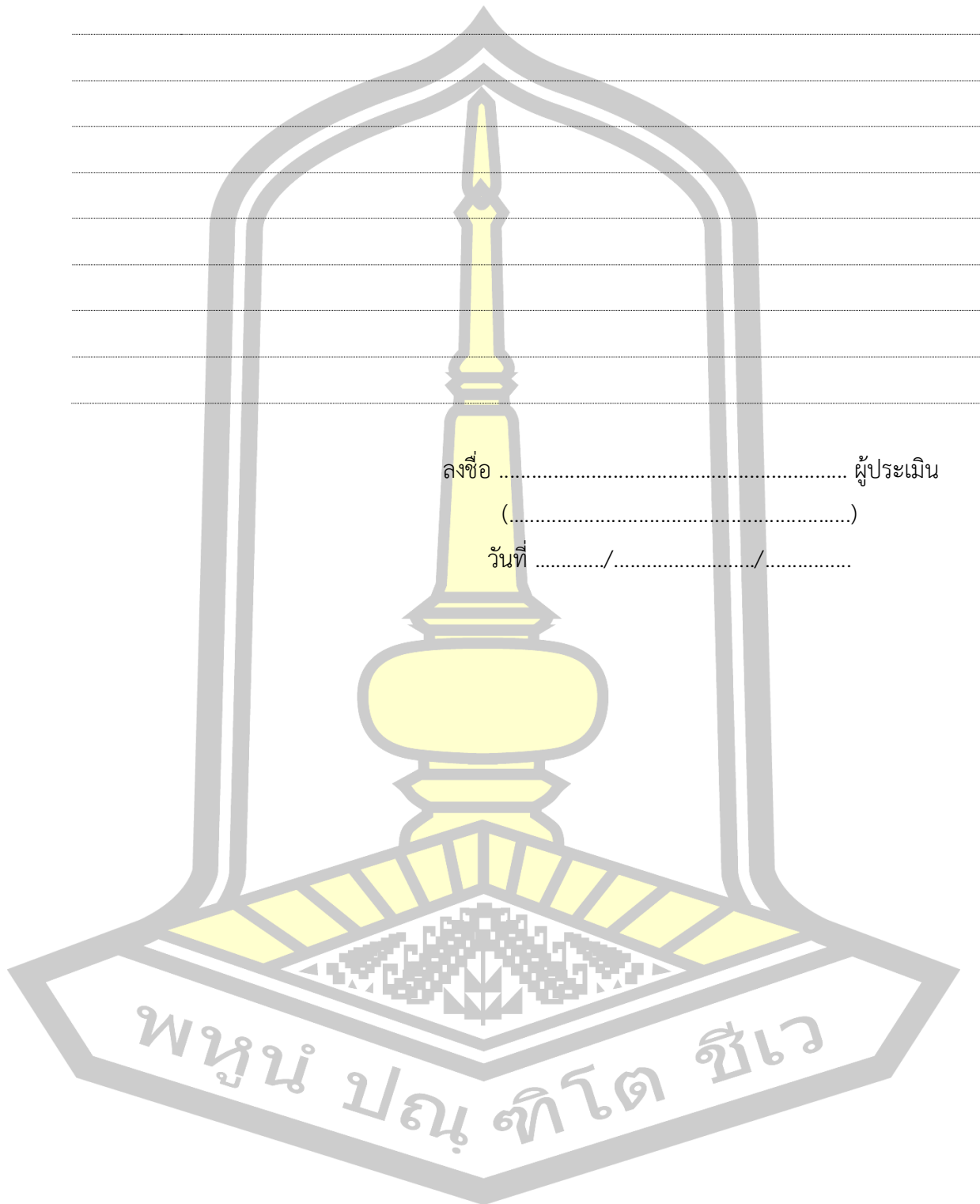
เรื่อง การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

- คำชี้แจง :**
1. แบบตรวจสอบรายการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 2. แบบตรวจสอบรายการความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ปรากฏในเครื่องมือฉบับนี้ได้จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 3. ขอความกรุณาให้ท่านพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้
 - +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 4. กรณีที่ท่านมีความคิดเห็นเพิ่มเติมกรุณาระบุในช่องขวามือ

พูน ปณ ทิโต ชีเว

วัตถุประสงค์/ เนื้อหา	ข้อความ	ผลการ พิจารณา			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. ด้านการศึกษา หลักสูตร	1.1 ความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรรายวิชา				
	1.2 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและ การใช้หลักสูตร				
2. ด้านการ วิเคราะห์ผู้เรียน	2.1 มีการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียน รายบุคคล				
	2.2 มีการจัดทำข้อมูลนักเรียน				
	2.3 มีการประเมินทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล				
	2.4 การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ไข ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน				
3. ด้านการ ออกแบบการ เรียนรู้	3.1 การจัดทำแผนการเรียนรู้				
	3.2 การใช้เทคนิควิธีการสอนภาษาที่ หลากหลาย				
	3.3 การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร				
4. ด้านการ เตรียมการสอน	4.1 การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ในชั้นเรียน				
	4.2 การจัดเตรียมสื่อและเทคโนโลยีใน การสอน				
5. ด้านการวัดผล และประเมินผล	5.1 หลักการวัดผลและประเมินผลการ เรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม				
	5.2 มีกระบวนการวัดผลประเมินผลการ เรียนรู้ที่เป็นระบบ				
	5.3 การออกแบบการวัดและประเมินผล				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารสำหรับการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

คำชี้แจง

1. การสอบถามครั้งนี้เพื่อการพัฒนาแนวทางพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 21 ว่าแนวทางพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใด จึงขอให้ท่านตอบ
แบบสอบถามตามความรู้สึกที่เป็นจริงให้มากที่สุด โดยถือเป็นเรื่องลับเฉพาะไม่เกิดผลเสียหายแก่ตัว
ท่านด้วยแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อคำถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การจัดกระบวนการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 21

ตอนที่ 3 ข้อคำถามแนวทางพัฒนาครูผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2. วิธีตอบให้ท่านเขียนข้อความ หรือกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเห็น
ของท่านผู้ศึกษาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอ่านแบบสอบถามแล้วตอบคำถามทุกข้อ
เพื่อให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงความเป็นจริง สมบูรณ์และเชื่อถือได้ ซึ่งเป็น
ประโยชน์ต่อการศึกษาโดยส่วนรวม คำตอบจากการแปลผลจะนำเสนอเป็นภาพรวมซึ่งจะไม่กล่าวอ้าง
ชื่อบุคคลแต่ประการใด คำตอบของท่านถือเป็นความลับ โดยผู้ศึกษาจะนำคำตอบของท่านไปใช้
ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต

นิสิตปริญญาโท รหัส 57030580039

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาการบริหารการศึกษา รุ่น พ.27 ศูนย์อุดรธานี

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ตำแหน่ง

ผู้บริหาร

ครูผู้สอน

2. ขนาดสถานศึกษาที่ท่านปฏิบัติงาน

ขนาดใหญ่ (โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป)

ขนาดกลาง (โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 500 – 1,499 คน)

ขนาดเล็ก (โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 1 - 499 คน)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าตัวท่าน (กรณีที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน) หรือผู้บริหารโรงเรียนของท่าน (กรณีที่ท่านเป็นครูผู้สอน) มีพฤติกรรมของการจัดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในข้อนั้น ๆ อยู่ในระดับใดจาก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด เมื่อท่านตัดสินใจเลือกระดับใด ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการตัดสินใจของท่านเพียงช่องเดียว โดยกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ระดับน้อยที่สุด

การจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูผู้สอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การออกแบบการวัดผลและประเมินผล										
1. ครูมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผล ทักษะการฟังและการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคล										
2. ครูมีการออกแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารในรูปแบบต่างๆทั้ง กลางปี ปลายปี										
3. ครูวัดและประเมินผลทักษะการฟังพูดของ นักเรียนโดยตรงจากการสนทนา หรือการสัมภาษณ์ นักเรียน										
4. ครูมีแผนการติดตามผลการจัดการเรียนรู้และ การฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมของนักเรียน										
5. ครูกำหนดมาตรฐานที่ใช้วัดผลการจัด กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร										
6. ครูนำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับ เพื่อนครูเพื่อวางแผนสร้างความร่วมมือในปรับแก้ ไขปัญหาและการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป										

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัย

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

สำหรับการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21
2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21
3. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น ซึ่งไม่มีผลกระทบหรือเกิดความเสียหายต่อหน่วยงานหรือบุคคลที่ให้สัมภาษณ์แต่อย่างใด จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาการบริหารการศึกษา รุ่น พ.27 ศูนย์อุดรธานี

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เพื่อการศึกษา : การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ชื่อ - นามสกุล
2. ตำแหน่ง.....
3. สถานที่ทำงาน

คำชี้แจง บทสัมภาษณ์ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของท่าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สู่การปฏิบัติที่ดีเยี่ยมต่อไปในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ทางด้านการส่งเสริมและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ท่านมีแนวทางพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างไรบ้าง

ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อหน่วยงานของท่านหรือไม่ อย่างไร

พวงมณี ปณฺ ทิปโต ชิวเว

ความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในความคิดเห็นของท่านควรมีในด้านใดบ้าง

1. ด้านการศึกษาหลักสูตร

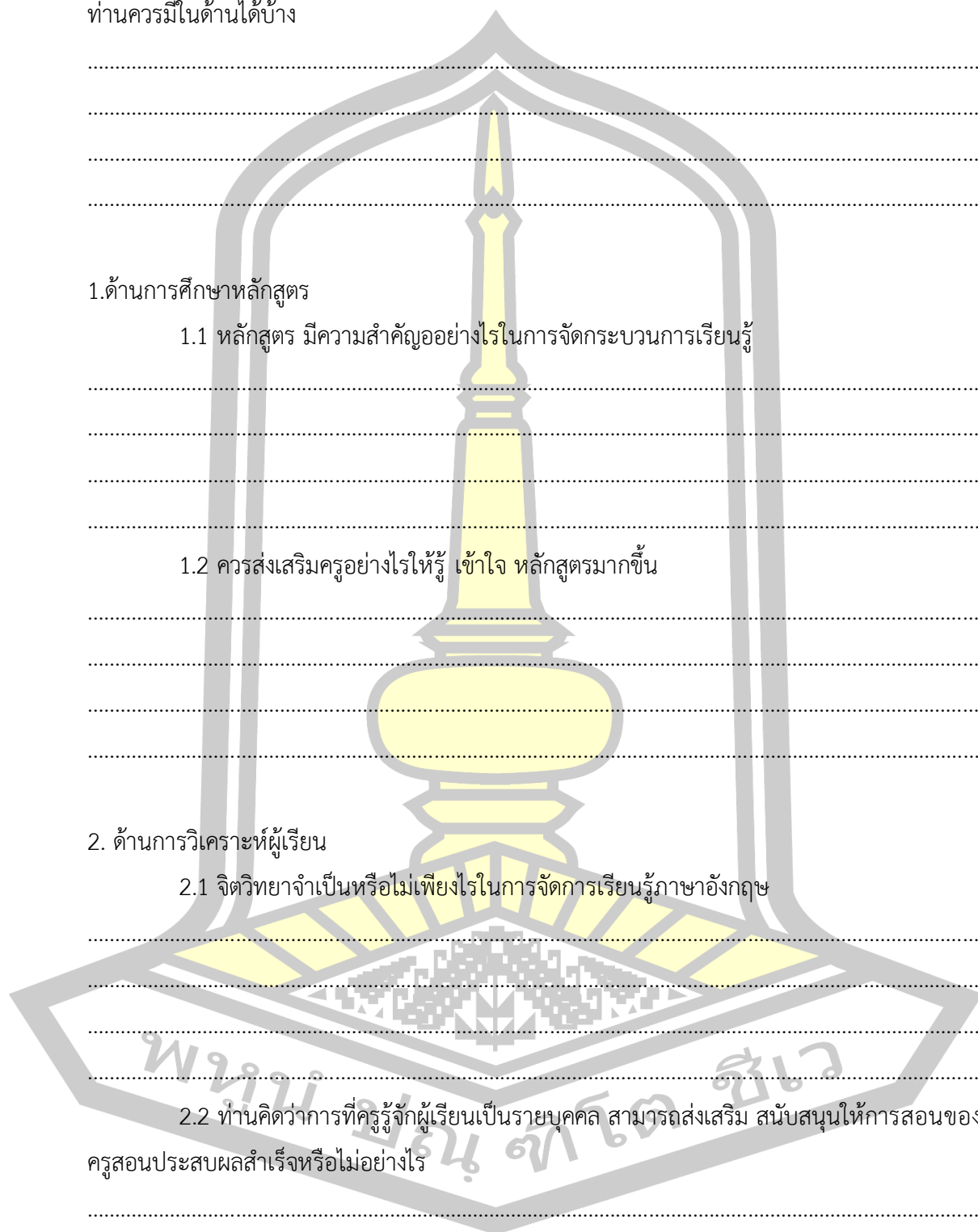
1.1 หลักสูตร มีความสำคัญอย่างไรในการจัดกระบวนการเรียนรู้

1.2 ควรส่งเสริมครูอย่างไรให้รู้ เข้าใจ หลักสูตรมากขึ้น

2. ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน

2.1 จิตวิทยาจำเป็นหรือไม่เพียงไรในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.2 ท่านคิดว่าหน้าที่ครูรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล สามารถส่งเสริม สนับสนุนให้การสอนของครูสอนประสบผลสำเร็จหรือไม่อย่างไร

3. ด้านการออกแบบการเรียนรู้

3.1 ท่านเลือกวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไรให้เหมาะสมกับผู้เรียน

.....

.....

.....

3.2 ท่านมีวิธีการอย่างไรในการออกแบบการเรียนรู้ในบริบทชุมชนของท่าน

.....

.....

.....

3.3 การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ท่านคิดว่าควรคำนึงถึงอะไรบ้าง

.....

.....

.....

4. ด้านการเตรียมการสอน

4.1 ท่านคิดว่าการเตรียมการสอนควรทำอย่างไร

.....

.....

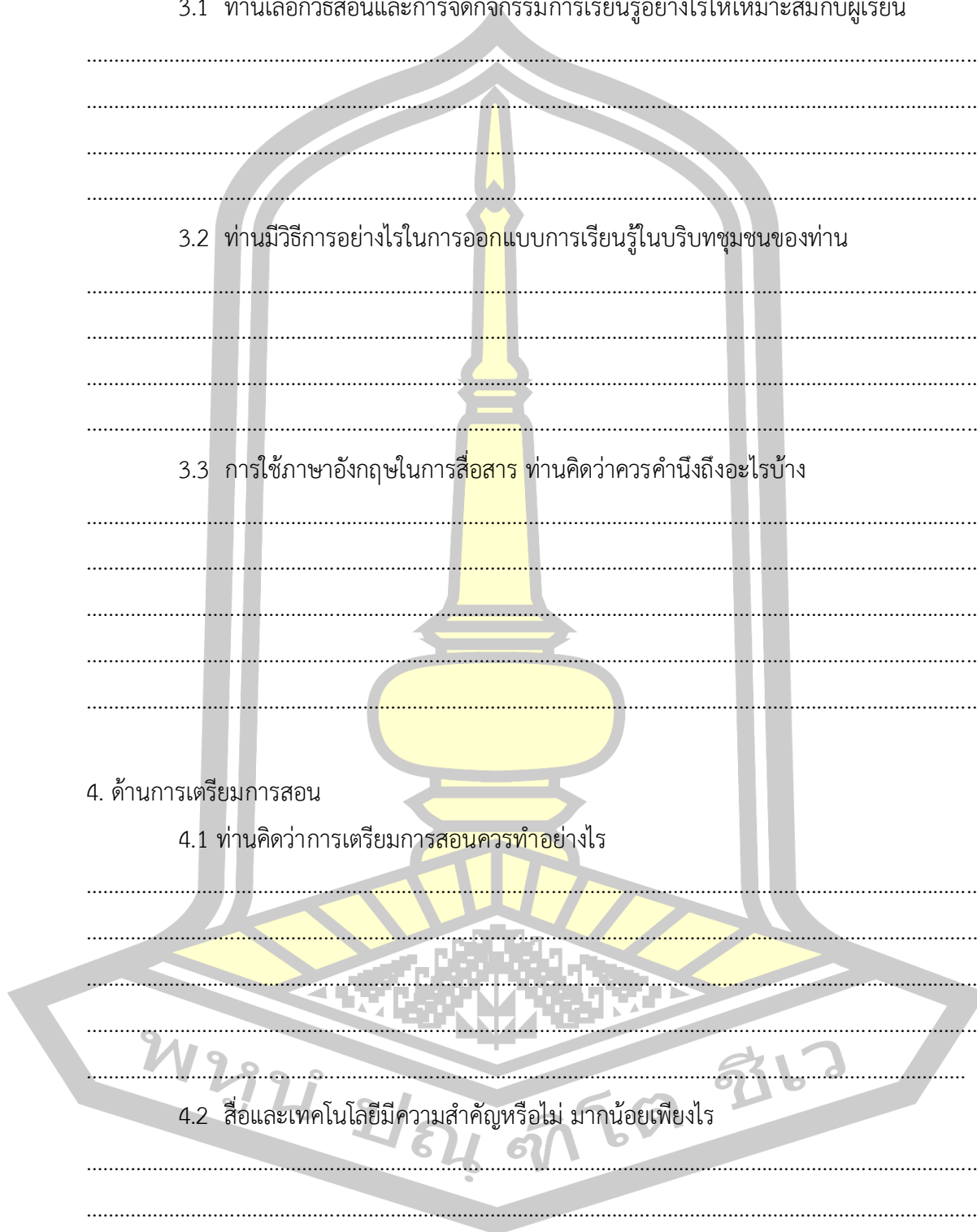
.....

4.2 สื่อและเทคโนโลยีมีความสำคัญหรือไม่ มากน้อยเพียงไร

.....

.....

.....

4.3 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ในความคิดของท่านควรทำอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4.4. ในความคิดของท่านวิธีการออกแบบสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรทำอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

5.1 การกำหนดวิธีวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ท่านมีวิธีการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

5.2 ในความคิดของท่าน วิธีการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการเรียนรู้ในทักษะด้านต่างๆของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรดำเนินการอย่างไร

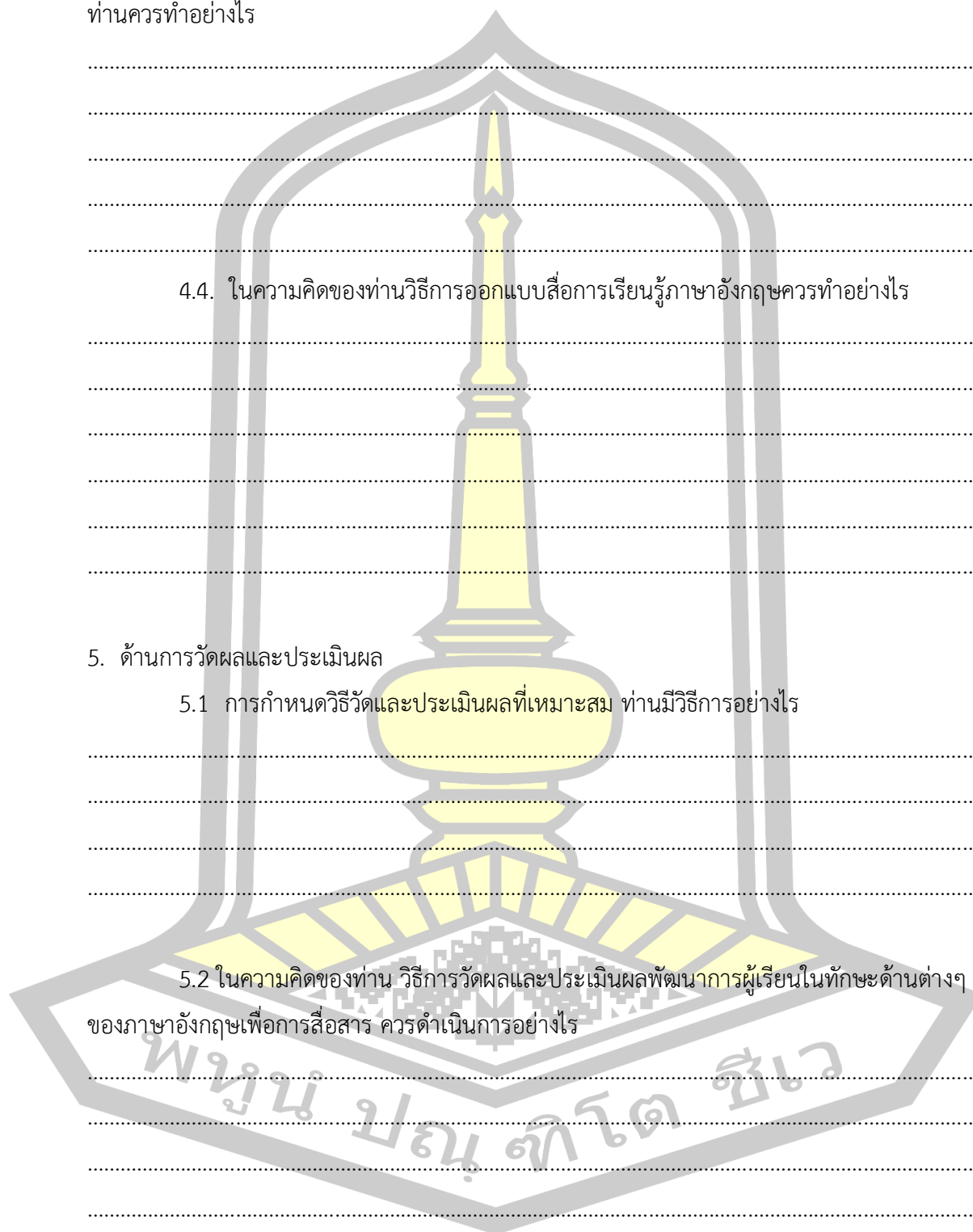
.....

.....

.....

.....

.....

5.3 ท่านคิดว่า กิจกรรมใดช่วยส่งเสริมเครือข่ายการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

5.4 การสร้างเครือข่ายร่วมพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรทำอย่างไร

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงยิ่ง ในการให้ข้อมูลอันทรงคุณค่า ในการพัฒนาการศึกษา

นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

แบบประเมินแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

คำชี้แจง : 1. แบบตรวจรายการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้
ของแนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแบบมาตรฐานประเมินค่า
5 ระดับ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2. ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจรายการแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครู
ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่แนบมาพร้อมนี้ในประเด็นต่างๆ ตามรายการ
ประเมิน แล้วตัดสินใจทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความเหมาะสมและความ
เป็นไปได้ ที่ท่านเลือกเพียงข้อเดียว

พูน ปณ ทิโต ชีเว

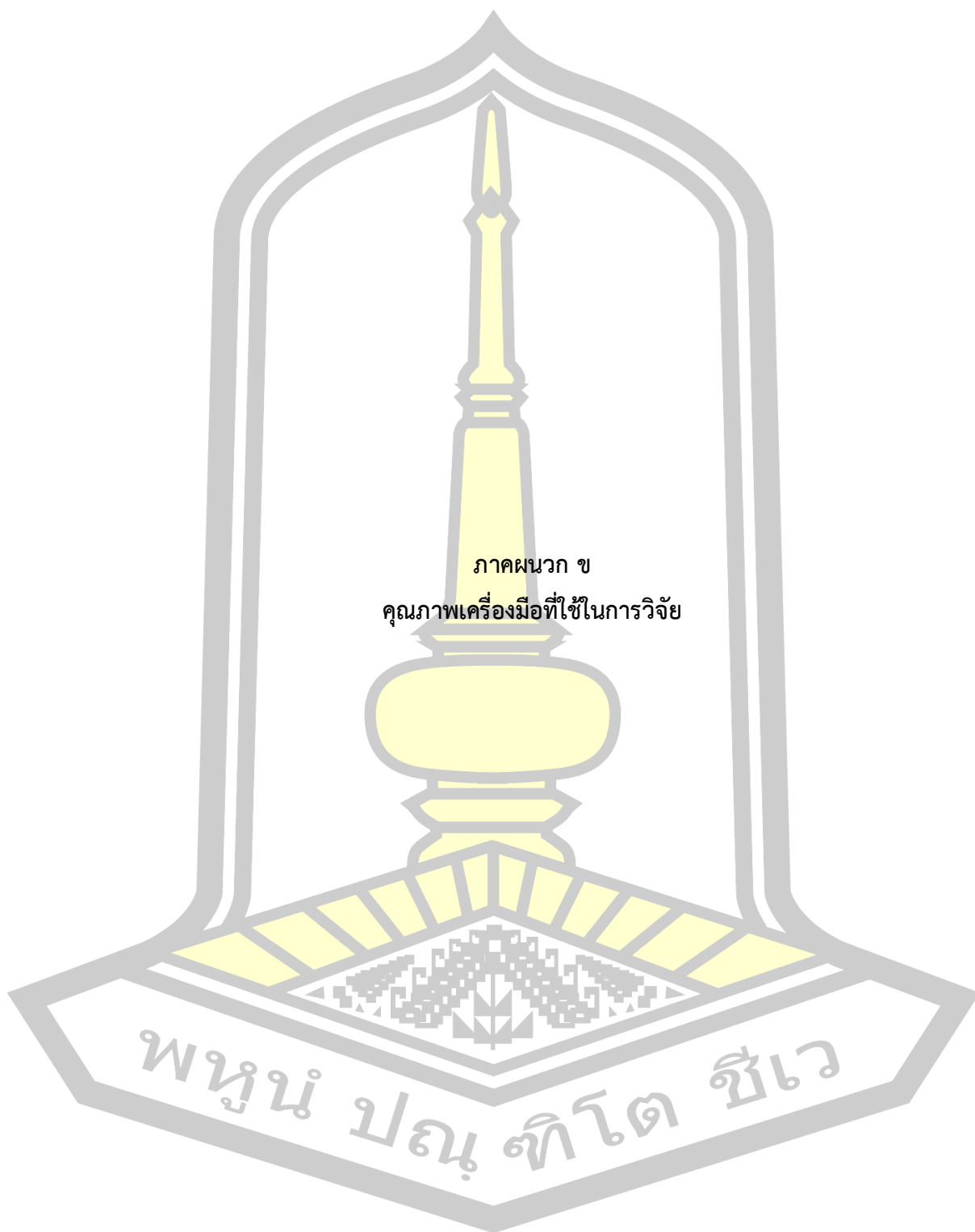
แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ครูควรได้รับการนิเทศการสอนแบบพี่ เลี้ยงหรือแบบ buddy และการศึกษา ชั้นเรียน lesson study เพื่อความ ต่อเนื่องสม่ำเสมอ										
5. ครูควรได้รับการนิเทศติดตามผลการ จัดกระบวนการเรียนรู้แบบกัลยาณมิตร ทั้งจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงาน ต้นสังกัด เพื่อการพัฒนาคุณภาพของครู และผู้เรียน										

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ประเมิน

พูน ปรณ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุ ประถม ชิต ชัยเว

ตาราง 37 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	IOC	แปลผล
ด้านการศึกษาลึกสูตร			
1	ครูมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอน	0.80	ใช้ได้
2	ครูมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรสาระวิชาภาษาอังกฤษ	1.00	ใช้ได้
3	ครูสามารถกำหนดคุณภาพของผู้เรียนได้ทั้งด้านความรู้ ด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือเจตคติที่ดี	1.00	ใช้ได้
4	โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษร	1.00	ใช้ได้
5	ครูสามารถวิเคราะห์วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	1.00	ใช้ได้
6	ครูศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวง กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา หลักสูตรอยู่เสมอ	1.00	ใช้ได้
7	โรงเรียนมีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน	1.00	ใช้ได้
ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน			
1	ครูมีการศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบสังเกต	1.00	ใช้ได้
2	ครูมีการสำรวจทัศนคติ และแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน	0.80	ใช้ได้
3	ครูใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร	1.00	ใช้ได้
4	ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนด้านการสื่อสาร	1.00	ใช้ได้
5	ครูมีการจัดทำฐานข้อมูลของนักเรียนด้านทักษะการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน	1.00	ใช้ได้
6	ครูมีการนำข้อมูลของนักเรียนมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	1.00	ใช้ได้

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	IOC	แปลผล
7	ครูมีการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมาวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	1.00	ใช้ได้
8	ครูมีการวิเคราะห์นักเรียนออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง กลุ่มเก่ง	1.00	ใช้ได้
ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน ต่อ			
9	ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง -พูด มารยาทในการฟัง การพูด และการปฏิบัติตามคำสั่ง	1.00	ใช้ได้
10	ครูมีการให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารโดยการถาม - ตอบซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือต่างๆ	1.00	ใช้ได้
ด้านการออกแบบการเรียนรู้			
1	ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ	0.80	ใช้ได้
2	ครูสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสาร นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง หรือเล่าเรื่องราวจากการฟังได้	1.00	ใช้ได้
3	ครูนำผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1.00	ใช้ได้
4	ครูใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบทชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพ และสถานการณ์จริง	1.00	ใช้ได้
5	ครูใช้ กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง เพลง เกมต่างๆ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และทำงานเป็นทีมโดยเน้นการใช้ภาษาในการสื่อสารตามหลัก CLT	1.00	ใช้ได้
6	ครูมีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หลักการสอนแบบ 3P ชื่อนำเสนอ ชื่นฝึก และชั้นนำไปใช้	1.00	ใช้ได้
7	ครูเลือกเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับนักเรียน	1.00	ใช้ได้

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	IOC	แปลผล
8	ครูมีการจัดรูปแบบในการดำเนินกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรืองานเดี่ยว โดยกิจกรรมกลุ่มต้องมีการละเด็ก เก่งปานกลาง อ่อนอยู่ในกลุ่มจำนวนเท่าหรือใกล้เคียงกัน	1.00	ใช้ได้
9	ครูมีการนำคำศัพท์ หรือประโยคที่มีปัญหาฝึกเป็นพิเศษ พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมและให้กำลังใจผู้เรียน ทั้งขณะฝึกและหลังฝึกกิจกรรม	0.80	ใช้ได้
ด้านการเตรียมการสอน			
1	ครูจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้ โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน	1.00	ใช้ได้
2	ครูใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียนกับนักเรียน ในสถานการณ์ต่างๆกับนักเรียน ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน	1.00	ใช้ได้
3	ครูมีการวางแผนในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้รวมถึงการออกแบบและการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	1.00	ใช้ได้
4	ครูมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านการเขียน ภาษาอังกฤษ ทั้งการสอนแบบกลุ่ม แบบคู่ แบบเดี่ยว และการเรียนรู้ด้วยตนเอง	0.80	ใช้ได้
5	ครูสามารถใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีมัลติมีเดีย หรือ แอปพลิเคชันต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
6	ครูมีการใช้สื่อจากโทรทัศน์ หรือ อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการฟังและการพูด	1.00	ใช้ได้
7	ครูสามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อใช้ในการสอน	1.00	ใช้ได้
8	ครูมีการประเมินประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน	1.00	ใช้ได้
9	ครูสามารถสืบค้น หรือเข้าถึงแหล่งสื่อต่างๆ จากอินเทอร์เน็ต หรือ เว็บไซต์ต่างๆ และแนะนำนักเรียนให้สืบค้นจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้	0.80	ใช้ได้

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	IOC	แปลผล
ด้านการวัดผลและประเมินผล			
1	ครูมีการวัดผลและประเมินผลทั้งก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม	1.00	ใช้ได้
2	ครูกำหนดจุดประสงค์ก่อนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	1.00	ใช้ได้
3	ครูมีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายมีการยืดหยุ่นของกระบวนการวัดและประเมินผล ทั้งก่อนการ ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม	1.00	ใช้ได้
4	มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง	1.00	ใช้ได้
5	ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ ติดตามผลการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	0.80	ใช้ได้
6	ครูสามารถอธิบายกระบวนการวัดผลประเมินและรูปแบบการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ได้	1.00	ใช้ได้
7	ครูวัดผลประเมินผลด้วยความเป็นธรรม ตามความเหมาะสมในกิจกรรมการเรียนรู้ตามเนื้อหา	1.00	ใช้ได้
8	ครูมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลและครูผู้สอน	1.00	ใช้ได้
9	ครูผู้สอนได้เข้ารับการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)	1.00	ใช้ได้
10	ครูมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการฟังและการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	1.00	ใช้ได้
11	ครูมีการออกแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ทั้ง กลางปี ปลายปี โดยให้สอดคล้องกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)	1.00	ใช้ได้
12	ครูนำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป	1.00	ใช้ได้

ตาราง 38 ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์

ข้อ	ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
ด้านหลักสูตร			
1	ครูมีเล่มหลักสูตรรายวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการสอน	.558	.755
2	ครูมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรสาระวิชาภาษาอังกฤษ	.548	.778
3	ครูสามารถกำหนดคุณภาพของผู้เรียนได้ทั้งด้านความรู้ด้านกระบวนการและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือเจตคติที่ดี	.652	.833
4	โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรรายวิชาเป็นลายลักษณ์อักษร	.674	.755
5	ครูสามารถวิเคราะห์วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	.748	.519
6	ครูศึกษานโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวง กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา หลักสูตรอยู่เสมอ	.768	.634
7	โรงเรียนมีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยให้สอดคล้องกันความต้องการของผู้เรียนและชุมชน	.655	.867
ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน			
1	ครูมีการศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกต	.693	.776
2	ครูมีการสำรวจทัศนคติ และแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน	.600	.819
3	ครูใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร	.478	.497
4	ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนด้านการสื่อสาร	.852	.770
5	ครูมีการจัดทำฐานข้อมูลของนักเรียนด้านทักษะการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน	.749	.762

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
6	ครูมีการนำข้อมูลของนักเรียนมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	.561	.824
7	ครูมีการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมาวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	.760	.885
8	ครูมีการวิเคราะห์นักเรียนออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง กลุ่มเก่ง	.781	.748
9	ครูมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง -พูด มารยาทในการฟัง การพูด และการปฏิบัติตามคำสั่ง	.767	.807
10	ครูมีการให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารโดยการถาม - ตอบซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือต่างๆ	.643	.778
ด้านการออกแบบการเรียนรู้			
1	ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ	.766	.919
2	ครูสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสาร นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง หรือเล่าเรื่องราวจากการฟังได้	.799	.876
3	ครูนำผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	.826	.785
4	ครูใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบทชัดเจนโดยใช้สื่อจริง ภาพ และสถานการณ์จริง	.635	.856
5	ครูใช้ กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง เพลง เกมต่างๆ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และทำงานเป็นทีมโดยเน้นการใช้ภาษาในการสื่อสารตามหลักCLT	.627	.780

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
6	ครูมีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หลักการสอนแบบ 3P ชี้นำเสนอ ชื่นฝัก และชี้นำไปใช้	.680	.860
7	ครูเลือกเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับนักเรียน	.767	.807
8	ครูมีการจัดรูปแบบในการดำเนินกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรืองานเดี่ยว โดยกิจกรรมกลุ่มต้องมีการคละเต็ก เก่ง ปานกลาง อ่อนอยู่ในจำนวนเท่าหรือใกล้เคียงกัน	.767	.807
9	ครูมีการนำคำศัพท์ หรือประโยคที่มีปัญหาฝักเป็นพิเศษ พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมและให้กำลังใจผู้เรียน ทั้งขณะฝักและหลังฝักกิจกรรม	.643	.778
ด้านการเตรียมการสอน			
1	ครูจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้ โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน	.760	.885
2	ครูใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียนกับนักเรียน ในสถานการณ์ต่างๆกับนักเรียน ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน	.781	.748
3	ครูมีการวางแผนในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้รวมถึงการออกแบบและการสร้างสื่อการเรียนรู้อังกฤษ	.767	.807
4	ครูมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งการสอนแบบกลุ่ม แบบคู่ แบบเดี่ยว และการเรียนรู้ด้วยตนเอง	.643	.778

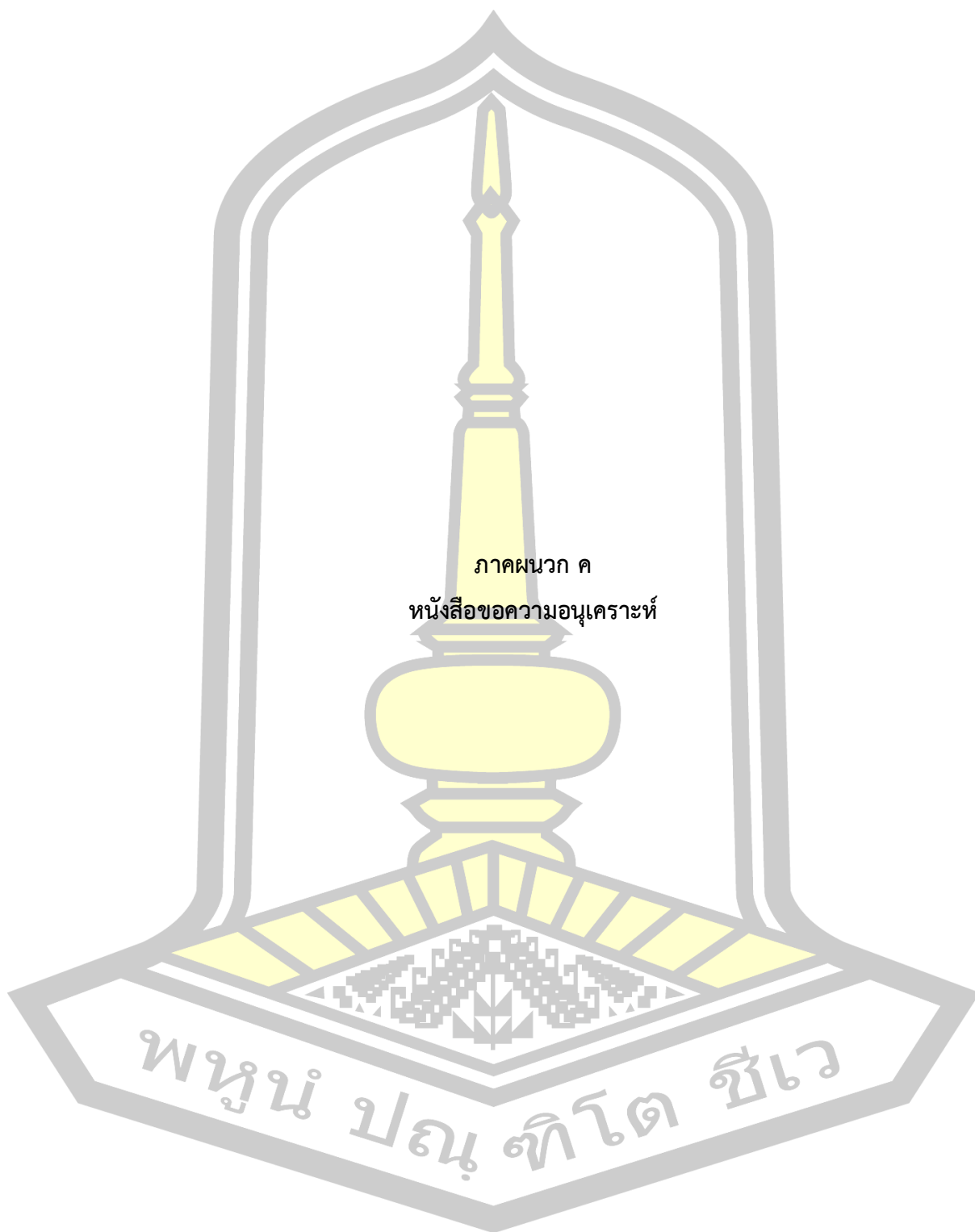
ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
5	ครูสามารถใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีมัลติมีเดีย หรือแอปพลิเคชันต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	.799	.876
6	ครูมีการใช้สื่อจากโทรทัศน์หรือ อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะ การสื่อสารทั้งการฟังและการพูด	.826	.785
7	ครูสามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยี อย่างง่ายเพื่อใช้ในงานสอน	.635	.856
8	ครูมีการประเมินประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน	.627	.780
9	ครูสามารถสืบค้น หรือเข้าถึงแหล่งสื่อต่างๆ จากอินเทอร์เน็ต หรือ เว็บไซต์ต่างๆ และแนะนำนักเรียนให้สืบค้นจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้	.680	.860
ด้านการวัดผลและประเมินผล			
1	ครูมีการวัดผลและประเมินผลทั้งก่อนการจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม	.760	.885
2	ครูกำหนดจุดประสงค์ก่อนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	.781	.748
3	ครูมีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายมีการยืดหยุ่นของ กระบวนการวัดและประเมินผล ทั้งก่อนการ ระหว่างการจัด กิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม	.635	.856
4	มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง	.766	.919
5	ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ ติดตามผลการจัดกระบวนการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ	.799	.876
6	ครูสามารถอธิบายกระบวนการวัดผลประเมินผลและรูปแบบการ วัดผลประเมินผลการเรียนรู้ได้	.826	.785

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก	
		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
7	ครูวัดผลประเมินผลด้วยความเป็นธรรม ตามความเหมาะสมในกิจกรรมการเรียนรู้ตามเนื้อหา	.635	.856
8	ครูมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลและครูผู้สอน	.627	.780
9	ครูผู้สอนได้เข้ารับการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)	.680	.860
10	ครูมีการกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการฟังและการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	.767	.807
11	ครูมีการออกแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่างๆทั้ง กลางปี ปลายปี โดยให้สอดคล้องกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)	.643	.778
12	ครูนำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป	.635	.856

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พหุบัณฑิตยาลัย

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว 965

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 พฤษภาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

ด้วย นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ เรืองสุวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านได้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับทำวิทยานิพนธ์ เพื่อนิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จุลสุวรรณ)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4374-3174

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว 964

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 พฤษภาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบองค์ประกอบและตัวชี้วัด

เรียน

ด้วย นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ เรืองสุวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านได้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบองค์ประกอบและตัวชี้วัด ที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับทำวิทยานิพนธ์ เพื่อนิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จุลสุวรรณ)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4374-3174

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว 963

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 พฤษภาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแนวทาง

เรียน

ด้วย นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ เรืองสุวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านได้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแนวทาง ที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับทำวิทยานิพนธ์ เพื่อนิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จุลสุวรรณ)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4374-3174

ที่ ศธ 0530.5(2)/ 961

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 พฤษภาคม 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

ด้วย นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ เรืองสุวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต ขอดทดลองใช้เครื่องมือกับหน่วยงานของท่าน ทั้งนี้จะทดลองใช้เครื่องมือดังกล่าว ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป เพื่อที่นิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จิตสุวรรณ)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6212

ที่ ศธ 0530.5(2)/ 960

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 พฤษภาคม 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

ด้วย นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ เรืองสุวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต ทดลองใช้เครื่องมือกับหน่วยงานของท่าน ทั้งนี้จะทดลองใช้เครื่องมือดังกล่าว ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป เพื่อที่นิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จุลสุวรรณ)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6212

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวปราณปรียา ผ่องจิต
วันเกิด	วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 121 หมู่ที่ 14 บ้านหนองแสงเหนือ ตำบลหัวนา อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู รหัสไปรษณีย์ 39000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ข้าราชการครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนหนองแกสระแก้ววิทยา ตำบลหนองแก อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู รหัสไปรษณีย์ 39180
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2542 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านบกโนนเรียง จังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. 2544 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุดรพิชัยรัษฎ์พิทยา จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2548 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี พ.ศ. 2562 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ์ ปณุ์ ทิโต ชีเว